

ΣΤΟΙΧΟΙ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΘΕΙΟΝ

ΔΑΥΙΔ

Σίγησον, Ὅρφευ, ρίψον Ἑρμῇ τὴν λύραν,
Τρίπους ὃ Δελφοῖς δύνων εἰς λήθην ἔτι.

Δαυὶδ γὰρ ἡμῖν Πνεύματος κρούων λύραν,

Τρανοὶ τὰ κρυπτὰ τῶν Θεοῦ Μυστηρίων.

Πληθὺν παλαιῶν ἱστορεῖ τεραστίων.

πρὸς ὕμνον τοῦ Κτίσαντος τὴν κτίσιν.

καὶ ἅπαντας μυσταγωγεῖ καὶ γράφει.

τάκοντας εἰς ἐπιστροφὴν φέρει.

οἷς σὺν ἄλλοις, καὶ Κριτοῦ δηλῶν κρίσιν,

ζημελεῖν διδάσκει ψυχικὰς ἁμαρτάδας.

ΔΙΣΤΙΧΟΝ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ

Δαυὶδ τὸ Ψαλτήριον, οὗ λίθοι λόγοι,

* Ἄλλον Γολιάθ, συντρίβουσι τὰ πάθη.

Ο ΠΡΟΦΗΤΑΝΑΞ ΔΑΥΙΔ

ΔΑΥΙΔ

ΤΟΥ

ΠΡΟΦΗΤΟΥ ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

ΜΕΛΟΣ

ΚΑΘΙΣΜΑ ΠΡΩΤΟΝ

ΨΑΛΜΟΣ Α'. 1.

Τῷ Δαυίδ, ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις.

Μακάριος, ἀνὴρ, ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν, καὶ ἐν ὁδῷ ἀμαρτωλῶν οὐκ ἔστη καὶ ἐπὶ καθέδρᾳ λαιμῶν οὐκ ἐκάθισεν. Ἄλλ' ἢ ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσῃ ἡμέρας καὶ νυκτός. Καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων· ὃ τὸν καρπὸν αὐτοῦ δώσῃ ἐν καιρῷ αὐτοῦ· καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀπορβύσεται, καὶ πάντα ὅσα ἐν ποιῇ κατευοδωθήσεται. Οὐχ' οὕτως οἱ ἀσεβεῖς, οὐχ' οὕτως· ἀλλ' ἢ ὥσεί χνοῦς, ὃν ἐκρίπτει ὁ ἄνεμος ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς. Διὰ τοῦτο οὐκ ἀναστήσονται ἀσεβεῖς ἐν κρίσει, οὐδὲ ἀμαρτωλοὶ ἐν βουλῇ δικαίων. Ὅτι γινώσκει κύριος ὁδὸν δικαίων, καὶ ὁδὸς ἀσεβῶν ἀπολείται.

ΨΑΛΜΟΣ Β'. 2.

Τῷ Δαυίδ, ἀνεπίγραφος.

Ἰνατί ἐφρύαξαν ἔθνη καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά ; Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ

τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ Κυρίου, καὶ κατὰ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ. Διαβ-
ρῆζωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν καὶ ἀπορρίψωμεν ἀφ' ἡμῶν τὸν
ζυγὸν αὐτῶν. Ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγελάσεται αὐτοὺς,
καὶ ὁ Κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς. Τότε λαλήσει πρὸς αὐτούς
ἐν ὀργῇ αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ ταράξει αὐτούς. Ἐγὼ
δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ, ἐπὶ Σιών ὄρος τὸ ἅγιον
αὐτοῦ διαγγέλλων τὸ πρόσταγμα Κυρίου. Κύριος εἶπε πρὸς με·
Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε. Αἶτησαι παρ' ἐμοῦ
καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου, καὶ τὴν κατὰσχεσίν
σου τὰ πέρατα τῆς γῆς. Ποιμανεῖς αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ,
ὡς σκεὺή κεραμείως συντρίψεις αὐτούς. Καὶ νῦν βασιλεῖς σύνετε,
παιδεύθητε πάντες εἰ κρίνοντες τὴν γῆν. Δουλεύσατε τῷ Κυ-
ρίῳ ἐν φόβῳ, καὶ ἐγαλλιᾶσθε αὐτῷ ἐν τρόμῳ. Δράξασθε παι-
δείας μήποτε ὀργισθῇ Κύριος, καὶ ἀπολεισθῇ ἐξ ὁδοῦ δικαίας.
Ὅταν ἐκκαυθῇ ἐν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ, μακάριοι πάντες οἱ
πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ Γ'. 3.

*Τῷ Δαυίδ, ἐπότε ἀπεδίδρασκεν ἀπὸ προσώπου
'Αβεσσαλὼμ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ.*

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με ; πολλοὶ ἐπα-
νίστανται ἐπ' ἐμέ. Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου : Οὐκ ἐστι
σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτῷ. Σὺ δὲ Κύριε, ἀντιλήπτωρ
μου εἶ, δόξα μου, καὶ ὑψὼν τὴν κεφαλὴν μου. Φωνῇ μου πρὸς
Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.
Ἐγὼ δὲ ἐκοιμήθην. καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλή-
φεταιί μου. Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ, τῶν κύκλῳ
συνεπιτιθεμένων μοι. Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με ὁ Θεός μου.
Ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως·
ὀδόντας ἀμαρτωλῶν συνέτριψας. Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ
ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ Δ'. 4.

Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις, ψαλμὸς τῷ Δαυτδ.

Εν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς μου ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με. Οἰκτεῖρησόν με, καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκάρδιοι, ἵνατὶ ἀγαπᾶτε ματαιότητα, καὶ ζητεῖτε ψεῦδος. Καὶ γινώτε, ὅτι ἐθαυμάστωσε Κύριος τὸν ὅσιον αὐτοῦ. Κύριος εἰσακούσεται μου ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς αὐτόν. Ὁργίσεσθε, καὶ μὴ ἁμαρτάνετε, ἃ λέγεται ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐπὶ ταῖς κοίταις ἡμῶν κατανύγητε. Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης, καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ Κύριον. Πολλοὶ λέγουσι. Τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ; Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε· ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου. Ἀπὸ καρποῦ σίτου, εἰνου, καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν. Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τῷ αὐτῷ κοιμηθῆσμαι, καὶ ὑπνώσω ὅτι σὺ, Κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατώκισάς με.

ΨΑΛΜΟΣ Ε'. 5.

*Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις, ὑπὲρ τῆς κληρονομουσης.
Ψαλμὸς τῷ Δαυτδ.*

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι Κύριε· σύνες τῆς κραυγῆς μου. Πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ὁ Βασιλεὺς μου, καὶ ὁ Θεός μου. Ὅτι πρὸς σέ προσεύχομαι, Κύριε· τὸ πρῶτ' εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου. Τὸ πρῶτ' παραστήσομαί σοι, καὶ ἐπόψει με· ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ. Οὐ παροικήσει σοι πονηρεύμενος, οὐδὲ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου. Ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν, ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος. Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος· Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου, προσκυνήσω πρὸς γὰρ ἅγιόν σου ἐν φόβῳ σου. Κύριε, ὁδήγησόν με ἐν τῇ δι-

καισύνῃ σου, ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου, κατεύθυνεν ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου. Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια· ἡ καρδία αὐτῶν ματαία. Τάφος ἀνωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιεύσαν· κρῖνον αὐτοὺς, ὁ Θεός. Ἀποπασάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβρυλιῶν αὐτῶν· κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτοὺς, ὅτι παρεπίκρανάν σε, Κύριε. Καὶ εὐφρανθήησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ· εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς. Καὶ καυχῶνται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου, ὅτι σὺ εὐλογῆσιν δίκαιον. Κύριε, ὡς ὅπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

ΨΑΛΜΟΣ Γ'. 6.

*Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις, ὑπὲρ τῆς ὁρδόης·
ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.*

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύῃς με. Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι· ἴασαί με, Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστέα μου, καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη σφόδρα, καὶ σὺ, Κύριε. ἕως πότε; Ἐπίστρεψον, Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου· σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου. Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου, ἐν δὲ τῷ ᾄδει τίς ἐξομολογήσεται σοὶ; Ἐκοπίασα, ἐν τῷ στεναγμῷ μου, λούσω καθ' ἐκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνὴν μου βρέξω. Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμός μου, ἐπαλαιώθην ἐν πᾶσι ταῖς ἐχθροῖς μου. Ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ὅτι εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθοῦ μου. Ἦκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου, Κύριος τὴν προσευχὴν μου προσεδέξατο. Αἰσχυθῆησαν, καὶ ταραχθῆησαν πάντες οἱ ἐχθροί μου, ἀποστραφείησαν, καὶ καταισχυνηθῆησαν σφόδρα διὰ τὰς χάρους.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ Ζ'. 7.

Τῷ Δαυὶ, ὃν ἤσε τῷ Κυρίῳ ὑπὲρ τῶν λόγων
Χουσι υἱοῦ Ἰεμενεί.

Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· σῶτόν με ἐκ πάντων
τῶν διωκόντων με, καὶ ῥύσά με. Μήποτε ἀρπάσῃ ὡς λέων
τὴν ψυχὴν μου, μὴ ὄντος λυτρουμένου, μηδὲ σώζοντος. Κύριε
ὁ Θεός μου, εἰ ἐποίησα τοῦτο, εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν χερσὶ μου.
Εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδιδοῦσί μοι κακὰ, ἀποπέσοιμι ἄρα
ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου κενός. Καταδιώξαι ἄρα ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυ-
χὴν μου, καὶ καταλάβοι, καὶ καταπατήσαι εἰς γῆν τὴν ζωὴν
μου, καὶ τὴν δόξαν μου εἰς χοῦν κατασκηνώσαι. Ἀνάστηθι,
Κύριε, ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν σου.
Καὶ ἐξεγέρθητι Κύριε ὁ Θεός μου ἐν προστάγματι ᾧ ἐνετείλω,
καὶ συναγωγὴ λαῶν κακλώσει σε. Καὶ ὑπὲρ ταύτης εἰς ὕψος
ἐπίστρεψον. Κύριος κρινεῖ λαούς. Κρινόν με Κύριε, κατὰ τὴν
δικαιοσύνην μου, καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ' ἐμοί. Συν-
τελεσθήτω δὴ πονηρία ἀμαρτωλῶν, καὶ κατευθυνεῖς δίκαιον,
ἐτάζων καρδίας καὶ νεφρούς, ὁ Θεός. Δικαία ἡ βοήθειά μου
παρὰ τοῦ Θεοῦ, τοῦ σώζοντος τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ. Ὁ Θεός
κριτὴς δίκαιος, καὶ ἰσχυρὸς, καὶ μακρόθυμος, καὶ μὴ ὀργὴν
ἐπάγων καθ' ἑκάστην ἡμέραν. Ἐὰν μὴ ἐπιστραφῇτε, τὴν βομ-
φαίαν αὐτοῦ στιλβώσει, τὸ τόξον αὐτοῦ ἐνέτεινε, καὶ ἡτοίμα-
σεν αὐτό. Καὶ ἐν αὐτῷ ἡτοίμασε σκεύη θανάτου· τὰ βέλη
αὐτοῦ τοῖς καιομένοις ἐξειργάσατο. Ἰδοὺ ὠδίνησεν ἀδικίαν,
συνέλαβε πόνον, καὶ ἔτεκεν ἄνομίαν. Λάκκον ὥρυξε, καὶ ἀνέ-
σκαψεν αὐτόν, καὶ ἐμπεσεῖται εἰς βόθρον, ὃν εἰργάσατο. Ἐπι-
στρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ κορυφὴν
αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ καταβήσεται. Ἐξομολογήσομαι τῷ
Κυρίῳ κατὰ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι
Κυρίου τοῦ Ὑψίστου.

ΨΑΛΜΟΣ Η'. 8.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ληνῶν, ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ. Ὅτι ἐπὴρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν. Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον, ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν σου τοῦ καταλῦσαι ἐχθρὸν καὶ ἐκδικητὴν. Ὅτι ὄψομαι τοὺς οὐρανοὺς, ἔργα τῶν δακτύλων σου, σελήνην καὶ ἀστέρας, ἃ σὺ ἐθεμελίωσας. Τί ἐστὶν ἄνθρωπος, ὅτι μιμνήσκη αὐτοῦ; ἢ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπτη αὐτόν; Ἥλάντωσας αὐτὸν βραχὺ τι παρ' Ἀγγέλους· δόξα καὶ τιμὴ ἐστεφάνωσας αὐτόν, καὶ κατέστησας αὐτόν, ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου. Πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ, πρόβατα καὶ βόας ἀπάσας, ἔτι δὲ καὶ τὰ κτήνη τοῦ πεδίου. Τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης, τὰ διαπορευόμενα τρίβους θαλασσῶν. Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουϊα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΨΑΛΜΟΣ Θ'. 9.

*Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν κρυφίων τοῦ υἱοῦ.
ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.*

Ἐξομολογήσομαι σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου. Εὐφρανθήσομαι, καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐν σοί, ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε. Ἐν τῷ ἀποστραφῆναι τὸν ἐχθρὸν μου εἰς τὰ ὀπίσω, ἀσθενήσουσι καὶ ἀπολοῦνται ἀπὸ προσώπου σου. Ὅτι ἐποίησας τὴν κρίσιν μου, καὶ τὴν δίκην μου, ἐκάθισας ἐπὶ θρόνου ὁ κρίνων δικαιοσύνην. Ἐπετίμησας ἔθνεσι, καὶ ἀπώλετο ὁ ἀσεβής· τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐξή-

λειψας εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Τοῦ ἐχθροῦ ἐξέλιπον αἱ ῥομφαῖαι εἰς τέλος, καὶ πόλεις καθεῖλες. Ἀπώλετο τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ μετ' ἡχοῦ, καὶ ὁ Κόριος εἰς τὸν αἰῶνα μένει. Ἡτοίμασεν ἐν κρίσει τὸν θρόνον αὐτοῦ· καὶ αὐτὸς κρινεῖ τὴν εἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, κρινεῖ λαοὺς ἐν εὐθύτητι. Καὶ ἐγένετο Κύριος καταφυγὴ τῷ πένητι, βοηθὸς ἐν εὐκαιρίαις, ἐν θλίψεσι. Καὶ ἐλπιδάτωσαν ἐπὶ σοὶ οἱ γινώσκοντες τὸ ὄνομά σου, ὅτι οὐκ ἐγκατέλιπες τοὺς ἐκζητοῦντάς σε, Κύριε. Ψάλατε τῷ Κυρίῳ τῷ κατοικοῦντι ἐν Σιών, ἀναγγεῖλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ. Ὅτι ὁ ἐκζητῶν τὰ αἵματα αὐτῶν ἐμνήσθη, οὐκ ἐπελάθετο τῆς κραυγῆς τῶν πενήτων. Ἐλέησόν με, Κύριε· ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ ὕψων με ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου. Ὅπως ἂν ἐξαγγείλω πάσας τὰς αἰνέσεις σου, ἐν ταῖς πύλαις τῆς θυγατρὸς Σιών. Ἀγαλλιασόμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου, ἐνεπάγησαν ἔθνη ἐν διαφθορᾷ, ἣ ἐποίησαν. Ἐν παγίδι ταύτῃ, ἣ ἐκρυψαν, συνελήφθη ὁ ποὺς αὐτῶν. Γινώσκεται Κύριος κρίματα ποιῶν· ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτοῦ συνελήφθη ὁ ἁμαρτωλός. Ἀποστραφήτωσαν οἱ ἁμαρτωλοὶ εἰς τὸν ἄδην, πάντα τὰ ἔθνη τὰ ἐπιλανθανόμενα τοῦ Θεοῦ. Ὅτι οὐκ εἰς τέλος ἐπιλησθήσεται ὁ πτωχός, ἡ ὑπομονὴ τῶν πενήτων οὐκ ἀπολείπεται εἰς τέλος. Ἀνάστηθι, Κύριε, μὴ κραταιοῦσθω ἄνθρωπος, κριθήτωσαν ἔθνη ἐνώπιόν σου. Κατάστησον, Κύριε, νομοθέτην ἐπ' αὐτοὺς, γνώτωσαν ἔθνη, ὅτι ἄνθρωποι εἰσιν. Ἰνα τί, Κύριε, ἀφέστηκας μακρόθεν, ὑπερορᾷς ἐν εὐκαιρίαις, ἐν θλίψεσιν; Ἐν τῷ ὑπερηφανεύεσθαι τὸν ἄσεβῃ, ἐμπυρίζεται ὁ πτωχός, συλλαμβάνονται ἐν διαβουλίῃς, οἷς διαλογίζονται. Ὅτι ἐπαινεῖται ὁ ἁμαρτωλός ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, καὶ ὁ ἀδικῶν ἐνευλογεῖται. Παρώξυνε τὸν Κύριον ὁ ἁμαρτωλός, κατὰ τὸ πλῆθος τῆς ὀργῆς αὐτοῦ οὐκ ἐκζητήσεται. Οὐκ ἔστιν ὁ Θεός ἐνώπιον αὐτοῦ· βεβηλοῦνται αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ ἐν παντὶ καιρῷ. Ἀνταναιρεῖται τὰ κρίματά σου ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ κατακυριεύσει. Εἶπε γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ. Οὐ μὴ σαλευθῶ ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν ἄνευ κακοῦ. Οὐ ἄρας τὸ στόμα αὐτοῦ γέμει, καὶ πικρίας, καὶ δόλου, ὑπὸ τὴν

γλῶσσαν αὐτοῦ κόπος καὶ πόνος. Ἐγκάθηται ἐν ἐνέδρῳ μετὰ πλουσίων, ἐν ἀποκρύφους τοῦ ἀποκτείνειν ἀθῶον. Οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἰς τὸν πένητα ἀποβλέπουσιν· ἐνεδρεύει ἐν ἀποκρύφῳ, ὡς λέων ἐν τῇ μάνδρῃ αὐτοῦ. Ἐνεδρεύει τοῦ ἀρπάσαι πτωχόν, ἀρπάσαι πτωχόν ἐν τῷ ἐλκύσαι αὐτόν. Ἐν τῇ παγίδι αὐτοῦ ταπεινώσει αὐτόν· κύψει καὶ πεσεῖται ἐν τῷ αὐτὸν κατακυριεύσαι τῶν πενήτων. Εἶπε γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ. Ἐπιλέλησται ὁ Θεός, ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ τοῦ μὴ βλέπειν εἰς τέλος. Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος. Ἐνεκεν τίνος παρώργισεν ὁ ἀσεβὴς τὸν Θεόν; Εἶπε γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ. Οὐκ ἐκζητήσει. Βλέπεις, ὅτι σὺ πόνον καὶ θυμὸν κατανοεῖς, τοῦ παραδοῦναι αὐτόν εἰς χεῖράς σου. Σοὶ ἐγκαταλέλειπται ὁ πτωχός, ὀρφανῷ σὺ ἦσθα βοηθός. Σύντριψον τὸν βραχίονα τοῦ ἁμαρτωλοῦ καὶ πονηροῦ· ζητηθήσεται ἡ ἁμαρτία αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ εὑρεθῇ. Κύριος βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ἀπολείψῃς ἔθνη ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ. Τὴν ἐπιθυμίαν τῶν πενήτων εἰσέηκουσας, Κύριε, τῇ ἐτοιμασίᾳ τῆς καρδίας αὐτῶν προσέσχε τὸ οὖς σου. Κρῖναι ὀρφανῷ καὶ ταπεινῷ, ἵνα μὴ προσθῇ ἐτι τοῦ μεγαλαυχεῖν ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς γῆς.

ΨΑΛΜΟΣ Γ' . 10.

Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυτῷ.

Ἐπὶ τῷ Κυρίῳ πέποιθα, πῶς ἐρεῖται τῇ ψυχῇ μου. Μεταναστεύω ἐπὶ τὰ ὄρη ὡς στρουθίον; Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἐνέτειναν τόξον, ἠτοίμασαν βέλη εἰς φαρέτραν, τοῦ κατατοξεῦσαι ἐν σκοτομῇν τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ. Ὅτι ἂν σὺ κατατηρτίσω, αὐτοὶ καθήλον, ὁ δὲ δίκαιος τί ἐποίησε; Κύριος ἐν ναῷ ἀγίῳ αὐτοῦ. Κύριος, ἐν οὐρανῷ ὁ θρόνος αὐτοῦ. Οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἰς τὸν πένητα ἐπιβλέπουσι· τὰ βλέφαρα αὐτοῦ ἐξετάζει τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων. Κύριος ἐξετάζει τὸν δίκαιον καὶ τὸν ἀσεβή· ὁ δὲ ἀγαπῶν τὴν ἀδικίαν μισεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν. Ἐπιβρίζει, ἐπὶ ἁμαρτωλοὺς παγίδας, πῦρ, καὶ θεῖον,

καὶ πνεῦμα καταργίδος, ἡ μερὶς τοῦ ποτηρίου αὐτῶν. Ὅτι δίκαιος Κύριος, καὶ δικαιοσύνας ἠγάπησεν, εὐθύτητας εἶδε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

ΨΑΛΜΟΣ ΙΑ'. 11.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῆς ὁδοῦς ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Σῶσόν με, Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὅσιος· ὅτι ὀλιγώθησαν αἱ ἀλήθειαι ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων. Μάταια ἐλάλησεν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ· χεῖλη δόλια ἐν καρδίᾳ καὶ ἐν καρδίᾳ ἐλάλησε κακὰ. Ἐξολοθρεύσαι Κύριος πάντα τὰ χεῖλη τὰ δόλια, καὶ γλῶσσαν μεγαλορῳδήμονα. Τοὺς εἰπόντας τὴν γλῶσσαν ἡμῶν μεγαλυνοῦμεν, τὰ χεῖλη ἡμῶν παρ' ἡμῖν ἐστίν. τίς ἡμῶν Κύριός ἐστιν; Ἐνεκεν τῆς ταλαιπωρίας τῶν πτωχῶν, καὶ τοῦ στεναγμοῦ τῶν πενήτων. Νῦν ἀναστήσομαι λέγει Κύριος θῆσεμαι ἐν σωτηρίῳ, παρρησιάσομαι ἐν αὐτῷ. Τὰ λόγια Κυρίου, λόγια ἀγνὰ, ἀργύριον πεπτρωμένον, δοκίμιον τῇ γῇ, κεκαθαρισμένον ἑπταπλασίως. Σὺ, Κύριε, φυλάξεις ἡμᾶς, καὶ διατηρήσεις ἡμᾶς ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα. Κύκλω οἱ ἀσεβεῖς περιπατοῦσι κατὰ τὸ ὕψος σου ἐπολύωρσας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

ΨΑΛΜΟΣ ΙΒ'. 12

Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Εως πότε, Κύριε, ἐπιλήσῃ μου εἰς τέλος; ἕως πότε ἀποστρέψεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ; Ἔως τίνος θήσεται βουλὰς ἐν ψυχῇ μου; ὀδύνας ἐν καρδίᾳ μου ἡμέρας καὶ νυκτός; Ἔως πότε ὑψωθήσεται ὁ ἐχθρὸς μου ἐπ' ἐμέ; Ἐπίβλεψον, εἰσάκουσόν μου, Κύριε ὁ Θεός μου. Φώτισεν τοὺς ὀφθαλμούς μου, μήποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον· μήποτε εἶπη ὁ ἐχθρὸς μου. Ἰσχύσα πρὸς αὐτόν. Οἱ θλίβοντές με ἀγαλλιάσονται, ἐὰν σαλευθῶ· ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ ἐλέει σου ἤλπισα. Ἀγαλ-

λιάσεται ἡ καρδία μου ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου· ἔσω τῷ Κυρίῳ
τῷ εὐεργετήσαντί με, καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Ὑ-
ψίστου.

ΨΑΛΜΟΣ ΙΓ'. 13.

Εἰς τὸ τέλος. Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ· οὐκ ἔστι Θεός. Διεφθά-
ρησαν καὶ ἐβδελύχθησαν ἐν ἐπιτηδεύμασιν, οὐκ ἔστι ποιῶν χρη-
στότητα οὐκ ἔστιν ἕως ἐνός. Κύριος ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν ἐπὶ
τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, τοῦ ἰδεῖν εἰ ἔστι συνίων, ἢ ἐκζητῶν
τὸν Θεόν. Πάντες ἐξέκλιναν ἅμα ἡχρειώθησαν οὐκ ἔστι ποιῶν
χρηστότητα, οὐκ ἔστιν ἕως ἐνός. Οὐχὶ γινώσκονται πάντες οἱ
ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, οἱ ἐσθιοντες τὸν λαόν μου ἐν βρώσει
ἄρτου; Τὸν Κύριον οὐκ ἐπεκαλέσαντο· ἐκεῖ ἐδειλίασαν φόβον,
οὐ οὐκ ἦν φόβος. Ὅτι Κύριος ἐν γενεᾷ δικαίων· βουλὴν πτω-
χοῦ κατησχύνατε, ὁ δὲ Κύριος ἐλπὶς αὐτοῦ ἔστι. Τίς δώσει ἐκ
Σιών τὸ σωτήριον τοῦ Ἰσραὴλ; ἐν τῷ ἐπιστρέψαι Κύριον τὴν
αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ἀγαλλιάσεται Ἰακώβ, καὶ εὐ-
φρανθήσεται Ἰσραὴλ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

ΨΑΛΜΟΣ ΙΔ'. 14.

Εἰς τὸ τέλος. Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Κύριε, τίς παροικήσει ἐν τῷ σκηνώματί σου; ἢ τίς
κατασκηνώσει ἐν ὄρει ἁγίῳ; Πορευόμενος ἄμωμος, καὶ ἐργα-
ζόμενος δικαιοσύνην. Λαλῶν ἀλήθειαν ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, ὃς οὐκ
ἐδόλωσεν ἐν γλώσσῃ αὐτοῦ. Καὶ οὐκ ἐποίησε τῷ πλησίον αὐτοῦ
κακὸν, καὶ ὀνειδισμόν οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ τοῖς ἐγγύστα αὐτοῦ.
Ἐξουδένωται ἐνώπιον αὐτοῦ πονηρευόμενος, τοὺς δὲ φοβουμέ-
νους τὸν Κύριον δοξάζει. Ὁ ὁμνῶν τῷ πλησίον αὐτοῦ, καὶ
οὐκ ἀθετῶν, τὸ ἀργύριον αὐτοῦ οὐκ ἔδωκεν ἐπὶ τόκῳ, καὶ
δῶρα ἐπ' ἀθώοις οὐκ ἔλαβεν, Ὁ ποιῶν ταῦτα, οὐ σαλευθήσε-
ται εἰς τὸν αἰῶνα,

ΨΑΛΜΟΣ ΙΕ'. 15.

Στυλογραφία τῷ Δαυίδ.

Φύλαξόν με, Κύριε, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἠλπισα· εἶπα τῷ Κυρίῳ. Κύριός μου εἰ σύ, ὅτι τῶν ἀγαθῶν μου οὐ χρεῖαν ἔχεις. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος· πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς. Ἐπληθύνθησαν αἱ ἀσθένειαι αὐτῶν, μετὰ ταῦτα ἐτάχυναν. Οὐ μὴ συναγάγω τὰς συναγωγὰς αὐτῶν ἐξ αἱμάτων, οὐδ' οὐ μὴ μνησθῶ τῶν ὀνομάτων αὐτῶν διὰ χειλέων μου. Κύριος μερὶς τῆς κληρονομίας μου, καὶ τοῦ ποτηρίου μου· σύ εἶ ὁ ἀποκαθιστῶν τὴν κληρονομίαν μου ἐμοί. Σχοινία ἐπέπεσέ με ἐν τοῖς κρατίστοις μου, καὶ γὰρ ἡ κληρονομία μου κρατίστη μου ἐστίν. Εὐλόγησά τὸν Κύριον τὸν συνετίσαντά με, ἐτι δὲ καὶ ἕως νυκτὸς ἐπαίδευσάν με οἱ νεφροὶ μου. Προωρώμην τὸν Κύριον ἐνώπιόν μου διαπαντός, ὅτι ἐκ δεξιῶν μου ἐστίν, ἵνα μὴ σαλευθῶ. Διὰ τοῦτο εὐφράνθη ἡ καρδία μου, κατήγαλλιάσατο ἡ γλῶσσά μου, ἐτι δὲ καὶ ἡ σὰρξ μου κατασκηνώσει ἐπ' ἐλπίδι. Ὅτι οὐκ ἐγκαταλείψεις τὴν ψυχὴν μου εἰς ᾄδην, οὐδὲ δώσεις τὸν ὀσφόν σου ἰδεῖν διαφθοράν. Ἐγνώρισάς μοι ὁδοὺς ζωῆς, πληρώσεις με εὐφροσύνης μετὰ τοῦ προσώπου σου· τερπνότητες ἐν τῇ δεξιᾷ σου εἰς τέλος.

ΨΑΛΜΟΣ ΙΣ'. 16.

Προσευχὴ τῷ Δαυίδ.

Εἰσακούσον Κύριε, δικαιοσύνης μου πρόσχες τῇ δέησει μου. Ἐνώτισαι τὴν προσευχήν μου, οὐκ ἐν χεῖλεσι δολίοις. Ἐκ προσώπου σου τὸ κρίμα μου ἐξέλθοι, οἱ ὀφθαλμοὶ μου ἰδέτωσαν εὐθύτητας. Ἐδοκίμασας τὴν καρδίαν μου, ἐπεσκέψα νυκτὸς ἐπύρωσάς με, καὶ οὐχ' εὗρέθη ἐν ἐμοὶ ἀδικία. Ὅπως ἂν μὴ λαλήσῃ τὸ στόμα μου τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων, διὰ τοὺς λόγους τῶν χειλέων σου ἐγὼ ἐφύλαξα ὁδοὺς σκληράς. Κατάρτισαι τὰ διαβήματά μου ἐν ταῖς τρίβοις σου, ἵνα μὴ σαλευθῶσι τὰ διαβήματά μου. Ἐγὼ ἐκέκραξα, ὅτι ἐπήκουσάς μου, Θεός.

κλῖνον τὸ εὖς σου ἐμοί, καὶ εἰσάκουσον τῶν ῥημάτων μου. Θυμιάσωσιν τὰ ἑλέη σου, ὁ σῶζων τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ, ἐκ τῶν ἀνθεστηκότων τῇ ὀδύρῃ σου φύλαξόν με, Κύριε, ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ. Ἐν σκέπῃ τῶν πτερύγων σου σκεπάσεις με, ἀπὸ προσώπου ἀσεβῶν τῶν ταλαιπωρησάντων με. Οἱ ἐχθροί μου τὴν ψυχὴν μου περιέσχον· τὸ στέαρ αὐτῶν συνέκλεισαν, τὸ στόμα αὐτῶν ἐλάλησεν ὑπερηφανίαν. Ἐκβαλόντες με νυνὶ περιεκύκλωσάν με, τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἔθεντο ἐκκλίνειν ἐν τῇ γῇ. Ὑπέλαβόν με ὡσεὶ λέων ἑτοιμος εἰς θήραν, καὶ ὡσεὶ σκύμνος οἰκῶν ἐν ἀποκρύφους. Ἀνάστηθι, Κύριε, πρόφθασον αὐτοὺς, καὶ ὑποσκέλισον αὐτούς· ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ ἀσεβοῦς, ρομφαία σου ἀπὸ ἐχθρῶν τῆς χειρὸς σου. Κύριε, ἀπὸ ὀλίγων ἀπὸ γῆς διαμέρισον αὐτοὺς ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν, καὶ τῶν κεκρυμμένων σου ἐπλήσθη ἡ γαστήρ αὐτῶν. Ἐχορτάσθησαν υἱῶν, καὶ ἀφῆκαν τὰ κατάλοιπα τοῖς νηπίοις αὐτῶν. Ἐγὼ δὲ ἐν δικαιοσύνῃ ὀφθῆσομαι τῷ προσώπῳ σου, χορτασθήσομαι ἐν τῷ ὀφθῆναί μοι τὴν δόξαν σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΤΡΙΤΟΝ

ΨΑΛΜΟΣ ΙΖ'. 17.

Εἰς τὸ τέλος, τῷ παιδί Κυρίου τῷ Δαυὶδ, ᾧ ἐλάλησε τῷ Κυρίῳ τοὺς λόγους τῆς ὥδης ταύτης ἐν ἡμέρᾳ, ἣ ἐρρύσατο αὐτὸν ὁ Κύριος, ἐκ χειρὸς πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ, καὶ ἐκ χειρὸς Σαοὺλ, καὶ εἶπεν·

Ἀγαπήσω σε, Κύριε, ἡ ἰσχύς μου. Κύριος στερέωμά μου καὶ καταφυγή μου, καὶ ῥύστης μου. Ὁ Θεός μου, βοηθός μου, καὶ ἐλπὶς ἐπ' αὐτόν· ὑπερασπιστής μου, καὶ κέρας σωτηρίας μου, καὶ ἀντιλήπτωρ μου. Αἰνῶν ἐπικαλέσομαι τὸν Κύριον, ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου σωθήσονται. Περιέσχον με ὠδίνες θανάτου,

καὶ χειμάρροι ἀνομίας ἐξετάραζάν με. Ὡδίνες ἁδου περιέκυ-
κλωσάν με, προέφθασάν με παγίδες θανάτου. Καὶ ἐν τῷ θλίβε-
σθαί με ἐπεκαλεσάμην τὸν Κύριον, καὶ πρὸς τὸν Θεόν μου ἐκέ-
κραξα. Ἦκουσεν ἐκ ναοῦ ἁγίου αὐτοῦ φωνῆς μου, καὶ ἡ κραυγὴ
μου ἐνώπιον αὐτοῦ εἰσελεύσεται εἰς τὰ ὦτα αὐτοῦ. Καὶ ἐ-
σαλεύθη καὶ ἔντρομος ἐγενήθη ἡ γῆ, καὶ τὰ θεμέλια τῶν ὀρέων
ἐταράχθησαν καὶ ἐσαλεύθησαν, ὅτι ὠργίσθη αὐτοῖς ὁ Θεός.
Ἀνέβη καπνὸς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ, καὶ πῦρ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ
καταφλεγθήσεται· ἀνθρακες ἀνήφθησαν ἀπ' αὐτοῦ. Καὶ ἐκλινεν
οὐρανοὺς, καὶ κατέβη, καὶ γνώφος ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ. Καὶ
πέβη ἐπὶ Χερουδὶμ, καὶ ἐπετάσθη· ἐπετάσθη ἐπὶ πτερύγων
ἐνέμων. Καὶ ἔθετο σκότος ἀποκρυφὴν αὐτοῦ, κύκλω αὐτοῦ ἡ
ικηνὴ αὐτοῦ, σκοτεινὸν ὕδωρ ἐν νεφέλαις ἀέρων. Ἀπὸ τῆς τη-
λαυγήσεως ἐνώπιον αὐτοῦ αἱ νεφέλαι διῆλθον, χάλαζα καὶ ἄν-
θρακες πυρός. Καὶ ἐθρόνγησεν ἐξ οὐρανοῦ ὁ Κύριος, καὶ ὁ Ὑ-
ψιστος ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ. Ἐξαπέστειλε βέλη, καὶ ἐσκόρπι-
σεν αὐτούς, καὶ ἀστραπάς ἐπλήθυνε, καὶ συνετάραξεν αὐτούς.
Καὶ ὤφθησαν αἱ πηγαὶ τῶν ὑδάτων, καὶ ἀνεκαλύφθη τὰ θεμέ-
λια τῆς οἰκουμένης. Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου, Κύριε, ἀπὸ ἐμπνεύ-
σως πνεύματος ὀργῆς σου. Ἐξαπέστειλεν ἐξ ὕψους καὶ ἔλαβέ
με προσελαβέτό με ἐξ ὑδάτων πολλῶν. Ῥύσεται με ἐξ ἐχθρῶν
μοῦ δυνατῶν, καὶ ἐκ τῶν μισούντων με ὅτι ἐστερεώθησαν ὑπὲρ
ἐμ. Προέφθασάν με ἐν ἡμέρᾳ κακώσεώς μου, καὶ ἐγένετο Κύ-
ριο ἀντιστήριγμά μου. Καὶ ἐξήγαγέ με εἰς πλατυσμόν· ῥύ-
σει με, ὅτι ἠθέλησέ με. Καὶ ἀνταποδώσει μοι Κύριος κατὰ
τὴν δικαιοσύνην μου, καὶ κατὰ τὴν καθαριότητα τῶν χειρῶν
μου· ἀνταποδώσει μοι. Ὅτι ἐφύλαξα τὰς ὁδοὺς Κυρίου, καὶ
οὐκ ἐβήσα ἀπὸ τοῦ Θεοῦ μου. Ὅτι πάντα τὰ κρίματα αὐ-
τοῦ γνώπιόν μου, καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ οὐκ ἀπέστησαν
ἀπ' ἐμοῦ. Καὶ ἔσομαι ἄμωμος μετ' αὐτοῦ, καὶ φυλάξομαι
ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου. Καὶ ἀνταποδώσει μοι Κύριος κατὰ
τὴν καιοσύνην μου, καὶ κατὰ τὴν καθαριότητα τῶν χει-
ρῶν μου, ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. Μετὰ δόξου, δ-
σσης σῆ, καὶ μετὰ ἀνδρός ἀθώου, ἀθώως ἔσῃ, καὶ μετὰ
ἐκλεκτοῦ, ἐκλεκτός ἔσῃ, καὶ μετὰ στρεβλοῦ διαστρέψεις.

Ὅτι σὺ λαὸν ταπεινὸν σώσεις, καὶ ὀφθαλμοὺς ὑπερῆφάνων
 ταπεινώσεις. Ὅτι σὺ φωτιεῖς λύχνον μου, Κύριε ὁ Θεός μου
 φωτιεῖς τὸ σκότος μου. Ὅτι ἐν σοὶ ῥυσθήσομαι ἀπὸ πειρατη-
 ρίου, καὶ ἐν τῷ Θεῷ μου ὑπερβήτομαι τεῖχος. Ὁ Θεός μου, ἁ-
 μωμος ἡ ὁδὸς αὐτοῦ, τὰ λόγια Κυρίου πεφυρωμένα, ὑπερασπι-
 στῆς ἐστὶ πάντων τῶν ἐλπίζόντων ἐπ' αὐτόν. Ὅτι τίς Θεός,
 παρέξ τοῦ Κυρίου; ἢ τίς Θεός, πλήν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν; Ὁ
 Θεός ὁ περιζωννύων με δύναμιν, καὶ ἔθετο ἄμωμον, τὴν ὁδὸν
 μου. Καταρτιζόμενος τοὺς πόδας μου ὥσπερ ἐλάφου καὶ ἐπὶ τὰ
 ὑψηλὰ ἰστῶν με. Διδάσκων χεῖράς μου εἰς πόλεμον, καὶ ἔθω-
 τόξον χαλκοῦν τοὺς βραχίονάς μου. Καὶ ἔδωκάς μοι ὑπερασπι-
 σμὸν σωτηρίας, καὶ ἡ δεξιὰ σου ἀντελάβετό μου. Καὶ ἡ πα-
 δεία σου ἀνῶρθυσέ με εἰς τέλος, καὶ ἡ παιδεία σου αὐτὴ με
 διδάξει. Ἐπλάτυνας τὰ διαθήματά μου ὑποκάτω μου, καὶ
 οὐκ ἡσθένησε τὰ ἔγχη μου. Καταδιώξω τοὺς ἐχθρούς μου, καὶ
 καταλήψομαι αὐτούς, καὶ οὐκ ἀποστραφήσομαι, ἕως ἄν ἐκλί-
 πωσιν. Ἐκθλίψω αὐτούς, καὶ οὐ μὴ δύνονται στήναι· πεσοῦναι
 ὑπὸ τοὺς πόδας μου. Καὶ περιεζώσάς με δύναμιν εἰς πόλεμον,
 συνεπόδισας πάντας τοὺς ἐπανισταμένους ἐπ' ἐμὲ ὑποκάτω μου.
 Καὶ τοὺς ἐχθρούς μου ἔδωκάς μοι νῶτον, καὶ τοὺς μισοῦντες
 με ἐξωλόθρευσας. Ἐκέκραξαν, καὶ οὐκ ἦν ὁ σώζων· πρὸς ἴσ-
 ριον, καὶ οὐκ εἰσήκουσεν αὐτῶν. Καὶ λεπυνῶ αὐτοὺς ὥσπερ
 χνούν κατὰ πρόσωπον ἀνέμου, ὥς πηλὸν πλατειῶν λεανῶ-
 τούς. Ῥῦσαί με ἐξ ἀντιλογίας λαοῦ, καταστήσεις με εἰ κε-
 φαλήν ἐθνῶν. Δαός, ὃν οὐκ ἔγνων ἐδούλευσέ μοι, εἰς ἀοὴν
 ὥτίου ὑπήκουσέ μου. Υἱοὶ ἄλλότριοι ἐψεύσαντό μοι, υἱὸς ἄλ-
 λότριος ἐπαλαιώθησαν, καὶ ἐχώλαναν ἀπὸ τῶν τρίβων αὐ-
 τῶν. Ζῆ Κύριος, καὶ εὐλογητὸς ὁ Θεός, καὶ ὑψωθήτω ὁ Θεός
 τῆς σωτηρίας μου. Ὁ Θεός, ὁ διδοὺς ἐκδικήσεις ἐμοί, κοῦπο-
 τάξας λαοὺς ὑπ' ἐμὲ, ὁ ῥύστης μου ἐξ ἐχθρῶν μου ὁράλων.
 Ἀπὸ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμὲ ὑψώσεις με, ἀπὸ ἐνδὸς ἀδί-
 κου ῥῦσαί με. Διὰ τοῦτο ἐξομολογήσομαί σοι ἐν ἔθνεσι, Κύριε,
 καὶ τῷ ὀνόματί σου ψαλῶ. Μεγαλύνων τὰς σωτηρίας τι βασι-
 λέως, καὶ ποιῶν ἔλεος τῷ χριστῷ αὐτοῦ, τῷ Δαυὶδ, καὶ τῷ σπέρ-
 ματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΙΗ'. 18.

Εἰς τὸ τέλος· ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Οἱ οὐρανοὶ διηγούνται δόξαν Θεοῦ, πρίν τινος δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλει τὸ στερέωμα. Ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ ἐρευνεῖται ῥῆμα, καὶ νύξ νυκτὶ ἀναγγέλει γνώσιν. Οὐκ εἰσὶ λαλιαὶ οὐδὲ λόγος, ὧν οὐχὶ ἀκούονται οἱ φωναὶ αὐτῶν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φόβος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. Ἐν τῷ ἡλίῳ ἔθετο τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ὡς νυμφίος ἐκπορευόμενος ἐκ παστεῦ αὐτοῦ. Ἀγαλλιάσεται ὡς γίγας δραμεῖν ὁδόν· ἀπ' ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ ἡ ἐξοδος αὐτοῦ. Καὶ τὸ κατάντημα αὐτοῦ ἕως ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ· καὶ οὐκ ἔστιν, ὃς ἀποκρυβήσεται τῆς θέρμης αὐτοῦ. Ὁ νόμος Κυρίου ἄμωμος, ἐπιστρέφων ψυχάς· ἡ μαρτυρία Κυρίου πιστή, σοφίζουσα νήπια. Τὰ δικαιώματα Κυρίου εὐθέα, εὐφραίνοντα καρᾶν· ἡ ἐντολὴ Κυρίου τηλαυγὴς φωτίζουσα ὀφθαλμούς. Ὁ φόβος Κυρίου ἄγνος, διαμένων εἰς αἰῶνα αἰῶνος· τὰ κρίματα Κυρίου ἀληθινὰ δεδικαιωμένα ἐπὶ τὸ αὐτό. Ἐπιθυμητὰ ὑπὲρ χρυσίου καὶ λίθον τίμιον πολὺν, καὶ γλυκύτερα ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον. Καὶ γὰρ ὁ δούλος σου φυλάσσει αὐτά, ἐν τῷ φυλάσσειν αὐτὰ ἐνταπόδοσις πολλή. Παραπτώματα τίς συνήσει; ἐκ τῶν κρυφίων μου καθάρισόν με, καὶ ἀπὸ ἁλλοτρίων φῆσαι τοῦ δούλου σου. Ἐὰν μὴ μου κατακυριεύσωσι, τότε ἄμωμος ἔσομαι, καὶ καθαρῶς ἔσομαι ἀπὸ ἁμαρτίας μεγάλης. Καὶ ἔσονται εἰς εὐδοκίαν τὰ λόγια τοῦ στόματός μου, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου ἐνώπιόν σου διαπαντός. Κύριε βοηθέ μου, καὶ λυτρωτά μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΙΘ'. 19.

Εἰς τὸ τέλος· ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Επαίουσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ. Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου, καὶ ἐκ Σιών ἀντιλάβοιτό σου. Μνησθεὶν πάσης θυσίας σου καὶ τὸ ὁικαύτωμά σου πιανάτω. Δῶή σοι Κύριος κατὰ

τὴν καρδίαν σου, καὶ πᾶσαν τὴν βουλὴν σου πληρώσαι. Ἀγαλλιά-
σόμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου, καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν
μεγαλυνησόμεθα. Πληρώσαι Κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σου,
νῦν ἔγων, ὅτι ἔσωσε Κύριος τὸν χριστὸν κυτοῦ. Ἐπακούσεται
αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ ἁγίου αὐτοῦ, ἐν δυναστείαις ἡ σωτηρία τῆς
δεξιᾶς αὐτοῦ. Οὗτοι ἐν ἄρμασι, καὶ οὗτοι ἐν ἵπποις, ἡμεῖς δὲ
ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν ἐπικαλεσόμεθα. Αὐτοὶ συνεπο-
θήσαν, καὶ ἔπεσον· ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν, καὶ ἀνορθώθημεν.
Κύριε σῶσον τὸν βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ
ἐπικαλεσώμεθά σοι.

ΨΑΛΜΟΣ Κ'. 20.

Τῷ Δαυίδ.

Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ βασιλεὺς, καὶ
ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα. Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς
καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ, καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐ-
τοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν. Ὅτι προέφθασας αὐτόν ἐν εὐλογίαις
χρηστότητος, ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου
ζωὴν ἡγήσατό σε, καὶ ἔδωκας αὐτῷ μακρότητα ἡμε-
ρῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος. Μεγάλῃ ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ
σου, δόξαν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτόν. Ὅτι δώης
αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος· εὐφρανεῖς αὐτόν ἐν χαρᾷ με-
τὰ τοῦ προσώπου σου. Ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐλπίζει εἰς Κύριον, καὶ
ἐν τῷ ἐλέει τοῦ Ὑψίστου οὐ μὴ σαλευθῇ. Εὐρεθήνῃ ἡ χεὶρ σου
πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς σου, ἡ δεξιὰ σου εὖροι πάντας τοὺς μισούντάς
σε. Ὅτι θήσεις αὐτούς ὡς κλίβανον πυρὸς εἰς καιρὸν οὐ προ-
σώπου σου. Κύριος ἐν ὀργῇ συνταράξει αὐτούς, καὶ καταφά-
γεται αὐτούς πῦρ. Τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἀπολεῖς,
καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ υἱῶν ἀνθρώπων. Ὅταν ἐλιναν εἰς
σέ κακὰ, διελογίσαντο βουλὰς, αἷς οὐ μὴ δύνωντα στήναι.
Ὅτι θήσεις αὐτοὺς νῶτον, ἐν τοῖς περιλοίποις σου ἐταμάσεις τὸ
πρόσωπον αὐτῶν. Ὑψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου· ὥσωμεν
καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ ΚΑ'. 21.

*Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ ἀντιλήψεως τῆς ἐωθινῆς.
Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ.*

Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρόσχες μοι, ἵνατί ἐγκατέλιπες με ; μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι τῶν παραπτωμάτων μου. Ὁ Θεός μου, κεκραῶμαι ἡμέρας, καὶ οὐκ εἰσακούσῃ, καὶ νυκτὸς, καὶ οὐκ εἰς ἄνοιαν ἐμοί. Σὺ δὲ ἐν ἀγίῳ κατοικεῖς, ὁ ἔπαινος τοῦ Ἰσραὴλ ἐπὶ σοὶ ἤλπισαν οἱ πατέρες ἡμῶν, ἤλπισαν, καὶ ἐρῶσω αὐτούς. Πρὸς σέ ἐκέκραζαν, καὶ ἐσώθησαν· ἐπὶ σοὶ ἤλπισαν, καὶ οὐ κατασχύνθησαν. Ἐγὼ δὲ εἰμι σκώληξ, καὶ οὐκ ἄνθρωπος, ὄνειδος ἀνθρώπων, καὶ ἐξουθένημα λαοῦ. Πάντες οἱ θεωροῦντές με ἐξεμυκτήρισάν με, ἐλάλησαν ἐν χεῖλεσιν, ἐκίνησαν κεφαλὴν. Ἦλπισεν ἐπὶ Κύριον, ῥυσάσθω αὐτόν· σωσάτω αὐτόν, ὅτι θέλει αὐτόν. Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἐκσπάσας με ἐκ γαστρὸς, ἡ ἐλπίς μου ἀπὸ μαστῶν τῆς μητρὸς μου· ἐπὶ σέ ἐπερρίφθην ἐκ μήτρας. Ἀπὸ γαστρὸς μητρὸς μου Θεός μου εἶ σύ· μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ. Ὅτι θλίψις ἐγγύς, ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ βοηθῶν μοι. Περιεκύκλωσάν με μύσχοι πολλοὶ, ταῦροι πίονες περιέσχον με. Ἦνοιζαν ἐπ' ἐμέ τὸ στόμα αὐτῶν, ὡς λέων ἀρπάζων καὶ ὠροῦμενος. Ὡσεὶ ὕδωρ ἐξεχύθην, καὶ διεσκορπίσθη πάντα τὰ ὅσ' αὐτοῦ. Ἐγενήθη ἡ καρδία μου ὡσεὶ κηρὸς τηκόμενος ἐν μέσῳ τῆς κοιλίας μου. Ἐξηράνθη ὡς ὄστρακον ἡ ἰσχὺς μου, καὶ ἡ γλῶσσά με κεκόλληται τῷ λάρυγγί μου, καὶ εἰς χοῦν θανάτου κατήγαγές με. Ὅτι ἐκύκλωσάν με κύνες πολλοὶ, συναγωγὴ πονηρευομένων περιέσχον με. Ὠρυζαν χεῖρας μου, καὶ πόδας μου· ἐξηρίθμησαν πάντα τὰ ὅσ' αὐτοῦ· αὐτοὶ δὲ κατενόησαν καὶ ἐπειδὸν με. Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἐαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον. Σὺ δὲ, Κύριε, μὴ μακρύνῃς τὴν βοήθειάν σου ἀπ' ἐμοῦ, εἰς τὴν ἀντίληψίν μου πρόσχες. Ῥῦσαι ἀπὸ ῥομφαίας τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐκ χειρὸς κυνὸς τὴν μονογενῆ μου. Σῶσόν με ἐκ στόματος λέοντος· καὶ ἀπὸ κεράτων μονοκεράτων τὴν ταπείνωσίν μου. Διηγῆσομαι τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε. Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον αἰνέσατε αὐτόν, ἅ-

παν τὸ σπέρμα Ἰακώβ δοξάσατε αὐτόν. Φοβηθήτω δὴ ἀπ' αὐτοῦ ἅπαν τὸ σπέρμα Ἰσραὴλ· ὅτι οὐκ ἐξουδένωσεν, οὐδὲ προσώχθισε τῇ δεήσει τοῦ πτωχοῦ. Οὐδὲ ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ· καὶ ἐν τῷ κεκραγένοι με πρὸς αὐτόν, εἰσήκουσέ μου. Παρὰ σοῦ ὁ ἐπαινός μου, ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλη ἐξομολογήσομαί σοι, τὰς εὐχάς μου ἀποδώσω ἐνώπιον τῶν φοβουμένων σε. Φάγονται πένητες καὶ ἐμπλησθήσονται, καὶ αἰνέσουσι Κύριον οἱ ἐκζητοῦντες αὐτόν· ζήσονται αἱ καρδίαι αὐτῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος. Μνησθήσονται, καὶ ἐπιστραφήσονται πρὸς Κύριον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς. Καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιον αὐτοῦ πᾶσαι αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν, ὅτι τοῦ Κυρίου ἡ βασιλεία καὶ αὐτὸς δεσπόζει τῶν ἐθνῶν, Ἐφαγον καὶ προσεκύνησαν πάντες οἱ πίνοντες τῆς γῆς· ἐνώπιον αὐτοῦ προπεσοῦνται πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς γῆν. Καὶ ἡ ψυχὴ μου αὐτῷ ζῇ, καὶ τὸ σπέρμα μου δουλεύσει αὐτῷ. Ἀναγγελήσεται τῷ Κυρίῳ γενεὰ ἡ ἐρχομένη, καὶ ἀναγγελοῦσι τὴν δικαιοσύνην αὐτῷ λαῷ τῷ τεχνησομένῳ, ὃν ἐποίησεν ὁ Κύριος.

ΨΑΛΜΟΣ ΚΒ' . 22.

Τῷ Δαυίδ.

Κύριος ποιμαίνει με, καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς τόπον χλόης, ἐκεῖ με κατεσχένησεν. Ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως ἐξέθρεψέ με· τὴν ψυχὴν μου ἐπέστρεψεν. Ὡδήγησέ με ἐπὶ τρίβους δικαιοσύνης, ἔνεκεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ. Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου, οὐ φοβηθήσομαι κακὰ, ὅτι σὺ μετ' ἐμοῦ εἶ. Ἡ ῥάβδος σου καὶ ἡ βακτηρία σου, αὐταὶ με παρεκάλεσαν. Ἡτοίμασας ἐνώπιόν μου τράπεζαν, ἐξεναντίας τῶν θλιβόντων με. Ἐλίπανας ἐν ἐλαίῳ τὴν κεφαλὴν μου καὶ τὸ ποτήριόν σου μεθύσκον, ὥσει κράτιστον. Καὶ τὸ ἔλεός σου καταδιώξει με πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου. Καὶ τὸ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

ΨΑΛΜΟΣ ΚΓ'. 23.

Τῷ Δαυτῷ, τῆς μιᾶς τῶν Σαββάτων.

Τοῦ Κυρίου ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, ἡ οἰκουμένη, καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ. Αὐτὸς ἐπὶ θαλασσῶν ἐθεμελίωσεν αὐτήν, καὶ ἐπὶ ποταμῶν ἡτοίμασεν αὐτήν. Τίς ἀναθήσεται εἰς τὸ ὄρος τοῦ Κυρίου ; ἢ τίς στήσεται ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ ; Ἄθῶος χερσὶ καὶ καθαρὸς τῇ καρδίᾳ, ὃς οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ ματαίῳ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ οὐκ ὤμοσεν ἐπὶ ὀλῳ τῷ πλησίον αὐτοῦ. Οὗτος λήψεται εὐλογίαν παρὰ Κυρίου, καὶ ἐλεημοσύνην παρὰ Θεοῦ σωτῆρος αὐτοῦ. Αὕτη ἡ γενεὰ ζητούντων τὸν Κύριον ζητούντων τὸ πρόσωπον τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ. Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν· καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης. Τίς ἐστὶν οὗτος ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης ; Κύριος κραταῖος καὶ δυνατός, Κύριος δυνατός ἐν πολέμῳ. Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν, καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι καὶ εἰσελεύσεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης. Τίς ἐστὶν οὗτος ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης ; Κύριος τῶν δυνάμεων, αὐτὸς ἐστὶν ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

ΨΑΛΜΟΣ ΚΔ'. 24.

Τῷ Δαυτῷ.

Πρὸς σέ, Κύριε, ἤρα τὴν ψυχὴν μου· ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ πέποιθα· μὴ κατασχυθεῖν εἰς τὸν αἰῶνα. Μὴδὲ καταγελασάτωσάν με οἱ ἐχθροί μου καὶ γὰρ πάντες οἱ ὑπομένοντές σε οὐ μὴ κατασχυθῶσιν. Δίσχυθητίωσαν οἱ ἀνομοῦντες διακενῆς. Τὰς ὁδοὺς σου, Κύριε, γνώρισόν μοι, καὶ τὰς τρίβους σου διδάξόν με. Ὁδήγησόν με ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου καὶ διδάξόν με,

ἔτι σὺ εἶ ὁ Θεός ὁ Σωτὴρ μου, καὶ σέ ὑπέμεινα, ὅλην τὴν ἡμέραν. Μνήσθητι τῶν οἰκτιρμῶν σου, Κύριε, καὶ τὰ ἐλέη σου, ὅτι ἀπὸ τοῦ αἰῶνος εἰσίν. Ἀμαρτίας νεότητός μου καὶ ἀγνοίας μου μὴ μνησθῇς. Κατὰ τὸ ἔλεός σου μνήσθητί μου σὺ, ἕνεκεν τῆς χρηστότητός σου, Κύριε. Χρηστός καὶ εὐθὺς ὁ Κύριος· διὰ τοῦτο νομοθετήσει ἀμαρτάνοντας ἐν ὁδῷ. Ὁδηγήσει πρᾶξεις ἐν κρίσει, διδάξει πρᾶξεις ὁδοῦ αὐτοῦ. Πᾶσαι αἱ ὁδοὶ Κυρίου ἔλεος, καὶ ἀλήθεια τοῖς ἐκζητοῦσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, καὶ ἰλάσθητι τῇ ἀμαρτίᾳ μου, πολλὴ γὰρ ἐστὶ. Τίς ἐστὶν ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον; νομοθετήσει αὐτῷ ἐν ὁδῷ, ἥ ἡρετίσατο. Ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσεται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κληρονομήσει γῆν. Κραταίωμα Κύριος τῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ ἡ διαθήκη αὐτοῦ δηλώσει αὐτοῖς. Οἱ ὀφθαλμοί μου διαπαντός πρὸς τὸν Κύριον, ὅτι αὐτὸς ἐκσπάσει ἐκ παγίδος τοὺς πόδας μου. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με, ὅτι μονογενὴς καὶ πτωχὸς εἰμί ἐγώ. Αἱ θλίψεις τῆς καρδίας μου ἐπληθύνθησαν, ἐκ τῶν ἀναγκῶν μου ἐξάγαγέ με. Ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου, καὶ τὸν κόπον μου, καὶ ἄφες πάσας τὰς ἀμαρτίας μου. Ἴδε τοὺς ἐχθρούς μου, ὅτι ἐπληθύνθησαν, καὶ μίσος ἄδικον ἐμίσησάν με. Φύλαξον τὴν ψυχὴν μου, καὶ ῥύσαι με· μὴ κατασχυνηθῇν, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ σέ. Ἀκακοὶ καὶ εὐθεῖς ἐκολῶντό μοι, ὅτι ὑπέμεινά σε, Κύριε. Αὐτρώσαι, ὁ Θεός, τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πᾶσων τῶν θλίψεων αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΚΕ' . 25.

Τῷ Δαβίδ.

Κρίνον με, Κύριε, ὅτι ἐγὼ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην, καὶ ἐπὶ τῷ Κυρίῳ ἐλπίζων οὐ μὴ ἀσθενήσω. Δοκίμασόν με, Κύριε, καὶ πείρασόν με· πύρρῳσον τοὺς νεφρούς μου, καὶ τὴν καρδίαν μου. Ὅτι τὸ ἔλεός σου κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μου ἐστὶ, καὶ εὐηρέστησα ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου. Οὐκ ἐκάθισα μετὰ συνεδρίου ματαιότητος, καὶ μετὰ παρανομούντων οὐ μὴ εἰσελθῶ. Ἐμίσησα ἐκκλησίαν πονηρευομένων, καὶ μετὰ ἀσεβῶν οὐ μὴ

καθίσω. Νίψομαι ἐν ἁθώοις τὰς χεῖράς μου, καὶ κυκλώσω τὸ
 θυσιαστήριόν σου, Κύριε. Τοῦ ἀκοῦσαί με φωνῆς αἰνέσεώς σου,
 καὶ διηγῆσασθαι πάντα τὰ θυμῶνά σου. Κύριε, ἡγάπησα
 εὐπρέπειαν οἴκου σου, καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου. Μὴ
 συναπολέσης μετὰ ἀσεβῶν τὴν ψυχὴν μου, καὶ μετὰ ἀνδρῶν
 αἱμάτων τὴν ζωὴν μου. Ὡν ἐν χερσὶν αἱ ἀνομίαι, ἡ θεξιὰ αὐ-
 τῶν ἐπλήσθη δώρων. Ἐγὼ δὲ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην λύτρω-
 σαί με, Κύριε, καὶ ἐλέησόν με. Ὁ ποιὶς μου ἔστη ἐν εὐθύ-
 τητι· ἐν ἐκκλησίαις εὐλόγησά σε, Κύριε.

ΨΑΛΜΟΣ Κς' . 2δ.

Τῷ Δαυὶδ, πρὸ τοῦ χρισθῆναι.

Κύριος φωτισμός μου, καὶ σωτὴρ μου, τίνα φοβηθήσομαι;
 Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου, ἀπὸ τίνος δευλιάσω; Ἐν
 τῷ ἐγγίξειν ἐπ' ἐμέ κατοικοῦντας, τοῦ φαγεῖν τὰς σάρκας μου.
 Οἱ θλίβοντές με καὶ οἱ ἐχθροί μου, αὐτοὶ ἠσθένησαν καὶ ἔπесον.
 Ἐὰν παρατάξῃται ἐπ' ἐμέ παρεμβολή, οὐ φοβηθήσεται ἡ καρδία
 μου. Ἐὰν ἐπαναστῇ ἐπ' ἐμέ πόλεμος, ἐν ταύτῃ ἐγὼ ἐλπίζω.
 Μίαν ἡτησάμην παρὰ Κυρίου, ταύτην ζητήσω, τοῦ κατοικεῖν
 με ἐν οἴκῳ Κυρίου, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου. Τοῦ θεω-
 ρεῖν με τὴν τερπνότητα Κυρίου, καὶ ἐπισκέπτεσθαι τὸν ναὸν τὸν
 ἅγιον αὐτοῦ. Ὅτι ἔκρυψέ με ἐν σκηνῇ αὐτοῦ, ἐν ἡμέρᾳ κακῶν
 μου, ἐσκέπασέ με ἐν ἀποκρύφῳ τῆς σκηνῆς αὐτοῦ, ἐν πέτρᾳ
 ὕψωσέ με. Καὶ νῦν, ἰδοὺ, ὕψωσε κεφαλὴν μου ἐπ' ἐχθρούς μου.
 Ἐκύκλωσα, καὶ ἔθυσα ἐν τῇ σκηνῇ αὐτοῦ θυσίαν αἰνέσεως καὶ
 ἀλλαγαμῶν· ἔσω καὶ ψαλῶ τῷ Κυρίῳ. Εἰσάκουσον Κύριε, τῆς
 φωνῆς μου, ἧς ἐκέκραξα· ἐλέησόν με, καὶ εἰσάκουσόν μου. Σοὶ
 εἶπεν ἡ καρδία μου, Κύριον ζητήσω, ἐξεζήτησέ σε τὸ πρόσωπόν
 μου· τὸ πρόσωπόν σου, Κύριε, ζητήσω. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ
 πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ; καὶ μὴ ἐκκληθῇς ἐν ὀργῇ ἀπὸ τοῦ δού-
 λου σου. Βοηθός μου γενοῦ, μὴ ἀπασκορακίσῃς με. καὶ μὴ ἐγ-
 καταλίπῃς με, ὁ Θεὸς ὁ σωτὴρ μου. Ὅτι ὁ πατήρ μου καὶ ἡ
 μήτηρ μου ἐγκατέλιπόν με, ὁ δὲ Κύριος προσελάβετό με. Νο-

μοθέτησόν με, Κύριε, ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ ὁδήγησόν με ἐν τρίβῳ
εὐθείᾳ, ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου. Μὴ παραδῷς με εἰς ψυχὰς θλι-
βόντων με, ὅτι ἐπανέστησάν μοι μάρτυρες ἄδικοι, καὶ ἐψεύ-
σατο ἡ ἀδικία αὐτῆς. Πιστεύω τοῦ ἰδεῖν τὰ ἀγαθὰ Κυρίου, ἐν
γῇ ζώντων. Ὑπόμεινον τὸν Κύριον, ἀνδρίζου, καὶ κραταίω-
σθω ἡ καρδιά σου, καὶ ὑπόμεινον τὸν Κύριον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ ΚΖ'. 27.

Τῷ Δαυτῷ.

Πρὸς σέ, Κύριε, κεκράζομαι, ὁ Θεός μου, μὴ παρασιω-
πήσης ἀπ' ἐμοῦ· μὴ ποτε παρασιωπήσης ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιω-
θήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Εἰσάκουσον, Κύριε,
τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ, ἐν τῷ
αἶρειν με χεῖράς μου πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σου. Μὴ συνελκύσης
με μετὰ ἀμαρτωλῶν, καὶ μετὰ ἐργαζομένων ἀδικίαν μὴ συνα-
πολέσης με. Τῶν λαλούντων εἰρήνην μετὰ τῶν πλησίων αὐ-
τῶν, κακὰ δὲ ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν. Δὸς αὐτοῖς, Κύριε,
κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν, καὶ κατὰ τὴν πονηρίαν τῶν ἐπιτηδευ-
μάτων αὐτῶν. Κατὰ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῶν δὸς αὐτοῖς,
ἀπόδος τὸ ἀνταπόδομα αὐτῶν αὐτοῖς. Ὅτι οὐ συνῆκαν εἰς τὰ
ἔργα Κυρίου, καὶ εἰς τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ, καθελεῖς αὐ-
τούς, καὶ οὐ μὴ οἰκοδομήσεις αὐτούς. Εὐλογητὸς Κύριος, ὅτι
εἰσήκουσε τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου. Κύριος βοηθός μου, καὶ
ὑπερασπιστής μου, ἐπ' αὐτῷ ἤλπισεν ἡ καρδιά μου, καὶ ἐβο-
ηθήθην. Καὶ ἀνέθαλεν ἡ σὰρξ μου, καὶ ἐκ θελήματός μου ἐξο-
μολογήσομαι αὐτῷ. Κύριος κραταίωμα τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ
ὑπερασπιστής τῶν σωτηρίων τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ ἐστὶ. Σῶσον
τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρανομίαν σου, καὶ ποί-
μανον αὐτούς, καὶ ἔπαρον αὐτούς ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΚΗ'. 28.

Τῷ Δαυτῷ, ἐξ ὁδίου σκηνης.

Ενέγκατε τῷ Κυρίῳ, υἱοὶ Θεοῦ, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ

υἱοὺς κριῶν. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ τιμὴν· ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ· προσκυνήσατε τῷ Κυρίῳ ἐν αὐλῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ. Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ὁ Θεὸς τῆς δόξης ἐβρόντησε, Κύριος ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν. Φωνὴ Κυρίου ἐν ἰσχυρί, φωνὴ Κυρίου ἐν μεγαλοπρεπείᾳ. Φωνὴ Κυρίου συντρίβοντος κέδρους, καὶ συντρίβει Κύριος τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου. Καὶ λεπτυνεῖ αὐτὰς ὡς τὸν μόσχον, τὸν Λίβανον, καὶ ὁ ἡγαπημένος ὡς υἱὸς μονοκερώτων. Φωνὴ Κυρίου διακόπτοντος φλόγα πυρός· φωνὴ Κυρίου συσσεύοντος ἔρημον, καὶ συσσεύει Κύριος τὴν ἔρημον Κἀδδης. Φωνὴ Κυρίου καταρτιζομένη ἐλάφους, καὶ ἀποκαλύψει ὄρυμους, καὶ ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ πᾶς τις λέγει δόξαν. Κύριος τὸν κατακλυσμὸν κατοικιεῖ, καὶ καθιεῖται Κύριος Βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα. Κύριος ἰσχύϊ τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει· Κύριος ἐυλογήσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ.

ΨΑΛΜΟΣ ΚΘ' . 29.

Ῥοὴ τοῦ ἐγκαινισμοῦ τοῦ οἴκου Δαυὶδ.

Ὡς ἴδω σε, Κύριε, ὅτι ὑπέλαβές με, καὶ οὐκ εὐφρανάς τοὺς ἰχθροὺς μου ἐπ' ἐμέ. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐκέκραξα πρὸς σέ, καὶ ἰάσω με. Κύριε ἀνήγαγες ἐξ ᾄδου τὴν ψυχὴν μου, ἔσωσάς με ἀπὸ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον. Ψάλατε τῷ Κυρίῳ οἱ ὅσοι αὐτοῦ, καὶ ἐξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἀγιωσύνης αὐτοῦ. Ὅτι ὀργὴ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ, καὶ ζωὴ ἐν τῷ θελήματι αὐτοῦ. Τὸ ἐσπέρας αὐλισθήσεται κλαυθμὸς, καὶ εἰς τὸ πρῶτ' ἀγαλλίασις. Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ εὐθηνίᾳ μου. Οὐ μὴ σαλευθῶ εἰς τὸν αἰῶνα. Κύριε, ἐν τῷ θελήματί σου παρέσχου τῷ κάλλει μου δύναμιν. Ἀπέστρεψας δὲ τὸ πρόσωπόν σου, καὶ ἐγενήθην τεταραγμένος. Πρὸς σέ, Κύριε, κεκράξομαι, καὶ πρὸς τὸν Θεόν μου δεηθήσομαι. Τίς ὠφέλεια ἐν τῷ αἵματί μου ἐν τῷ καταβαίνειν με εἰς διαφθοράν; Μὴ ἐξομολογήσεται σοι χυὸς, ἢ ἀναγγελεῖ τὴν ἀλήθειάν σου; Ἦκουσε Κύριος, καὶ ἡλέησέ με· Κύριος ἐγενήθη βοηθός μου. Ἐστρεψας τὸν κοπετόν μου εἰς χαρὰν ἔμοι, διέβρῃξας τὸν σάκκον μου, καὶ περιέζωσάς με

εὐφροσύνην. Ὅπως ἂν ψάλλῃ σοι ἡ δόξα μου, καὶ οὐ μὴ κατα-
 νυγῶ. Κύριε ὁ Θεός μου, εἰς τὸν αἰῶνα ἐξομολογήσομαί σοι.
 Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούια.

ΨΑΛΜΟΣ Δ'. 30.

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ ἐκστάσεως.

Ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα, μὴ καταισχυνηθῆν ἐν τὸν αἰ-
 ῶνα· ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥῆσαι με, καὶ ἐξελοῦ με. Κλίνον
 πρὸς με τὸ οὖς σου· τάχυνον τοῦ ἐξελεῖσθαι με. Γενοῦ μοι εἰς
 Θεὸν ὑπερασπιστὴν, καὶ εἰς οἶκον καταφυγῆς τοῦ σῶσαί με.
 Ὅτι κραταίωμά μου, καὶ καταφυγή μου εἶ σύ, καὶ ἔνεκεν τοῦ
 ὀνόματός σου ὁδήγήσεις με, καὶ διαθρέψεις με. Ἐξάξεις με ἐκ
 παγίδος ταύτης, ἧς ἔκρυψάν μοι, ὅτι σὺ εἶ ὁ ὑπερασπιστής μου,
 Κύριε. Εἰς χεῖράς σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμά μου· ἐλυτρώσω
 με, Κύριε, ὁ Θεός τῆς ἀληθείας. Ἐμίσησας τοὺς διαφυλάσσον-
 τας ματαιότητος διακενῆς. Ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ Κυρίῳ ἤλπισα·
 ἀγαλλιάσομαι καὶ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ ἐλέει σου. Ὅτι ἐπεΐ-
 δες ἐπὶ τὴν ταπεινώσιν μου, ἔσωσας ἐκ τῶν ἀναγκῶν τὴν ψυ-
 χήν μου· καὶ οὐ συνέκλεισάς με εἰς χεῖρας ἐχθρῶν· ἔστησας ἐν
 εὐρυχώρῳ τοὺς πόδας μου. Ἐλήησόν με, Κύριε, ὅτι θλίβομαι·
 ἰταράχθη ἐν θυμῷ ὁ ὀφθαλμός μου, ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ γαστήρ
 μου. Ὅτι ἐξέλιπεν ἐν ὁδῷ ἡ ζωὴ μου, καὶ τὰ ἔτη μου ἐν
 στεναγμοῖς. Ἡσθένησεν ἐν πτωχείᾳ ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὰ ὅσῃ
 μου ἰταράχθησαν. Παρὰ πάντας τοὺς ἐχθρούς μου ἐγενήθην ὄ-
 νειδος, καὶ τοῖς γείτοσί μου σφόδρα, καὶ φόβος τοῖς γνωστοῖς
 μου. Οἱ θεωροῦντές με ἔξω ἔφυγον ἀπ' ἐμοῦ, ἐπελήσθην ὥσπερ
 νεκρὸς ἀπὸ καρδίας. Ἐγενήθην ὥσπερ σκευὸς ἀπολωλός· ὅτι ἤ-
 κουσα φόγον πολλῶν παροικούντων κυκλόθεν. Ἐν τῷ ἐπισυνα-
 χθῆναι αὐτοὺς ἅμα ἐπ' ἐμὲ, τοῦ λαβεῖν τὴν ψυχὴν μου ἐβου-
 λεύσαντο. Ἐγὼ δὲ ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· εἶπα· Σὺ εἶ ὁ
 Θεός μου, ἐν ταῖς χερσὶ σου εἰ κληροί μου. Ῥῆσαι με ἐκ χει-
 ρὸς ἐχθρῶν μου, καὶ ἐκ τῶν καταδιωκόντων με. Ἐπίφανον τὸ
 πρόσωπόν σου ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, σῶσόν με ἐν τῷ ἐλέει σου·

Κύριε, μὴ καταισχυνθεῖην, ὅτι ἐπεκαλεσάμην σε. Αἰσχυνθεῖσαν ἄσεβεις, καὶ καταχθεῖσαν εἰς ᾄδου. Ἄλλαλα γεννηθῆτω τὰ χεῖλη τὰ ὀόλια, τὰ λαλοῦντα κατὰ τοῦ δικαίου ἀνομίαν, ἐν ὑπερηφανίᾳ καὶ ἐξουθενώσει. Ὡς πολὺ τὸ πλῆθος τῆς χρηστότητός σου, Κύριε, ἥς ἐκρυψας τοῖς φοβουμένοις σε. Ἐξεργάσω τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ σέ, ἐναντίον τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων. Κατακρύψεις αὐτοὺς ἐν ἀποκρύφῳ τοῦ προσώπου σου, ἀπὸ ταραχῆς ἀνθρώπων. Σκεπάσεις αὐτοὺς ἐν σκηνῇ ἀπὸ ἀντιλογίας γλωσσῶν. Ἐυλογητὸς Κύριος, ὅτι ἐθαυμάστωσε τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐν πόλει περιοχῆς. Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐν τῇ ἐκστάσει μου. Ἀπέρριμαι ἀπὸ προσώπου τῶν ὀφθαλμῶν σου. Διὰ τοῦτο εἰσήκουσας τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ. Ἀγαπήσατε τὸν Κύριον πάντες οἱ ὄσιοι αὐτοῦ, ὅτι ἀληθεὶς ἐκζητεῖ Κύριος, καὶ ἀνταποδίδωσι τοῖς περισσῶς ποιῶσιν ὑπερηφανίαν. Ἀνδρίζεσθε, καὶ κραταιούσθω ἡ καρδία ὑμῶν, πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ Κύριον.

ΨΑΛΜΟΣ ΛΑ'. 31.

Τῷ Δαυτῷ, συνέσεως.

Μακάριοι, ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι. καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι. Μακάριος ἀνὴρ ᾧ οὐ μὴ λογίσθῃ Κύριος ἁμαρτίαν, εὐδὲ ἐστὶν ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ὁ λόγος. Ὅτι εἰσήγησα, ἐπαλαιώθη τὰ ὀστά μου, ἀπὸ τοῦ κράζειν με ὅλην τὴν ἡμέραν. Ὅτι ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐβαρύνθη ἐπ' ἐμὲ ἡ χεὶρ σου, ἐστράφην εἰς ταλαιπωρίαν ἐν τῷ ἐμπαγῆναί μοι ἄκανθαν. Τὴν ἀνομίαν μου ἐγνώρισα, καὶ τὴν ἁμαρτίαν μου οὐκ ἐκάλυψα. Εἶπα· Ἐξαγορεύσω κατ' ἐμοῦ τὴν ἀνομίαν μου τῷ Κυρίῳ, καὶ σὺ ἀφῆκας τὴν ἀσέβειαν τῆς καρδίας μου. Ὑπὲρ ταύτης προσεύξεται πρὸς σέ πᾶς ὄσιος, ἐν καιρῷ εὐθέτῳ. Πλὴν ἐν κατακλυσμῷ ὑδάτων πολλῶν, πρὸς αὐτὸν οὐκ ἐγγιούσι. Σὺ μου εἶ καταφυγὴ ἀπὸ θλίψεως τῆς περιεχούσης με, τὸ ἀγαλλιάμά μου, λύτρωσέ με ἀπὸ τῶν κυκλωσάντων με. Συνετιῶ σε, καὶ συμβιβῶ σε ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἥ πορεύσῃ, ἐπιστηριῶ ἐπὶ σέ τοὺς

ὀφθαλμούς μου. Μὴ γίνεσθε ὡς ἵππος καὶ ἡμίονος, οἷς οὐκ ἔστι σύνεσις. Ἐν κημῷ καὶ χαλινῷ τὰς σιαγόνας αὐτῶν ἄγξαις, τῶν μὴ ἐγγιζόντων πρὸς σέ. Πολλαὶ αἱ μάστιγες τοῦ ἁμαρτωλοῦ, τὸν δὲ ἐλπίζοντα ἐπὶ Κύριον ἔλεος κυκλώσει. Εὐφράνθητε ἐπὶ Κύριον, καὶ ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι, καὶ καυχᾶσθε πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΠΕΜΠΤΟΝ.

ΨΑΛΜΟΣ ΑΒ'. 32.

Τῷ Δαυτῷ, ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις.

Αγαλλιᾶσθε, δίκαιοι ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἶνεσις. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ἐν κιθάρᾳ, ἐν ψαλτηρίῳ δεκαχόρδῳ ψάλατε αὐτῷ. Ἀσατε αὐτῷ ἄσμα καινόν, καλῶς ψάλατε αὐτῷ ἐν ἀλαλαγμῷ. Ὅτι εὐθύς ὁ λόγος τοῦ Κυρίου, καὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν πίστει. Ἀγαπᾷ ἐλεημοσύνην καὶ κρίσιν ὁ Κύριος τοῦ ἐλέους Κυρίου πλήρης ἡ γῆ. Τῷ λόγῳ Κυρίου οἱ οὐρανοὶ ἐστερεώθησαν, καὶ τῷ πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτῶν. Συνάγων ὥσει ἄσχον ὕδατα θαλάσσης, τιθεὶς ἐν θησαυροῖς ἀβύσσους. Φοβηθήτω τὸν Κύριον πᾶσα ἡ γῆ, ἀπ' αὐτοῦ δὲ σαλευθήτωσαν πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην. Ὅτι αὐτὸς εἶπε καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο καὶ ἐκτίσθησαν. Κύριος διασκεδάζει βουλὰς ἐθνῶν, ἀθετεῖ δὲ λογισμούς λαῶν, καὶ ἀθετεῖ βουλὰς ἀρχόντων. Ἡ δὲ βουλὴ τοῦ Κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα μένει, λογισμοὶ τῆς καρδίας αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. Μακάριον τὸ ἔθνος, οὗ ἔστι Κύριος ὁ Θεὸς αὐτοῦ· λαὸς, ὃν ἐξελέξατο εἰς κληρονομίαν ἑαυτοῦ. Ἐξ οὐρανοῦ ἐπέβλεψεν ὁ Κύριος, εἶδε πάντα τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων. Ἐξ ἐτοίμου κατοικητηρίου αὐτοῦ ἐπέβλεψεν ἐπὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν. Ὁ πλάσας καταμόνας τὰς καρδίας αὐτῶν, ὁ συνιὺς εἰς πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν. Οὐ σώ-

ζεται βασιλεὺς διὰ πολλὴν δύναμιν, καὶ γίγας οὐ σωθήσεται ἐν
πλήθει ἰσχύος αὐτοῦ. Ψευδὴς ἵππος εἰς σωτηρίαν, ἐν δὲ πλήθει
δυνάμεως αὐτοῦ οὐ σωθήσεται. Ἰδοὺ οἱ ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ
τοὺς φοβουμένους αὐτόν, τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
Ῥύσασθαι ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς αὐτῶν, καὶ διαθρέψαι αὐτοὺς
ἐν λιμῷ. Ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὑπομένει τῷ Κυρίῳ, ὅτι βοηθὸς καὶ ὑ-
περασπιστὴς ἡμῶν ἐστίν. Ὅτι ἐν αὐτῷ εὐφρανθήσεται ἡ καρδία
ἡμῶν, καὶ ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ ἡλπίσαμεν. Γένοιτο,
Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

ΨΑΛΜΟΣ ΛΓ'. 33.

*Τῷ Δαυτὶδ, ὅτε ἡλλοίωσε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐναντίον
Ἀβιμέλεχ, καὶ ἀπέλυσεν αὐτόν καὶ ἀπῆλθεν.*

Εὐλογῆσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ, διαπαντός ἡ αἴ-
νεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου. Ἐν τῷ Κυρίῳ ἐπενεθήσεται ἡ
ψυχὴ μου· ἀκουσάτωσαν πραεῖς καὶ εὐφρανθήτωσαν. Μεγαλύ-
νατε τὸν Κύριον συν ἑμοί, καὶ ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ
τὸ αὐτό. Ἐξεζήτησα τὸν Κύριον καὶ ἐπήκουσέ μου, καὶ ἐκ πα-
σῶν τῶν θλίψεών μου ἐρρύσατό με. Προσέλτετε πρὸς αὐτόν καὶ
φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυθῇ. Οὗτος
ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτοῦ, καὶ ἐκ πα-
σῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ ἔσωσεν αὐτόν. Παρεμβαλεῖ Ἀγγελος
Κυρίου κύκλῳ τῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ ῥύσεται αὐτούς.
Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος· μακάριος ἀνὴρ, ὃς
ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν. Φοβήθητε τὸν Κύριον πάντες οἱ ἅγιοι αὐ-
τοῦ, ὅτι οὐκ ἐστὶν ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. Πλοῦσοι
ἐπτώχευσαν καὶ ἐπεινάσαν· οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον οὐκ
ἐλαττωθήσονται παντός ἀγαθοῦ. Δεῦτε τέκνα, ἀκούσατέ μου,
φόβον Κυρίου διδάξω ὑμᾶς. Τίς ἐστὶν ἄνθρωπος ὁ θέλων ζῶνῃ,
ἀγαπῶν ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθὰς; Παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ
κακοῦ, καὶ χεῖλη σου τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον. Ἐκκλινον ἀπὸ
κοκοῦ, καὶ ποίησον ἀγαθόν· ζήτησον εἰρήνην, καὶ διώξον αὐ-
τήν. Ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους, καὶ ὅτα αὐτοῦ εἰς δέησιν

αὐτῶν. Πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακὰ, τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν. Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐβρύσατο αὐτούς. Ἐγγὺς Κύριος τοῖς συνττριμμένοις τὴν καρδίαν, καὶ τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώσει. Πολλὰ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ῥύσεται αὐτούς ὁ Κύριος. Φυλάσσει Κύριος πάντα τὰ ὅσῃ αὐτῶν, ἐν ἐξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται. Θάνατος ἁμαρτωλῶν πονηρὸς, καὶ εἰ μισοῦντες τὸν δίκαιον πλημμελήσουσι. Λυτρώσεται Κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ πλημμελήσουσι πάντες εἰ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ ΛΔ'. 34.

Τῷ Δαυὶδ.

Δίκασον, Κύριε, τοὺς ἀδικούντάς με, πολέμησον τοὺς πολεμούντάς με. Ἐπιλαβοῦ ὄπλου καὶ θυρεοῦ, καὶ ἀνάστηθι εἰς τὴν βοήθειάν μου. ἔκχεον ῥομφαίαν, καὶ σύγκλεισον ἐξεναντίας τῶν καταδιωκόντων με· εἶπον τῇ ψυχῇ μου· Σωτηρία σου εἰμι ἐγώ. Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν εἰ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου. Ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ καταισχυνθήτωσαν οἱ λογιζόμενοί μοι κακὰ. Γενηθήτωσαν ὥσει χνοὺς κατὰ πρόσωπον ἀνέμου, καὶ Ἄγγελος Κυρίου ἐκθλίβων αὐτούς. Γενηθήτω ἡ ὁδὸς αὐτῶν σκότος καὶ ὀλίγημα καὶ Ἄγγελος Κυρίου καταδιώκων αὐτούς. Ὅτι ὠρεᾶν ἔκρυψάν μοι διαφθορὰν παγίδος αὐτῶν, μάτην ὠνεΐδισαν τὴν ψυχὴν μου. Ἐλθέτω αὐτῷ παγίς, ἣν οὐ γινώσκει, καὶ ἡ θήρα, ἣν ἔκρυψε, συλλαβέτω αὐτόν, καὶ ἐν τῇ παγίδι πεσεῖται ἐν αὐτῇ. Ἡ δὲ ψυχὴ μου ἀγαλλιάσεται ἐπὶ τῷ Κυρίῳ, τερφθήσεται ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ αὐτοῦ. Πάντα τὰ ὅσῃ μου ἐροῦσι· Κύριε, Κύριε, τίς ὁμοίός σοι; Ῥυόμενος πτωχὸν ἐκ χειρὸς στερεωτέρων αὐτοῦ, καὶ πτωχὸν καὶ πένητα ἀπὸ τῶν διαρπαζόντων αὐτόν. Ἀναστάντες μοι μάρτυρες ἄδικοι, ἃ οὐκ ἐγίνωσκον ἡρώτων με. Ἀνταπεδίδοσάν μοι πονηρὰ

ἀ τ' ἀγαθῶν, καὶ ἀτεκνίαν τῇ ψυχῇ μου. Ἐγὼ δὲ, ἐν τῷ αὐ-
 τοῦς παρενοχλεῖν μοι, ἐνεδύομην σάκκον. Καὶ ἐταπείνου ἐν
 νηστείᾳ τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἡ προσευχή μου εἰς κόλπον μου
 ἀποστραφήσεται. Ὡς πλησίον, ὡς ἀδελφῷ ἡμετέρῳ, οὕτως
 εὐηρέστουν· ὡς πενθῶν καὶ σκυθρωπάζων οὕτως ἐταπεινούμην.
 Καὶ κατ' ἐμοῦ ἠὲ ἠφάνθησαν, καὶ συνήχθησαν· συνήχθησαν ἐπ'
 ἐμέ μάστιγες καὶ οὐκ ἔγων. Διεσχίσθησαν, καὶ οὐ κατενύγη-
 σαν· ἐπείρασάν με, ἐξεμυκτήρισάν με μυκτηρισμῷ, ἐβρυξάν
 ἐπ' ἐμέ τοὺς ὀδόντας αὐτῶν. Κύριε, πότε ἐπόψῃ; ἀποκατάστη-
 σον τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ τῆς κικουργίας αὐτῶν, ἀπὸ λεόντων
 τὴν μονογενῆ μου. Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν ἐκκλησίᾳ πολλῇ,
 ἐν λαῷ βραεὶ αἰνέσω σε. Μὴ ἐπιχαρείσάν μοι οἱ ἐχθαίροντές
 μοι ἀδίκως, οἱ μισοῦντές με ὠρεῶν καὶ δικνεύοντες ὀφθαλμοῖς.
 Ὅτι ἐμοὶ μὲν εἰρηνικῶς ἐλάλουν, καὶ ἐπ' ὀργὴν ὁλοὺς διελο-
 γίζοντο. Καὶ ἐπλάτυναν ἐπ' ἐμέ τὸ στόμα αὐτῶν· εἶπον· Εὐ-
 γε, εὐγε, εἶδον οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν. Εἶδες, Κύριε, μὴ παρασιω-
 πήτης· Κύριε, μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ. Ἐξεγέρθητι, Κύριε, καὶ
 πρόσχες τῇ κρίσει μου. ὁ Θεός μου, ὁ Κύριός μου, εἰς τὴν δίκην
 μου. Κρίνόν με, Κύριε, κατὰ τὴν δικαιοσύνην σου, Κύριε ὁ
 Θεός μου καὶ μὴ ἐπιχαρείσάν μοι. Μὴ εἴποιεν ἐν καρδίαις
 αὐτῶν Εὐγε· εὐγε τῇ ψυχῇ ἡμῶν· μὴ δὲ εἴποιεν· Κατεπίομεν
 αὐτόν. Δίσχυνθήσαν καὶ ἐντραπείησαν ἅμα οἱ ἐπιχαίροντες
 τοῖς κακοῖς μου. Ἐνδυτάσθωσαν αἰσχύνῃ καὶ ἐντροπὴν οἱ με-
 γαλορρημονοῦντες ἐπ' ἐμέ. Ἀγαλλιᾶσθωσαν καὶ εὐφρανθήτω-
 σιν οἱ θέλοντες τὴν δικαιοσύνην μου, καὶ ἐπ' αὐτῶν διαπαντός,
 Μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ θέλοντες τὴν εἰρήνην τοῦ δούλου αὐ-
 τοῦ. Καὶ ἡ γλῶσσά μου μελετήσῃ τὴν δικαιοσύνην σου, ὅλην
 τὴν ἡμέραν τὸν ἐπαινόν σου.

ΨΑΛΜΟΣ ΛΕ'. 35.

Εἰς τὸ τέλος, τῷ παιδί Κυρίου, τῷ Δαυίδ.

Φυσὶν ὁ παράνομος τοῦ ἁμαρτάνειν ἐν ἑαυτῷ, οὐκ ἐστὶ
 φόβος Θεοῦ ἀπέναντι αὐτῷ ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. Ὅτι ἐδόλωσεν ἐ-

νώπιον αὐτοῦ, τοῦ εὐρεῖν τὴν ἀνομίαν αὐτοῦ, καὶ μισῆται. Τὰ ῥήματα τοῦ στόματος αὐτοῦ ἀνομία καὶ δόλος· οὐκ ἠβαυλήθη συνιέναι τοῦ ἀγαθῶν. Ἀνομίαν διελογίσαστο ἐκ τῆς κοίτης αὐτοῦ, παρέστη πάση ὁδῷ οὐκ ἀγχιθῇ, κακία δὲ οὐ προσώχθηκε. Κύριε, ἐν τῷ οὐρανῷ τὸ ἔλεός σου, καὶ ἡ ἀλήθειά σου ἕως τῶν νεφελῶν. Ἡ δικαιοσύνη σου ὡς ὄρη Θεοῦ, τὰ κρίματά σου ἄβυσσος πολλή. Ἄνθρώπους καὶ κτήνη σώσεις, Κύριε· ὡς ἐπλήθυνας τὸ ἔλεός σου, ὁ Θεός. Οἱ δὲ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐν σκίπῃ τῶν πτερυγῶν σου ἐπιρῶσι. Μ θυσθήσονται ἀπὸ ποιότητος οἴκου σου, καὶ τὸν χειμᾶρ σου τῆς τρυφῆς σου ποτιεῖς αὐτούς. Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς. Πκράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε, καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ. Μὴ ἐλθέτω μοι πους ὑπερηφανίας καὶ χεὶρ ἀμαρτωλοῦ μὴ σκλεύεται με. Ἐκεῖ ἔπεσον πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν· ἐξώσθησαν, καὶ οὐ μὴ δύνανται στῆναι.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ ΛΓ'. 36.

Τῷ Δαυὶδ

Μὴ παραζήλου ἐν πορνευομένοις, μηδὲ ζήλου τοὺς ποιῶντας τὴν ἀνομίαν. Ὅτι ὥσπερ χόρτος ταχὺ ἀποξηρανθήσονται καὶ ὥσπερ λάχανα χλόης ταχὺ ἀποπεσούνται. Ἐλπίσον ἐπὶ Κύριον, καὶ ποίει χρηστότητα, καὶ κατασκήνου τὴν γῆν, καὶ ποιμνηθήσῃ ἐπὶ τῷ πλ. ὑψ. αὐτῆς. Κατατρώψῃς τοῦ Κυρίου, καὶ δώσει σοὶ τὰ αἰτήματα τῆς καρδίας σου. Ἀποκάλυψον πρὸς Κύριον τὴν ὁδόν σου, καὶ ἐλπίσον ἐπ' αὐτόν, καὶ αὐτὸς ποιήσει. Καὶ ἐξεΐσει· ὡς φῶς τὴν δικαιοσύνην σου, καὶ τὸ κρίμα σου ὡς μεσημβρίην. Ὑποτάγητι τῷ Κυρίῳ, καὶ ἰκέτευσον αὐτόν· μὴ παραζήλου ἐν τῷ κατεσδομμένῳ ἐν τῇ ὁδῷ αὐτοῦ, ἐν ἀνθρώπῳ ποιοῦντι πικρανομίαν. Πκῦσαι ἀπὸ ὀργῆς, καὶ ἐγκατάλιπε θυμὸν, μὴ παραζήλου ὥστε πονηρεύεσθαι. Ὅτι οἱ πονηρεύοντες ἐξολοθρευθήσονται, οἱ δὲ ὑπομέναντες τὸν Κύριον,

αὐτοὶ κληρονομήσουσι γῆν. Καὶ ἔτι ὀλίγον, καὶ οὐ μὴ ὑ-
 πάρξει ὁ ἁμαρτωλὸς, καὶ ζητήσεις τὸν τόπον αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ
 εὕρης. Οἷδὲ πρᾶξις κληρονομήσουσι γῆν, καὶ κατατρυφήσουσιν
 ἐπὶ πλήθει εἰρήνης. Παρατηρήσεται ὁ ἁμαρτωλὸς τὸ δίκαιον,
 καὶ βρῦξει ἐπ' αὐτὸν τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ. Ὁ δὲ Κύριος ἐκγε-
 λάσεται αὐτόν, ὅτι προδίδει, ὅτι ἤξει ἡ ἡμέρᾳ αὐτοῦ. Ῥομ-
 φαίαν ἐσπᾶσαντο οἱ ἁμαρτωλοὶ, ἐνέτειναν τόξον αὐτῶν. Τοῦ
 καταβαλεῖν πτωχὸν καὶ πένητα, τοῦ σφάζει τοὺς εὐθεῖς τῇ
 καρδίᾳ. Ἡ ῥομφαία αὐτῶν εἰσέλθοι εἰς τὰς καρδίας αὐτῶν,
 καὶ τὰ τόξα αὐτῶν συντριβείη. Κρεῖττον ὀλίγον τῷ δικαίῳ,
 ὑπὲρ πλοῦτον ἁμαρτωλῶν πολύν. Ὅτι βραχίονες ἁμαρτωλῶν
 συντριβήσονται, ὑποστηρίζει δὲ τοὺς δικαίους ὁ Κύριος. Γινώ-
 σκει Κύριος τὰς ὁδοὺς τῶν ἁμώμων, καὶ ἡ κληρονομία αὐτῶν
 εἰς αἰῶνα αἰῶνος ἔσται. Οὐ κατασχευθήσονται ἐν καιρῷ πονη-
 ρῶ, καὶ ἐν ἡμέραις λιμοῦ χρεωσθήσονται. Ὅτι οἱ ἁμαρτωλοὶ
 ἀπολοῦνται, οἱ δὲ ἰχθρεὶ τοῦ Κυρίου, ἅμα τῷ δοξασθῆναι αὐ-
 τοῦ καὶ ὑψωθῆναι ἐκλείποντες ὥσπερ καπνὸς ἐξέλιπον. Δανεί-
 ζεται ὁ ἁμαρτωλὸς, καὶ οὐκ ἀποτίσει· ὁ δὲ δικαίος οἰκτεῖρει
 καὶ δίδωσιν. Ὅτι οἱ εὐλογούντες αὐτόν κληρονομήσουσι γῆν,
 οἱ δὲ καταρώμενοι αὐτόν ἐξολοθρευθήσονται. Περὰ Κυρίου τὰ
 διαθήματα ἀνθρώπου κατεσθύνεται, καὶ τῇ ἐδὲν αὐτοῦ θελήσει
 σφόδρα. Ὅταν πέσῃ, οὐ καταρραχθήσεται, ὅτι Κύριος ἀντιστη-
 ρίζει χεῖρα αὐτοῦ. Νεώτερος ἐγενόμην, καὶ γὰρ ἐγήρασα, καὶ
 οὐκ εἶδον δίκαιον ἐγκαταλειμμένον, οὐδὲ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ζη-
 τοῦν ἄρτους. Ὅλην τὴν ἡμέραν ἐλεεῖ καὶ δανείζει ὁ δικαίος,
 καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ εὐλογίαν ἔσται. Ἐκκλινον ἀπὸ κακοῦ,
 καὶ ποιήσον ἀγαθόν, καὶ κατασκήνου εἰς αἰῶνα αἰῶνος. Ὅτι
 Κύριος ἀγαπᾷ κρίσιν, καὶ οὐκ ἐγκαταλείψει τοὺς δίκαιους αὐτοῦ,
 εἰς τὸν αἰῶνα φυλαχθήσονται. Ἀνομοὶ δὲ ἐκδιωχθήσονται, καὶ
 σπέρμα ἁσέβων ἐξολοθρευθήσεται. Δίκαιοι δὲ κληρονομήσουσι
 γῆν, καὶ κατασκηνώσουσιν εἰς αἰῶνα αἰῶνος ἐπ' αὐτῆς. Στόμα
 δικαίου μελετήσῃ σοφίαν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσῃ κρίσιν.
 Ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ καὶ οὐχ ὑποσκελι-
 σθήσεται τὰ διαθήματα αὐτοῦ. Κατανοεῖ ὁ ἁμαρτωλὸς τὸν δι-
 καιον, καὶ ζητεῖ τοῦ θανατῶσαι αὐτόν. Ὁ δὲ Κύριος οὐ μὴ ἐγ-

καταλείπη αὐτὸν εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ, οὐδ' οὐ μὴ καταδικάσῃται αὐτόν, ὅταν κρίνηται αὐτῷ. Ὑπόμεινον τὸν Κύριον, καὶ φύλαξον τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει σε τοῦ κατακληρονομήσαι γῆν· ἐν τῷ ἐξολοθρεῦσαι ἁμαρτωλοὺς, ὅψει. Εἶδον τὸν ἄσεβῃ ὑπερψύμενον, καὶ ἐπαιρόμενον ὡς τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου. Καὶ παρῆλθον, καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν, καὶ ἐζήτησα αὐτὴν, καὶ οὐχ εὗρέθη ὁ τόπος αὐτοῦ. Φύλασσε ἀκακίαν, καὶ ἴδε εὐθύτητα, ὅτι ἐστὶν ἐγκατάλειμα ἀνθρώπῳ εἰρηνικῷ. Οἱ δὲ παράνομοι ἐξολοθρευθήσονται ἐπὶ τὸ αὐτὸ, τὰ ἐγκαταλείμματα τῶν ἄσεβων ἐξολοθρευθήσονται. Σωτηρία δὲ τῶν δικαίων παρὰ Κυρίου, καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστὶν ἐν καιρῷ θλίψεως. Καὶ βοηθήσει αὐτοῖς Κύριος, καὶ ῥύτεται αὐτούς, καὶ ἐξελεῖται αὐτούς ἐξ ἁμαρτωλῶν, καὶ σώσει αὐτούς, ὅτι ἤλπισαν ἐπ' αὐτόν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΕΚΤΟΝ

ΨΑΛΜΟΣ ΔΖ'. 37.

Τῷ Δαυίδ, εἰς ἀνάμνησιν περὶ τοῦ Σαββάτου.

Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με. Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπιστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου. Οὐκ ἐστὶν ἴσας ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἐστὶν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου. Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὥσπερ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ. Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν αἱ μῶλωπές μου, ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου. Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην. Ὅτι αἱ ψαῖαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων καὶ οὐκ ἐστὶν ἴσας ἐν τῇ σαρκί μου. Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου. Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη,

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ. Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἐστησαν, καὶ οἱ ἐγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν. Καὶ ἐξεβιάζοντο ὥς ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου· καὶ οἱ ζητοῦντας τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητας, καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν. Ἐγὼ δὲ ὥσπερ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὥσπερ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ. Καὶ ἐγενόμην ὥσπερ ἀνθρωπος οὐκ ἀκούων, καὶ ὅς ἐχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἔλεγμούς. Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ Κύριε ὁ Θεός μου. Ὅτι εἶπον. Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου, καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου, ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλερβήμονησαν. Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος· καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ, καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου. Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι, καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμὲ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως. Ὡς ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, ἐνδιέβαλλον με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην. Μὴ ἐγκατελίπῃς με, Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ. Πρόσχευ εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΛΗ'. 33.

Εἰς τὸ τέλος, τῷ Ἰδιθούμ, ὥδῃ τῷ Δαυίδ.

Εἶπα· Φυλάξω τὰς ὁδοὺς μου, τοῦ μὴ ἀμαρτάνειν με ἐν γλώσσῃ μου. Ἐθέμην τῷ στόματί μου φυλακὴν, ἐν τῷ συστήναι τὸν ἀμαρτωλὸν ἐναντίον μου. Ἐκωφώθην καὶ ἐταπεινώθην, καὶ ἐσίγησα ἐξ ἀγαθῶν καὶ τὸ ἄλγημά μου ἀνεκαίνισθην. Ἐθιμάνθη ἡ καρδία μου ἐντός μου, καὶ ἐν τῇ μελέτῃ μου ἠκκουθήσεται πῦρ. Ἐλάλησα ἐν γλώσσῃ μου. Γινώρισόν μοι, Κύριε, τὸ πέρας μου, καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν μου, τίς ἐστίν, ἵνα γινῶ τί ὑστερῶ ἐγώ. Ἰδοὺ, παλαιστὰς ἔθου τὰς ἡμέρας μου, καὶ ἡ ὑπόστασίς μου ὥσπερ οὐδὲν ἐνώπιόν σου. Πλὴν τὰ σύμπαντα ματαιότης, πᾶς ἄνθρωπος ζῶν. Μέντοι γε ἐν εἰ-

κόνι διαπορεύεται ἄνθρωπος, πλὴν μάτην ταράσσεται. Θησαυρίζει, καὶ οὐ γινώσκει τίνι συνάξει αὐτά. Καὶ νῦν τίς ἡ ὑπομονή μου, οὐχὶ ὁ Κύριος καὶ ἡ ὑπόστασις μου παρὰ σοῦ ἐστίν. Ἀπὸ πασῶν τῶν ἀνυμνῶν μου ῥῦσαί με, ὄνειδος ἄφρονι ἰδωκάς με. Ἐκωφόθην, καὶ οὐκ ἤναιξα τὸ στόμα μου, ὅτι σὺ ἐποίησας. Ἀπόστησον ἀπ' ἐμοῦ τὰς μάλιστα σου Ἀπὸ γὰρ τῆς ἰσχύος τῆς χειρὸς σου, ἐγὼ ἐξέλιπον. Ἐν ἐλεγμοῖς ὑπὲρ ἀνομίας ἐπαίδευσας ἄνθρωπον. Καὶ ἐξέτηξας ὡς ἀράχνην τὴν ψυχὴν αὐτοῦ· πλὴν μάτην ταράσσεται πᾶς ἄνθρωπος. Εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, Κύριε, καὶ τῆς δεήσεώς μου ἐνώτισαι τῶν δακρύων μου. Μὴ παρασιωπήσης, ὅτι πάροικος ἐγὼ εἰμι παρὰ σοί, καὶ παρεπίημος, καθὼς πάντες οἱ πατέρες μου. Ἄ ες μοι ἴνα ἀναψύξω, πρὸ τοῦ μὲ ἀπελθεῖν, καὶ οὐκέτι οὐ μὴ ὑπάρξω.

ΨΑΛΜΟΣ ΛΘ' . 39.

Εἰς τὸ τέλος. Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Υπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέτεχε μοι καὶ ἐσκήκουτε τῆς δεήσεώς μου. Καὶ ἀνέγαγέ με ἐκ λίθου ταλαίπωρος, καὶ ἀπὸ πηλοῦ ἰλύος. Καὶ ἐστησεν ἐπὶ πέτρᾳ τοὺς πόδας μου, καὶ κατεύθυνε τὰ διαθήματά μου. Καὶ ἐνέβαλεν εἰς τὸ στόμα μου ἄσμα καινόν, ὕμνον τῷ Θεῷ ἡμῶν. Ὅψονται πολλοί, καὶ φοβηθήσονται, καὶ ἐλπιοῦσιν ἐπὶ Κύριον. Μακάριος ἄνθρωπος, οὗ ἐστὶ τὸ ὄνομα Κυρίου· ἐλπίς αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐπέβλεψεν εἰς ματαιότητας, καὶ μακίνας ψευδεῖς. Πολλὰ ἐποίησας σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου, τὰ θαυμάσιά σου, καὶ τοῖς διαλογισμοῖς σου οὐκ ἐστὶ τίς ὁμοιωθήσεται σοί. Ἀπήγγειλα καὶ ἐλάλησθαι, ἐπληθύνησαν ὑπὲρ ἀριθμόν. Θυσίαν καὶ προσφορὰν οὐκ ἠθέλησας, σῶμα δὲ καταρτίσω μοι. Ὁλοκαυτώματα καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ ἐζήτησας· τότε εἶπον· Ἰδοὺ, ἤκω. Ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγραπται περὶ ἐμοῦ, τοῦ ποιῆσαι τὸ θέλημά σου, ὁ Θεός μου, ἡβουλήθην, καὶ τὸν νόμον σου ἐν μέσῳ τῆς κοιλίας μου. Εὐηγγελισάμην δικαιοσύνην ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλῃ· ἰδοὺ, τὰ χεῖλη μου οὐ μὴ κωλύσω, Κύριε, σὺ ἔγνων. Τὴν δι-

κασιτύνην σου οὐκ ἔκρυψεν ἐν τῇ καρδίᾳ μου· τὴν ἀλήθειάν σου καὶ τὸ σωτήριόν σου εἶπα. Οὐκ ἔκρυψεν τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου, ἀπὸ συναγωγῆς πολλῆς. Σὺ δέ, Κύριε, μὴ μακρύνῃς τοὺς οἰκτιρμοὺς σου ἀπ' ἐμοῦ· τὸ ἔλεός σου καὶ ἡ ἀλήθειά σου διὰ παντὶς ἀντιλάβοιτό μου. Ὅτι περιέσχον με κακὰ, ὧς οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς· κατέλαβόν με αἱ ἀνομίαι μου, καὶ οὐκ ἠδυνήτην τοῦ βλέπειν. Ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου, καὶ ἡ καρδία μου ἐγκατέλιπέ με. Εὐδόκησον, Κύριε, τοῦ ῥύσασθαι με· Κύριε, εἰς τὸ βοηθῆσαι μου πρόσχες. Καταισχυνθείησαν καὶ ἐντραπείησαν ἅμα οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἐξἄρχει αὐτήν. Ἀποστραφεῖησαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ καταισχυνθείησαν οἱ θέλοντές μοι κακὰ. Κομισάσθωσαν παρχρῆμα αἰτιύνην αὐτῶν, οἱ λέγοντές μοι, Εὐγε, εὐγε. Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντες σε, Κύριε· καὶ εἰπάτωσαν διὰ παντός, Μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου. Ἐγὼ δὲ πτωχὸς εἰμι καὶ πένης. Κύριος φροντεῖ μου. Βοηθός μου καὶ ὑπερασπιστὴς μου εἶ σύ, ὁ Θεός μου· μὴ χρονίσῃς.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ Μ'· 40.

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαυτὶδ.

Μακάριος ὁ συνιών ἐπὶ πτωχὸν καὶ πένητα, ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾷ ῥύσεται αὐτὸν ὁ Κύριος. Κύριος διαφυλάξει αὐτόν, καὶ ζῆται αὐτόν, καὶ μακαρίσαι αὐτόν ἐν τῇ γῇ, καὶ μὴ παραδῶ αὐτόν, εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτοῦ. Κύριος βοηθήσει αὐτῷ ἐπὶ κλίνης ὀδύνης αὐτοῦ, ὅλην τὴν κοίτην αὐτοῦ ἔστρεψας ἐν τῇ ἀρρωστίᾳ αὐτοῦ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασθαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι. Οἱ ἐχθροί μου εἶπον κακὰ μοι. Πότε ἀποθνήσκειται, καὶ ἀπολείται τὸ ὄνομα αὐτοῦ; Καὶ εἰτεπορεύετο τοῦ ἰδεῖν, μάτην ἐλάλει ἡ καρδία αὐτοῦ, συνήγαγεν ἀνομίαν ἐκυτῷ. Ἐξεπορεύετο ἐξω, καὶ ἐλάλει ἐπὶ τὸ αὐτό. Κατ' ἐμοῦ ἐψιθύριζον πάντες οἱ ἐχθροί μου, κατ' ἐμοῦ

ἐλογίζοντο κακά μοι. Λόγον παράνομον κατέθεντο κατ' ἐμοῦ, μὴ ὁ κοιμόμενος, οὐχὶ προσθήσει τοῦ ἀναστῆναι; Καὶ γὰρ ὁ ἄνθρωπος τῆς εἰρήνης μου, ἐφ' ὃν ἤλπισα, ὁ ἐσθίων ἄρτους μου, ἐμεγάλυνεν ἐπ' ἐμέ πτερνισμόν. Σὺ δέ, Κύριε, ἐπέτησόν με, καὶ ἀνάστησόν με, καὶ ἀνταποδώτω αὐτοῖς. Ἐν τούτῳ ἔγνων, ὅτι τεθέληκάς με, ὅτι οὐ μὴ ἐπιχαρῇ ὁ ἐχθρός μου ἐπ' ἐμέ. Ἐμοῦ δὲ διὰ τὴν ἀκαψίαν ἀντελάβου, καὶ ἐμβαίωσάς με ἐνώπιόν σου εἰς τὸν αἰῶνα. Εὐλογητός Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ εἰς τὸν αἰῶνα. Γένοιτο, γένοιτο.

ΨΑΛΜΟΣ ΜΑ'. 41

Εἰς τὸ τέλος, εἰς σόφρονισιν τοῖς υἱοῖς Κορέ.

Ὁ ὡς τρόπον ἐπιποθεῖ ἡ ἑλαφος ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων, οὕτως ἐπιποθεῖ ἡ ψυχὴ μου πρὸς σέ, ὁ Θεός. Ἐδίψησεν ἡ ψυχὴ μου πρὸς τὸν Θεόν, τὸν ἰσχυρόν, τὸν ζῶντα. Πότε ἤξω, καὶ ὀφθήσομαι τῷ προσώπῳ τοῦ Θεοῦ; Ἐγενήθη τὰ δάκρυά μου ἐμοὶ ἄρτος ἡμέρας καὶ νυκτός, ἐν τῷ λέγεσθαί μοι καθ' ἐκάστην ἡμέραν. Ποῦ ἐστὶν ὁ Θεός σου; Ταῦτα ἐμνήσθην, καὶ ἐξέχεα ἐπ' ἐμέ τὴν ψυχὴν μου, ὅτι διελεύομαι ἐν τόπῳ σκηνῆς θυμωστέας, ἕως τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ. Ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως, καὶ ἱξομολογήσεως ἤχου ἑορτάζοντος. Ἰνατί περιλύπος εἶ, ἡ ψυχὴ μου; καὶ ἵνατί συνταράσσεις με; Ἐλπίσον ἐπὶ τὸν Θεόν, ὅτι ἱξομολογήσομαι αὐτῷ σωτήριον τοῦ προσώπου μου, καὶ ὁ Θεός μου. Πρὸς ἐμυτὸν ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη, διὰ τοῦτο μνησθήσομαι σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου, καὶ Ἑρμωνίειμ, ἀπὸ ὄρους μικροῦ. Ἄβυσσος ἄβυσσον ἐπικαλεῖται, εἰς φωνὴν τῶν καταρρακτῶν σου. Πάντες οἱ μετεωρισμοί σου, καὶ τὰ κύματά σου ἐπ' ἐμέ διηλθον. Ἡμέρας ἐντελεῖται Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ νυκτός ὡδὴ αὐτῷ παρ' ἐμοί. Προσευχὴ τῷ Θεῷ τῆς ζωῆς μου· ἐρῶ τῷ Θεῷ. Ἀντιλήπτωρ μου εἶ. Διατί μου ἐπελάβου; καὶ ἵνατί σκυθρωπάζω πορεύομαι ἐν τῷ ἐκθλίβειν τὸν ἐχθρόν μου; Ἐν τῷ κατα-

θλᾶσθαι τὰ ὅσῃ μου, ὠνειδίζόν με οἱ ἐχθροί μου. Ἐν τῷ λέγειν αὐτοῦς μοι καθ' ἑκάστην ἡμέραν· Ποῦ ἐστὶν ὁ Θεός σου; Ἰνατί περίλυπος εἶ ἡ ψυχὴ μου; καὶ ἵνατί συνταράσσεις με; Ἐλπισον ἐπὶ τὸν Θεόν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ, σωτήριον τοῦ προσώπου μου, καὶ ὁ Θεός μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΜΒ'. 42.

Τῷ Δαυτῷ, ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις.

Κρίνον με, ὁ Θεός, καὶ δίκασον τὴν δίκην μου, ἐξ ἐθνους οὐχ ὁσίου, ἀπὸ ἀνθρώπου ἀδίκου καὶ δολίου ῥυσαί με. Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός κραταίωμα μου, ἵνατί ἀπόσω με; καὶ ἵνατί σκυθζωπάζων πορεύομαι, ἐν τῷ ἐκθλίβειν τὸν ἐχθρόν μου; Ἐξαπόστειλον τὸ φῶς σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου, αὐτὰ με ὠδήγησαν, καὶ ἤγαγόν με εἰς ὄρος ἁγίόν σου, καὶ εἰς τὰ σκηνώματά σου. Καὶ εἰσελεύσομαι πρὸς τὸ θυσιαστήριον τοῦ Θεοῦ· πρὸς τὸν Θεόν τὸν εὐφραίνοντα τὴν νεότητά μου· ἐξομολογήσομαί σοι ἐν κιθάρᾳ, ὁ Θεός, ὁ Θεός μου. Ἰνατί περίλυπος εἶ ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἵνατί συνταράσσεις με; Ἐλπισον ἐπὶ τὸν Θεόν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ, σωτήριον τοῦ προσώπου μου, καὶ ὁ Θεός μου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

ΨΑΛΜΟΣ ΜΓ'. 43.

Εἰς τὸ τέλος σύνεσιν τοῖς υἱοῖς Κορέ.

Ο Θεός, ἐν τοῖς ὧν ἡμῶν ἠκούσαμεν, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν, ἔργον, ὃ εἰργάσω ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν, ἐν ἡμέραις ἀρχαίαις. Ἡ χεὶρ σου ἐθνη ἐξωλόθρευσε, καὶ κατεφύτευσας αὐτούς, ἐκάκωσας λαούς, καὶ ἐξεβαλες αὐτούς. Οὐ γὰρ ἐν τῇ ῥομφαίᾳ αὐτῶν ἐκκληρονόμησαν γῆν, καὶ ὁ βραχίον αὐτῶν οὐκ ἔσωσεν αὐτούς. Ἀλλ' ἡ δεξιὰ σου, καὶ ὁ βραχίον σου, καὶ ὁ φωτισμὸς τοῦ προσώπου σου, ὅτι

ἠδόκησας ἐν αὐτοῖς. Σὺ εἶ αὐτός ὁ βασιλεὺς μου, καὶ ὁ
 Θεός μου, ὁ ἐντελλόμενος τῆς σωτηρίας Ἰακώβ. Ἐν σὶ τοὺς
 ἐχθροὺς ἡμῶν κεραιτοῦμεν, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐξουδε-
 σμεν τοὺς ἐπικινισταμένους ἡμῖν. Οὐ γὰρ ἐπὶ τῷ τόξῳ μου
 ἐλπιδῶ, καὶ ἡ ῥομφαία μου οὐ σώσει με. Ἐτίσας γὰρ ἡμᾶς
 ἐκ τῶν θλιβόντων ἡμᾶς, καὶ τοὺς μισοῦντας ἡμᾶς κατή-
 σχυνας. Ἐν τῷ Θεῷ ἐποινεθσόμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν, καὶ
 ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐξομολογησόμεθα εἰς τὸν αἰῶνα. Νυνὶ δὲ
 ἀπόσω καὶ κατήσχυνας ἡμᾶς, καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ὁ Θεός ἐν
 ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν. Ἀπέστεψας ἡμᾶς εἰς τὰ ὀπίσω παρὰ
 τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν, καὶ οἱ μισοῦντες ἡμᾶς διήρπαζον ἑαυ-
 τοὺς. Ἐδωκας ἡμᾶς ὡς πρόβατα βρώσεως, καὶ ἐν τοῖς ἐθνέσι
 διέσπειρας ἡμᾶς. Ἀπέδου τὸν λαόν σου ἄνευ τιμῆς, καὶ
 οὐκ ἦν πληθὸς ἐν τοῖς ἀλαλάγμασιν ἡμῶν. Ἐθου ἡμᾶς ὄνει-
 δος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν, μυκτηρισμὸν καὶ χλευασμὸν τοῖς
 κύκλῳ ἡμῶν. Ἐθου ἡμᾶς εἰς παραβολὴν ἐν τοῖς ἐθνέσι, κί-
 νησιν κεφαλῆς ἐν τοῖς λαοῖς. Ὅλην τὴν ἡμέραν ἡ ἐντροπή
 μου κατεναντίον μου ἐστί, καὶ ἡ αἰσχύνῃ τοῦ προσώπου μου
 ἐκάλυψέ με. Ἀπὸ φωνῆς ὀνειδιζόντος καὶ καταλαλοῦντος,
 ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ καὶ ἐκδιώκοντος. Ταῦτα πάντα ἦλθεν
 ἐφ' ἡμᾶς, καὶ οὐκ ἐπελαθόμεθά σου, καὶ οὐκ ἠδικήσαμεν ἐν
 τῇ διαθήκῃ σου. Καὶ οὐκ ἀπέστη εἰς τὰ ὀπίσω ἡ καρδία
 ἡμῶν, καὶ ἐξέκλινας τὰς τρίβους ἡμῶν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ σου.
 Ὅτι ἐταπείνωσας ἡμᾶς ἐν τόπῳ κακώσεως, καὶ ἐπεκάλυψεν
 ἡμᾶς σκιὰ θανάτου. Εἰ ἐπελαθόμεθα τοῦ ὀνόματος τοῦ
 Θεοῦ ἡμῶν, καὶ εἰ διέπετάσαμεν χεῖρας ἡμῶν πρὸς Θεὸν ἄλ-
 λότριον. Οὐχὶ ὁ Θεός ἐκζητήσει ταῦτα; αὐτὸς γὰρ γινώσκει τὰ
 κρύφια τῆς καρδίας. Ὅτι ἕνεκα σοῦ θανατούμεθα ὅλην τὴν
 ἡμέραν, ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς. Ἐξεγέρθητι,
 ἰνατί ὑπνοῖς Κύριε; ἀνάστηθι, καὶ μὴ ἀπόσῃ εἰς τέλος.
 Ἰνατί τὸ πρόσωπόν σου ἀποστρέφεις; ἐπιλανθάνῃ τῆς πτω-
 χείας ἡμῶν, καὶ τῆς θλίψεως ἡμῶν, Ὅτι ἐταπεινώθη εἰς
 χοῦν ἡ ψυχὴ ἡμῶν, ἐκολλήθη εἰς γῆν ἡ γαστήρ ἡμῶν. Ἀνά-
 στα, Κύριε, βοήθησον ἡμῖν, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἕνεκεν τοῦ
 ὀνόματός σου.

ΨΑΛΜΟΣ ΜΔ'. 44.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων, τοῖς υἱοῖς
Κορὲ εἰς σύνεσις. Ὡδὴ ὑπὲρ τοῦ ἀγαπητοῦ.

Εξηρεύετο ἡ καρδίᾳ μου λόγον ἀγαθόν· λέγω ἐγὼ τὰ
ἔργα μου τῷ Βασιλεῖ. Ἡ γλῶσσά μου, κάλαμος γραμμητέως
ὀξυγράφου. Ὡραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, ἐ-
ξεχύθη χάρις ἐν χεῖρεσί σου, διὰ τοῦτο εὐλόγητέ σε ὁ Θεὸς εἰς
τὸν αἰῶνα. Περίψωσι τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ τὸν μηρόν σου,
Δυνατέ. Τῇ ὠραιότητί σου, καὶ τῷ κάλλει σου, καὶ ἐντεινον
καὶ κατεύοδοῦ, καὶ βασιλεύε. Ἐνεκεν ἀληθείας καὶ προφότητος
καὶ δικαιοσύνης· καὶ ὁδηγήσει σε θαυμαστῶς ἡ δεξιὰ σου. Τὰ
βέλη σου ἠκονημένα, Δυνατέ, λαοὶ ὑποκάτω σου πεσοῦνται,
ἐν καρδίᾳ τῶν ἐχθρῶν τοῦ βασιλέως. Ὁ θρόνος σου, ὁ Θεὸς
εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ῥάβδος εὐθύτητος ἡ ῥάβδος τῆς
τῆς Βασιλείας. Ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνο-
μίαν· διὰ τοῦτο ἐχρίσε σε ὁ Θεός, ὁ Θεός σου, ἔλαιον ἀγαλ-
λιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου. Σμύρνα καὶ στακτὴ καὶ κα-
σία ἀπὸ τῶν ἱματίων σου, ἀπὸ βαρέων ἐλεφαντίνων· ἐξ ὧν
εὐφρανάν σε θυγατέρες βασιλείων ἐν τῇ τιμῇ σου. Παρέστη ἡ
βασιλίσα ἐκ δεξιῶν σου, ἐν ἱματισμῷ διαχρύσῳ περιβεβλημένη,
πεποικιλμένη. Ἀκουσον, Θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλίνον τὸ εὖς
σου, καὶ ἐπελάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς
σου. Καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου, ὅτι αὐτὸς
ἐστι Κύριός σου, καὶ προσκυνήσεις αὐτῷ. Καὶ θυγάτηρ Τύρου
ἐν δώροις· τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ.
Πᾶσα ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς τοῦ Βασιλέως ἐσωθῆεν, ἐν χρύσῳ-
τοις χρυσοῖς περιβεβλημένη, πεποικιλμένη. Ἀπενεχθήσονται
τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἵπενεχθή-
σονται σοι. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει, ἀ-
χθήσονται εἰς ναὸν Βασιλέως. Ἀντὶ τῶν πατέρων σου ἐγεννή-
θησαν οἱ υἱοὶ σου, καταστήσεις αὐτοὺς ἄρχοντας ἐπὶ πᾶσαν
τὴν γῆν. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ

γενεῶν. Διὰ τοῦτο λαοὶ ἐξομολογήσονται σοι, εἰς τὸν αἰῶνα,
καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΜΕ'. 45.

*Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν κρυφίων τοῖς υἱοῖς Κορέ.
Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.*

Ὁ Θεὸς ἡμῶν καταρυγὴ καὶ δύναμις, βοηθὸς ἐν θλίψει
ταῖς εὐρούσαις ἡμᾶς σφόδρα. Διὰ τοῦτο οὐ φοβηθησόμεθα ἐν τῷ
ταράσσεσθαι τὴν γῆν, καὶ μετατίθεσθαι ὄρη ἐν καρδίαις θαλασ-
σῶν. Ἠχθησαν καὶ ἐταράχθησαν τὰ ὕδατα αὐτῶν, ἐταράχθη-
σαν τὰ ὄρη ἐν τῇ κραταιότητι αὐτοῦ. Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὀρμή-
ματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ· ἁγίασε τὸ σκῆνωμα αὐ-
τοῦ ὁ Ὑψιστος. Ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ οὐ σαλευθήσεται.
βοηθήσει αὐτῇ ὁ Θεὸς τὸ πρὸς πρῶτῃ πρῶτῃ. Ἐταράχθησαν ἔθνη,
ἐκλιναν βασιλεῖαι, ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος, ἐσαλεύθη ἡ
γῆ. Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεὸς
Ἰακώβ. Δεῦτε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, ἃ ἔθετο τέρατα ἐπὶ
τῆς γῆς· ἀνταναिरῶν πολέμους μέχρι τῶν περάτων τῆς γῆς.
Τόξον συντρίψει, καὶ συνθλάσει ὄπλον, καὶ θυρεοὺς κατακαύ-
σει ἐν πυρί. Σχολάσατε καὶ γινῶτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός· ὑψω-
θήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ. Κύριος τῶν δυ-
νάμεων μεθ' ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεός Ἰακώβ.
Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΕΒΔΟΜΟΝ

ΨΑΛΜΟΣ Μζ'. 46.

Εἰς τὸ τέλος. ὑπὲρ τῶν υἱῶν Κορέ ψαλμὸς.

Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας, ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ
ἐν φωνῇ ἀγαλλιᾶσεως. Ὅτι Κύριος Ὑψιστος, φοβερός, Βασιλεὺς

μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. Ὑπέταξε λαοὺς ἡμῖν, καὶ ἔθνη ὑπὸ τοὺς πόδας ἡμῶν. Ἐξελέξατο ἡμῖν τὴν κληρονομίαν ἐαυτῷ, τὴν καλλονὴν Ἰακώβ, ἣν ἠγάπησεν. Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος. Ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν, ψάλατε· ψάλατε τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν, ψάλατε. Ὅτι Βασιλεὺς πάσης τῆς γῆς ὁ Θεός, ψάλατε συνετῶς. Ἐβασίλευσεν ὁ Θεὸς ἐπὶ τὰ ἔθνη· ὁ Θεὸς κάθηται ἐπὶ θρόνου ἁγίου αὐτοῦ. Ἀρχοντες λαῶν συνήχθησαν μετὰ τοῦ Θεοῦ Ἀβραάμ, ὅτι τοῦ Θεοῦ οἱ κραταιοὶ τῆς γῆς σφόδρα ἐπήρθησαν.

ΨΑΛΜΟΣ ΜΖ' . 47.

Ὡδὴ τοῖς υἱοῖς Κορέ. δευτέρα Σαββάτου.

Μέγας Κύριος, καὶ αἰνετὸς σφόδρα, ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ μῶν, ἐν ὧρει ἁγίῳ αὐτοῦ. Εὐρίζω, ἀγαλλιᾶμαι πάσης τῆς γῆς· ὅρη Σιών, τὰ πλευρὰ τοῦ Βορρᾶ, ἡ πόλις τοῦ Βασιλέως τοῦ μεγάλου. Ὁ Θεός ἐν ταῖς βάρεσιν αὐτῆς γινώσκειται, ὅταν ἀντιλαμβάνηται αὐτῆς. Ὅτι ἰδοὺ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς συνήχθησαν, ἐθίλθουσιν ἐπὶ τὸ αὐτό. Αὐτοὶ ἰδόντες οὕτως ἐθαύμασαν, ἐταράχθησαν, ἐσαλεύθησαν, τρόμος ἐπελάβετο αὐτῶν. Ἐκεῖ ὥδινες ὡς τικτούσης· ἐν πνεύματι βιαίῳ συντρίψεις πλοῖα Θαρσεῖς. Καθάπερ ἠκούσαμεν, οὕτω καὶ εἶδομεν ἐν πόλει Κυρίου τῶν δυνάμεων, ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ὁ Θεὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα. Ὑπελάβομεν, ὁ Θεός, τὸ ἔλεός σου ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ σου. Κατὰ τὸ ὄνομά σου, ὁ Θεός, οὕτω καὶ ἡ αἰνεσίς σου ἐπὶ τὰ πέρατα τῆς γῆς, δικαιοσύνης πλήρης ἡ δεξιὰ σου. Εὐφρανθήτω ὅρος Σιών, καὶ ἀγαλλιᾶσθωσαν αἱ θυγατέρες τῆς Ἰουδαίας, ἕνεκεν τῶν κριμάτων σου, Κύριε. Κυκλώσατε Σιών, καὶ περιλάβετε αὐτήν, διηγῆσασθέ ἐν τοῖς πύργοις αὐτῆς. Θέσθε τὰς καρδίας ὑμῶν εἰς τὴν δύναμιν αὐτῆς, καὶ καταδιέλθετε τὰς βάρεις αὐτῆς, ὅπως ἂν διηγῆσεσθε εἰς γενεὰν ἑτέραν. Ὅτι οὗτος ἐστὶν ὁ Θεὸς ἡμῶν εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· αὐτὸς ποιμανεῖ ἡμᾶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

ΨΑΛΜΟΣ ΜΗ'. 48.

Εἰς τὸ τέλος, τοῖς υἱοῖς Κορέ.

Ακούσατε ταῦτα, πάντα τὰ ἔθνη, ἐνωτίσασθε πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην. Οἷτε γηγενεῖς, καὶ οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, ἐπὶ τὸ αὐτὸ πλούσιος καὶ πέννης. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφ' ἄν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν. Κλινῶ εἰς παραβολὴν τὸ οὖς μου, ἀνοίξω ἐν ψαλτηρίῳ τὸ πρόβλημά μου. Ἰνατί φοβοῦμαι ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾶ; ἡ ἀνομία τῆς πτέρνης μου κυκλώσει με. Οἱ πεπειθότες ἐπὶ τῇ δυνάμει αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τῷ πλήθει τοῦ πλοῦτου αὐτῶν καυχώμενοι. Ἀδελφός οὐ λυτροῦται, λυτρώσεται ἄνθρωπος; οὐ δώσει τῷ Θεῷ ἐξίλασμα ἑαυτοῦ. Καὶ τὴν τιμὴν τῆς λυτρώσεως τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, καὶ ἐκοπίασεν εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ζήσεται εἰς τέλος. Οὐκ ὀψεται καταρθοράν, ὅταν ἴδῃ σοφοὺς ἀποθνήσκοντας· ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἄφρων καὶ ἄνους ἀπολοῦνται. Καὶ καταλείψουσιν ἄλλοτρίοις τὸν πλοῦτον αὐτῶν, καὶ οἱ τάφους αὐτῶν οἰκίαι αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα. Σκηνώματα αὐτῶν εἰς γενεάν καὶ γενεάν, ἐπεκαλέσαντο τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐπὶ τῶν γαιῶν αὐτῶν. Καὶ ἄνθρωπος ἐν τιμῇ ὢν, οὐ συνῆκε. παρασυνεβλήθη τοῖς κτήνεσι τοῖς ἀνόητοις, καὶ ὁμοιώθη αὐτοῖς. Αὕτη ἡ ὁδὸς αὐτῶν σκάνδαλον αὐτοῖς, καὶ μετὰ ταῦτα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν εὐδοκήσουσιν. Ὡς πρόβατα ἐν ᾧ ἄδῃ ἔθεντο, θάνατος ποιμανεῖ αὐτούς. Καὶ κατακυριεύσουσιν αὐτῶν οἱ εὐθεῖς τὸ πρῶτ', καὶ ἡ βοήθεια αὐτῶν παλαιωθήσεται ἐν τῷ ᾧ ἄδῃ· ἐκ τῆς δόξης αὐτῶν ἐξώσθησαν. Πλὴν ὁ Θεὸς λυτρώσεται τὴν ψυχὴν μου ἐκ χειρὸς ἄδου, ὅταν λαμβάνῃ με. Μὴ φοβοῦ ὅταν πλουτήσῃ ἄνθρωπος, ἢ ὅταν πληθυνθῇ ἡ δόξα τοῦ οἴκου αὐτοῦ. Ὅτι οὐκ ἐν τῷ ἀποθνήσκειν αὐτὸν λήψεται τὰ πάντα, οὐδὲ συγκαταβήσεται αὐτῷ ἡ δόξα αὐτοῦ. Ὅτι ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ εὐλογηθήσεται, ἐξομολογήσεται σοι ὅταν ἀγαθύνῃς αὐτῷ. Εἰσελεύσεται ἕως γενεᾶς πατέρων αὐτοῦ, ἕως αἰῶνος οὐκ ὀψεται.

φῶς. Καὶ ἄνθρωπος ἐν τιμῇ ὧν εὐ συνῆκε· παρεκτενέχθη τοῖς κτήνεσι τοῖς ἀνέκτοις, καὶ ὡμοιώθη αὐτοῖς.

Δόξ., καὶ νῦν. Ἀλληλουϊα.

ΨΑΛΜΟΣ ΜΘ'. 49.

Τῷ Ἀσάφ.

Θεὸς θεῶν Κύριος ἐλάλησε, καὶ ἐκάλεισε τὴν γῆν. Ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δυσμῶν, ἐκ Σιὼν ἡ εὐπρέπεια τῆς ὡραϊότητος αὐτοῦ, Ὁ Θεὸς ἐμφανῶς ἤξει, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ εὐ παρεσιωπήσεται. Πῦρ ἐνώπιον αὐτοῦ καυθήσεται, καὶ κύκλω αὐτοῦ καταιγὶς σφόδρα, Προσκαλέσεται τὸν οὐρανὸν ἄνω, καὶ τὴν γῆν, τοῦ διακριῖναι τὸν λαὸν αὐτοῦ. Συναγάγετε αὐτῷ τοὺς ὁσίους αὐτοῦ, τοὺς διατιθεμένους τὴν διαθήκην αὐτοῦ, ἐπὶ θυσίαις. Καὶ ἀναγγελοῦσιν οἱ οὐρανοὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, ὅτι ὁ Θεὸς κριτὴς ἐστιν. Ἄκουσον, λαὸς μου, καὶ λαλήσω σοι, Ἰσραὴλ, καὶ διαμαρτύρομαι σοι. Ὁ Θεὸς ὁ Θεός σου, εἰμὶ ἐγώ. Οὐκ ἐπὶ ταῖς θυσίαις σου ἐλέγξω σε, τὰ δὲ δλοκαυτώματά σου ἐνώπιόν μου, ἐστὶ διὰ παντός. Οὐδέξομαι ἐκ τοῦ εἴκευ σου μύσχευς, οὐδὲ ἐκ τῶν ποιμνίων σου χειμάρυς. Ὅτι ἐμὰ ἐστι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, κτήνη ἐν τοῖς ὄρεσι καὶ βόες. Ἐγνώκα πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ὡραιότης ἀγροῦ μετ' ἐμοῦ ἐστιν. Ἐὰν πεινάσω, οὐ μὴ σοι εἴπω· ἐμὴ γάρ ἐστιν ἡ οἰκουμένη, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς. Μὴ φάγωμαι κρέας ταύρων, ἢ αἷμα τράγων πίωμαι; Θύσον τῷ Θεῷ θυσίαν αἰνέσεως, καὶ ἀπόδος τῷ Ὑψίστῳ τὰς εὐχάς σου. Καὶ ἐπικάλεισάι με ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς σου, καὶ ἐξελεύμαι σε, καὶ δοξάσεις με. Τῷ δὲ ἁμαρτωλῷ εἶπεν ὁ Θεός. Ἰνατί σὺ ἐκδιηγῇ τὰ δικαίωμάτά μου, καὶ ἂ ἀλαμβάνεις τὴν διαθήκην μου διὰ στόματός σου; Σὺ δὲ ἐμίσησας παιδείαν, καὶ ἐξέβαλες τοὺς λόγους μου εἰς τὰ ὀπίσω. Εἰ θεώρεις κλέπτην, συνέτρεχες αὐτῷ, καὶ μετὰ μοιχοῦ τὴν μερίδα σου ἐτίθεις. Τὸ στόμα σου ἐπλεόνασε κακίαν, καὶ ἡ γλῶσσά σου περιέπλεκε δολιότητος. Καθήμε-

νος κατὰ τοῦ ἀδελφεοῦ σου καταλάλεις, καὶ κατὰ τοῦ υἱοῦ τῆς μητρὸς σου ἐτίθεις σκάνδαλον· ταῦτα ἐποίησας, καὶ ἐσίγησα. Ὑπέλαβες ἀνομίαν, ὅτι ἴσχυμί σοι ὅμοιος· ἐλέγχω σε, καὶ παραστήσω κατὰ πρόσωπόν σου τὰς ἁμαρτίας σου. Σύνετε δὴ ταῦτα οἱ ἐπιλανθάνομενοι τοῦ Θεοῦ, μήποτε ἄρπάζῃ, καὶ οὐ μὴ ᾗ ὁ ῥυόμενος. Θυσία αἰνέσεως δεξάσει με, καὶ ἐκεῖ ὁδός, ἣ δεῖξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

ΨΑΛΜΟΣ Ν'. 50.

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαυτδ, ἐν τῷ εἰσελθεῖν πρὸς αὐτὸν Νάθαν τὸν Προφήτην, ἠντίκα εἰσηλθε πρὸς Βηρσαβεὲ τὴν γυναῖκα Οὐρίου.

Ελέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἑλὸς σου· καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν εἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλείον πλυνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἀδύνατα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. ῤαντιεῖς με ὑσσώψω, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλιάσιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ Πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριζόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ῥυσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς

σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἰνέσιν σου. Ὅτι εἰ ᾔθελήσας θυσίαν, ἔδωκα ἅν' ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουθενώσει Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ εἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνείσους ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μύσχους.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούια.

ΨΑΛΜΟΣ ΝΑ'. 51.

Εἰς τὸ τέλος, συνέσεως τῷ Δαυτῷ, ἐν τῷ ἐλθεῖν Δωὴκ τὸν Ἰδουμαῖον· καὶ ἀναγγεῖλαι τῷ Σαούλ, καὶ εἰπεῖν αὐτῷ· Ἦλθε Δαυτῷ εἰς τὸν οἶκον Ἀβιμέλεχ.

Τί ἐγκαυχᾷ ἐν κακίᾳ ὁ δυνατὸς, ἀνομίαν ὄλην τὴν ἡμέραν; Ἀδικίαν ἐλογίσατο ἡ γλῶσσά σου, ὥσπερ ξηρὸν ἠκονημένον ἐποίησας δόλον. Ἠγάπησας κακίαν ὑπὲρ ἀγαθοσύνην, ἀδικίαν ὑπὲρ τοῦ λαλῆσαι δικαιοσύνην. Ἠγάπησας πάντα τὰ ῥήματα καταποντισμοῦ, γλῶσσαν δολίαν. Διὰ τοῦτο ὁ Θεὸς καθέλοι σε εἰς τέλος, ἐκτίλαι σε καὶ μεταναστεύσαι σε ἀπὸ σκηνώματός σου, καὶ τὸ ῥίζωμά σου ἐκ γῆς ζώντων. Ὁφονται δίκαιοι καὶ φοβηθήσονται, καὶ ἐπ' αὐτὸν γελᾶσονται καὶ ἐροῦσι· Ἰδοῦ, ἄνθρωπος, ὃς οὐκ ἔθετο τὸν Θεὸν βοηθὸν αὐτοῦ. Ἀλλ' ἐπήλπισεν ἐπὶ τῷ πλήθει τοῦ πλούτου αὐτοῦ, καὶ ἐνεδυναμώθη ἐπὶ τῇ ματαιότητι αὐτοῦ. Ἐγὼ δὲ ὥσπερ ἐλαία κατὰ καρπὸς ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, ἤλπισα ἐπὶ τῷ ἔλεος τοῦ Θεοῦ εἰς τὸ αἶψα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, ἐξομολογήσομαί σοι εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι ἐποίησας, καὶ ὑπομεῖω τὸ ὄνομά σου, ὅτι χρηστὸν ἐναντίον τῶν ὁσίων σου.

ΨΑΛΜΟΣ ΝΒ'. 52.

Εἰς τὸ τέλος. ὑπὲρ Μαελέθ, συνέσεως τῷ Δαυίδ.

Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ· Οὐκ ἔστι Θεός. Διεπθά-
ρησαν, καὶ ἐβδελύχθησαν ἐν ἀνομίαις, οὐκ ἔστι ποιῶν ἀγαθόν.
Ὁ Θεὸς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διεκυψεν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων,
τοῦ ἰδεῖν εἰ ἔστι συνιών, ἢ ἐκζητῶν τὸν Θεόν. Πάντες ἐξέκλι-
ναν, ἅμα ἠχρειώθησαν, οὐκ ἔστι ποιῶν ἀγαθόν, οὐκ ἔστιν
ἕως ἐνός. Οὐχὶ γινώσκονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν,
οἱ κατεσθίοντες τὸν λαόν μου ἐν βρώσει ἄρτου; Τὸν Κύριον οὐκ
ἐπεκαλέσαντο. Ἐκεῖ ἐφοβήθησαν φόβον, οὐ οὐκ ἦν φόβος. Ὅτι
ὁ Θεὸς διεσχόρπισεν ὅσῃ ἀνθρωπαρέσκων· κατησχύνθησαν, ὅτι
ὁ Θεὸς ἐξουδένωσεν αὐτούς. Τίς δώσει ἐκ Σιών τὸ σωτήριον τοῦ
Ἰσραὴλ; ἐν τῷ ἐπιστρέψαι τὸν Θεὸν τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ
αὐτοῦ, ἀγαλλιάσεται Ἰακώβ, καὶ εὐφρανθήσεται Ἰσραὴλ.

ΨΑΛΜΟΣ ΝΓ'. 53.

*Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις συνέσεως· τῷ Δαυίδ, ἐν τῷ
ἐλθεῖν τοὺς Ζιφαίους, καὶ εἰπεῖν τῷ Σαούλ· Οὐκ
ἰδοὺ Δαυὶδ κέκρυπται παρ' ἡμῖν.*

Ο· Θεός, ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με, καὶ ἐν τῇ δυνά-
μει σου κρίνεῖς με. Ὁ Θεός, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου·
ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου. Ὅτι ἀλλότριοι ἐπανε-
στησαν ἐπ' ἐμέ, καὶ κραταῖοι ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, καὶ
οὐ προίθεντο τὸν Θεὸν ἐνώπιον αὐτῶν. Ἰδοὺ γὰρ ὁ Θεός βοηθεῖ
μοι, καὶ ὁ Κύριος ἀντιλήπτωρ τῆς ψυχῆς μου. Ἀποστρέψει
τὰ κακὰ τοῖς ἐχθροῖς μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου ἐξολόθρευσον αὐ-
τούς. Ἐκουσίως θύσω σοι, ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου,
Κύριε, ὅτι ἀγαθόν. Ὅτι ἐκ πάσης θλίψεως ἐρρύσω με, καὶ ἐν
τοῖς ἐχθροῖς μου ἐπείδεν ὁ ὀφθαλμός μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΝΔ'. 54.

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις, συνέσεως τῷ Δαβὶδ.

Ενώτισαι ὁ Θεός, τὴν προσευχὴν μου, καὶ μὴ ὑπερίδῃς τὴν δέησίν μου· πρόσχες μοι, καὶ εἰσάκουσόν μου. Ἐλυπήθην ἐν τῇ ἀδολεσχίᾳ μου, καὶ ἐταράχθην ἀπὸ φωνῆς ἐχθροῦ, καὶ ἀπὸ θλίψεως ἁμαρτωλοῦ. Ὅτι ἐξέκλιναι ἐπ' ἐμέ ἄνομίαν, καὶ ἐν ὀργῇ ἐνέκóτουν μοι. Ἡ καρδίᾳ μου ἐταράχθη ἐν ἐμοί, καὶ δειλία θανάτου ἐπέπεσεν ἐπ' ἐμέ. Φόβος καὶ τρόμος ἦλθεν ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐκάλυψέ με σκότος. Καὶ εἶπα. Τίς δώσει καὶ πτέρυγας ὡσεὶ περιστέραις, καὶ πετασθήσομαι, καὶ καταπαύσω; Ἰδοῦ, ἐμάχρυνα φυγαδεύων, καὶ ἠύλισθην ἐν τῇ ἐρήμῳ. Προσεδεχόμεν τὸν Θεόν, τὸν σώζοντάμε ἀπὸ ὀλιγοψυχίας, καὶ ἀπὸ καταιγίδος. Καταπόντισον, Κύριε, καὶ καταδίελε τὰς γλώσσας αὐτῶν, ὅτι εἶδον ἄνομίαν καὶ ἀντιλογίαν ἐν τῇ πόλει. Ἡμέρας καὶ νυκτὸς κυκλώσει αὐτὴν ἐπὶ τὰ τεῖχη αὐτῆς καὶ ἄνομία καὶ κόπος ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ ἀδικία. Καὶ οὐκ ἐξέλιπεν ἐκ τῶν πελατειῶν αὐτῆς τόκος καὶ δόλος. Ὅτι εἰ ὁ ἐχθρὸς ὠνείδισέ με, ὑπήνεγκα ἄν. Καὶ εἰ ὁ μισῶν με ἐπ' ἐμέ ἐμεγαλορορή- μνησεν, ἐκρύβην ἄν ἀπ' αὐτοῦ. Σὺ δὲ ἄνθρωπε ἰσόψυχε, ἡγε- μών μου, καὶ γνωστὲ μου. Ὅς ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐγλύκανάς μοι ἐδέσματα, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ ἐπορεύθην ἐν ὕμνοισι. Ἐλ- θέτω δὴ θάνατος ἐπ' αὐτούς, καὶ καταβήτωσαν εἰς ᾄδου ζῶν- τες. Ὅτι πονηρία ἐν ταῖς παροιکیαις αὐτῶν, ἐν μέσῳ αὐτῶν. Ἐγὼ πρὸς τὸν Θεὸν ἐκέκραξα, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσέ μου. Ἐσπέρας, καὶ πρωΐ, καὶ μεσημβρίας διηγῆσομαι καὶ ἀπαγγελῶ, καὶ εἰσακούσεται τῆς φωνῆς μου. Λυτρώσεται ἐν εἰρήνῃ τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ τῶν ἐγγιζόντων μοι, ὅτι ἐν πολλοῖς ἦσαν σὺν ἐμοί. Εἰσακούσεται ὁ Θεός, καὶ ταπεινώσει αὐτοὺς ὁ ὑπάρχων πρὸ τῶν αἰώνων. Οὐ γάρ ἐστιν αὐτοῖς ἀντάλλαγμα, ὅτι οὐκ ἐφοβήθησαν τὸν Θεόν· ἐξέτεινε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐν τῷ ἀποδι- δόναι. Ἐβεβήλωσαν τὴν διαθήκην αὐτοῦ, διεμερίσθησαν ἀπὸ ὀρ-

γῆς τοῦ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἡγγισαν αἱ καρδίαι αὐτῶν. Ἡ-
παλύνθησαν οἱ λόγοι αὐτῶν ὑπὲρ ἔλαιον, καὶ αὐτοὶ εἰς βολί-
δες. Ἐπέρριψον ἐπὶ Κύριον τὴν μέριμνά σου, καὶ αὐτός σε
διαθρέψει· οὐ δώσεις εἰς τὸν αἰῶνα σάλον τῷ δικαίῳ. Σὺ δέ, ὁ
Θεός, κατάξεις αὐτοὺς εἰς φρέαρ διαφθορᾶς. Ἄνδρες αἱμάτων
καὶ δολιότητος οὐ μὴ ἡμισεύσωσι τὰς ἡμέρας αὐτῶν· ἐγὼ δέ,
Κύριε, ἐλπιδῶ ἐπὶ σέ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΟΓΔΟΟΝ

ΨΑΛΜΟΣ ΝΕ' . 55.

*Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τοῦ λαοῦ, τοῦ ἀπὸ τῶν ἀγίων με-
μακρουμένου, τῷ Δαυτὶ εἰς στηλογρηφίαν, ὁπότε
ἐκράτησαν αὐτὸν οἱ ἀλλόφυλοι ἐν Γέθ.*

Ε'λήσόν με, ὁ Θεός, ὅτι κατεπάτησέ με ἄνθρωπος, ὅλην
τὴν ἡμέραν πολεμῶν ἐθλιψε με. Κατεπάτησάν με οἱ ἐχθροὶ μου
ὅλην τὴν ἡμέραν, ὅτι πολλοὶ οἱ πολεμοῦντές με ἀπὸ ὕψους.
Ἡμέρας οὐ φοβηθήσομαι, ἐγὼ δὲ ἐλπιδῶ ἐπὶ σέ. Ἐν τῷ Θεῷ
ἐπαινέσω τοὺς λόγους μου, ἐπὶ τῷ Θεῷ ἤλπισα, οὐ φοβηθήσο-
μαι τί ποιήσει μοι σὰρξ. Ὅλην τὴν ἡμέραν τοὺς λόγους μου
ἐβδελύσσοντο, κατ' ἐμοῦ πάντες οἱ διχλογισμοὶ αὐτῶν εἰς κα-
κόν. Παροικήσουσι, καὶ κατακρύψουσιν αὐτοὶ τὴν πτέρναν μου
φελᾶξουσι. Καθάπερ ὑπέμειναν τὴν ψυχὴν μου, ὑπὲρ τοῦ μηθε-
νός σώσεις αὐτοὺς, ἐν ὀργῇ λαοὺς κατάξεις. Ὁ Θεός, τὴν ζωὴν
μου ἐξήγγειλά σοι, ἔθου τὰ δάκρυά μου ἐνώπιόν σου. Ὡς καὶ
ἐν τῇ ἐπαγγελίᾳ σου, ἐπιστρέψουσιν οἱ ἐχθροὶ μου εἰς τὰ ὀπίσω.
Ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί σε, ἰδοὺ ἔγνων, ὅτι Θεός μου
εἶ σύ. Ἐπὶ τῷ Θεῷ αἰνέσω ῥῆμα, ἐπὶ τῷ Κυρίῳ αἰνέσω λόγον·
ἐπὶ τῷ Θεῷ ἤλπισα, οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος.
Ἐν ἡμοί, ὁ Θεός, εὐχαί, ὥς ἀποδώσω αἰνέσεως σου. Ὅτι ἐρρύσω
τὴν ψυχὴν μου ἐκ θανάτου, τοὺς ὀφθαλμούς μου ἀπὸ δακρύων,

καὶ τοὺς πόδας μου ἀπὸ ὀλισθήματος, εὐαρεστήσω ἐνώπιον Κυρίου, ἐν φωτὶ ζώντων.

ΨΑΛΜΟΣ Νς'. 56.

Εἰς τὸ τέλος, μὴ διαφθείρης τῷ Δαυὶδ εἰς στηλογραφίαν, ἐν τῷ αὐτὸν ἀποδιδράσκειν ἀπὸ προσώπου Σαοὺλ εἰς τὸ σπῆλαιον.

Ελέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με, ὅτι ἐπὶ σοὶ πέποιθεν ἡ ψυχὴ μου. Καὶ ἐν τῇ σκιᾷ τῶν πτερυγῶν σου ἐλπῶ, ἕως οὐ παρέλθῃ ἡ ἀνομία. Κεκράξομαι πρὸς τὸν Θεὸν τὸν Ὑψιστον, τὸν Θεὸν τὸν εὐεργετήσαντά με. Ἐξάπέστειλεν ἐξ οὐρανοῦ, καὶ ἔσωσέ με, ἔδωκεν εἰς ὄνειδος τοὺς καταπατοῦντάς με. Ἐξάπέστειλεν ὁ Θεός τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ τὴν ἀλήθειαν αὐτοῦ, καὶ ἐρρύσατο τὴν ψυχὴν μου ἐκ μέσου σκύμνων· ἰκοιμήθην τεταραγμένος. Υἱοὶ ἀνθρώπων, οἱ ὀδόντες αὐτῶν ὄπλα καὶ βέλη, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν μάχαιρα ὀξεῖα. Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς, ὁ Θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου. Παγίδα ἡτοίμασαν τοῖς ποσὶ μου, καὶ κατέκαμψαν τὴν ψυχὴν μου. ὦρυξαν πρὸ προσώπου μου βόθρον, καὶ ἐνέπεσον εἰς αὐτόν. Ἐτοίμη ἡ καρδία μου, ὁ Θεός, ἐτοίμη ἡ καρδία μου· ἔσομαι καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ μου. Ἐξεγέρθητι ἡ δόξα μου, ἐξεγέρθητι ψαλτήριον καὶ κιθάρα, ἐξεγερθήσομαι ὄρθρου. Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν λαοῖς, Κύριε, ψαλῶ σοι ἐν ἔθνεσι. Ὅτι ἐμαγάλυνθη ἕως τῶν οὐρανῶν τὸ ἔλεός σου, καὶ ἕως τῶν νεφελῶν ἡ ἀλήθειά σου. Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς, ὁ Θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.

ΨΑΛΜΟΣ ΝΖ'. 57.

Εἰς τὸ τέλος, μὴ διαφθείρης τῷ Δαυὶδ εἰς στηλογραφίαν.

Εὐ ἀληθῶς ἄρα δικαιοσύνην λαλεῖτε εὐθείας κρίνετε, οἱ υἱοὶ

τῶν ἀνθρώπων. Καὶ γὰρ ἐν καρδίᾳ ἀνομίαν ἐργάζεσθαι ἐν τῇ γῇ, ἀδικίαν αἱ χεῖρες ὑμῶν συμπλέκουσιν. Ἀπηλλοτριώθησαν οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ μήτρας, ἐπλανήθησαν ἀπὸ γαστρὸς, ἐλάλησαν ψευδῆ. Θυμὸς αὐτοῖς κατὰ τὴν ὁμοίωσιν τοῦ ὄφεις, ὥσπερ ἄσπίδος κωφῆς, καὶ βυσούσης τὰ ὄτα αὐτῆς. Ἦτις οὐκ εἰσάκουσεται, φωνῆς ἐπαδόντων, φαρμακοῦται· φαρμακευομένη παρὰ σοφοῦ. Ὁ Θεὸς συντρίψει τοὺς ὀδόντας αὐτῶν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν, τὰς μύλας τῶν λεόντων συνέθλασεν ὁ Κύριος. Ἐξουθενωθήσονται ὥσπερ ὕδωρ διαπορευόμενον· ἐντενεῖ τὸ τόξον αὐτοῦ ἕως οὗ ἀσθενήσουσιν. Ὡς κηρὸς ταχεῖς ἀνταναιρεθήσονται· ἔπεσε πῦρ ἐπ' αὐτούς, καὶ οὐκ εἶδον τὸν ἥλιον. Πρὸ τοῦ συνικίναί· τὰς ἀκάθας αὐτῶν τὴν ῥάμνον, ὥσπερ ζῶντας, ὥσπερ ἐν ὀργῇ κτταπίεται αὐτούς. Εὐφρανθήσεται δίκαιος, ὅταν ἴδῃ ἐκδίκησιν, τὰς χεῖρας αὐτοῦ νίψεται ἐν τῷ αἵματι τοῦ ἁμαρτωλοῦ. Καὶ ἐρεῖ ἄνθρωπος· Εἰ ἄρα ἐστὶ καρπὸς τῷ δικαίῳ, ἄρα ἐστὶν ὁ Θεὸς κρίνων αὐτούς ἐν τῇ γῇ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ ΝΗ'. 58.

Εἰς τὸ τέλος μὴ διαφθείρης τῷ Δαυὶδ εἰς στηλογραφίαν ὁπότε ἀπέστειλε Σαοὺλ, καὶ ἐφύλαξε τὸν ἐλκον αὐτοῦ τοῦ θανατῶσαι αὐτόν.

Εξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ Θεός, καὶ ἐκ τῶν ἐπαισταμένων ἐπ' ἐμέ λύτρωσαί με. Ῥῦσαι με ἐκ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν, καὶ ἐξ ἀνδρῶν αἱμάτων σῶτόν με. Ὅτι ἰδοὺ ἐθήρευσαν τὴν ψυχὴν μου, ἐπέθεντο ἐπ' ἐμέ κραταιοί. Οὐτε ἡ ἀνομία μου, οὐτε ἡ ἁμαρτία μου, Κύριε· ἄνευ ἀνομίας ἔδραμον, καὶ κατεύθυνα. Ἐξεγέρθητι εἰς συνάντησίν μου, καὶ ἴδε· καὶ σὺ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ. Πρόσχες τοῦ ἐπισκέψασθαι πάντα τὰ ἔθνη· μὴ οἰκτιρήσης πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν. Ἐπιστρέψουσιν εἰς ἐπείραξιν, καὶ λιμώξουσιν ὡς κύων, καὶ κυκλώσουσι πόλιν. Ἰδοὺ, αὐτοὶ ἀποφθίγγονται ἐν τῷ σκόματι αὐτῶν, καὶ ῥομφαία ἐν

τοῖς χεῖλεσιν αὐτῶν· ὅτι τίς ἤκουσε; Καὶ σύ, Κύριε ἐγκελεύσεις αὐτούς, ἐξουθενώσεις πάντα τὰ ἔθνη. Τὸ κράτος μου πρὸς σέφυλάξω, ὅτι σύ ὁ Θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ, ὁ Θεός μου τὸ ἐλεός σου προσθήσει με. Ὁ Θεός μου δείξει μοι ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου· μὴ ἀποκτείνῃς αὐτούς, μὴ ποτε ἐπιλάβωνται τοῦ νόμου σου. Διασκορπίσον αὐτούς ἐν τῇ δυνάμει σου, καὶ κατάγαγε αὐτούς ὁ ὑπερασπιστής μου, Κύριε. Ἀμαρτία στόματος αὐτῶν, λόγος χειλῶν αὐτῶν· καὶ συλλαβήτωσαν ἐν τῇ ὑπερηφανίᾳ αὐτῶν. Καὶ ἐξ ἄρας καὶ ψεύδους διαγγελήσονται ἐν συντελείᾳ, ἐν ὀργῇ συντελείας, καὶ οὐ μὴ ὑπάρξωσι. Καὶ γνώσκονται, ὅτι ὁ Θεός δεσπόζει τοῦ Ἰακώβ, καὶ τῶν περάτων τῆς γῆς. Ἐπιστρέψουσιν εἰς ἐσπέραν, καὶ λιμώξουσιν ὡς κύων, καὶ κυκλώσουσι πόλιν. Αὐτοὶ διασκορπισθήσονται τοῦ φαγεῖν, ἔαν δὲ μὴ χαρτῶσθῶσι, καὶ γογγύσουσιν. Ἐγὼ δὲ ἄσομαι τῇ δυνάμει σου, καὶ ἀγαλλιάσομαι τὸ πρῶτὸ τὸ ἐλεός σου. Ὅτι ἐγενήθης ἀντιλήπτωρ μου, καὶ καταφυγή μου, ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου. Βοηθός μου εἶ, σοὶ ψαλῶ· ὅτι σύ ὁ Θεός ἀντιλήπτωρ μου εἶ, ὁ Θεός μου τὸ ἐλεός μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΝΘ' . 59.

Εἰς τὸ τέλος, τοῖς ἀλλοιωθησομένοις· εἰς στηλογραφίαν τῷ Δαυτῷ, εἰς διδαχὴν, ὁπότε ἐνεπύρισε τὴν Μεσοποταμίαν Συρίας, καὶ τὴν Συρίαν Σοβάλ, καὶ ἐπέστρεψεν Ἰωάβ, καὶ ἐπάταξε τὸν Ἐδῶμ ἐν τῇ φάραγγι τῶν Ἀλῶν, δώδεκα χιλιάδας.

Ⓢ· Θεὸς ἀπόσω ἡμᾶς, καὶ καθέλιε ἡμᾶς· ὠργίσθης, καὶ οἰκτείρησας ἡμᾶς. Συνέσεισας τὴν γῆν, καὶ συνετάραξας αὐτήν, ἵασαι τὰ συντρίμματα αὐτῆς, ὅτι ἰσαλεύθη. Ἐδείξας τῷ λαῷ σου σκληρά, ἐπότισας ἡμᾶς οἶνον κατανύξεως. Ἐδωκας τοῖς φοβουμένοις σε σημείωσιν, τοῦ φυγεῖν ἀπὸ προσώπου τούτου. Ὅπως ἀνῆσθῶσιν οἱ ἀγαπητοί σου σῶσον τῇ δεξιᾷ σου, καὶ ἐπάκουσόν μου. Ὁ Θεός ἐλάλησεν ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ· Ἀγαλλιάσομαι, καὶ διαμεριῶ Σίχιμα, καὶ τὴν κοιλάδα τῶν

σκηνῶν διαμετρήσω. Ἐμός ἐστι Γαλαάδ, καὶ ἐμός ἐστι Μα-
 νασσῆς, καὶ Ἐφραΐμ κραταίωσις τῆς κεφαλῆς μου. Ἰούδας
 βασιλεὺς μου, Μωάβ λέξις τῆς ἐλπίδος μου. Ἐπὶ τὴν Ἰου-
 μαΐν ἐκτενῶ τὸ ὑπόδημά μου· ἐμοὶ ἀλλόφυλοι ὑπετάγησαν.
 Τίς ἀπάξει με εἰς πόλιν περιοχῆς; ἢ τίς ἰδηγήσει με ἕως τῆς
 Ἰδουμαίας; Οὐχὶ σὺ ὁ Θεός, ὁ ἀπωσάμενος ἡμᾶς; καὶ οὐκ ἐ-
 ξελεύσῃ ὁ Θεός ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν; Δὸς ἡμῖν βοήθειαν ἐκ
 θλίψεως, καὶ ματαία σωτηρία ἀνθρώπου. Ἐν τῷ Θεῷ ποιή-
 σωμεν δύναμιν, καὶ αὐτὸς ἐξουδενώσει τοὺς θλίβοντας ἡμᾶς.

ΨΑΛΜΟΣ Ε'. 60.

Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις τῷ Δαυτῷ.

Εἰσάκουσον ὁ Θεός, τῆς δεήσεώς μου, πρόσχες τῇ προσ-
 ευχῇ μου. Ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς πρὸς σέ ἐκέκραξα, ἐν τῷ
 ἀκηδιάσαι τὴν καρδίαν μου· ἐν πέτρᾳ ὕψωσάς με. Ὡδήγησάς
 με, ὅτι ἐγενήθης ἐλπίς μου, πύργος ἰσχύος, ἀπὸ προσώπου ἐ-
 χθροῦ. Παροικήσω ἐν τῷ σκηνώματί σου εἰς τοὺς αἰῶνας, σκε-
 πασθήσομαι ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερυγῶν σου. Ὅτι σὺ, ὁ Θεός,
 εἰσήκουσας τῶν εὐχῶν μου· ἔδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμέ-
 νοις τὸ ὄνομά σου. Ἡμέρας ἐφ' ἡμέρας τοῦ βασιλείως προσ-
 θήσεις, τὰ ἔτη αὐτοῦ ἕως ἡμέρας γενεᾶς καὶ γενεᾶς. Διαμενεῖ
 εἰς τὸν αἰῶνα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ· ἔλεος καὶ ἀλήθειαν αὐτοῦ τίς
 ἐκζητήσει; Οὕτω ψαλῶ τὸ ὄνοματί σου εἰς τοὺς αἰῶνας, τοῦ
 ἀποδοῦναί με τὰς εὐχάς μου ἡμέραν ἐξ ἡμέρας.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ ΕΑ'. 6'.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ Ἰδιθούμ· ψαλμὸς τῷ Δαυτῷ.

Οὐχὶ τῷ Θεῷ ὑποταγήσεται ἡ ψυχὴ μου; παρ' αὐτῷ γὰρ
 τὸ σωτήριόν μου. Καὶ γὰρ αὐτὸς Θεός μου, καὶ Σωτὴρ μου,
 ἀντιλήπτωρ μου, οὐ μὴ σαλευθῶ ἐπὶ πλεῖον. Ἔως πότε ἐπιτί-

θεοθε ἐπ' ἄνθρωπον; φονεύετε πάντες ὑμεῖς, ὡς τοίχῳ κεκλι-
 μένῳ, καὶ φραγμῷ ὠσμένῳ; Πλὴν τὴν τιμὴν μου ἐβουλεύσαντο
 ἀπώτασθαι, ἐδραμον ἐν διψῇ· τῷ στόματι αὐτῶν εὐλόγουν,
 καὶ τῇ καρδίᾳ αὐτῶν κατηρῶντο. Πλὴν τῷ Θεῷ ὑποτάγηθι ἡ
 ψυχὴ μου, ὅτι παρ' αὐτῷ ἡ ὑπομονὴ μου. Ὅτι αὐτὸς Θεὸς
 μου, καὶ Σωτὴρ μου, ἀντιλήπτωρ μου, οὐ μὴ μεταναστεύσω.
 Ἐπὶ τῷ Θεῷ τὸ σωτήριόν μου, καὶ ἡ δόξα μου· ὁ Θεὸς τῆς
 βοηθείας μου, καὶ ἡ ἐλπίς μου ἐπὶ τῷ Θεῷ. Ἐλπίσατε ἐπ' αὐτὸν
 πᾶσα συναγωγὴ λαῶν, ἐκχέετε ἐνώπιον αὐτοῦ τὰς καρδίας
 ὑμῶν, ὅτι ὁ Θεὸς βοηθὸς ἡμῶν. Πλὴν μάταιοι εἰ υἱοὶ
 τῶν ἀνθρώπων, ψευδεῖς οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐν ζυγοῖς τοῦ
 ἀδικῆσαι· αὐτοὶ ἐκ ματαιότητος ἐπὶ τὸ αὐτό. Μὴ ἐλπίζετε ἐπ'
 ἀδικίαν, καὶ ἐπὶ ἄρπαγμα μὴ ἐπιποθεῖτε πλοῦτος ἐν ῥέει,
 μὴ προστίθεσθε καρδίαν. Ἀπαξ ἐλάλησεν ὁ Θεός· δύο ταῦτα
 ἤκουσα, ὅτι τὸ κράτος τοῦ Θεοῦ, καὶ σοῦ, Κύριε τὸ ἔλεος· ὅτι
 σὺ ἀποδώσεις ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΞΒ' . 62.

*Τῷ Δαυίδ, ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ
 τῆς Ἰουδαίας.*

Ὁ Θεός, ὁ Θεός μου, πρὸς σέ ὀρθρίζω. Ἐδίψῃσέ σε ἡ
 ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου· ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ
 καὶ ἀνύδρῳ. Οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὤφθην σοι, τοῦ ἰδεῖν τὴν δύ-
 ναμίν σου, καὶ τὴν δόξαν σου. Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ
 ζωᾶς, τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε. Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ
 ζωῇ μου, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἄρῳ τὰς χεῖράς μου. Ὡς ἐκ
 στέατος καὶ πιότῃτος ἐμπλησθεῖν ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀ-
 γαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου. Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς
 στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὀρθροῖς ἐμελέτων εἰς σέ. Ὅτι ἐγενήθης
 βοηθός μου· καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερυγῶν μου ἀγαλλιάσο-
 μαι. Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ
 δεξιὰ σου. Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσε-
 λεύονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς, παραδοθήσονται εἰς χεῖ-

ρας βρομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται. Ὁ δὲ βραχίλειος εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ ἐπικινεθήσεται πᾶς ὁ ὁμνῶν ἐν αὐτῷ· ὅτι ἐνεργάγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

ΨΑΛΜΟΣ ΕΓ'. 63.

Εἰς τὸ τέλος. Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Εἰσάκουσον, ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου, ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ· ἀπὸ φόβου ἐχθροῦ ἐξελοῦ τὴν ψυχὴν μου. Σκέπασόν με ἀπὸ συστροφῆς πονηρευομένων, ἀπὸ πλήθους ἐργαζομένων ἀδικίαν. Οἱ τινες ἠκόνησαν ὡς βρομφαίαν τὰς γλώσσας αὐτῶν, ἐνέτειναν τόξον αὐτῶν, πρᾶγμα πικρὸν. τοῦ κατατοξεύσαι ἐν ἀποκρύφους ἄμωμον. Ἐξάπεινα κατατοξεύουσιν αὐτόν, καὶ οὐ φοβηθήσονται· ἐκραταίωσαν ἐαυτοῖς λόγον πονηρόν. Διηγῆσαντο τοῦ κρύψαι παγίδα· εἶπον· Τίς ὄψεται αὐτούς; Ἐξηρεύνησαν ἀνομίαν, ἐξέλιπον ἐξερευνῶντες ἐξερευνήσεις. Προσελεύσεται ἄνθρωπος, καὶ καρδίᾳ βραχίᾳ καὶ ὑψωθήτετι ὁ Θεός. Βέλος νηπίων ἐγενήθησαν αἱ πληγαὶ αὐτῶν καὶ ἐξηθνήσαν ἐπ' αὐτούς αἱ γλώτται αὐτῶν. Ἐταράχθησαν πάντες οἱ θεωροῦντες αὐτούς· καὶ ἐφοβήθη πᾶς ἄνθρωπος. Καὶ ἀνήγγειλαν τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, καὶ τὰ ποιήματα αὐτοῦ συνῆκαν. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐλπιδί ἐπ' αὐτόν· καὶ ἐπικινεθήσεται πάντες οἱ ἑθνεῖς τῇ καρδίᾳ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΕΝΝΑΤΟΝ

ΨΑΛΜΟΣ ΕΔ'. 64.

Εἰς τὸ τέλος· ψαλμὸς ψόδης τῷ Δαυίδ.
Ὡδὴ Ἰερεμίον καὶ Ἰεζεκιήλ, καὶ τοῦ λαοῦ τῆς παροικίας, ὅτε ἐμελλον ἐκπορεύεσθαι.

Σοὶ πρέπει ὕμνος, ὁ Θεός, ἐν Σιών, καὶ σοὶ ἀποδοθήσεται

εὐχὴ ἐν Ἱερουσαλήμ. Εἰσακούσων προσευχῆς μου, πρὸς σέ πᾶσα
σὰρξ ἤξει. Λόγοι ἀνόμων ὑπερεδυνάμωσαν ἡμᾶς, καὶ ταῖς ἀ-
σεβείαις ἡμῶν σὺ ἰλάσῃ. Μακάριος, ὃν ἐξελέξω καὶ προσελά-
βου, κατασκηνώσει ἐν ταῖς αὐλαῖς σου. Πλησθησόμεθα ἐν τοῖς
ἀγαθοῖς τοῦ οἴκου σου· ἅγιος ὁ ναός σου, θυμαστός ἐν δικαιο-
σύνῃ. Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἰλπίς πάν-
των τῶν πειράτων τῇ· γῆς, καὶ τῶν ἐν θάλασσῃ μακρὰν. Ἐ-
τοιμάζων ὄρη ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ, περιζωσμένος ἐν δυναστείᾳ· ὁ
συνταράσσων τὸ κύτος τῆς θαλάσσης, ἤχους κυμάτων αὐτῆς
τίς ὑποστήσεται; Ταραχθήσονται τὰ ἔθνη καὶ φοβηθήσονται
οἱ κατεικοῦτες τὰ πέρατα ἀπὸ τῶν σημείων σου· ἐξόδους πρωῒας
καὶ ἐσπέρας τέρψει. Ἐπεσκέψω τὴν γῆν, καὶ ἐμέθυσας αὐτήν,
ἐπλήθυνας τοῦ πλουτίσαι αὐτήν. Ὁ ποταμός τοῦ Θεοῦ ἐπλη-
ρώθη ὑδάτων· ἠτοίμασας τὴν τροφήν αὐτῶν, ὅτι οὕτως ἡ ἐται-
μασία. Τὰς αὐλάκας αὐτῆς μέθυσον, πλήθυνον τὰ γεννήματα
αὐτῆς· ἐν ταῖς σταγόσιν αὐτῆς εὐφρανθήσεται ἀνατέλλουσα.
Βύλογήσεις τὸν στέφανον τοῦ ἐνικυτοῦ τῆς χρηστότητός σου,
καὶ τὰ πιδία σου πλησθήσονται πόσιτος. Πικνυθήσονται τὰ
ὠρεῖα τῆς ἐρήμου, καὶ ἀγαλλίασιν οἱ βουνοὶ περὶζώσονται. Ἐ-
νεδύσαντο οἱ κριοὶ τῶν περσέων, καὶ αἱ κειλάδες πληθυνούσι
σῖτον· κεκραύζονται, καὶ γὰρ ὑμνήσουσιν.

ΨΑΛΜΟΣ ΞΕ'. 65.

Εἰς τὸ τέλος, ὥδῃ ψαλμοῦ ἀναστάσεως.

Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ· ψάλατε δὴ τῷ ὀνό-
ματι αὐτοῦ, δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ. Εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς
φοβερὰ τὰ ἔργα σου· ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς σου ψεύσον-
ταί σε οἱ ἐχθροὶ σου. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι, καὶ
ψαλάτωσάν σοι· ψαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε. Δεῦ-
τε, καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, ὡς φοβερός ἐν βουλαῖς ὑπὲρ
τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων. Ὁ μεταστρέφων τὴν θάλασσαν εἰς
ξηράν, ἐν ποταμῷ διελεύσονται ποδί. Εκκεῖ εὐφρανθήσόμεθα ἐπ'
αὐτῷ τῷ δεσπόζοντι ἐν τῇ δυναστείᾳ αὐτοῦ τοῦ αἰῶνος· οἱ ὁ-

φθαλμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ τὰ ἔθνη ἐπιβλέπουσιν· οἱ παραπικραίνοντες, μὴ ὑψοῦσθωσαν ἐν ἑαυτοῖς. Εὐλογεῖτε, ἔθνη, τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ ἀκουτίσατε τὴν φωνὴν τῆς αἰνέσεως αὐτοῦ. Τοῦ θεμένου τὴν ψυχὴν μου εἰς ζωὴν, καὶ μὴ δόντος εἰς σάλον τοὺς πόδας μου. Ὅτι ἐδοκίμασας ἡμᾶς, ὁ Θεός, ἐπύρωσας ἡμᾶς, ὡς πυρεῦται τὸ ἀργύριον, Εἰσήγαγες ἡμᾶς, εἰς τὴν παγίδα· ἔθου θλίψεις ἐπὶ τὸν νῶτον ἡμῶν· ἐπεβίβασας ἀνθρώπους ἐπὶ τὰς κεφαλὰς ἡμῶν, Διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχὴν. Εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου ἐν δλοκαυτώμασιν· ἀποδώσω σοι τὰς εὐχάς μου, ὥς διέστειλε τὰ χεῖλη μου, καὶ ἐλάλησε τὸ στόμα μου ἐν τῇ θλίψει μου. Ὅλοκαυτώματα μεμυελωμένα ἀνοίσω σοι, μετὰ θυμιάματος καὶ κριῶν· ἀνοίσω σοι βόας μετὰ χιμάρων. Δεῦτε, ἀκούσατε, καὶ διηγῆσομαι ὑμῖν, πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Θεόν, ὅσα ἐποίησε τῇ ψυχῇ μου. Πρὸς αὐτὸν τῷ στόματί μου ἐκέκραξα, καὶ ὕψωσα ὑπὸ τὴν γλῶττάν μου. Ἀδικίαν εἰ ἐθεώρουν ἐν καρδίᾳ μου, μὴ ἐῖσακούς τω μου Κύριος. Διὰ τοῦτο εἰσήκουσέ μου ὁ Θεός, προσέσχε τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου. Εὐλογητὸς ὁ Θεός ὃς κύκ ἀπέτρεψε τὴν προσευχὴν μου, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπ' ἐμοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΕΣ' . 66.

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις, ψαλμὸς ᾠδῆς τῷ Δαυτδ.

Ὁ Θεὸς οἰκταιρῆσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογῆσαι ἡμᾶς, ἐπεφάνηαι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς. Τοῦ γινῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ἰδὸν σου, ἐν πάσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες. Εὐφρανθήτωσαν καὶ ἀγαλλιάσθωσαν ἔθνη, ὅτι κρινεῖς λαοὺς ἐν εὐθύτητι, καὶ ἔθνη ἐν τῇ γῇ ὁδηγήσεις. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες· γῇ ἔδωκε τὸν καρπὸν αὐτῆς. Εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, ὁ Θεός ἡμῶν· εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Ἀόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

ΨΑΛΜΟΣ ΕΖ'. 67.

Εἰς τὸ τέλος. Ὡδῆς ψαλμὸς τῷ Δαυτῷ.

Αναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ συγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλείπέτωσαν· ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός, οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ. Καὶ οἱ δίκαιοι εὐρανθήτωσαν· ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, τερφθήτωσαν ἐν εὐφροσύνῃ. Ἀσατε τῷ Θεῷ, ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, ὁδοποιήσατε τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ δυσμῶν, Κύριος ὄνομα αὐτοῦ. Καὶ ἀγαλλιᾶσθε ἐνώπιον αὐτοῦ. ταραχθήτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, τοῦ πατρὸς τῶν ὀρφανῶν καὶ κριτοῦ τῶν χρηρῶν. Ὁ Θεὸς ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ, ὁ Θεὸς κατοικίζει μονοτρόπους ἐν εἰκῇ. Ἐξάγων πεπεδημένους ἐν ἀνδρείᾳ, ὁμοίως τοὺς παραπικραίνοντας, τοὺς κατοικοῦντας ἐν τάφῳ. Ὁ Θεός, ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαι σε ἐνώπιον τοῦ λαοῦ σου, ἐν τῷ διαβαίνειν σε ἐν τῇ ἐρήμῳ. Γῇ ἐσείσθη, καὶ γὰρ οἱ οὐρανοὶ ἔσταξαν, ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ τοῦ Σινᾶ, ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ Ἰσραὴλ. Βροχὴν ἐκούσιον ἀποριεῖς, ὁ Θεός, τῇ κληρονομίᾳ σου, καὶ ἡσθένησε, οὐ δε κατηρτίσω αὐτήν. Τὰ ζῶά σου κατοικοῦσιν ἐν αὐτῇ· ἡ τοίμασας ἐν τῇ χρηστότητί σου τῷ πτωχῷ, ὁ Θεός. Κύριος δώσει ῥῆμα τοῖς εὐαγγελιζομένοις δυνάμει πολλῇ. Ὁ βασιλεὺς τῶν δυνάμεων τοῦ ἀγίητου, τῇ ὠραιότητι τοῦ οἴκου διελέσθαι σκύλα. Ἐν κοιμηθῆτε ἀναμέσον τῶν κλέρων, πτέρυγες περιστερᾶς περιηργυρωμένοι, καὶ τὰ μετάρρηνα αὐτῆς ἐν χλωρότητι χρυσοῦ. Ἐν τῷ διαστέλλειν τὸν Ἐπουράνιον βασιλεῖς ἐπ' αὐτῆς, χιονωθήσονται ἐν Σελμών. Ὅρος τοῦ Θεοῦ, ὄρος, πῖον, ὄρος τετυρωμένον, ὄρος πῖον. Ἰνατὶ ὑπολαμβάνετε ὄρη τετυρωμένα; τὸ ὄρος δ' εὐδόκησεν ὁ Θεός κατοικεῖν ἐν αὐτῷ, καὶ γὰρ ὁ Κύριος κατασκηνώσει εἰς τέλος. Τὸ ἄρμα τοῦ Θεοῦ μυριοπλάσιον, χιλιάδες εὐθυνούντων, Κύριος ἐν αὐτοῖς ἐν Σινᾶ, ἦν ἐν τῷ ἁγίῳ. Ἀνέβης εἰς ὕψος, ἡχμαλώτευσας αἰχμαλωτίαν, ἐλαβες δόματα ἐν ἀνθρώποις· καὶ γὰρ ἀπειθοῦντας τοῦ κατασκηνώσαι. Κ ριος ὁ Θεός εὐλογητός, εὐλογητός Κύριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν· κατευο-

δώσαι ἡμῖν ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν. Ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν, καὶ τοῦ Κυρίου Κυρίου αἱ διεξοδοὶ τοῦ θανάτου. Πλὴν ὁ Θεὸς συνθλάσει κεφαλὰς ἐχθρῶν αὐτοῦ, κορυφὴν τριχὸς δια- διαπορευομένων ἐν πλημμελείαις αὐτῶν. Εἶπε Κύριος· Ἐκ Βα- σάν ἐπιστρέψω, ἐπιστρέψω ἐν βυθοῖς θαλάσσης. Ὅπως ἂν βαρῇ ὁ ποῦς σου ἐν αἵματι, ἡ γλῶσσα τῶν κονῶν σου ἐξ ἐχθρῶν παρ' αὐτοῦ. Ἐθεωρήθησαν αἱ πορεῖαι σου, ὁ Θεός, αἱ πορεῖαι τῆς Θεοῦ μου τοῦ Βασιλέως τοῦ ἐν τῷ ἁγίῳ, Προέφθασαν ἄρ- χοντες ἐχόμενοι ψαλλόντων, ἐν μέσῳ νεανίδων τυμπανιστριῶν. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰ- σραὴλ. Ἐκτὶ Βασιλὴν νεώτερος ἐν ἐκστάσει, ἄρχοντες Ἰούδα ἡγεμόνες αὐτῶν, ἄρχοντες Ζαβουλὼν, ἄρχοντες Νεφθαλείμ. Ἐνταῖθα ὁ Θεὸς τῇ δυνάμει σου· δυνάμωσον, ὁ Θεός, τοῦτο, ὃ κατεργάσῃ ἐν ἡμῖν. Ἀπὸ τοῦ ναοῦ σου ἐπὶ Ἱερουσαλήμ, σοὶ οἴσουσι βασιλεῖς δῶρα. Ἐπιτίμησον ταῖς θηρίαις τοῦ καλά- μευ, ἡ συναγωγὴ τῶν ταύρων ἐν ταῖς δαυάλεσι τῶν λαῶν, τοῦ ἐγκλεισθῆναι τοὺς δεδουλομένους τῷ ἄργοντι. Διὰ σκόρ- πιον ἔθνη τὰ τοὺς πολέμους θιλοντα ἤξουσιν πρίσθεις ἐξ Αἰ- γύπτου, Αἰθιοπία πρίσθαι χεῖρα αὐτῆς τῷ Θεῷ. Αἱ βασι- λεῖαι τῆς γῆς ἔτατε τῷ Θεῷ, ψάλατε τῷ Κυρίῳ τῷ ἐπιβεβη- κότι ἐπὶ τὸν οὐρανὸν τοῦ οὐρανοῦ κατὰ ἀνατολάς. Ἰδοὺ, δώτει τῇ φωνῇ αὐτοῦ φωνὴν δυνάμεως. Δότε δόξαν τῷ Θεῷ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ ἡ μεγαλοπρέπεια αὐτοῦ, καὶ ἡ δύναμις αὐτοῦ ἐν ταῖς νεφέλαις. Θρυμαστὸς ὁ Θεός ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ· ὁ Θεὸς Ἰ- σραὴλ αὐτὸς δώσει δύναμιν καὶ κραταίωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ· εὐλογητὸς ὁ Θεός.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούια.

ΨΑΛΜΟΣ ΞΗ'. 68.

*Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων.
Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.*

Σῶσέν με, ὁ Θεός, ὅτι εἰσέληθον ὕδατα ἕως ψυχῆς μου.
Ἐνέπαγην εἰς ἕλιν βυθοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὑπόστασις. Ἦλθον

εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ καταιγὶς κατεπόντισέ με. Ἐκο-
 πίασα κράζων, ἐβραγχίασεν ὁ λάρυγξ μου, ἐξέλειπον οἱ ὀφθαλ-
 μοί μου ἀπὸ τοῦ ἐλπίζειν με ἐπὶ τὸν Θεόν μου. Ἐπληνῦνθη-
 σαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου, οἱ μισοῦντές με ὤρεάν.
 Ἐκραταιώθησαν οἱ ἐχθροί μου, οἱ ἐκδιώκοντές με ἀδίκως· ἃ
 οὐχ ἤρπαζον, τότε ἀπετίνουν. Ὁ Θεός, σὺ ἔγνων τὴν ἀφροσύ-
 νην μου, καὶ αἱ πλημμυεῖαι μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβησαν. Μὴ
 αἰσχυνηθῆσαν ἐπ' ἐμέ οἱ ὑπομένοντές σε, Κύριε, Κύριε τῶν δυ-
 νάμεων. Μηδὲ ἐντραπείησαν ἐπ' ἐμέ οἱ ζητοῦντές σε, ὁ Θεός τοῦ
 Ἰσραήλ. Ὅτι ἐνεκά σου ὑπήνεγκα ὀνειδισμὸν, ἐκάλυψεν ἐντρο-
 πὴ τὸ πρόσωπόν μου. Ἀπηλλοτριωμένος ἐγενήθην τοῖς ἀδελφοῖς
 μου, καὶ ξένος τοῖς υἱοῖς τῆς μητρὸς μου. Ὅτι ὁ ζῆλος τοῦ οἴ-
 κου σου κατέφαγέ με, καὶ οἱ ὀνειδισμοὶ τῶν ὀνειδιζόντων σε
 ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ. Καὶ συνεκάλυψα ἐν νηστείᾳ τὴν ψυχὴν μου,
 καὶ ἐγενήθη εἰς ὀνειδισμοὺς ἐμοί. Καὶ ἐθέμην τὸ ἔνδυμά μου
 σάκκον, καὶ ἐγενόμην αὐτοῖς εἰς παραβολήν. Κατ' ἐμοῦ ἡδολέ-
 σχουν οἱ καθήμενοι ἐν πύλαις, καὶ εἰς ἐμέ ἐψαλλον οἱ πίνοντες
 οἶνον. Ἐγὼ δὲ τῇ προσευχῇ μου πρὸς σε, Κύριε, καιρὸς εὐδο-
 κίας. Ὁ Θεός, ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλεός σου ἐπάκουσόν μου, ἐν
 ἀληθείᾳ τῆς σωτηρίας σου. Σῶσόν με ἀπὸ πηλοῦ, ἵνα μὴ ἐμ-
 παγῶ· ῥυθθῆιην ἐκ τῶν μισούντων με, καὶ ἐκ τῶν βθέων τῶν
 ὑδάτων. Μὴ με καταποντισάτω καταιγὶς ὕδατος, μηδὲ κατα-
 πιέτω με βυθός, μηδὲ συσχέτω ἐπ' ἐμέ φρέαρ τὸ στόμα αὐτοῦ.
 Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ὅτι χρηστὸν τὸ ἐλεός σου, κατὰ τὸ
 πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ. Μὴ ἀποστρέψης
 τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τοῦ παιδός σου, ὅτι θλίβομαι, ταχὺ ἐ-
 πάκουσόν μου. Πρόσχεες τῇ ψυχῇ μου, καὶ λύτρωσαι αὐτήν·
 ἔνελα τῶν ἐχθρῶν μου ῥυσάί με. Σὺ γὰρ γινώσκεις τὸν ὀνειδι-
 σμὸν μου, καὶ τὴν αἰσχύνην μου, καὶ τὴν ἐντροπήν μου. Ἐ-
 ναντίον σου πάντες οἱ θλίβοντές με· ὀνειδισμὸν προσεδόκησεν ἡ
 ψυχὴ μου, καὶ ταλαιπωρίαν. Καὶ ὑπέμεινα συλλυπούμενον, καὶ
 οὐχ ὑπῆρξε· καὶ παρῃκαλοῦντας, καὶ οὐχ εὗρον· Καὶ ἔδωκαν
 εἰς τὸ βρῶμά μου χολήν, καὶ εἰς τὴν δίψαν μου ἐπότισάν με
 ὄξος. Γενηθήτω ἡ τράπεζα αὐτῶν ἐνώπιον αὐτῶν εἰς παγίδα,
 καὶ εἰς ἀνταπόδοσιν. καὶ εἰς σκάνδαλον. Σκοτισθήτωσαν οἱ

ὀφθαλμοὶ αὐτῶν τοῦ μὴ βλέπειν, καὶ τὸν νῶτον αὐτῶν διὰ παντός σύγκαμψον. Ἐχέον ἐπ' αὐτοὺς τὴν ὀργὴν σου, καὶ ὁ θυμὸς τῆς ὀργῆς σου καταλάβει αὐτοὺς. Γεννηθήτω ἡ ἔπαυλις αὐτῶν ἡρπυμωμένη. καὶ ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν μὴ ἔστω ὁ κατοικῶν. Ὅτι ὃν σὺ ἐπάταξας αὐτοὶ κατεδίωξαν, καὶ ἐπὶ τὸ ἄλγος τῶν τραυμάτων μου προσέθηκαν. Πρόσθεες ἀνομίαν ἐπὶ τῇ ἄνομίᾳ αὐτῶν, καὶ μὴ εἰσελθέτωσαν ἐν δικαιοσύνῃ σου. Ἐξελειφθήτωσαν ἐκ βίβλου ζώντων, καὶ μετὰ δικαίων μὴ γραφήτωσαν. Πτωχὸς καὶ ἀλγὼν εἰμὶ ἐγώ· ἡ σωτηρία σου, ὁ Θεός, ἀντιλάβοιτό μου, Αἰνέσω τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ μου μετ' ὧδης, μεγαλυνῶ αὐτὸν ἐν αἰνέσει. Καὶ ἄρῃσει τῷ Θεῷ ὑπὲρ μόσχον νέον, κέρατα ἐκφέροντα καὶ ὀπλὰς. Ἰδέτωσαν πτωχοὶ, καὶ εὐφρανθήτωσαν· ἐκζητήσατε τὸν Θεόν, καὶ ζήσεται ἡ ψυχὴ ὑφρανθήτωσαν· ἐκζητήσατε τὸν Θεόν, καὶ ζήσεται ἡ ψυχὴ ὑφρανθήτωσαν. Ὅτι εἰσῆκουσε τῶν πενήτων ὁ Κύριος, καὶ τοὺς πεπειθμένους αὐτοῦ οὐκ ἐξουδένωσεν. Αἱ ἐσάτωσαν αὐτὸν οἱ οὐρανὸι καὶ ἡ γῆ, θάλασσα καὶ πάντα τὰ ἔρποντα ἐν αὐτῇ. Ὅτι ὁ Θεὸς σώσει τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήσονται αἱ πόλεις τῆς Ἰουδαίας. Καὶ κατοικήσουσιν ἐκὶ, καὶ κληρονομήσουσιν αὐτήν. Καὶ τὸ σπέρμα τῶν δούλων σου καθέξουσιν αὐτήν, καὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου κατασκηνώσουσιν ἐν αὐτῇ.

ΨΑΛΜΟΣ ΞΘ' . 69.

*Εἰς τὸ τέλος, τῷ Δαυίδ, εἰς ἀνάμνησιν,
εἰς τὸ σῶσαι με Κύριον.*

Ὁ Θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες· Κύριε, εἰς τὸ βοηθῆσαι μοι σπεῦσον. Αἰσχυνθήτωσαν, καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου. Ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ καταιπχνθήτωσαν οἱ βουλομένοι μοι κακά. Ἀποστραφήτωσαν παραυτίκα αἰσχυνόμενοι οἱ λέγοντές μοι· Εὐγε, εὐγε. Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε, ὁ Θεός, καὶ λεγέτωσαν διὰ παντός. Μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου. Ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πένης· ὁ Θεός, βοήθησόν μοι· Βοηθός μου καὶ ῥύστης μου εἰ,

σύ, Κύριε· μὴ χρονίσῃς.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΚΑΘΙΣΚΑ ΔΕΚΑΤΟΝ

ΨΑΛΜΟΣ Ο'. 70.

Τῷ Δαυτὶδ, ψαλμὸς τῶν νιῶν Ἰωναδὰβ, καὶ τῶν πρώτων αἰχμαλωτισθέντων, ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις.

Επὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα, μὴ κατασχυνθεῖν εἰς τὸν αἰῶνα· ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥῦσαί με, καὶ ἐξελού με. Κλῖνον πρὸς με τὸ οὖς σου, καὶ σῶτόν με. Γενοῦ μοι εἰς Θεὸν ὑπερασπιστήν, καὶ εἰς τόπον ὄχυρὸν τοῦ σῶσαί με. Ὅτι στερέωμά μου καὶ καταφυγή μου εἶ σύ. Ὁ Θεός μου, ῥῦσαί με ἐκ χειρὸς ἁμαρτολῶν, ἐκ χειρὸς παρανομούντος καὶ ἀδικούντος. Ὅτι σὺ εἶ ἡ ὑπομονή μου, Κύριε· Κύριε, ἡ ἐλπίς μου ἐκ νεότητός μου. Ἐπὶ σέ ἐπεστηρίχθην ἀπὸ γαστρὸς, ἐκ κοιλίας μητρός μου σὺ μου εἶ σκεπαστής. Ἐν σοὶ ἡ ὕμνησίς μου διαπαντός· ὥσπερ τέρας ἐγενήθην τοῖς πολλοῖς, καὶ σὺ βοηθός μου κραταίος. Πληρωθήτω τὸ στόμα μου αἰέσεως ὅπως ὕμνήσω τὴν δόξαν σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν μεγαλοπρέπειάν σου. Μὴ ἀπορρίψῃς με εἰς καιρὸν γήρως, ἐν τῷ ἐκλείπειν τὴν ἰσχύν μου μὴ ἐγκαταλίπῃς με. Ὅτι εἶπον οἱ ἐχθροὶ μου ἐμοὶ, καὶ οἱ φυλάσσοντες τὴν ψυχὴν μου βουλεύσαντο ἐπὶ τὸ αὐτὸ, λέγοντες· Ὁ Θεὸς ἐγκατέλιπεν αὐτόν· καταδιώξτε καὶ καταλάβετε αὐτόν, ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ ῥυθίμενος. Ὁ Θεός μου, μὴ μακρύνῃς ἀπ' ἐμοῦ· ὁ Θεός μου, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες. Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐκλιπέτωσαν οἱ ἐνδιαβάλλοντες τὴν ψυχὴν μου, περιβαλλέσθωσαν αἰσχύνῃ καὶ ἐντροπῇ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι. Ἐγὼ δὲ διαπαντὶς ἐλπίζω ἐπὶ σέ, καὶ προσθήσω ἐπὶ πᾶσαν τὴν αἰνεσίαν σου. Τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν δικαιοσύνην σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν σωτηρίαν σου. Ὅτι οὐκ ἔγνω γρχμματαίς· εἰσελεύομαι ἐν δυναστείᾳ Κυρίου· Κύριε, μνησθήσομαι τῆς δι-

καισύνης σου μόνου. Ὁ Θεός μου, ἃ ἰδιδάξάς με ἐκ νεότητός μου, καὶ μέχρι τοῦ νῦν ἀπαγγελῶ τὰ θαυμάσιά σου. Καὶ ἕως γήρως καὶ πρεσβείου, ὁ Θεός μου, μὴ ἐγκαταλίπῃς με. Ἔως ἂν ἀπαγγελῶ τὴν βργχίονά σου, τῇ γενεᾷ πάσῃ τῇ ἐρχομένη. Τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν δικαιοσύνην σου, ὁ Θεός, ἕως τῶν ὑψίστων, ἃ ἐποίησάς με μεγαλεῖα· ὁ Θεός, τίς ὁμοίός σοι; Ὅσας ἐδιδάξας μοι θλίψεις πολλὰς καὶ κακὰς· καὶ ἐπιστρέψας ἐζωοποίησάς με, καὶ ἐκ τῶν ἁβύσσων τῆς γῆς ἀνήγαγές με. Ἐπλεόνασας ἐπ' ἐμέ τὴν μεγαλοσύνην σου, καὶ ἐπιστρέψας πρεκάλεσάς με, καὶ ἐκ τῶν ἁβύσσων τῆς γῆς, πάλιν ἀνήγαγές με. Καὶ γὰρ ἐγὼ ἐξομολογήσομαί σοι ἐν λαοῖς, Κύριε, ἐν σκεύεσι ψαλμοῦ τὴν ἀλήθειάν σου, ὁ Θεός· ψαλῶ σοι ἐν κιθάρᾳ ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ. Ἀγαλλιάσονται τὰ χεῖρά μου ὅταν ψάλω σοι, καὶ ἡ ψυχὴ μου, ἣν ἐλυτρώσω. Ἔτι δὲ καὶ ἡ γλῶσσά μου ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾷ τὴν δικαιοσύνην σου, ὅταν αἰσχυρῶσι καὶ ἐνσραπῶσιν οἱ ζητοῦντες τὰ κακὰ μοι.

ΨΑΛΜΟΣ ΟΑ'. 71.

Εἰς τὸ τέλος, εἰς Σολωμὼν, ψαλμὸς τῷ Δαυτῷ.

Ὁ Θεός, τὸ κρίμα σου τῷ βασιλεῖ δὸς, καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τῷ υἱῷ τοῦ βασιλείως. Κρίνειν τὸν λαόν σου ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ τοὺς πτωχοὺς σου ἐν κρίσει. Ἀναλαβέτω τὰ ὄρη εἰρήνην τῷ λαῷ, καὶ οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην. Κρινεῖ τοὺς πτωχοὺς τοῦ λαοῦ, καὶ σώσει τοὺς υἱοὺς τῶν πενήτων, καὶ ταπεινώσει συκοφάντην. Καὶ συμπαραμενεῖ τῷ ἡλίῳ, καὶ πρὸ τῆς σελήνης γενεὰς γενεῶν. Καταβήσεται ὡς ὑετός ἐπὶ πόκον, καὶ ὡσεὶ σταγὼν ἢ στάζουσα ἐπὶ τὴν γῆν. Ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ δικαιοσύνη, καὶ πλῆθος εἰρήνην, ἕως οὗ ἀνταναιρηθῇ ἡ σελήνη. Καὶ κατακυριεύσει ἀπὸ θαλάσσης ἕως θαλάσσης, καὶ ἀπὸ ποταμῶν ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης. Ἐνώπιον αὐτοῦ προπεσοῦνται Αἰθίοπες, καὶ οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ χοῦν λείξουσι. Βασιλεῖς Θαρσεῖς καὶ νῆσοι δῶρα προσοίσουσιν, βασιλεῖς Ἀράβων καὶ Σαβὰ δῶρα προσάξουσιν. Καὶ προσκυνήσου-

σιν αὐτῷ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, πάντα τὰ ἔθνη δουλεύουσιν αὐτῷ. Ὅτ' ἐρύσατο πτωχὸν ἐκ δυνάστου, καὶ πένητα, ὃ οὐχ ὑπῆρχε βοηθός. Φείσεται πτωχοῦ καὶ πένητος, καὶ ψυχὰς πενήτων σώσει. Ἐκ τόκου καὶ ἐξ ἀδικίας λυτρώσεται τὰς ψυχὰς αὐτῶν, καὶ ἐντιμον τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐνώπιον αὐτῶν. Καὶ ζήσεται, καὶ δοθήσεται αὐτῷ ἐκ τοῦ χρυαίου τῆς Ἀραβίας, καὶ προσεύχονται περὶ αὐτοῦ διαπαντός· ὅλην τὴν ἡμέραν ἐυλογήσουσιν αὐτόν. Ἔσται στήριγμα ἐν τῇ γῇ ἐπ' ἄκρων τῶν ὀρέων· ὑπεραρτήσεται ὑπὲρ τὸν Λίβανον ὁ καρπὸς αὐτοῦ, καὶ ἐξανθήσουσιν ἐκ πόλεως ὥσπερ χόρτος τῆς γῆς. Ἔσται τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐυλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας, πρὸ τοῦ ἡλίου διαμένει τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν αὐτῷ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, πάντα τὰ ἔθνη μακαριοῦσιν αὐτόν. Εὐλογητὸς Κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος. Καὶ ἐυλογημένον τὸ ὄνομα τῆς δόξης αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Καὶ πληρωθήσεται τῆς δόξης αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῇ. Γένεϊτο, γένεϊτο.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

ΨΑΛΜΟΣ ΟΒ'. 72.

Ἐξέλιπον οἱ ὕμνοι Δαυὶδ υἱοῦ Ἰεσσαί.

Ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ, ὥδῃ πρὸς τὸν Ἀσύριον.

Ὡς ἀγαθὸς ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ. Ἐμοῦ δὲ παρὰ μικρὸν ἐσαλεύθησαν αἱ πόδες, παρ' ὀλίγον ἐσχύθη τὰ διαθήματά μου. Ὅτι ἐζήλωσα ἐπὶ τοῖς ἀνόμοις, εἰρήνην ἀμαρτωλῶν θεωρῶν. Ὅτι οὐκ ἔστιν ἀνάνευσις ἐν τῷ θανάτῳ αὐτῶν, καὶ στερέωμα ἐν τῇ μάστιγι αὐτῶν. Ἐν κόποις ἀνθρώπων οὐκ ἰσὶ, καὶ μετὰ ἀνθρώπων οὐ μαστιγωθήσονται. Διὰ τοῦτο ἐκράτησεν αὐτοὺς ἡ ὑπεριφανία αὐτῶν εἰς τέλος, περιβάλοντο ἀδικίαν καὶ ἀσέβειαν ἑαυτῶν. Ἐξελεύσεται ὡς ἐκ στέατος ἡ ἀδικία αὐτῶν· διήλθουσιν εἰς διάθεσιν καρδίας, Διενόθησαν, καὶ ἐλάλησαν ἐν πονηρίᾳ, ἀδικίαν εἰς τὸ ὕψος ἐλάλησαν. Ἔθεντο εἰς οὐρανὸν τὸ στόμα αὐτῶν, καὶ ἡ

γλῶσσα αὐτῶν διπλήθεν ἐπὶ τῆς γῆς. Διὰ τοῦτο ἐπιστρέψει ὁ λαός μου ἐνταῦθα, καὶ ἡμέραι πλήρεις εὐρεθήσονται ἐν αὐτοῖς. Καὶ εἶπον· Πῶς ἔγνω ὁ Θεός· καὶ εἰ ἔστι γινῶσις ἐν τῷ Ὑψίστῳ. Ἰδοὺ, οὗτοι οἱ ἁμαρτωλοὶ, καὶ εὐθυνοῦντες εἰς τὸν αἰῶνα, κατέσχον πλούτου. Καὶ εἶπα· Ἄρα ματαίως ἐδικαίωσα τὴν καρδίαν μου, καὶ ἐνιψάμην ἐν ἀθώοις τὰς χεῖράς μου. Καὶ ἐγενόμην μεμαστιγμένος ὅλην τὴν ἡμέραν, καὶ ὁ ἐλεγχός μου εἰς τὰς πρώτας. Εἰ ἔλεγον· Διηγῆσομαι οὕτως· ἰδοὺ, τῇ γενεᾷ τῶν υἱῶν σου ἦσυνθέτηκα. Καὶ ὑπέλαβον τοῦ γινῶναι, τοῦτο κόπος ἐστὶν ἐνώπιόν μου. Ἔως οὐ εἰσέλθω εἰς τὸ ἁγιαστήριον τοῦ Θεοῦ, καὶ συνῶ εἰς τὰ ἔσχατα αὐτῶν. Πλὴν διὰ τὰς δολιότητας αὐτῶν, ἔβου αὐτοῖς κακὰ, κατέβαλες αὐτοὺς ἐν τῷ ἐπαρθῆναι. Πῶς ἐγένοντο εἰς ἐρήμωσιν, ἐξάπινα ἐξέλιπον, ἀπώλοντο, διὰ τὴν ἀνομίαν αὐτῶν. Ὡσεὶ ἐνύπνιον ἐξεγειρομένου, Κύριε, ἐν τῇ πόλει σου τὴν εἰκόνα αὐτῶν ἐξουδενώσεις. Ὅτι ἐξεκαύθη ἡ καρδία μου, καὶ οἱ νεφροί μου ἡλλοιώθησαν· καὶ ἐγὼ ἐξουδενωμένος, καὶ οὐκ ἔγων. Κτηνώδης ἐγενήθην παρὰ σοί, καὶ ἐγὼ διαπαντός μετὰ σοῦ. Ἐκράτησας τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς μου, καὶ ἐν τῇ βουλῇ σου ὁδήγησάς με, καὶ μετὰ δόξης προσελάβου με. Τί γάρ μοι ὑπάρχει ἐν τῷ οὐρανῷ; καὶ παρὰ σου τί ἠθέλησα ἐπὶ τῆς γῆς; Ἐξέλιπεν ἡ καρδία μου, καὶ ἡ σάρξ μου, ὁ Θεὸς τῆς καρδίας μου, καὶ ἡ μερίς μου, ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα. Ὅτι ἰδοὺ, οἱ μακρύνοντες ἑαυτοὺς ἀπὸ σοῦ ἀπολοῦνται· ἐξωλόθρευσας πάντα τὸν πορνεύοντα ἀπὸ σοῦ. Ἐμοὶ δὲ τῷ προσκολλησθαι τῷ Θεῷ ἀγαθὸν ἐστὶ τίθεσθαι ἐν τῷ Κυρίῳ μου τὴν ἐλπίδα μου, τοῦ ἐξαγγεῖλαί με πάσας τὰς αἰνέσεις σου, ἐν ταῖς πύλαις τῆς θυγατρὸς Σιών.

ΨΑΛΜΟΣ ΟΓ' . 73.

Συνέσεως τῷ Ἀσάφ.

Ἰνατί, ὁ Θεός, ἀπώσω εἰς τέλος; ὠργίσθη ὁ θυμός σου ἐπὶ πρόβατα νομῆς σου; Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἥς ἐκτίσω ἀπ' ἀρχῆς. Ἐλυτρώσω ῥάβδον κληρονομίας σου· ὄρος Σιών

ὃ κατεσκήνωτας ἐν αὐτῷ. Ἐπαρον τὰς χεῖράς σου ἐπὶ τὰς ὑπερηφανίας αὐτῶν εἰς τέλος· ὅσα ἐπονηρεύσχοτο ὁ ἐχθρὸς ἐν τῷ ἁγίῳ σου. Καὶ ἀνεκκυχήσαντο οἱ μισοῦντές σε ἐν μέτῳ τῆς ἑορτῆς σου. Ἐθεντο τὰ σημεῖα αὐτῶν σημεῖα, καὶ οὐκ ἔγνωσαν, ὡς εἰς τὴν ἐξοδὸν ὑπεράνω. Ὡς ἐν δρυμῶ ξύλων, ἀξίναι· ἐξέκοψαν τὰς θύρας αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτὸ, ἐν πελέκει καὶ λαξευτήρῳ κατέρραξαν αὐτήν. Ἐνεπύρισαν ἐν πυρὶ τὸ ἁγιαστήριόν σου, εἰς τὴν γῆν ἐδεδήλωσαν τὸ σκῆνωμα τοῦ ὀνόματός σου. Εἶπον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν αἱ συγγένειαι αὐτῶν ἐπὶ τὸ αὐτό. Δεῦτε, καὶ καταπαύσωμεν πάσας τὰς ἑορτὰς τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τῆς γῆς. Τὰ σημεῖα αὐτῶν οὐκ εἶδομεν, οὐκ ἔστιν ἔτι προφητῆς, καὶ ἡμᾶς οὐ γνώσεται ἔτι, ἕως πότε ὁ Θεὸς ὀνειδιεῖ ὁ ἐχθρὸς, παροξυνεῖ ὁ ὑπεναντίας τὸ ὄνομά σου εἰς τέλος· Ἰνατί ἀποστρέψεις τὴν χεῖρά σου, καὶ τὴν δεξιάν σου ἐκ μέσου τοῦ κόλπου σου εἰς τέλος; Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, ἐργάσατο σωτηρίαν ἐν μέτῳ τῆς γῆς. Σὺ ἐκραταίωτας ἐν τῇ δυνάμει σου τὴν θάλασσαν, σὺ συνέτριψας τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων ἐπὶ τοῦ ὕδατος. Σὺ συνέθλασαι τὴν κεφαλὴν τοῦ δράκοντος, ἔδωκας αὐτὸν βρῶμα λαοῖς τοῖς Αἰθίοσι. Σὺ διέρεξας πηγάς καὶ χεიმάρρους, σὺ ἐξήρανα ποταμούς· Ἡθίμ. Σὴ ἔστιν ἡ ἡμέρα, καὶ σὴ ἔστιν ἡ νύξ· σὺ κατηρτίσω φῶσιν καὶ ἥλιον. Σὺ ἐποίησας πάντα τὰ ὠραῖα τῆς γῆς· θέρος καὶ ἔαρ, σὺ ἐπλάσας αὐτά. Μνήσθητι ταύτης· ἐχθρὸς ὀνειδίζει τὸν Κύριον, καὶ λαὸς ἄφρων παρώξυνε τὸ ὄνομά σου. Μὴ παραδῶς τοῖς θηρίοις ψυχὴν ἐξομολογουμένην σοι, τῶν ψυχῶν τῶν πενήτων σου μὴ ἐπιλάβῃ εἰς τέλος. Ἐπίβλεψον εἰς τὴν διαθήκην σου, ὅτι ἐπληρώθησαν οἱ ἐσκοτισμένοι τῆς γῆς οἰκῶν ἀνομιῶν. Μὴ ἀποστραφῇτω τεταπεινωμένος καὶ κατησχυμένος, πτωχὸς καὶ πένης αἰνέσουσι τὸ ὄνομά σου. Ἀνάστα ὁ Θεός, δίκασον τὴν δίκην σου, μνήσθητι τοῦ ὀνειδισμού σου τοῦ ὑπὸ ἄφρονος ὅλην τὴν ἡμέραν. Μὴ ἐπιλάβῃ τῆς φωνῆς τῶν οἰκετῶν σου· ἡ ὑπερηφανία τῶν μισούντων σε ἐνέβη διαπαχνότης.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα,

ΨΑΛΜΟΣ ΟΔ'. 74.

Εἰς τὸ τέλος, μὴ διαφθείρης, ψαλμὸς ᾠδῆς τῷ Ἀσάφ.

Εξομολογησόμεθά σοι, ὁ Θεός, εξομολογησόμεθά σοι, καὶ ἐπικαλεσόμεθα τὸ ὄνομά σου. Διηγῆτομαι πάντα τὰ θυμάσιά σου. Ὅταν λάβω χαρὸν, ἐγὼ εὐθύτητας κρινῶ Ἐτάκη ἡ γῆ, καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ· ἐγὼ ἰστερέωσα τοὺς στύλους αὐτῆς. Εἶπα τοῖς παρανομοῦσι· Μὴ παρανομεῖτε· καὶ τοῖς ἀμαρτάνουσι· Μὴ ὑψοῦτε κέρας. Μὴ ἐπαίρετε εἰς ὕψος τὸ κέρας ἡμῶν, καὶ μὴ λαλεῖτε κατὰ τοῦ Θεοῦ ἀδικίαν. Ὅτι οὔτε ἐξ ἐξόδων, οὔτε ἀπὸ δυσμῶν, οὔτε ἀπὸ ἐρήμων ὀρέων· ὅτι ὁ Θεός κριτής ἐστι. Τοῦτον ταπεινοί, καὶ τοῦτον ὑψεύει· ὅτι ποτήριον ἐν χειρὶ Κυρίου εἶναι ἀκράτου, πλήρες κεράσματος. Καὶ ἐκλινεν ἐκ τούτου εἰς τοῦτο, πλὴν ὁ τραγίας αὐτοῦ οὐκ ἐξεκινώθη, πίνονται πάντες οἱ ἀμαρτωλοὶ τῆς γῆς. Ἐγὼ δὲ ἀγαλλιάσομαι εἰς τὸν αἰῶνα, ψαλῶ τῷ Θεῷ Ἰακώβ, καὶ πάντα τὰ κέρατα τῶν ἀμαρτωλῶν συνθλάσω, καὶ ὑψωθήσεται τὸ κέρας τοῦ δικαίου.

ΨΑΛΜΟΣ ΟΕ'. 75.

*Εἰς τὸ τέλος, ἐν ᾠμοῖς, ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ,
ᾠδὴ πρὸς τὸν Ἀσσύριον.*

Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός, ἐν τῷ Ἰσραὴλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Καὶ ἐγενήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ, καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ἐν Σιών. Ἐκεῖ συνέτριψε τὰ κράτη τῶν τόξων, ὄπλον καὶ βρυχίαν καὶ πόλεμον. Φωτίζει σὺ θαυμαστῶς ἀπὸ ὀρέων αἰωνίων· ἐταράχθησαν πάντες οἱ ἀσύνετοι τῇ καρδίᾳ. Ὑπνωσαν ὕπνον αὐτῶν, καὶ οὐχ εὖρον οὐδὲν πάντες οἱ ἄνδρες τοῦ πλούτου ταῖς χερσὶν αὐτῶν. Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου, ὁ Θεός Ἰακώβ, ἐνόσταξαν οἱ ἐπιβεβηκότες τοῖς ἵπποις. Σὺ φοβερός εἶ, καὶ τίς ἀντιστήσεται σοι, ἀπὸ τότε ἡ ὀργή σου. Ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἠκούτισας κρίσιν· γῆ ἐφοβήθη καὶ ἠσύχασεν. Ἐν τῷ ἀναστῆναι εἰς κρίσιν τὸν Θεόν, τοῦ σώσας,

πάντας τοὺς πρᾶεις τῆς γῆς. Ὅτι ἐνθύμιον ἀνθρώπου ἐξομολογήσεται σοι, καὶ ἐγκάταλειμμά ἐνθυμίου ἑορτάσαι σοι. Εὐ-
 ξασθε καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν, πάντες οἱ κύκλοι
 αὐτοῦ οἴσουσι δῶρα. Τῷ φοβερῷ καὶ ἀφαιρουμένῳ πνεύματα
 ἀρχόντων, φοβερῷ παρὰ τοῖς βασιλεῦσι τῆς γῆς.

ΨΑΛΜΟΣ ΟΣ'. 76.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ Ἰδιθούμ, ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς τὸν Θεόν,
 καὶ προσέσχε μοι. Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου τὸν Θεὸν ἐξεζήτησα.
 ταῖς χερσὶ μου νυκτὸς ἐναντίον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἠπατήθην. Ἀ-
 πηνήνατο παρακληθῆναι ἡ ψυχὴ μου· ἐμνήσθην τοῦ Θεοῦ καὶ
 εὐφράνθην, ἠδολέσχῃσα, καὶ ὀλιγοψύχησα τὸ πνεῦμά μου.
 Προκατελάβντο φυλακὰς οἱ ὀφθαλμοί μου, ἱταράχθην, καὶ
 οὐκ ἰλάλησα. Διελογισάμην ἡμέρας ἀρχαίας, καὶ ἔτη αἰώνια
 ἐμνήσθην. Καὶ ἐμελέτησα, νυκτὸς μετὰ τῆς καρδίας μου ἠδο-
 λέσχουν, καὶ ἐσκαλλε τὸ πνεῦμά μου. Μὴ εἰς τοὺς αἰῶνας ἀπώ-
 σεται Κύριος, καὶ οὐ προσθήσει τοῦ εὐδοκῆσαι ἐτι; Ἡ εἰς τέλος τὸ
 ἔλεος αὐτοῦ ἀποκόψει; συνετέλεσε ῥῆμα ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν;
 Μὴ ἐπιλήσεται τοῦ οἰκτειρῆσαι ὁ Θεός; ἢ συνέξει ἐν τῇ ὀργῇ
 αὐτοῦ τοὺς οἰκτιρμούς αὐτοῦ; Καὶ εἶπα· Νῦν ἠρξάμην· αὕτη
 ἢ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου. Ἐμνήσθην τῶν ἔργων
 Κυρίου· ὅτι μνησθήσομαι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν θαυμασίων σου.
 Καὶ μελετήσω ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, καὶ ἐν τοῖς ἱπιτηδεύ-
 μασι σου ἀδολέσχῃσω Ὁ Θεός, ἐν τῷ ἀγίῳ ἡ ὁδός σου· τίς
 Θεός μέγας, ὡς ὁ Θεός ἡμῶν; σὺ εἶ ὁ Θεός ὁ ποιῶν θαυμάσια.
 Ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δύναμίν σου· ἐλυτρώσω ἐν τῷ
 βραχίονί σου τὸν λαόν σου, τοὺς υἱούς Ἰακώβ καὶ Ἰωσήφ. Εἰ-
 δοσάν σε ὕδατα, ὁ Θεός, οἶδοσάν σε ὕδατα, καὶ ἐφροθήθησαν,
 ἱταράχθησαν ἄβυσσοι. Πλήθος ἡχοῦς ὑδάτων, φωνὴν ἔδωκαν αἱ
 νεφέλαι. Καὶ γὰρ τὰ βέλη σου διαπορεύονται· φωνὴ τῆς βρον-
 τῆς σου ἐν τῷ τροχῷ. Ἐφάναν αἱ ἀστραπαὶ σου τῇ οἴκου-

μένη· ἔσαλεύθη, καὶ ἔντρομος ἐγενήθη ἡ γῆ. Ἐν τῇ θαλάσσῃ αἱ ὁδοὶ σου, καὶ αἱ τρίβοι σου ἐν ὕδασι πολλοῖς, καὶ τὰ ἔχνη σου οὐ γνωσθήσονται. Ὡδηγήσας ὡς πρόβατα τὸν λαόν σου ἐν χειρὶ Μωυσῆ καὶ Ἀαρών.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

ΨΑΛΜΟΣ ΟΖ' . 77.

*Ἀρμονίης Ἱερῆς μελιηδέα ᾠσματα Δαυίδ.
Συνέσεως τῷ Ἀσάφ.*

Προσέχετε, λαός μου, τῷ νόμῳ μου, κλίνετε τὸ οὖς ὑμῶν εἰς τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου. Ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα μου, φθέγξομαι προβλήματα ἀπ' ἀρχῆς. Ὅσα ἠκούσαμεν, καὶ ἐγνώμεν, αὐτὰ καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν διηγήσαντο ἡμῖν· Οὐκ ἐκρύβη ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῶν, εἰς γενεὰν ἐτέραν. Ἀπαγγέλλοντες τὰς αἰνήσεις τοῦ Κυρίου, καὶ τὰς δυναστείας αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ, ᾧ ἐποίησε. Καὶ ἀνέστησι μαρτύριον ἐν Ἰακώβ, καὶ νόμον ἔθετο ἐν Ἰσραὴλ. Ὅσα ἐνετίλατο τοῖς πατράσιν ἡμῶν, τοῦ γνωρίσαι αὐτὰ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν, ὅπως ἂν γινῶ γενεὰ ἐτέρα. Υἱοὶ οἱ τεχνησόμενοι, καὶ ἀναστήσονται καὶ ἀπαγγελοῦσιν αὐτὰ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν. Ἵνα θῶνται ἐπὶ τὸν Θεὸν τὴν ἐλπίδα αὐτῶν, καὶ μὴ ἐπιλάβωνται τῶν ἔργων τοῦ Θεοῦ, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ἐκζητήσωσιν. Ἵνα μὴ γένωνται, ὡς οἱ πατέρες αὐτῶν, γενεὰ σκολιὰ καὶ παραπικραίνουσα. Γενεά, ἣτις οὐ κατεύθυνε τὴν καρδίαν ἑαυτῆς, καὶ οὐκ ἐπιστώθη μετὰ τοῦ Θεοῦ τὸ πνεῦμα αὐτῆς. Υἱοὶ Ἐφραΐμ ἐντείννοντες καὶ βάλλοντες τόξοις, ἐστράφησαν ἐν ἡμέρᾳ πολέμου. Οὐκ ἐφύλαξαν τὴν διαθήκην τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ οὐκ ἠβουλήθησαν πορεύεσθαι. Καὶ ἐπελάβοντο τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ, καὶ τῶν θαυμασιῶν αὐτοῦ, ὧν ἔδειξεν αὐτοῖς. Ἐναντίον τῶν πατέρων αὐτῶν ᾧ ἐποίησε θαυμάσια, ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ἐν πεδίῳ Τάνεως. Διέρρηξε θάλασσαν, καὶ διήγαγεν

αὐτοὺς, παρέστησεν ὕδατα ὥσει ἄσχόν. Καὶ ὠδήγησεν αὐτοὺς ἐν νεφέλῃ ἡμέρας, καὶ ὅλην τὴν νύκτα ἐν φωτισμῷ πυρός. Διέρρηξε πέτραν ἐν ἐρήμῳ, καὶ ἐπότισεν αὐτοὺς ὡς ἐν ἀβύσσῳ πολλῇ. Καὶ ἐξήγαγεν ὕδωρ ἐκ πέτρας, καὶ κατήγαγεν ὡς ποταμοὺς ὕδατα. Καὶ προσέθεντο ἔτι τοῦ ἁμαρτάνειν αὐτῷ, παρπίκραναν τὸν Ὑψιστον ἐν ἀνύδρῳ. Καὶ ἐξεπείρασαν τὸν Θεὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν, τοῦ αἰτῆσαι βρώματα ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν. Καὶ καταλάλησαν τοῦ Θεοῦ καὶ εἶπον· Μὴ δυνήσεται ὁ Θεὸς ἐτοιμάσαι τράπεζαν ἐν ἐρήμῳ; Ἐπεὶ ἐπάταξε πέτραν, καὶ ἐρρύησαν ὕδατα, καὶ χεῖμαρροι κατεκλύσθησαν. Μὴ καὶ ἄρτον δύναται δοῦναι, ἢ ἐτοιμάσαι τράπεζαν τῷ λαῷ αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο ἤκουσε Κύριος, καὶ ἀνεβάλετο, καὶ πῦρ ἀνήφθη ἐν Ἰακώβ, καὶ ὀργὴ ἀνέβη ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ. Ὅτι οὐκ ἐπίστευσαν ἐν τῷ Θεῷ, οὐδὲ ἠλπισαν ἐπὶ τῷ σωτήριον αὐτοῦ. Κἀνετείλατο νεφέλαις ὑπεράνωθεν, καὶ θύρας οὐρανοῦ ἀνέωξε. Καὶ ἐβρεξεν αὐτοῖς μάννα φαγεῖν, καὶ ἄρτον οὐρανοῦ ἐδωκεν αὐτοῖς. Ἄρτον Ἀγγέλων ἔφαγεν ἄνθρωπος, ἐπισιτισμὸν ἀπέστειλεν αὐτοῖς εἰς πλησμονήν. Ἀπῆρε νότον ἐξ οὐρανοῦ, καὶ ἐπήγαγεν ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ λίβα. Καὶ ἐβρεξεν ἐπ' αὐτοὺς ὥσει χοῦν σάρκα, καὶ ὥσει ἄμμον θαλασσῶν πετεινὰ πτερωτά. Καὶ ἐπέπεσον ἐν μέσῳ τῆς παρεμβολῆς αὐτῶν, κύκλω τῶν σκηνωμάτων αὐτῶν. Καὶ ἔφαγον, καὶ ἐνεπλήσθησαν σφόδρα, καὶ τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῶν ἠνεγκεν αὐτοῖς· οὐκ ἐστερέθησαν ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας αὐτῶν. Ἐτι τῆς βρώσεως εὐσης ἐν τῷ στόματι αὐτῶν, καὶ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἀνέβη ἐπ' αὐτούς. Καὶ ἀπέκτεινεν ἐν τοῖς πλείοσιν αὐτῶν, καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς τοῦ Ἰσραὴλ συνεπόδισεν. Ἐν πάσι τούτοις ἡμαρτον ἔτι, καὶ οὐκ ἐπίστευσαν ἐν τοῖς θαυμασίαις αὐτοῦ. Καὶ ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι αὐτῶν, καὶ τὰ ἔτη αὐτῶν μετὰ σπουδῆς. Ὅταν ἀπέκτεινεν αὐτούς, τότε ἐξεζήτουν αὐτόν, καὶ ἐπιστρέφον· καὶ ὠρθριζον πρὸς τὸν Θεόν. Καὶ ἐμνήσθησαν, ὅτι ὁ Θεὸς βοήθης αὐτῶν ἐστι, καὶ ὁ Θεὸς Ὑψιστος λυτρωτὴς αὐτῶν ἐστι. Καὶ ἠγάπησαν αὐτόν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν, καὶ τῇ γλώσσῃ αὐτῶν ἰψεύσαντο αὐτῷ. Ἡ δὲ κηρδία αὐτῶν οὐκ εὐθεῖα μετ' αὐτοῦ, οὐδὲ ἐπιστάθησαν ἐν τῇ διαθήκῃ αὐτοῦ. Αὐτὸς δὲ ἐστίν

οικτιρῶν, καὶ ἱλάσκειται τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν, καὶ οὐ δια-
φθερεῖ. Καὶ πληθυνεῖ τοῦ ἀποστρέφαι τὸν θυμὸν αὐτοῦ, κα-
ὐχὶ ἐκκαύσει πᾶσαν τὴν ὀργὴν αὐτοῦ. Καὶ ἐμνήσθη ὅτι σὰρξ
εἶμι, πνεῦμα πορευόμενον, καὶ οὐκ ἐπιστρέφον. Ποσάκις παρε-
πύκρναν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ, παρώργισαν αὐτὸν ἐν γῇ ἀνυ-
δρῶ; Καὶ ἐπέστρεψαν καὶ ἐπείρασαν τὸν Θεόν, καὶ τὸν ἅγιον
τοῦ Ἰσραὴλ παρώξυναν. Καὶ οὐκ ἐμνήσθησαν τῆς ἡμέρας ἣ
ἐλυτρώσατο αὐτοὺς ἐκ χειρὸς θλίβοντος. Ὡς ἔθετο ἐν Αἰγύπτῳ
τὰ σημεῖα αὐτοῦ, καὶ τὰ τέρατα αὐτοῦ ἐν πεδίῳ Τάνως. Κα-
μετέστρεψεν εἰς αἷμα τοὺς ποταμοὺς αὐτῶν καὶ τὰ ὀμβρήματα
αὐτῶν, ὅπως μὴ πίωσιν. Ἐξαπέστειλεν εἰς αὐτοὺς κυνόμεναι, κα-
κατέφαγεν αὐτούς· καὶ βάτραχον καὶ διέφθειρεν αὐτούς. Καὶ ἔδωκε
τῇ ἐρυσίβῃ τοὺς καρπούς αὐτῶν, καὶ τοὺς πόνους αὐτῶν τῇ ἀκρίβῃ.
Ἀπέκτεινεν ἐν χαλᾷ τὴν ἄμπελον αὐτῶν, καὶ τὰς συκα-
μίνους αὐτῶν ἐν τῇ πάχνῃ. Καὶ παρέδωκεν εἰς χάλαζαν τὴν
κτῆνην αὐτῶν, καὶ τὴν ὑπαρξίν αὐτῶν τῷ πυρί. Ἐξαπέστε-
λεν εἰς αὐτοὺς ὀργὴν θυμοῦ αὐτοῦ, θυμὸν καὶ ὀργὴν καὶ θλί-
ψιν, ἀποστολὴν δι' ἀγγέλων πονηρῶν. Ὡδοποίησε τρίβον τῇ
ὀργῇ αὐτοῦ καὶ οὐκ ἐφείσατο ἀπὸ θανάτου τῶν ψυχῶν αὐτῶν,
καὶ τὰ κτῆνη αὐτῶν εἰς θάνατον συνέκλεισε. Καὶ ἐπάταξε
πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἀπαρχὴν παντὸς πόνου αὐ-
τῶν, ἐν τοῖς σκηνώμασι Χάμ. Καὶ ἀπῆρεν ὡς πρόβατα τὰ
λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἀνήγαγεν αὐτοὺς ὥσπερ ποίμνιον ἐν ἐρήμῳ.
Καὶ ὠδήγησεν αὐτοὺς ἐπ' ἐλπίδι, καὶ οὐκ ἐδειλίασαν, καὶ τὰ
ἐχθροὺς αὐτῶν ἐκάλυψε θάλασσα. Καὶ ἐσθῆλαγεν αὐτοὺς ἐν
ὄρεσι ἁγίας αὐτοῦ, ὄρος τοῦτο, ὃ ἐκτίσαστο ἡ δεξιὰ αὐ-
τοῦ. Καὶ ἐξέβηλεν ἀπὸ προσώπου αὐτῶν ἔθνη, καὶ ἐκλήρο-
τησεν αὐτοὺς ἐν σχοινίῳ κληροδοσίας. Καὶ κατισχύησεν ἐν
τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν τὰς φυλάς τοῦ Ἰσραὴλ. Καὶ ἐπείρα-
σαν καὶ παρεπύκρναν τὸν Θεὸν τὸν Ὑψίστον, καὶ τὰ μαρτυ-
ρια αὐτοῦ οὐκ ἐφυλάξαντο. Καὶ ἀπέστρεψαν καὶ ἠθέτησαν
καθὼς καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν, μετεστράφησαν εἰς τόξον στει-
λόν. Καὶ παρώργισαν αὐτὸν ἐν τοῖς βουναῖς αὐτῶν, καὶ ἐν
τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν, παρεζήλωσαν αὐτόν. Ἦκουσεν ὁ Θεός
καὶ ὑπεεῖδε, καὶ ἐξουδένωσε σφόδρα τὸν Ἰσραὴλ. Καὶ ἀπέ-

σατο τὴν σκηνὴν Σιλώμ, σκηνώμα, ὃ κατεσκήνωσεν ἐν ἀνθρώποις. Καὶ παρέδωκεν εἰς αἰχμαλωσίαν τὴν ἰσχύν αὐτῶν, καὶ τὴν καλλονὴν αὐτῶν εἰς χεῖρας ἐχθρῶν. Καὶ συνέκλεισεν ἐν ρομφαίᾳ τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ ὑπερεῖδε. Τοὺς νεανίσκους αὐτῶν κατέφαγε πῦρ, καὶ αἱ παρθένοι αὐτῶν οὐκ ἐπενθήθησαν. Οἱ ἱερεῖς αὐτῶν ἐν ῥομφαίᾳ ἔπεσον, καὶ αἱ χῆραι αὐτῶν οὐ κλυθήσονται. Καὶ ἐξηγέρθη ὡς ὁ ὑπνῶν Κύριος, ὡς δυνατὸς κεκραίπαλῶς ἐξ εἵνου. Καὶ ἐπάταξε τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ εἰς τὰ ὀπίσω, ὄνειδος αἰώνιον ἔδωκεν αὐτοῖς. Καὶ ἀπώσατο τὸ σκηνώμα Ἰωσήφ, καὶ τὴν φυλὴν Ἑβραϊμ οὐκ ἐξελέξατο. Καὶ ἐξελέξατο τὴν φυλὴν Ἰούδα, τὸ ὄρος τὸ Σιών, ὃ ἠγάπησε. Καὶ ὠκοδόμησεν ὡς μονοκέρωτος τὸ ἅγιασμα αὐτοῦ ἐν τῇ γῇ ἐθιμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ ἐξελέξατο Δαυὶδ τὸν δούλον αὐτοῦ, καὶ ἀνέλαβεν αὐτὸν ἐκ τῶν ποιμνίων τῶν προβάτων ἐξόπισθεν τῶν λοχευομένων ἔλαβεν αὐτὸν, ποιμαίνειν Ἰακώβ τὸν δούλον αὐτοῦ, καὶ Ἰσραὴλ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ. Καὶ ἐποίμαγεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἀκακίᾳ τῆς καρδίας αὐτοῦ, καὶ ἐν ταῖς συνέσεσι τῶν χειρῶν αὐτοῦ ὠδήγησεν αὐτούς. Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ ΟΗ'. 78.

Τῷ Ἀσάφ.

Ὁ Θεός, ἤθλοσαν ἔθνη εἰς τὴν κληρονομίαν σου, ἐμίαναν τὸν ναὸν τὸν ἅγιόν σου. Ἔθετο Ἱερουσαλὴμ ὡς ὀπωροφυλάκιον· ἔθεντο τὰ θνησιμαῖα τῶν δούλων σου βρώματα τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ, τὰς σάρκας τῶν δσίων σου τοῖς θηρίοις τῆς γῆς. Ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν ὡσεὶ ὕδωρ κύλῳ Ἱερουσαλὴμ, καὶ οὐκ ἦν ὁ θάπτων. Ἐγενήθημεν ὄνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν, μукτηρισμὸς καὶ χλευασμὸς τοῖς κύκλῳ ἡμῶν. Ἔως πότε, Κύριε, ὀργισθῇ εἰς τέλος; ἐκκαυθεταὶ ὡς πῦρ ὁ ζῆλος σου; Ἐκχεον τὴν ὀργὴν σου ἐπὶ τὰ ἔθνη τὰ γινώσκοντά σε, καὶ ἐπὶ βασιλείας, αἱ τὸ ὄνομά σου οὐκ ἐπεκαλεσαντο. Ὅτι κατέφαγον τὸν Ἰακώβ, καὶ τὸν τόπον αὐτοῦ ἠρήμωσαν. Μὴ μνησθῇς ἡμῶν ἀνομιῶν ἀρχαίων, ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ αἰ-

κτιρμοί σου. Κύ-
ριε, ὅτι ἐπὶ τῷ χεύσαμεν σφοδρά. Βοήθησον ἡμῖν ὁ Θεὸς ὁ
σῶτήρ ἡμῶν, ἐνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου. Κύριε,
ρῦσαι ἡμᾶς, καὶ ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, ἐνεκεν
τοῦ ὀνόματός σου. Μήποτε εἰπῶσι τὰ ἔθνη· Ποῦ ἔστιν ὁ
Θεὸς αὐτῶν; Καὶ γνωσθήτω ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐνώπιον τῶν
ὀφθαλμῶν ἡμῶν ἡ ἐκδίκησις τοῦ αἵματος τῶν δούλων
σου τοῦ ἐκκεχυμένου· εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ὁ στεναγμὸς
τῶν πεπεδημένων. Κατὰ τὴν μεγαλωσύνην τοῦ βραχί-
ονός σου, περιποίησαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθανατωμένων. Ἀ-
πόδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν ἐπταπλάσιονα εἰς τὸν κόλπον
αὐτῶν τὸν ὀνειδισμόν αὐτῶν, ὃν ὠνείδισάν σε Κύριε.
Ἡμεῖς δὲ λαὸς σου καὶ πρόβατα νομῆς σου· ἀνθομολο-
γησόμεθά σοι ὁ Θεός, εἰς τὸν αἰῶνα, εἰς γενεὰν καὶ γε-
νεὰν ἐξαγγελοῦμεν τὴν αἰνέσιν σου.

ΨΑΛΜΟΣ ΟΘ'. 79.

Εἰς τὰ τέλος, ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων, μαρτύριον
τῷ Ἀσαφ ψαλμὸς ὑπὲρ τοῦ Ἀσσυρίου.

Ο ποιμαίνων τὸν Ἰσραὴλ πρόσχες, ὁ ὁδηγῶν ὡσεὶ προ-
βάτον τὸν Ἰωσήφ. Ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουδὶμ ἐμ-
φάνησι ἐναντίον Ἐφραὶμ καὶ Βενιαμὶν καὶ Μανασσῆ. Ἐ-
ξεγείρον τὴν δυνάμειάν σου, καὶ ἔλθε εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς.
Ὁ Θεὸς ἐπίστρεψον ἡμᾶς, καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου,
καὶ σωθησόμεθα. Κύρια ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ἕως ποτε
ὀργίζῃ ἐπὶ τὴν προσευχὴν τῶν δαδῶν σε; Ὑψώσεις ἡμᾶς
ἄρτον ὀακρῶν, καὶ ποτιεῖς ἡμᾶς ἐν δάκρυσιν ἐν μέτρῳ,
Ἐθου ἡμᾶς εἰς ἀντιλονίαν τοῖς γείτοσιν ἡμῶν, καὶ οἱ ἐχ-
θροὶ ἡμῶν ἐμυκτηρίσασιν ἡμᾶς. Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνά-
μεων, ἐπίστρεψον ἡμᾶς, καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου,
καὶ σωθησόμεθα. Ἀμπελον ἐξ Αἰγύπτου μετήρας, ἐξέδα-
λες ἔθνη, καὶ κατεφύτευσας αὐτήν. Ὡδοποίησας ἐμπρο-
σθεν αὐτῆς, καὶ κατεφύτευσας τὰς ῥίζας αὐτῆς, καὶ ἐπλή-
ρωσε τὴν γῆν. Ἐκάλυψεν ὄρη ἡ σκιά αὐτῆς, καὶ αἱ ἀνα-
δενδράδες αὐτῆς τὰς κέδρους τοῦ Θεοῦ. Ἐξέτεινε τὰ κλή-
ματα αὐτῆς ἕως θαλάσσης, καὶ ἕως ποταμὸν τὰς πα-
ρυφάδας αὐτῆς. ἵνα τί καθεῖλες τὸν φραγμὸν αὐτῆς, καὶ
τρυγῶσιν αὐτήν.

πάντες οἱ παραπορευόμενοι τὴν ὁδόν· Ἐλυμήνατο αὐτὴν ὡς ἐκ ὄρου, καὶ μονιὸς ἄγριος κατενέμησάτο αὐτὴν. Ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ἐπίστρεψον ὁδὴν, καὶ ἐπίβλεψον ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἴδε, καὶ ἐπίσκεψαι τὴν ἄμπελον ταύτην. Καὶ κατάρτισαι αὐτὴν, ἣν ἐφύτευσεν ἡ δεξιὰ σου, καὶ ἐπὶ υἱὸν ἀνθρώπου, ὃν ἐκραταίωσας σεαυτῷ. Ἐμπεπυρισμένη πυρὶ καὶ ἀνεσκαμμένη ἀπὸ ἐπιτιμῆσεως τοῦ προσώπου σου ἀπολοῦνται. Γενηθήτω ἡ χεὶρ σου ἐπ' ἄνδρα δεξιᾶς σου, καὶ ἐπὶ υἱὸν ἀνθρώπου, ὃν ἐκραταίωσας σεαυτῷ. Καὶ οὐ μὴ ἀποστῶμεν ἀπὸ σοῦ· ζώσεις ἡμεῖς, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικαλεσόμεθα. Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ἐπίστρεψον ἡμεῖς, καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου, καὶ σωσθήσόμεθα.

ΨΑΛΜΟΣ Π' . 80.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ληνῶν, ψαλμὸς ὥδης τῷ Ἀσάφ.

Ἀγαλλιᾶσθε τῷ Θεῷ τῷ βοηθῷ ἡμῶν, ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Λάβετε ψαλμὸν, καὶ ὁδὸς τύμπανον, ψαλτήριον τερπνὸν μετὰ κιθάρας. Σαλπίσατε ἐν νεομηνίᾳ σάλπιγγι, ἐν εὐσήμεναι ἡμέρᾳ ἑσπέρῃς ὑμῶν. Ὅτι πρόσταγμα τῷ Ἰσραὴλ ἐστὶ, καὶ κρίμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Μαρτύριον ἐν τῷ Ἰωσήφ ἔθετο αὐτόν, ἐν τῷ ἐξελεῖν αὐτόν ἐκ γῆς Αἰγύπτου· γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνω, ἤκουσεν. Ἀπέστησεν ἀπὸ ἄρσεων τὴν νῶτον αὐτοῦ, αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐν τῷ κοφίνῳ ἐδόουλευσαν. Ἐν θλίψει ἐπεκαλίσσω με, καὶ ἐρρυσάμην σε, ἐπήκουσά σου ἐν ἀποκρύφῳ κατακλιγῶν, ἰδοὺ καὶ ἐπὶ ὕδατος ἀντιλογίας. Ἄκουσον, λαός μου, καὶ λαλήτω σοι, Ἰσραὴλ, καὶ διαμαρτύρομαί σοι· ἐὰν ἀκούσης μου, οὐκ ἔσται ἐν σοὶ Θεὸς πρόσφατος, οὐδὲ προσκυνήσεις Θεῷ ἄλλοτρίῳ. Ἐγὼ γάρ εἰμι Κύριος ὁ Θεός σου, ὁ ἀναγαγὼν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου· πλάτυνον τὸ στόμα σου, καὶ πληρώσω αὐτό. Καὶ οὐκ ἤκουσεν ὁ λαός μου τῆς φωνῆς μου, καὶ Ἰσραὴλ οὐ προσέσχε μοι. Καὶ ἐξαπέστειλα αὐτοὺς, κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα τῶν καρδιῶν αὐτῶν, πορεύονται ἐν ταῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν. Εἰ ὁ λαός μου ἤκουσέ μου, Ἰσραὴλ ταῖς ὁδοῖς μου εἰ ἐπορεύθη. Ἐν τῷ μηδενὶ ἂν τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν ἐταπείνωσα, καὶ ἐπὶ τοὺς θλιβόντας αὐ-

τούς ἐπέβαλον ἐν τὴν χειρὰ μου. Οἱ ἐχθροὶ Κυρίου ἐψεύσαντο αὐτῷ, καὶ ἔσται ὁ καιρὸς αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ ἐψώμισεν αὐτοῦ· ἐκ στέατος πυροῦ, καὶ ἐκ πέτρας μέλι ἐχόρτασεν αὐτούς. Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλοῦτα.

ΨΑΛΜΟΣ ΠΑ'. 81.

Τῷ Ἀσάφ.

Ὁ Θεὸς ἔστη ἐν συναγωγῇ θεῶν, ἐν μέσῳ δὲ θεοὺς διακρίνει. Ἔως πότε κρίνετε ἀδικίαν, καὶ πρόσωπα ἁμαρτωλῶν λαμβάνετε; Κρίνετε ὀρφανῶ καὶ πτωχῶ, ταπεινὸν καὶ πένητα δικαιοῦσατε. Ἐξέλεσθε πένητα καὶ πτωχόν, ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ ῥύσασθε αὐτόν. Οὐκ ἔγνωσαν, οὐδὲ συνῆκαν, ἐν σκοτίᾳ διαπορεύονται, σαλευθήτωσαν πάντα τὰ θεμέλια τῆς γῆς. Ἐγὼ εἶπα· Θεοὶ ἔστε, καὶ υἱοὶ Ὑψίστου πάντες. Ὑμεῖς δὲ ὡς ἄνθρωποι ἀποθνήσκετε, καὶ ὡς εἰς τῶν ἀρχόντων πίπτετε. Ἀνάστα, ὁ Θεός, κρίνων τὴν γῆν, ὅτι σὺ κατακληρονομήσεις ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν.

ΨΑΛΜΟΣ ΠΒ'. 82.

Ὡδὴ ψαλμοῦ τῷ Ἀσάφ.

Ὁ Θεός, τίς ὁμοιωθήσεται σοι; μὴ σιγήσης, μηδὲ καταπραΰνης, ὁ Θεός. Ὅτι ἰδοὺ, οἱ ἐχθροὶ σου ἤχησαν, καὶ οἱ μισοῦντές σε ἦσαν κεφαλὴν. Ἐπὶ τὸν λαόν σου κατεπανουργήσαντο γνώμην, καὶ ἐβουλεύσαντο κατὰ τῶν ἁγίων σου. Εἶπον· Δεῦτε καὶ ἐξολοθρεύσωμεν αὐτούς ἐξ ἔθνους, καὶ οὐ μὴ μνησθῇ τὸ ὄνομα Ἰσραὴλ ἔτι. Ὅτι ἐβουλεύσαντο ἐν ὁμοιοῖα ἐπὶ τὸ αὐτό, κατὰ σοῦ διαθήκην διέθεντο. τὰ σκηνώματα τῶν Ἰδουμαίων, καὶ οἱ Ἰσμαηλῖται, Μωάβ καὶ οἱ Ἀγαρινοὶ, Γεβάλ καὶ Ἀμμὼν, καὶ Ἀμαλῆκ, ἀλλόφυλοι μετὰ τῶν κατοικούντων Τύρον. Καὶ γὰρ καὶ Ἀσσοὺρ συμπαρεγένετο μετ' αὐτῶν, ἐγενήθησαν εἰς ἀντίληψιν τοῖς υἱοῖς Λώτ. Ποίησον αὐτοῖς ὡς

τῇ Μαδιάμ, καὶ τῷ Σισάρα, ὡς τῷ Ἰαβεὶμ. ἐν τῷ χειμάρρῳ
 Κισσῶν. Ἐξωλοθρεύθησαν ἐν Ἀενδῶρ, ἐγενήθησαν ὡσεὶ κόπρος
 τῇ γῇ. Θοὺ τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν ὡς τὸν Ὡρήθ, καὶ Ζήθ, καὶ
 Ζεβεὶ, καὶ Σαλμανα. Πάντας τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν, οἳ τινες
 εἶπον· Κληρονομήσωμεν ἑαυτοῖς τὸ ἀγιαστήριον τοῦ Θεοῦ. Ὁ
 Θεός μου, θοὺ αὐτοὺς ὡς τροχόν, ὡς καλάμην κατὰ προσωπον
 ἀνέμου. Ὡσεὶ πῦρ, ὃ διαφλέξει ὄρυμόν, ὡσεὶ φλόξ, ἥ κατὰ-
 καύσει ὄρη. Οὕτω καταδιώξεις αὐτοὺς ἐν τῇ καταιγίδι σου,
 καὶ ἐν τῇ ὀργῇ σου συνταράξεις αὐτούς. Πλήρωσον τὰ πρόσωπα
 αὐτῶν ἀτιμίας, καὶ ζητήσουσι τὸ ὄνομά σου Κύριε. Αἰσχυν-
 θήτωσαν, καὶ ταραχθήτωσαν εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, καὶ
 ἐντραπήτωσαν, καὶ ἀπολέσθωσαν. Καὶ γνώτωσαν, ὅτι ὄνομά
 σοι Κύριος, σὺ μόνος Ὑψιστος ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

ΨΑΛΜΟΣ ΠΓ'. 83.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ληνῶν, τοῖς υἱοῖς Κορέ.

Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου, Κύριε τῶν δυνάμεων.
 ἐπιποθεῖ καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχὴ μου εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου.
 Ἡ καρδία μου καὶ σὰρξ μου ἠγαλλιάσαντο ἐπὶ Θεόν ζῶντα.
 Καὶ γὰρ στρουθίον εὗρεν ἑαυτῷ οἰκίαν, καὶ τρυγὼν νοσσίαν ἐ-
 αὐτῇ, οὐ θήσει τὰ νοσσία ἑαυτῆς. Τὰ θυσίαστήριά σου, Κύριε,
 τῶν δυνάμεων, ὁ Βασιλεὺς μου καὶ ὁ Θεός μου. Μακάριοι οἱ
 κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων αἰ-
 νίσουσί σε. Μακάριος ἀνὴρ, ὃς ἐστὶν ἀντίληψις αὐτῷ παρὰ σοῦ.
 ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ διέθετο, εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ
 κλαυθμῶνος. εἰς τὸν τόπον, ὃν ἔθετο. Καὶ γὰρ εὐλογίας δώσει
 ὁ νομοθετῶν πορεύσονται ἐκ δυνάμεως εἰς δύναμιν, ὁφθήσεται
 ὁ Θεός τῶν θεῶν ἐν Σιών. Κύριε ὁ Θεός τῶν δυνάμεων, εἰσά-
 κουσιν τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι, ὁ Θεός Ἰακώβ. Ὑπερα-
 σπιστὰ ἡμῶν, ἴδε, ὁ Θεός, καὶ ἐπέβλεψον εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ
 χρηστοῦ σου. Ὅτι κρίσων ἡμέρα μία ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ὑπὲρ
 χιλιάδας. Ἐξελεξάμην παραρριπτεῖσθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ
 μου μᾶλλον, ἢ οἰκεῖν με, ἐν σκηνώμασιν ἀμαρτωλῶν. Ὅτι ἐ-

λεος καὶ ἀλήθειαν ἀγαπᾷ Κύριος, ὁ Θεὸς χάριν καὶ δόξαν δώσει· Κύριος, οὐ στερήσει τὰ ἀγαθὰ τοῖς πορευομένοις ἐν ἀκρίειᾳ. Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, μακάριος ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ σέ.

ΨΑΛΜΟΣ ΠΔ'. 84.

Εἰς τὸ τέλος, τοῖς υἱοῖς Κορέ.

Εὐδόκησας, Κύριε, τὴν γῆν σου, ἀπέστρεψας τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰακώβ. Ἀφῆκας τὰς ἀνομίας τῷ λαῷ σου, ἐκάλυψας πάσας τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν. Κατέπαυσας πᾶσαν τὴν ὀργὴν σου, ἀπέστρεψας ἀπὸ ὀργῆς θυμοῦ σου. Ἐπίστρεψον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν, καὶ ἀπόστρεψον τὸν θυμὸν σου ἀπὸ ἡμῶν. Μὴ εἰς τοὺς αἰῶνας ὀργισθῇς ἡμῖν; ἢ διατενεῖς τὴν ὀργὴν σου ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν; Ὁ Θεός, σὺ ἐπιστρέψας ζωώσεις ἡμᾶς, καὶ ὁ λαός σου εὐφρανθήσεται ἐπὶ σοί. Δείξον ἡμῖν, Κύριε, τὸ ἔλεός σου, καὶ τὸ σωτήριόν σου δώῃς ἡμῖν. Ἀκούσομαι τί λαλήσει ἐν ἑμοὶ Κύριος ὁ Θεός, ὅτι λαλήσει εἰρήνην ἐπὶ τὸν λαόν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοὺς ὁσίους αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοὺς ἐπιστρέφοντας καρδίαν ἐπ' αὐτόν. Πλὴν ἐγγὺς τῶν φοβουμένων αὐτόν τὸ σωτήριον αὐτοῦ, τοῦ κατασκηνώσαι δόξαν ἐν τῇ γῇ ἡμῶν. Ἐλεος καὶ ἀλήθεια συνήντησαν, δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη κατεφίλησαν. Ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς ἀνέστειλε, καὶ δικαιοσύνη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψε. Καὶ γὰρ ὁ Κύριος δώσει χρηστότητα, καὶ ἡ γῆ ἡμῶν δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς. Δικαιοσύνη ἐνώπιον αὐτοῦ προπορεύεται, καὶ θήσει εἰς ὁδὸν τὰ διαβήματα αὐτοῦ. Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΨΑΛΜΟΣ ΠΕ' . 85.

Προσευχὴ τῷ Δαυίδ.

Κλῖνον, Κύριε, τὸ εὖς σου καὶ ἐπάκουσόν μου, ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμι ἐγώ. Φύλαξον τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ὁσίως εἰμι, σῶσον τὸν δούλόν σου, ὁ Θεός μου, τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ. Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι πρὸς σέ κεκραῶμαι ὅλην τὴν ἡμέραν· εὐφρανὼν τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, ὅτι πρὸς σέ ἤρα τὴν ψυχὴν μου. Ὅτι σύ, Κύριε, χρηστός καὶ ἐπιεικής καὶ πολυέλεος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε. Ἐνώτισαι, Κύριε, τὴν προσευχήν μου, καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου. Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἐκέκραξα πρὸς σέ, ὅτι ἐπήκουσάς μου. Ὅχι ἔστιν ὁμοίός σοι ἐν θεοῖς, Κύριε, καὶ οὐκ ἔστι κατὰ τὰ ἔργα σου. Πάντα τὰ ἔθνη, ὅσα ἐποίησας, ἤξουσι, καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου, Κύριε, καὶ δοξάσουσι τὸ ὄνομά σου. Ὅτι μέγας εἶ σύ, καὶ ποιῶν θαυμάσια, σὺ εἶ Θεός ὁ μόνος. Ὁδήγησόν με, Κύριε, ἐν τῇ δαΐ σου, καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· εὐφρανθήτω ἡ καρδία μου, τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ὁ Θεός μου, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα. Ὅτι τὸ ἐλεός σου μέγα ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐρρύσω τὴν ψυχὴν μου ἐξ ἄδου κατωπτάτου. Ὁ Θεός, παράνομοι ἐπ' ἀνέστησαν ἐπ' ἐμέ καὶ συναγωγὴ κραταιῶν ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, καὶ οὐ πρέβεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν. Καὶ σύ, Κύριε, ὁ Θεός μου, οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινός. Ἐπίβλεπον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με· δὸς τὸ κράτος σου τῷ παιδί σου, καὶ σῶσον τὸν υἱόν τῆς παιδείας σου. Ποίησεν μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθόν, καὶ ἰδέτωσαν οἱ μισοῦντές με, καὶ αἰσχυνθήτωσαν· ὅτι σύ, Κύριε, ἰσθῆθής με, καὶ παρεκάλεσάς με.

ΨΑΛΜΟΣ Πς'. 86

Τοις υιοῖς Κορέ, ψαλμὸς ὥδης.

Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις· ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών, ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματά Ἰακώβ. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ. Μνησθήσομαι Ῥαᾶβ, καὶ Βαβυλῶνος τοῖς γινώσκουσί με. Καὶ ἰδοὺ ἀλλόφυλοι, καὶ Τύρος, καὶ λαὸς τῶν Αἰθιόπων, οὗτοι ἐγεννήθησαν ἐκεῖ. **Μήτηρ** Σιών ἐρεῖ ἄνθρωπος καὶ ἄνθρωπος ἐγεννήθη ἐν αὐτῇ, καὶ αὐτὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν ὁ Ὑψιστος Κύριος διηγήσεται ἐν γομφῇ λαῶν καὶ ἀρχόντων τούτων, τῶν γεγεννημένων ἐν αὐτῇ. Ὡς εὐφραينوμένων πάντων ἡ κατοικία ἐν σοί.

ΨΑΛΜΟΣ ΠΖ'. 87.

Ὁδὴ ψαλμοῦ τοις υιοῖς Κορέ, εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ Μαελέθ, τοῦ ἀποκριθῆναι λόγον συνέσεως Αἰθὰμ τῷ Ἰσραηλίτῃ.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα, καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου. Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου. Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ ᾄδῃ ἤγγισε. Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὥστε ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος. Ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν. Ἐθεντό με ἐν λάκκῳ νατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς, καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου. Ἐπ' ἐμὲ ἐπιστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπὶ ἐμέ. Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς. Παρεδόθην, καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας. Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διέπιτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου. Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια, ἧ ἱατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονται σοί; Μὴ

διηγήσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ; Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου, καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένη. Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρῶτ' ἡ προσευχή μου προσθάσει σε. Ἰνατί, Κύριε, ἀπωθῇ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ; Πτωχός εἰμι ἐγώ, καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου· ὕψωθίς δέ, ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην. Ἐπ' ἐμέ διῆλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραζάν με. Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἅμα. Ἐμάχρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον, καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας. Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ ΠΗ' . 88.

Συνέσεως Αἰθὰμ τῷ Ἰσραηλίτῃ.

Τὰ ἔλεῃ σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ᾄσομαι. Εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἀπαγγελῶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῷ στόματί μου. Ὅτι εἶπας· Εἰς τὸν αἰῶνα ἔλεος οἰκοδομηθήσεται, ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἐτοιμασθήσεται ἡ ἀλήθειά σου. Διεθέμην διαθήκην τοῖς ἐκλεκτοῖς μου, ὥμοσα Δαυὶδ τῷ δούλῳ μου· ἕως τοῦ αἰῶνος ἐτοιμάσω τὸ σπέρμα σου, καὶ οἰκοδομήσω εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τὸν θρόνον σου. Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων. Ὅτι τίς ἐν νεφέλαις ἰσωθήσεται τῷ Κυρίῳ; καὶ τίς ὁμοιωθήσεται τῷ Κυρίῳ ἐν υἱοῖς Θεοῦ; Ὁ Θεὸς δ' ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων, μέγας καὶ φοβερός ἐστιν ἐπὶ πάντας τοὺς περικύκλῳ αὐτοῦ. Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, τίς ὁμοίός σοι; δυνατὸς εἶ, Κύριε, καὶ ἡ ἀλήθειά σου κύκλῳ σου. Σὺ δεσπόζεις τοῦ κράτους τῆς θαλάσσης, τὸν δὲ σάλον τῶν κυμάτων αὐτῆς σὺ καταπραΰνεις. Σὺ ἐταπεινώσας ὡς τρυματίαν ὑπερήφανον, ἐν τῷ βραχίονι τῆς δυνάμεώς σου διεσχόρπισας τοὺς ἐχθρούς σου. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοὶ, καὶ σὴ ἐστιν ἡ γῆ· τὴν οἰκουμένην, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺ ἰθεμελίωσας· τὸν βορρᾶν καὶ τὴν θάλασσαν σὺ ἐκτίσας. Ὁσῶν καὶ Ἑρμῶν ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται· σὸς δ' ἐν βραχίῳ μετὰ δυναστείας. Κραταιωθήτω ἡ χεὶρ σου, ὑψωθήτω

ἡ δεξιὰ σου· δικαιοσύνη καὶ κρίμα ἐτοιμασίᾳ τοῦ θρόνου σου.
 Ἐλεος καὶ ἀλήθεια προπορεύονται πρὸ προσώπου σου· μακά-
 ριος ὁ λαὸς ὃ γινώσκων ἀλαλαγμόν. Κύριε, ἐν τῷ φωτὶ τοῦ
 προσώπου σου πορεύονται, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιά-
 σονται ὅλην τὴν ἡμέραν, καὶ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ὑψωθήσονται.
 Ὅτι καύχημα τῆς δυνάμεως αὐτῶν σὺ εἶ, καὶ ἐν τῇ
 εὐδοκίᾳ σου ὑψωθήσεται τὸ κέρας ἡμῶν. Ὅτι τοῦ Κυ-
 ρίου ἡ ἀντίληψις, καὶ τοῦ ἁγίου Ἰσραὴλ βασιλείως ἡμῶν.
 Τότε ἐλάλησας ἐν ὁράσει τοῖς υἱοῖς σου, καὶ εἶπας. Ἐθί-
 μην βοήθειαν ἐπὶ δυνατόν, ὑψῶσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου.
 Εὖρον Δαυὶδ τὸν δοῦλόν μου, ἐν ἐλαίῳ ἁγίῳ μου ἔχρισα
 αὐτόν. Ἡ γὰρ χεὶρ μου συναντιλήφεται αὐτῷ, καὶ ὁ βραχίον
 μου κατισχύσει αὐτόν. Οὐκ ὀφελήσεται ἐχθρὸς ἐν αὐτῷ, καὶ υἱὸς
 ἀνομίας οὐ προσθήσει τοῦ κακῶσαι αὐτόν. Καὶ συγκόψω ἀπὸ
 προσώπου αὐτοῦ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ, καὶ τοὺς μισοῦντας αὐτόν
 τροπώσομαι. Καὶ ἡ ἀλήθειά μου καὶ τὸ ἔλεός μου μετ' αὐτοῦ,
 καὶ ἐν τῷ ὀνόματί μου ὑψωθήσεται τὸ κέρας αὐτοῦ. Καὶ θήσο-
 μαι ἐν θαλάσῃ χεῖρα αὐτοῦ, καὶ ἐν ποταμοῖς δεξιὰν αὐτοῦ.
 Αὐτὸς ἐπικαλέσεται με· Πατήρ μου εἶ σὺ, Θεός μου, καὶ ἀντι-
 λήπτωρ τῆς σωτηρίας μου. Κἀγὼ πρωτότοκον θήσομαι αὐτόν,
 ὑψηλὸν παρὰ τοῖς βασιλεῦσι τῆς γῆς. Εἰς τὸν αἰῶνα φυλάξω,
 αὐτῷ τὸ ἔλεός μου, καὶ ἡ διαθήκη μου πιστὴ αὐτῷ. Καὶ θή-
 σεμαι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος τὸ σπέρμα αὐτοῦ, καὶ τὸν θρό-
 νον αὐτοῦ ὡς τὰς ἡμέρας τοῦ οὐρανοῦ. Ἐὰν ἐγκαταλίπωσιν
 οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὸν νόμον μου, καὶ τοῖς κρίμασί μου μὴ πορευ-
 θῶσιν. Ἐὰν τὰ δικαιώματά μου βεβηλώσωσι, καὶ τὰς ἐντολάς
 μου μὴ φυλάξωσιν. Ἐπισκέψομαι ἐν ῥίβδῳ τὰς ἀνομίας αὐτῶν.
 καὶ ἐν μάστιγι τὰς ἀδικίας αὐτῶν. Ἦδὲ ἔλεός μου οὐ μὴ δια-
 σκεδάσω ἀπ' αὐτῶν, οὐδ' οὐ μὴ ἀδικήσω ἐν τῇ ἀληθείᾳ μου.
 Οὐδ' οὐ μὴ βεβηλώσω τὴν διαθήκην μου, καὶ τὰ ἐκπορευόμε-
 να διὰ τῶν χειλέων μου οὐ μὴ ἀθετήσω. Ἀπαξ ὤμοσα ἐν τῇ
 ἁγίῳ μου, εἰ τῷ Δαυὶδ ψεύσομαι τὸ σπέρμα αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶ-
 να μεινέι. Καὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος ἐναντίον μου, καὶ ὡς
 ἡ σελήνη κατηρητισμένη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ μάρτυς ἐν οὐρανῷ
 πιστός. Σὺ δὲ ἀπόσω καὶ ἐξουδένωσις, ἀνεβάλου τὸν χριστόν

σου. Κατέστρεψας τὴν διαθήκην τοῦ δούλου σου, ἐδιβήλωσας εἰς τὴν γῆν τὸ ἁγίασμα αὐτοῦ. Καθεῖλες πάντας τοὺς οὐρανούς αὐτοῦ, ἐθεοῦ τὰ ὀχυρώματα αὐτοῦ δειλίαν. Διήρπαζον αὐτὸν πάντες οἱ διοδεύοντες ὁδὸν, ἐγενήθη ὄνειδος τοῖς γείτοσιν αὐτοῦ. Ὑψώσας τὴν δεξιὰν τῶν θλιβόντων αὐτὸν, εὐφραννας πάντας τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ. Ἀπέστρεψας τὴν βοήθειαν τῆς βομφαίας αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἀντελάβου αὐτοῦ ἐν τῷ πολέμῳ. Κατέλυσας ἀπὸ καθαρισμοῦ αὐτοῦ, τὸν θρόνον αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν κατέρραξας. Ἐσμίκρινας τὰς ἡμέρας τοῦ χρόνου αὐτοῦ κατέχεας αὐτοῦ αἰσχύνην. Ἔως πότε, Κύριε, ἀποστρέψη εἰς τέλος; ἐκκαυθήσεται ὡς πῦρ ἡ ὀργή σου; Μνήσθητι τίς μου ἡ ὑπόστασις· μὴ γὰρ ματαίως ἐκτίσας πάντας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων; Τίς ἐστὶν ἄνθρωπος, ὃς ζήσεται, καὶ οὐκ ὀψεται θάνατον; ῥύσεται τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐκ χειρὸς ἄδου. Ποῦ εἰσὶ τὰ ἔλεῃ σου τὰ ἀρχαῖα, Κύριε, ἃ ὤμοσας τῷ Δαυὶδ ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου; Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ ὀνειδισμοῦ τῶν δούλων σου, οὗ ὑπέσχον ἐν τῷ κόλπῳ μου πολλῶν ἐθνῶν. Οὐ ὀνειδίσαν οἱ ἐχθροί σου, Κύριε, οὐ ὀνειδίσαν τὸ ἀντάλλαγμα τοῦ χριστοῦ σου. Εὐλόγητὸς Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα. Γένοιτο, γένοιτο!

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ ΠΘ'. 89.

Προσευχὴ Μωϋσῆ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Πρὸ τοῦ ὄρη γεννηθῆναι, καὶ πλασθῆναι τὴν γῆν καὶ τὴν οἰκουμένην, καὶ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ. Μὴ ἀποστρέψης ἄνθρωπον εἰς ταπεινώσιν, καὶ εἰπας· Ἐπιστρέψατε υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων. Ὅτι χίλια ἔτη ἐν ὀφθαλμοῖς σου. Κύριε, ὡς ἡμέρα ἡ χθὲς, ἥτις διήλθε, καὶ φυλάκῃ ἐν νυκτί. Τὰ ἐξουδενώματα αὐτῶν ἔτη ἔσσονται, τὸ πρῶν ὥσεί χλόη παρέλθοι. Τὸ πρῶν ἀνθῆσαι καὶ παρέλθοι, τὸ ἐσπέρας ἀποπέσοι, σκληρυθεῖν καὶ ξηρανθεῖν. Ὅτι ἐξελίπομεν ἐν τῇ ὀργῇ σου, καὶ ἐν τῷ θυμῷ σου ἐταράχθημεν. Ἐθεοῦ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐναντίον σου·

ὁ αἰὼν ἡμῶν εἰς φωτισμὸν τοῦ προσώπου σου. "Οτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι ἡμῶν ἐξέλιπον, καὶ ἐν ὀργῇ σου ἐξελίπομεν. Τὰ ἔτη ἡμῶν ὡσεὶ ἄράχνη ἐμελῆτων· αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν ἡμῶν, ἐν αὐτοῖς ἐβδόμηκοντα ἔτη. Ἐὰν δὲ ἐν δυναστείαις, ὀγδοήκοντα ἔτη, καὶ τὸ πλεῖον αὐτῷ, κόπος καὶ πόνος. "Οτι ἐπῆλθε πρᾶγματος ἐφ' ἡμᾶς καὶ παιδευθησόμεθα. Τίς γινώσκει τὸ κράτος τῆς ὀργῆς σου; καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου σου τὸν θυμὸν σου ἱξαριθμήσασθαι; Τὴν δεξιάν σου οὕτω γνώρισόν μοι, καὶ τοὺς πεπαιδευμένους τῇ καρδίᾳ ἐν σοφίᾳ. Ἐπίστρεψον, Κύριε, ἕως πότε; καὶ παρακληθήτι ἐπὶ τοῖς δούλοις σου. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρῶτὸ τοῦ ἐλίου σου. Κύριε, καὶ ἡγαλλιασάμεθα, καὶ εὐφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. Εὐφρανθήημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἔταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἶδομεν κακὰ. Καὶ ἶδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου, καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

ΨΑΛΜΟΣ 4'. ε 0.

Αἶνος ψόδης τῷ Δαυίδ, ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις.

Ο· κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ Ὑψίστου, ἐν σκέπῃ τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ αὐλισθήσεται. Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ· Ἀντιλήπτωρ μου εἶ, καταφυγή μου, ὁ Θεός μου καὶ ἐλπιῶ ἐπ' αὐτόν. "Οτι αὐτὸς ῥύσεται σε ἐκ παγίδος θηραυτῶν, καὶ ἀπὸ λόγου ταραχώδους ἐν τοῖς μεταφέρνοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι, καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιεῖς. Ὁπλῶ κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ, οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας. Ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου, ἀπὸ συμπτώματος καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ. Πσεύεται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιάς, καὶ μυριάς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σέ δὲ οὐκ ἰγγίει. Πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις, καὶ ἀνταπόδοσιν ἁμαρτωλῶν ὄψει. "Οτι σύ, Κύριε, ἡ ἐλπίς μου, τὸν Ὑψίστον εἶθου καταφυγὴν σου. Οὐ προσελεύσεται πρὸς σέ κακὰ,

καὶ μάλιστα οὐκ ἔγγισι ἐν τῷ σκηνώματί σου. Ὅτι τοῖς Ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐνταλεῖται περὶ σοῦ, τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου. Ἐπὶ χειρῶν ἄρουσί σε, μήποτε προσκύψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου. Ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσχον ἐπιθήσῃ, καὶ καταπατήσῃς λέοντα καὶ δράκοντα. Ὅτι ἐπ' ἐμὲ ἤλπισε, καὶ ῥύσομαι αὐτόν· σκεπάσω αὐτόν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου. Κεκράξεται πρὸς με, καὶ ἱπακούσομαι αὐτοῦ, μετ' αὐτοῦ εἰμι ἐν θλίψει· ἐξελοῦμαι αὐτόν, καὶ δοξάσω αὐτόν. Μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτόν, καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΔΑΚΑΤΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

ΨΑΛΜΟΣ ΛΔ'. 91.

Ψαλμὸς ὥδης, εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου.

Αγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε. Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρῶν τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα, ἐν δεκαχόρδῳ ψαλτηρίῳ, μετ' ὥδης ἐν κιθάρᾳ. Ὅτι εὐφρανάς με. Κύριε, ἐν τοῖς ποιήματί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιᾶσθαι. Ὡς ἐμεγαλύνθη τα ἔργα σου, Κύριε, σφόδρα ἐθαυνύθησαν οἱ διαλογισμοί σου. Ἀνὴρ ἄφρων οὐ γνώσεται, καὶ ἀσύνετος οὐ συνήσει ταῦτα. Ἐν τῷ ἀνατεῖλαι ἁμαρτωλοὺς ὥσπερ χόρτον, καὶ διέκυψαν πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν. Ὅπως ἐν ἐξολοθρευθῶσιν εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· σὺ δὲ ὕψιστος εἰς τὸν αἰῶνα, Κύριε. Ὅτι ἰδοὺ, οἱ ἐχθροί σου, Κύριε, ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου ἀπολοῦνται, καὶ διασκορπισθήσονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν. Καὶ ὑψωθήσεται ὡς μονοκέρως τὸ κέρας μου, καὶ τὸ γῆράς μου ἐν ἑλαίῳ πίονι. Καὶ ἐπιῖδαν ὁ ὀφθαλμός μου ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου, καὶ ἐν τοῖς ἐπανισταμένοις ἐπ' ἐμὲ πονηρουμένοις ἀκούσεται τὸ οὖς μου. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὥσπερ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Περυτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσουσιν. Ἐπεὶ πληθυνθήσονται ἐν γῇ· ἵκανοι, καὶ εὐπαθεῖντες ἔσονται τοῦ ἀναγγεῖλαι. Ὅτι εὐθὺς Κύριος ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ ΛΒ'. 92.

Εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ Προσαββάτου, ὅτε κατόλιστο ἡ γῆ· αἶνος ᾧ δὲ τῷ Δαυίδ.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν, ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύρις δυνάμειν, καὶ περιζώσατο. Καὶ γὰρ ἐστερέωσεν τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ ἀλευνήσεται. Ἐτοίμως ὁ θρόνος σου ἀπὸ τότε, ἀπὸ τοῦ αἰῶνος οὐκ εἴ. Ἐπῆραν οἱ ποταμοί, Κύριε, ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ φωνὰς αὐτῶν. Ἀρουσὶν οἱ ποταμοὶ ἐπιτρίψεις αὐτῶν, ἀπὸ φωνῶν ὑδάτων πολλῶν. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης· θυμαστός ἐν ὑψηλαῖς ὁ Κύριος. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστάθωσαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

ΨΑΛΜΟΣ ΛΓ'. 93.

Τῷ Δαυίδ, τετράδι Σαββάτου.

Θεὸς ἐκδικήσεων Κύριος Θεὸς ἐκδικήσεων ἐπαρρησιάσατο. Τῷσθέτι, ὁ κρίνων τὴν γῆν, ἀποδοσ, ἀνταπόδοειν τοῖς ὑπερηφάνοις. Ἔως πότε ἁμαρτωλοὶ, Κύριε, ἕως πότε ἁμαρτωλοὶ καυχῆσονται; Φθέγγονται καὶ λαλήσουσιν ἀδικίαν, λαλήσουσι πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν; Τὸν λαόν σου, Κύριε, ἐταπείνωσαν, καὶ τὴν κληρονομίαν σου ἐκάκωσαν. Χήραν καὶ ὀρφανὸν ἀπέκτειναν, καὶ προσήλυτον ἐφόνευσαν. Καὶ εἶπον· Οὐκ ὄψεται Κύριος, οὐδὲ συνήσει ὁ Θεός· τοῦ Ἰακώβ. Σύνετε δὲ ἄφρονες ἐν τῷ λαῷ· καὶ μωροί, ποτὲ φρονήσατε· Ὁ φυτεύσας τὸ οὖν οὐχὶ ἀκούει; ἢ ὁ πλάσας τὸν ὀφθαλμὸν οὐχὶ καταγοεῖ; Ὁ παιδεύων ἔθνη οὐχὶ ἐλέγξει; ὁ διδάσκων ἀνθρώπων

γνώσιν; Κύριος γινώσκει τοὺς διαλογισμοὺς τῶν ἀνθρώπων, ὅτι εἰσὶ μάταιοι. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃν ἂν παιδεύσῃς, Κύριε, καὶ ἐκ τοῦ νόμου σου διδάξῃς αὐτόν. Τοῦ πράττειν αὐτὸν ἄφ' ἡμερῶν πονηρῶν, ἕως οὗ ὀρυγῇ τῷ ἁμαρτωλῷ βόθρος. Ὅτι οὐκ ἀπόσεται Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ οὐκ ἐγκαταλείψει. Ἔως οὗ δικαιοσύνη ἐπιστρέψῃ εἰς κρίσιν, καὶ ἐχόμενοι αὐτῆς πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ. Τίς ἀναστήσεται μοι ἐπὶ πονηρευομένοις; ἢ τίς συμπαραστήσεται μοι ἐπὶ τοῖς ἐργαζομένοις τὴν ἁνομίαν; Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἐδοθήθῃ μοι, παραβραχὺ πάρεγκησε τῷ ἔδῳ ἡ ψυχὴ μου. Εἰ ἐλεγον· Σισάλευται ὁ ποὺς μου, τὸ ἐλεός σου, Κύριε, ἐδοθήθῃ μοι. Κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ὀδυνῶν μου ἐν τῇ καρδίᾳ μου, αἱ παρακλήσεις σου εὐφραναν τὴν ψυχὴν μου. Μὴ συμπροσέστω σοι θρόνος ἁνομίας, ὁ πλάσσων κόπον ἐπὶ πρόσταγμα. Θηρεύουσιν ἐπὶ ψυχὴν δικαίου, καὶ αἷμα ἁθῶν καταδικάζονται. Καὶ ἐγένετό μοι Κύριος εἰς καταφυγὴν, καὶ ὁ Θεός μου εἰς βοηθὸν ἐλπίδος μου. Καὶ ἀποδώσει αὐτοῖς Κύριος τὴν ἁνομίαν αὐτῶν, καὶ κατὰ τὴν πονηρίαν αὐτῶν ἄφχνιε αὐτοὺς Κύριος ὁ Θεός. Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ 14'. 94.

Ἀνθός ὥδης τῷ Δαυίδ, ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει, καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ. Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος, καὶ Βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. Ὅτι ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὰ πέρατα τῆς γῆς, καὶ τὰ ὕψη τῶν ὀρέων αὐτοῦ εἰσιν. Ὅτι αὐτοῦ ἐστὶν ἡ θάλασσα, καὶ αὐτὸς ἐποίησεν αὐτήν, καὶ τὴν ξηρὰν αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐπλάσαν. Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, καὶ κλαύσωμεν ἐναντίον Κυρίου τοῦ ποιήσαντος ἡμᾶς. Ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαὸς νομῆς αὐτοῦ καὶ πρόβατα χειρὸς αὐτοῦ. Σήμερον, ἂν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσῃτε, μὴ σκληρύνῃτε τὰς

καρδίας ὑμῶν. Ὡς ἐν τῷ παραπειρασμῷ, κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πειρασμοῦ ἐν τῇ ἐλπίδι. Οὐ ἐπείρασάν με οἱ πατέρες ὑμῶν, ἐδοκίμασάν με, καὶ εἶδον τὰ ἔργα μου. Τεσσαράκοντα ἔτη προσώχθισα τῇ γυνεῇ ἐκείνῃ καὶ εἶπα. Ἀεὶ πλανῶνται τῇ καρδίᾳ. Αὐτοὶ δὲ οὐκ ἔγνωσαν τὰς ὁδοὺς μου· ὥς ὥμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου, εἰ εἰσελεύονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΛΕ'. 95.

Allos ὥδης τῷ Δαυίδ, ὅτε ὁ οἶκος ὠκοδόμητο μετὰ τὴν αἰχμαλωσίαν· ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις.

Ασάτε τῷ Κυρίῳ ᾠσμα καινόν, ᾠσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ. ᾠσατε τῷ Κυρίῳ, εὐλογήσατε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον αὐτοῦ. Ἀναγγεῖλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν αὐτοῦ, ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τὰ θαυμάσια αὐτοῦ. Ὅτι μέγας Κύριος, καὶ αἰνετὸς σφόδρα, φοβερός ἐστιν ὑπὲρ πάντας τοὺς θεούς. Ὅτι πάντες οἱ θεοὶ τῶν ἰθνῶν δαιμόνια, ὃ δὲ Κύριος τοὺς οὐρανοὺς ἐποίησεν. Ἐξομολόγησις καὶ ὡραιότης ἐνώπιον αὐτοῦ· ἁγιοσύνη καὶ μεγαλοπρέπεια ἐν τῷ ἁγιάσματι αὐτοῦ. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ, αἱ πατριαὶ τῶν ἰθνῶν, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ τιμὴν· ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ. Ἄρατε θυσίας, καὶ εἰσπορεύεσθε εἰς τὰς αὐλὰς αὐτοῦ· προσκυνήσατε τῷ Κυρίῳ ἐν αὐλῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ. Σαλευθήτω ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ· εἶπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὅτι Κύριος ἐδοκίμησε. Καὶ γὰρ κατώρθωτε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ σαλευθήτετε, κρινεῖ λαοὺς ἐν εὐθύτητι. Εὐφρανέσθωσαν οἱ οὐρανοί, καὶ ἁγχαλλιάσθω ἡ γῆ· σαλευθήτω ἡ θάλασσα, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς· χρήεται τὰ πεδία, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς. Τότε ἁγχαλλιάζοντες πάντες τὰ ξύλα τοῦ δρυμοῦ ἀπὸ προσώπου Κυρίου, ὅτι ἔρχεται, ὅτι ἔρχεται κρῖναι τὴν γῆν. Κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ λαοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ 45'. 96.

Τῷ Δαυτῷ· ὅτε ἡ γῆ αὐτῷ ἀπεκαθίστατο·
ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ, εὐφρανθήτωσαν νῆσοι πολλάί. Νεφέλη καὶ γνόφος κύκλῳ αὐτοῦ· δικαιοσύνη καὶ κρίμα κατόρθωσις τοῦ θρόνου αὐτοῦ. Πῦρ ἐνώπιον αὐτοῦ προπορεύεται, καὶ φλογιεῖ κύκλῳ τοὺς ἐχθρούς αὐτοῦ. Ἐφάναν αἱ ἀστραπαὶ αὐτοῦ τῇ οἰκουμένῃ, εἶδε καὶ ἐσαλεύθη ἡ γῆ. Τὰ ὄρη ὡσεὶ κηρὸς ἐτάκηνσαν ἀπὸ προσώπου Κυρίου, ἀπὸ προσώπου Κυρίου πάσης τῆς γῆς. Ἀνῆγγειλαν οἱ οὐρανοὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ εἶδον πάντες οἱ λαοὶ τὴν δόξαν αὐτοῦ. Αἰσχυνθήτωσαν πάντες οἱ προσκυνῶντες τοῖς γλυπτοῖς, ἐγκαυχώμενοι ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν. Προσκυνήσατε αὐτῷ πάντες ἄγγελοι αὐτοῦ· ἤκουσε καὶ εὐφράνθη ἡ Σιών. Καὶ ἠγαλλιάσαντο αἱ θυγατέρες τῆς Ἰουδαίας, ἕνεκεν τῶν κριμάτων σου, Κύριε. Ὅτι σὺ Κύριος ὕψιστος ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν, σφόδρα ὑπερυψώθης ὑπὲρ πάντας τοὺς θεούς. Οἱ ἐχθρῶντες τὸν Κύριον, μισεῖτε πονηρά· φυλάσσει Κύριος τὰς ψυχὰς τῶν ὁσίων αὐτοῦ, ἐκ χειρὸς ἀμαρτωλοῦ ῥύσεται αὐτούς. Φῶς ἀνέτειλε τῷ δικαίῳ, καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ εὐπροσύνη. Εὐφράνθητε δίκαιοι ἐν τῷ Κυρίῳ. καὶ ἐξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἁγιωσύνης αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

ΨΑΛΜΟΣ 45'. 97.

Τῷ Δαυτῷ.

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα κινόν, ὅτι θαυμαστά ἐποίησεν ὁ Κύριος. Ἐσῶσεν αὐτῷ ἡ δεξιὰ αὐτοῦ ὁ βραχίον ὁ ἅγιος αὐτοῦ. Ἐγνώρισε Κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ, ἐναντίον τῶν ἰθῶν ἀπεκάλυψε τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ. Ἐμνήσθη τοῦ ἐλέους αὐτοῦ τῷ Ἰακώβ, καὶ τῆς ἀληθείας αὐτοῦ τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ. Εἶδον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ πᾶσα ἡ γῆ, ἄσα· καὶ ἀγαλλιᾶσθε καὶ ψάλλατε.

Ψάλλατε τῷ Κυρίῳ ἐν κιθάρᾳ, ἐν κιθάρᾳ καὶ φωνῇ ψαλμοῦ, ἐν σάλπιγγιν ἐλαταῖς, καὶ φωνῇ σάλπιγγος κερατίνης. Ἀλαλάξατε ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως Κυρίου· σαλευθήτω ἡ θάλασσα καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς ἡ οἰκουμένη καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ. Ποταμοὶ κροτήσουσι χειρὶ ἐπὶ τὸ αὐτό· τὰ ὄρη ἀγαλλιάσονται ἀπὸ προσώπου Κυρίου, ὅτι ἔρχεται, ὅτι ἦκει κρῖναι τὴν γῆν. Κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ λαοὺς ἐν εὐθύτητι.

ΨΑΛΜΟΣ ΛΗ'. 98.

Τῷ Δαυίδ.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβιμ, σαλευθήτω ἡ γῆ. Κύριος ἐν Σιών μέγας, καὶ ὑψηλός ἐστιν ἐπὶ πάντας τοὺς λαοὺς. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ ὀνόματί σου τῷ μεγάλῳ, ὅτι φοβέρον καὶ ἅγιόν ἐστι, καὶ τιμὴ βασιλείας κρίσιν ἀγαπᾷ. Σὺ ἡτοίμασας εὐθύτητας· κρίσιν καὶ δικαιοσύνην ἐν Ἰακώβ σὺ ἐποίησας. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ· ὅτι ἅγιός ἐστι. Μωϋσῆς καὶ Ἀαρὼν ἐν τοῖς Ἱερεῦσιν αὐτοῦ, καὶ Σαμουὴλ ἐν τοῖς ἐπικαλουμένοις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐπικαλοῦντο τὸν Κύριον, καὶ αὐτὸς εἰσήκουσεν αὐτῶν· ἐν στύλῳ νεφέλης ἐλάλει πρὸς αὐτοὺς. Ὅτι ἐφύλασσαν τὰ μαρτύρια αὐτοῦ, καὶ τὰ προστάγματα αὐτοῦ, ἃ ἔδωκεν αὐτοῖς. Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, σὺ ἐπήκουες αὐτῶν· ὁ Θεός, σὺ εὐτίλατος ἰγίνου αὐτοῖς, καὶ ἐκδικῶν ἐπὶ πάντα τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε εἰς ὄρος ἅγιον αὐτοῦ, ὅτι ἅγιος Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν.

ΨΑΛΜΟΣ ΛΘ'. 99.

Τῷ Δαυίδ, εἰς ἐξομολόγησιν.

Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ πάσα ἡ γῆ, δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν εὐφροσύνῃ. Εἰσέλθετε ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει· γινώτε, ὅτι Κύριος αὐτός ἐστιν ὁ Θεός ἡμῶν, αὐτὸς ἐποίησεν ἡμᾶς, καὶ οὐχ ἡμεῖς. Ἡμεῖς δὲ λαὸς αὐτοῦ, καὶ πρόβατα νομῆς αὐτοῦ.

εἰσέλθετε εἰς τὰς πύλας αὐτοῦ ἐν ἑξομολογήσει, εἰς τὰς αὐλὰς αὐτοῦ ἐν ὕμνοις ἑξομολογεῖσθε αὐτῷ. Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ὅτι χρηστὸς Κύριος· εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ ἕως γενεᾶς καὶ γενεᾶς ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ Ρ'. 100.

Τῷ Δαυίδ.

Ελεος καὶ κρίσιν ἔσομαί σοι, Κύριε· ψαλῶ, καὶ συνήσω ἐν ὁδῷ ἁμώμῳ· πότε ἤξεις πρὸς με; Διεπορευόμην ἐν ἀκακίᾳ καρδίας μου, ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου μου. Οὐ προετιθέμην πρὸ ὀφθαλμῶν μου πρᾶγμα παράνομον, ποιοῦντας παραβάσεις ἐμίσησα. Οὐκ ἐκολλήθη μοι καρδία скаμβή, ἐκκλίνοντος ἀπ' ἐμοῦ τοῦ πονηρεῦ, οὐκ ἐγίνωσκον. Τὸν καταλαλοῦντα λάθρα τὸν πλησίον αὐτοῦ, τοῦτον ἐξεδίωκον. Ὑπερηφάνῳ ὀφθαλμῷ, καὶ ἀπλήστῳ καρδίᾳ, τούτῳ οὐ συνήσθιον. Οἱ ὀφθαλμοί μου, ἐπὶ τοὺς πιστοὺς τῆς γῆς, τοῦ συγκαθῆσθαι αὐτοὺς μετ' ἐμοῦ· πορευόμενος ἐν ὁδῷ ἁμώμῳ, οὗτός μοι ἐλειτούργει. Οὐ κατῴκει ἐν μέσῳ τῆς οἰκίας μου ποιῶν ὑπερηφανίαν· λαλῶν ἄδικα οὐ κατεύθυνεν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν μου. Εἰς τὰς πρῶτας ἀπέκτεινον πάντας τοὺς ἁμικρτωλοὺς τῆς γῆς, τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ πόλεως Κυρίου πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

ΨΑΛΜΟΣ ΡΑ'. 101.

Προσευχὴ τῷ πτωχῷ, ὅταν ἀκηδιάσῃ, καὶ ἐναντίον Κυρίου ἐκχέῃ τὴν δέησιν αὐτοῦ.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, καὶ ἡ κραυγὴ μου πρὸς σέ ἐλθέτω. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ. ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ θλίβομαι, κλῖνον πρὸς με τὸ οὖς σου. Ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί σε, ταχὺ ἐπάκουσόν μου. Ὅτι ἐξέλιπον

ὥσπερ καπνὸς αἱ ἡμέραι μου, καὶ τὰ ὅσῳ μου ὥσπερ φρύγιον συν-
εφρύγησαν. Ἐπλήγην ὥσπερ χόρτος, καὶ ἐξηράνθη ἡ καρδία
μου, ὅτι ἐπελαθόμην τοῦ φαγεῖν τὸν ἄρτον μου. Ἀπὸ φωνῆς
τοῦ στεναγμοῦ μου, ἐκολλήθη τὸ ὅστούν μου τῇ σαρκί μου.
Ὡμοιώθην πελεκῶνι ἐρημικῷ, ἐγεννήθην ὥσπερ νυκτικὸράξ ἐν
οἰκοπέδῳ. Ἠγρύπνησα καὶ ἐγενόμην ὡς στρουθίον μονάζων ἐπὶ
δώματος. Ὅλην τὴν ἡμέραν ὠνειδίζων με οἱ ἐχθροί μου, καὶ
οἱ ἐπαινοῦντές με κατ' ἐμοῦ ὤμνουν. Ὅτι σποδὸν ὥσπερ ἄρτον
ἔφαγον, καὶ τὸ πόμα μου μετὰ κλαυθμοῦ ἐκίρων. Ἀπὸ προ-
σώπου τῆς ὀργῆς σου καὶ τοῦ θυμοῦ σου, ὅτι ἐπάρας κατέρρα-
ξάς με. Αἱ ἡμέραι μου ὥσπερ σκιά ἐκλήθησαν, καὶ ὡς χόρ-
τος ἐξηράνθην. Σὺ δὲ Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα μένεις, καὶ τὸ
μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν καὶ γε εἰς αὐτήν. Σὺ ἀναστὰς οἰκτει-
ρήσεις τὴν Σιών, ὅτι καιρὸς τοῦ οἰκτερεῖσθαι αὐτήν, ὅτι ἦκει
καιρὸς. Ὅτι εὐδόκησαν οἱ δούλοι σου τοὺς λίθους αὐτῆς, καὶ
τὸν χοῦν αὐτῆς οἰκτερήσουσι. Καὶ φοβηθήσονται τὰ ἔθνη τὸ
ὄνομά σου. Κύριε, καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς τὴν δόξαν
σου. Ὅτι οἰκοδομήσει Κύριος τὴν Σιών, καὶ ὀφθήσεται ἐν τῇ
δόξῃ αὐτοῦ. Ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν προσευχὴν τῶν ταπεινῶν, καὶ
οὐκ ἐξουδένωσε τὴν δέησιν αὐτῶν. Γραφήτω αὕτη εἰς γενεὰν
ἐτέραν, καὶ λαός, ὁ κτιζόμενος αἰνέσει τὸν Κύριον. Ὅτι ἐξέκυ-
ψεν ἐξ ὑψους ἁγίου αὐτοῦ, Κύριος ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ τὴν γῆν ἐπέ-
βλεψε. Τοῦ ἀκοῦσαι τοῦ στεναγμοῦ τῶν πεπαισμένων, τοῦ
λῦσαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθνατωμένων. Τοῦ ἀναγγεῖλαι, ἐν Σιών
τὸ ὄνομα Κυρίου, καὶ τὴν αἴνεσιν αὐτοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ. Ἐν
τῷ ἐπισυναχθῆναι λαοὺς ἐπὶ τὸ αὐτὸ, καὶ βασιλεῖς τοῦ δου-
λεῖν τῷ Κυρίῳ. Ἀπεκρίθη αὐτῷ ἐν ὁδῷ ἰσχύος αὐτοῦ. Τὴν ὀ-
λιγότητα τῶν ἡμερῶν μου ἀνάγγειλόν μοι. Μὴ ἀναγάγῃς με
ἐν ἡμίσει ἡμερῶν μου· ἐν γενεᾷ γενεῶν τὰ ἔτη σου. Κατ' ἄρ-
χάς σὺ, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου
εἰσὶν οἱ οὐρανοί. Αὐτοὶ ἀπολοῦνται; σὺ δὲ διαμένεις, καὶ πάν-
τες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται. Καὶ ὥσπερ περιβόλαιον ἐλίξεις
αὐτούς, καὶ ἀλλαγῇσονται· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου
οὐκ ἐκλείψουσιν. Οἱ υἱοὶ τῶν δούλων σου κατασκηνώσουσι, καὶ
τὸ σπέρμα αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα κατευθυνθήσεται.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΒ' . 102.

Τῷ Δαυίδ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ. Τὸν εὐίλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου. Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου. τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς. Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου. Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι, τοῖς ἀδικουμένοις. Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ. Οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μνησιῖ. Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐπείησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν. Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν. Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ἡκτεῖρῃσε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν, ὅτι αὐτὸς ἐγνώ τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμέν. Ἄνθρωπος, ὥσει χόρτος σὶ ἡμέραι αὐτοῦ, ὥσει ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει. Ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ. Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν. Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ, ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆται αὐτάς. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντί

τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.
Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΓ'. 103.

Τῷ Δαυτὶδ, ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου συστάσεως.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε, ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσπερ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερφᾶ αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτῆς, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουνσιν ὄρη καὶ καταβαίνουνσι πεδία, εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθνου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέχονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξαγατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ γλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἰλαίῳ. καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, αἱ ἐφύτευσας. Ἐκεῖ σπρουθία ἐννοσεύσουσι τοῦ ἐρωδιῶ ἢ κακοκίχῃ ἡγαῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ τοῖς ἐλάφει, πέτρα κατὰ κρητὴ τοῖς λαγωαῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιροὺς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ, ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σχύμνοι ὡ-

ρυόμενοι τοῦ ἀρεπῆσαι· καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐ-
τοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μείνους
αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον
αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐγκασίαν αὐτοῦ ἕως ἐσπέρας. Ὡς ἐμαγα-
λύνθη τὰ ἔργα σου Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίηται· ἐπληρώ-
θη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Ὡς ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ ἡ εὐ-
ρυχωρὸς· ἐκεῖ ἔρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶν μικρὰ μετὰ
μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, ὀράκων κύτος, ὃν ἐπ' ἡ-
σας, ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σέ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν
τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξου-
σιν· ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται
χρηστότητος. Ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθή-
σονται· ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς
τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου,
καὶ κτιθήσονται, καὶ ἀνακαίνιεις, τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω
ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς
ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν
τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ
Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἦδυν-
θὺν αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυ-
ρίῳ. Ἐκλείπειν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε
μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΔ'. 104.

Ἀλληλούϊα.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα αὐ-
τοῦ, ἀπαγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἔργα αὐτοῦ. Ἄσατε αὐ-
τῷ, καὶ ψάλατε αὐτῷ, διηγῆσασθαι πάντα τὰ θαυμάσια αὐ-
τοῦ. Ἐπαινῆσθε ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ αὐτεῦ, εὐφρανθήτω
καρδίᾳ ζητούντων τὸν Κύριον. Ζητήσατε τὸν Κύριον καὶ κρα-
ταιώθητε, ζητήσατε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ διαπαντός. Μνήσθητε
τῶν θαυμασιῶν αὐτοῦ ὧν ἐποίησε, τὰ τέρατα αὐτοῦ, καὶ πᾶ

κρίματα τοῦ στόματος αὐτοῦ. Σπέρμα Ἀβραάμ δοῦλοι αὐτοῦ· υἱοὶ Ἰακώβ ἐκλεκτοὶ αὐτοῦ. Αὐτὸς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐν πάσῃ τῇ γῇ τὰ κρίματα αὐτοῦ. Ἐμνήσθη εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ, λόγου οὗ ἐνετείλατο εἰς χιλίας γενεάς. Ὅν διέθετο τῷ Ἀβραάμ, καὶ τοῦ ὄρκου αὐτοῦ τῷ Ἰσαάκ. Καὶ ἔστησεν αὐτὸν τῷ Ἰακώβ εἰς πρόσταγμα, καὶ τῷ Ἰσραὴλ εἰς διαθήκην αἰώνιον. Λέγων· Σοὶ δώσω τὴν γῆν Χαναάν, σχοίνισμα κληρονομίας ὑμῶν. Ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἀριθμῶ βραχεῖς, ὀλιγεστοὺς καὶ παρσίκους ἐν αὐτῇ. Καὶ διῆλθεν ἐξ ἔθνους εἰς ἔθνος, καὶ ἐκ βασιλείας εἰς λαὸν ἕτερον. Οὐκ ἀφῆκεν ἄνθρωπον ἀδικῆσαι αὐτοὺς, καὶ ἤλεγξεν ὑπὲρ αὐτῶν βασιλεῖς· Μὴ ἄπτεσθε τῶν χρηστῶν μου, καὶ ἐν τοῖς Προφῆταις μου μὴ πονηρεύεσθε. Καὶ ἐκάλεσε λιμὸν ἐπὶ τὴν γῆν, πᾶν στήριγμα ἄρτου συνέτριψεν. Ἀπέστειλεν ἔμπροσθεν αὐτῶν ἄνθρωπον, εἰς δοῦλον ἐπράθη Ἰωσήφ. Ἐταπείνωσεν ἐν πέδαις τοὺς πόδας αὐτοῦ, σίδηρον διῆλθεν ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, μέχρι τοῦ ἐλθεῖν τὸν λόγον αὐτοῦ. Τὸ λόγιον Κυρίου ἐπύρωσεν αὐτόν· ἀπέστειλε βασιλεὺς καὶ ἔλυσεν αὐτόν, ἄρχων λαοῦ καὶ ἀφῆκεν αὐτόν. Κατέστησεν αὐτόν κύριον τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ ἄρχοντα πάσης τῆς κτίσεως αὐτοῦ. Τοῦ παιδεῦσαι τοὺς ἄρχοντας αὐτοῦ ὡς ἑαυτόν, καὶ τοὺς πρεσβυτέρους αὐτοῦ σοφίσαι. Καὶ εἰσῆλθεν Ἰσραὴλ εἰς Αἴγυπτον, καὶ Ἰακώβ παρῴκησεν ἐν γῇ Χάμ. Καὶ ηὔξησε τὸν λαὸν αὐτοῦ σφόδρα, καὶ ἐκραταίωσεν αὐτόν ὑπὲρ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ. Μετέστρεψε τὴν καρδίαν αὐτοῦ, τοῦ μισῆσαι τὸν λαὸν αὐτοῦ, τοῦ δολιοῦσθαι ἐν τοῖς δούλοις αὐτοῦ. Ἐξαπέστειλε Μωϋσῆν τὸν δοῦλον αὐτοῦ, Ἀαρὼν, ὃν ἐξελέξατο ἑαυτῷ. Ἔθετο ἐν αὐτοῖς τοὺς λόγους τῶν σημείων αὐτοῦ, καὶ τῶν τεράτων αὐτοῦ ἐν γῇ Χάμ. Ἐξαπέστειλε σκότος καὶ ἐσκότασεν, ὅτι παρεπύκρναν τοὺς λόγους αὐτοῦ. Μετέστρεψε τὰ ὕδατα αὐτῶν εἰς αἷμα, καὶ ἀπέκτεινε τοὺς ἰχθύας αὐτῶν. Ἐξείρψεν ἡ γῆ αὐτῶν βατράχους, ἐν τοῖς ταμίαις τῶν βασιλείων αὐτῶν. Εἶπε καὶ ἦλθε κυνόμυαι, καὶ σκνίπες ἐν πᾶσι τοῖς ὀρίοις αὐτῶν. Ἔθετο τὰς βροχὰς αὐτῶν χέλαζαν, πῦρ καταφλέγον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν. Καὶ ἐπάταξε τὰς ἀμπέλους αὐτῶν, καὶ τὰς συκάς αὐτῶν· καὶ συνέτριψε πᾶν ξύλον ὀρίου αὐτῶν. Εἶπε, καὶ ἦλθεν ἀκρίς, καὶ βροῦχος, οὗ οὐκ ἦν ἄ-

ριθμός. Καὶ κατέφαγε πάντα χόρτον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν, καὶ κατέφαγε πάντα τὸν καρπὸν τῆς γῆς αὐτῶν. Καὶ ἐπάταξε πᾶν πρωτότοκον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν, ἀπαρχὴν παντὸς πένου αὐτῶν. Καὶ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐν ἀργυρίῳ καὶ χρυσίῳ, καὶ οὐκ ἦν ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν ὁ ἄσθενών. Εὐφράνθη Αἴγυπτος ἐν τῇ ἐξόδῳ αὐτῶν, ὅτι ἐπέπεσεν ὁ φόβος αὐτῶν ἐπ' αὐτοὺς. Διεπέτασε νεφέλην εἰς σκέπην αὐτοῖς, καὶ πῦρ τοῦ φωτίσαι αὐτοὺς τὴν νύκτα. Ἦτησαν, καὶ ἦλθεν ὀρτυγομήτρεα καὶ ἄρτον οὐρανοῦ ἐνέπλησεν αὐτοὺς. Διέρρηξε πέτραν, καὶ ἔρρῳησαν ὕδατα, ἐπορεύθησαν ἐν ἀνύδροις ποταμοί. Ὅτι ἐμνήσθη τοῦ λόγου τοῦ ἁγίου αὐτοῦ, τοῦ πρὸς Ἀβραάμ τὸν δούλον αὐτοῦ. Καὶ ἐξήγαγε τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει, καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ ἐν εὐφροσύνῃ. Καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς χώρας ἐθνῶν, καὶ πόρους λαῶν κατεκληρονόμησαν. Ὅπως ἂν φυλάξωσι τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, καὶ τὸν νόμον αὐτοῦ ἐκζητήσωσι.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ

ΨΑΛΜΟΣ ΡΕ'. 105.

Ἀλληλουῖα.

Εξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι χρηστός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας τοῦ Κυρίου, ἀκρυστὰς ποιήσει πάσας τὰς αἰνέσεις αὐτοῦ; Μακάριοι οἱ φυλάσσοντες κρίσιν καὶ ποιοῦντες δικαιοσύνην ἐν παντὶ καιρῷ. Μνήσθητι ἡμῶν Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ τοῦ λαοῦ σου, ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῷ σωτηρίῳ σου. Τοῦ ἰδεῖν ἐν τῇ χρηστότητι τῶν ἐκλεκτῶν σου, τοῦ εὐφρανθῆναι ἐν τῇ εὐφροσύνῃ τοῦ ἔθνους σου, τοῦ ἐπαινεῖσθαι μετὰ τῆς κληρονομίας σου. Ἡμάρτομεν μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν, ἠνομήσαμεν, ἠδίκησαμεν. Οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν Αἰγύπτῳ οὐ συνῆκαν τὰ θαυμάσιά σου, καὶ οὐκ ἐμ ἠέθησαν τοῦ πλήθους τοῦ ἑλέους σου. Καὶ παρεπικράναν ἐναδελφίνοντες ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ. Καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.

τοῦ, τοῦ γνωρίσαι τὴν δυναστείαν αὐτοῦ. Καὶ ἐπετίμησε τῇ
 Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, καὶ ἐξηράνθη· καὶ ᾤδήγησεν αὐτοὺς ἐν ἁ-
 βύσσῳ, ὡς ἐν ἐρήμῳ. Καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς ἐκ χειρὸς μισοῦντος,
 καὶ ἐλυτρώσατο αὐτοὺς ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν. Ἐκάλυψεν ὕδωρ τοὺς
 θλίβοντας αὐτούς· εἰς αὐτῶν οὐχ ὑπελείφθη. Καὶ ἐπίστευσαν
 τῷ λόγῳ αὐτοῦ, καὶ ᾔσταν τὴν αἶναισιν αὐτοῦ. Ἐτάχυναν, ἐπέ-
 λάθοντο τῶν ἔργων αὐτοῦ, οὐχ ὑπέμειναν τὴν βουλὴν αὐτοῦ.
 Καὶ ἐπαθύμνησαν ἐπιθυμίαν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἐπείρασαν τὸν
 Θεὸν ἐν ἀνύδρῳ. Καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς τὸ αἶτημα αὐτῶν, ἐξαπέ-
 στειλε πλησμονὴν εἰς τὰς ψυχὰς αὐτῶν. Καὶ παρώργισαν τὸν
 Μωϋσῆν ἐν τῇ παρεμβολῇ, τὸν Ἀαρὼν τὸν ἅγιον Κυρίου. Ἦ-
 νοιχθη ἡ γῆ, καὶ κατέπιε Δαθάν, καὶ ἐκάλυψεν ἐπὶ τὴν συνα-
 γωγὴν Ἀβιερῶν. Καὶ ἐξεκαύθη πῦρ ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν,
 φλῆξ κατέφλεξεν ἁμαρτωλοὺς. Καὶ ἐποίησαν μόσχον ἐν Χωρήθ,
 καὶ προσεκύνησαν τῷ γλυπτῷ. Καὶ ἠλλάξαντο τὴν δόξαν αὐ-
 τοῦ ἐν ὁμοιώματι μόσχου ἐσθίουτος χόρτον. Καὶ ἐπελάθοντο τοῦ
 Θεοῦ τοῦ σώζοντος αὐτοὺς, τοῦ ποιήσαντος μεγάλα ἐν Αἰγύπτῳ,
 θαυμάσια ἐν γῇ Χάμ. φοβερὰ ἐπὶ θαλάσσης Ἐρυθρᾶς. Καὶ εἶπε
 τοῦ ἐξολοθρεῦσαι αὐτοὺς, εἰ μὴ Μωϋσῆς ὁ ἐλεγκτὸς αὐτοῦ ἔστη
 ἐν τῇ θραύσει ἐνώπιον αὐτοῦ. Τοῦ ἀποστρέψαι τὸν θυμὸν αὐτοῦ,
 τοῦ μὴ ἐξολοθρεῦσαι αὐτοὺς. Καὶ ἐξουδένωσαν γῆν ἐπιθυμητήν,
 οὐκ ἐπίστευσαν τῷ λόγῳ αὐτοῦ. Καὶ ἐγόγισαν ἐν τοῖς σκηνώ-
 μασιν αὐτῶν, οὐκ εἰσῆκουσαν τῆς φωνῆς Κυρίου. Καὶ ἐπῆρε τὴν
 χεῖρα αὐτοῦ ἐπ' αὐτούς, τοῦ καταβαλεῖν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ.
 Καὶ τοῦ καταβαλεῖν τὸ σπέρμα αὐτῶν ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ δια-
 σκορπίσαι αὐτοὺς ἐν ταῖς χώραις. Καὶ ἐτελέσθησαν τῷ Βεελφε-
 γῶρ, καὶ ἔφαγον θυσίας νεκρῶν. Καὶ παρώξυναν αὐτὸν ἐν τοῖς
 ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν, καὶ ἐπληθύνθη ἐν αὐτοῖς ἡ πτώσις. Καὶ ἔ-
 στη Φινεὲς καὶ ἐξιλάσατο· καὶ ἐκόπασεν ἡ θραῦσις. Καὶ ἐλογί-
 σθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἕως τοῦ αἰῶνος.
 Καὶ παρώργισαν αὐτὸν ἐπὶ ὕδατος ἀντιλογίας, καὶ ἐκακώθη
 Μωϋσῆς δι' αὐτούς· ὅτι παρεπίκραναν τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ διέ-
 στειλεν ἐν τοῖς χεῖλεσιν αὐτοῦ. Οὐκ ἐξωλόθρευσαν τὰ ἔθνη, ἀ
 εἶπε Κύριος αὐτοῖς. Καὶ ἐμίγησαν ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἔμαθον τὰ
 ἔργα αὐτῶν· καὶ ἐδούλευσαν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν, καὶ ἐγεννήθη

αὐτοῖς εἰς σκάνδαλον. Καὶ ἔθυσαν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν, καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν τοῖς δαιμονίοις. Καὶ ἐξέχεαν αἷμα ἁθῶν, αἷμα υἱῶν αὐτῶν καὶ θυγατέρων, ὧν ἔθυσαν τοῖς γλυπτοῖς Χαναάν. Καὶ ἐφρονοκτονήθη ἡ γῆ ἐν τοῖς αἵμασι, καὶ ἐμίανθη ἐν τοῖς ἔργοις αὐτῶν, καὶ ἐπόρνευσαν ἐν τοῖς ἐπιτηδεύασιν αὐτῶν. Καὶ ὀργίσθη θυμῷ Κύριος ἐπὶ τὴν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐδδελύζατο τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ. Καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς χεῖρας ἐχθρῶν, καὶ ἐκυρίευσαν αὐτῶν οἱ μισοῦντες αὐτούς. Καὶ ἐθλίψαν αὐτούς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν, καὶ ἐταπεινώθησαν ὑπὸ τὰς χεῖρας αὐτῶν. Πλεονάκεις ἐρρύσατο αὐτούς· αὐτοὶ δὲ παρεπύκρναν αὐτὸν ἐν τῇ βουλῇ αὐτῶν, καὶ ἐταπεινώθησαν ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν. Καὶ εἶδε Κύριος ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς, ἐν τῷ αὐτὴν εἰσακουῖσαι τῆς δεήσεως αὐτῶν. Καὶ ἐμνήσθη τῆς διαθήκης αὐτοῦ, καὶ μετεμελήθη κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἔλεους αὐτοῦ. Καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς εἰς ἐκτιμῆς· ἐναντίον πάντων τῶν αἰχμαλωτευσάντων αὐτούς. Σῶσον ἡμᾶς, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐπισυνάγαγε ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐθνῶν. Τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ἐνόχῳ σου τῷ ἁγίῳ, τοῦ ἐγκασχῆσθαι ἐν τῇ αἰνέσει σου. Εὐλογητός Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος· καὶ ἔρει πᾶς ὁ λαός· Γένοιτο, γένοιτο.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΣ'. 106.

Ἀλληλούϊα

Εξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι χρηστὸς ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Εἰπάτωσαν οἱ λελυτρωμένοι ὑπὸ Κυρίου, οὗ ἐλυτρώσατο ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ, καὶ ἐκ τῶν χωρῶν συνήγαγεν αὐτούς. Ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν, καὶ βορρᾶ, καὶ θαλάσσης.

Επλανήθησαν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐν γῇ ἀνύδρῳ, ὁδὸν πόλεως κοιμητηρίου οὐχ εὖρον. Πεινῶντες καὶ διψῶντες ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐν αὐτοῖς ἐξέλιπε. Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς. Καὶ ὠδήγησεν αὐτούς εἰς ὁδὸν εὐθείαν, τοῦ πορευθῆναι εἰς πόλιν κοιμητηρίου. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἔλεη αὐτοῦ

καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων. Ὅτι ἐχώρ-
 τασε ψυχὴν κενήν, καὶ ψυχὴν πεινώσαν ἐνέπλησεν ἀγαθῶν. Κα-
 θημένους ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου, πεπεδημένους ἐν πτω-
 χείᾳ καὶ σιδήρῳ. Ὅτι παρεπίκραναν τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ καὶ
 τὴν βουλὴν τοῦ Ὑψίστου παρώξυναν. Καὶ ἐταπεινώθη ἐν κό-
 ποις ἡ καρδία αὐτῶν, ἡσθένησαν, καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν. Καὶ
 ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς, καὶ ἐκ τῶν ἀ-
 ναγκῶν αὐτῶν ἔσωσεν αὐτούς. Καὶ ἐξήγαγεν αὐτούς ἐκ σκό-
 τους καὶ σκιᾷ θανάτου, καὶ τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν διέρρηξεν.
 Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἔλεῃ αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυ-
 μάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων. Ὅτι συνέτριψε πύλας
 χαλκᾶς, καὶ μοχλοὺς σιδηροὺς συνέθλασεν. Ἀντελάβετο αὐ-
 τῶν ἐξ ὁδοῦ ἀνομίας αὐτῶν· διὰ γὰρ τὰς ἀνομίας αὐτῶν ἐτα-
 πεινώθησαν. Πᾶν βρῶμα ἐβδελύξατο ἡ ψυχὴ αὐτῶν, καὶ ἤγγι-
 σαν ἕως τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου. Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν
 τῷ θλίβεσθαι αὐτούς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἔσωσεν αὐτούς.
 Ἀπέστειλε τὸν λόγον αὐτοῦ, καὶ ἔσκατο αὐτούς, καὶ ἐρύσατο
 αὐτούς ἐκ τῶν δικηθροῶν αὐτῶν. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυ-
 ρίῳ τὰ ἔλεῃ αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀν-
 θρώπων. Καὶ θυσάτωσαν αὐτῶν θυσίαν αἰνέσεως, καὶ ἐξαγγει-
 λάτωσαν τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν ἀγαλιάσει. Οἱ καταβαίνοντες εἰς
 θάλασσαν ἐν πλοίοις, ποιοῦντες ἐργασίαν ἐν ὕδασι πολλοῖς. Αὐ-
 τοὶ εἶδον τὰ ἔργα Κυρίου, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ ἐν τῷ βυθῷ.
 Εἶπε, καὶ ἔστη πνεῦμα καταιγίδος, καὶ ὑψώθη τὰ κύματα
 αὐτῆς. Ἀναβαίνουνσιν ἕως τῶν οὐρανῶν, καὶ καταβαίνουνσιν
 ἕως τῶν ἀβύσσων· ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐν κακοῖς ἐτήκετο. Ἐτα-
 ράχθησαν ἐσαλεύθησαν ὥς ὁ μεθύων, καὶ πᾶσα ἡ σοφία αὐ-
 τῶν κατεπόθη. Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι
 αὐτούς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἐξήγαγεν αὐτούς. Καὶ ἐ-
 πέταξε τῇ καταιγίδι, καὶ ἔστη εἰς αὐραν, καὶ εἰσέγησαν τὰ
 κύματα αὐτῆς. Καὶ εὐφράνθησαν, ὅτι ἠσύχασαν, καὶ ὠδήγησεν
 αὐτούς ἐπὶ λιμένα θελήματος αὐτοῦ. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ
 Κυρίῳ τὰ ἔλεῃ αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν
 ἀνθρώπων. Ὑψώσατωσαν αὐτόν ἐν ἐκκλησίᾳ λαοῦ, καὶ ἐν κα-
 θίδρα πρεσβυτέρων αἰνεσάτωσαν αὐτόν. Ἔθετο ποταμοὺς εἰς

ἐρημον, καὶ διεξόδους ὑδάτων εἰς οἶψαν. Γῆν καρποφόρον εἰς ἄλμην, ἀπὸ κακίας τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ. Ἔθετο ἐρημον εἰς λίμνας ὑδάτων, καὶ γῆν ἀνυδρον εἰς διεξόδους ὑδάτων. Καὶ κατώκησεν ἐκεῖ πεινῶντας, καὶ συνεστήσατο πόλεις κατοικεσίας. Καὶ ἐσπεῖραν ἀγρούς, καὶ ἐρύττευσαν ἀμπελώνας, καὶ ἐποίησαν καρπὸν γεννήματος. Καὶ εὐλόγησεν αὐτούς, καὶ ἐπληθύνθησαν σφόδρα, καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν οὐκ ἐσμίχρυνε. Καὶ ὠλιγώθησαν, καὶ ἐκακώθησαν ἀπὸ θλίψεως κακῶν καὶ ὀδύνης. Ἐξεχύθη ἐξουδένωσις ἀπ' ἄρχοντας αὐτῶν, καὶ ἐπλάνησεν αὐτοὺς ἐν ἀβάτῳ καὶ εὐχ ὁδῶ. Καὶ ἐβοήθησε πένητι ἐκ πτωχείας, καὶ ἔθετο ὡς πρόβατα πατριάς. Ὄψονται εὐθείς καὶ ὑψρανθήσονται, καὶ πᾶσα ἀνομία ἐμφράξει τὸ στόμα αὐτῆς. Τίς σοφὸς καὶ φυλάξει ταῦτα καὶ συνήσει τὰ ἑλέη τοῦ Κυρίου. Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΖ'. 107.

ᾠδὴ· ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Ἔτοιμη ἡ καρδίᾳ μου, ὁ Θεός, ἔτοιμη ἡ καρδίᾳ μου, ἤτοιμα καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ σου. Ἐξεγέρθητι ἡ δόξα σου, ἐξεγέρθητι ψαλτήριον καὶ κιθάρα, ἐξεγερθήσομαι ὄρθρου. Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν λαοῖς, Κύριε, ψαλῶ σοι ἐν ἔθνεσιν. Ὅτι μέγα ἐπάνω τῶν οὐρανῶν τὸ ἑλέος σου, καὶ ἕως τῶν νεφελῶν ἡ ἀλήθειά σου. Ῥψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς, ὁ Θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου. Ὅπως ἂν ρυσθῶσιν οἱ ἀγαπητοί σου, σῶσον τῇ δεξιᾷ σου, καὶ ἐπάκουσόν μου· ὁ Θεός ἐλάλησεν ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ. Ὑψωθήσομαι, καὶ διαμεριῶ Σίκιμα, καὶ τὴν κοιλάδα τῶν σκηνῶν διαμετρήσω. Ἐμός ἐστι Γαλαάδ, καὶ ἐμός ἐστι Μανασσῆς, καὶ Ἐφραὶμ ἀντίληψις τῆς κεφαλῆς μου. Ἰούδας βασιλεὺς μου· Μωάβ λέβης τῆς ἐλπίδος μου· Ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν ἐπιβαλὼν τὸ ὑπόδημά μου· ἐμοὶ ἀλλόφυλοι ὑπετάγησαν. Τίς ἀπάξει με εἰς πόλιν περιοχῆς; ἢ τίς ὁδηγήσει με ἕως τῆς Ἰδουμαίας; Οὐχὶ σὺ ὁ Θεός, ὁ ἀπωσάμενος ἡμᾶς; καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ, ὁ Θεός ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν; Δός ἡμῖν βοήθειαν ἐκ θλίψεως, καὶ ματαίᾳ σωτηρίᾳ ἀνθρώπου. Ἐν τῷ Θεῷ

ποιήσωμεν δύναμιν, καὶ αὐτὸς ἐξουδενώσῃ τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΗ'. 108.

Εἰς τὸ τέλος. Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Ὁ Θεός, τὴν αἰνεσίμ μου μὴ παρασιωπήσῃς· ὅτι στόμα ἁμαρτωλοῦ καὶ στόμα δολίου ἐπ' ἐμέ ἠνοίχθη. Ἐλάλησαν κατ' ἐμοῦ γλώσση δολίᾳ, καὶ λόγοις μίσους ἐκύκλωσάν με, καὶ ἐπολέμησάν με ὡρεάν. Ἀντὶ τοῦ ἀγαπήν με, ἐνδιέβαλλόν με, ἐγὼ δὲ προσηυχόμην. Καὶ ἔθεντο κατ' ἐμοῦ κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, καὶ μῖσος ἀντὶ τῆς ἀγαπήσεώς μου. Κατάστησον ἐπ' αὐτὸν ἁμαρτωλόν, καὶ διάβολος στήτω ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ. Ἐν τῷ κρίνεσθαι αὐτὸν ἐξέλθοι καταδεδικασμένος, καὶ ἡ προσευχὴ αὐτοῦ γενέσθω εἰς ἁμαρτίαν. Γενηθήτωσαν αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὀλίγαι, καὶ τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ λάβοι ἕτερος. Γενηθήτωσαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ὄρφανοί, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ χήρα. Σαλευόμενοι μεταναστήτωσαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ ἐπαιτησάτωσαν, ἐκβλήθήτωσαν ἐκ τῶν οἰκοπέδων αὐτῶν. Ἐξερευνησάτω δανειστὴς πάντα ὅσα ὑπαρχεῖ αὐτῷ; καὶ διαρπασάτωσαν ἄλλότριοι τοὺς πόνους αὐτοῦ. Μὴ ὑπαρξάτω αὐτῷ ἀντιλήπτωρ, μηδὲ γενηθήτω οἰκτίρμων τοῖς ὄρφανοῖς αὐτοῦ. Γενηθήτω τὰ τέκνα αὐτοῦ εἰς ἐξολόθρευσιν, ἐν γενεᾷ μιᾷ ἐξαλειφθεῖν τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἀναμνησθεῖν ἡ ἄνομία τῶν πατέρων αὐτοῦ ἔναντι Κυρίου, καὶ ἡ ἁμαρτία τῆς μητρὸς αὐτοῦ μὴ ἐξαλειφθεῖν. Γενηθήτωσαν ἑναντίον Κυρίου διαπαντός, καὶ ἐξολοθρευθεῖν ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν. Ἀνθ' ὧν οὐκ ἐμνήσθη ποιῆσαι ἔλεος· καὶ κατεδίωξεν ἄνθρωπον πένητα καὶ πτωχόν, καὶ κατανενυγμένον τῇ καρδίᾳ τοῦ θανατῶσαι. Καὶ ἠγάπησε κατάραν, καὶ ἤξει αὐτῷ, καὶ οὐκ ἠθέλησεν εὐλογίαν, καὶ μακρυνθήσεται ἀπ' αὐτοῦ. Καὶ ἐνεδύσατο κατάραν ὡς ἱμάτιον, καὶ εἰσῆλθεν ὥσει ὕδωρ εἰς τὰ ἔγκατα αὐτοῦ, ὥσει ἔλαιον ἐν τοῖς ὀστέοις αὐτοῦ. Γενηθήτω αὐτῷ ὡς ἱμάτιον, ὃ περιβάλλεται καὶ ὥσει ζῶν, ἣν διαπαντός περιζώννυται. Τοῦτο τὸ ἔργον, τῶν ἐνδιεβαλλόντων με παρὰ Κυρίου; καὶ τῶν λαλούντων πονηρὰ κατὰ τῆς ψυχῆς

μου. Καὶ σύ, Κύριε, Κύριε, τοίησον μετ' ἐμοῦ ἕνεκεν τοῦ ἐνδοματός σου, ὅτι χρηστόν τὸ ἔλεός σου. Ρῥοαί με ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγώ, καὶ ἡ καρδία μου ταπείνεται ἐντοῖς σου. Ὡσαὶ σκιαὶ ἐν τῷ ἐκκλῆλαι αὐτὴν ἀντακρυβήν, ἔξωσανθες ὡσαὶ ἀκρίδες. Τὰ γόνατά μου ἠσθένησαν ἀπὸ νηστίας, καὶ ἡ σάργξ μου ἠλλοιωθῆ δι' ἔλαιον. Κἀγὼ ἐγενήθην ὡσεὶς αὐτοῖς, εἶδοσάν με, ἐσάλευσαν κεφαλὰς αὐτῶν. Βοήθησόν μοι, Κύριε ὁ Θεός μου, καὶ σῶσόν με κατὰ τὸ ἔλεός σου. Καὶ γνώτωσαν, ὅτι χεὶρ σου αὕτη, καὶ σύ, Κύριε, ἐποίησας αὐτήν. Καταράσσονται αὐτοί, καὶ σὺ εὐλογήσεις· οἱ ἰπτανιστάμενοί μοι αἰσχυνθήτωσαν, ὁ δὲ δούλός σου εὐφρανθήσεται. Ἐνδυσάσθωσαν οἱ ἐνδιαβάλλοντές με ἐντροπήν, καὶ περιβαλέσθωσαν ὡς διπλοῖδα αἰσχύνῃν αὐτῶν. Ἐξομολογήσομαι τῷ κυρίῳ σφόδρα ἐν τῷ στόματί μου, καὶ ἐν μέσῳ πολλῶν αἰνέσω αὐτόν. Ὅτι παρέστη ἐκ δεξιῶν πένητος, τοῦ σῶσαι ἐκ τῶν καταδικαζόντων τὴν ψυχὴν μου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ ΕΚΤΟΝ

ΨΑΛΜΟΣ ΡΘ'. 109.

Τῷ Δαυίδ.

Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου. Ράβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ σοι Κύριος ἐκ Σιών· καὶ κατακυριεύει ἐν μέσῳ τῶς ἐχθρῶν σου. Μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῇ· δυνάμεώς σου, ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἁγίων σου. Ἐκ χειρὸς προῦ Ἐωσφόρου ἐγέννησά σε. Ὡμοσε Κύριος, καὶ σὺ μετακληθήσεται, σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ. Κύριος ἐκ δεξιῶν σου συνέθλασεν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς αὐτοῦ βασιλεῖς. Κρινεῖ ἐν τοῖς ἔθνεσι, πληρώσει πτώματα, καὶ ἐσώσει κεφαλὰς ἐπὶ γῆς πολλῶν. Ἐκ χειμάρρου ἐκ τοῦ ποταμοῦ διὰ τοῦτο ὑψώσει κεφαλὴν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΓ'. 110.

'Αλληλουϊα.

Εξομολογήσεμαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ μου, ἐν βουλῇ εὐθέων καὶ συναγωγῇ. Μεγάλα τὰ ἔργα Κυρίου ἐξεζητημένα εἰς πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ. Ἐξομολόγησις καὶ μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Μνεῖαν ἐποίησατο τῶν θαυμασίων αὐτοῦ· ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων ὁ Κύριος, τροφήν ἔδωκε τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. Μνησθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ· ἰσχύν ἔργων αὐτοῦ ἀνήγγειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ. Τοῦ δοῦναι αὐτοῖς κληρονομίαν ἐθνῶν· ἔργα χειρῶν αὐτοῦ ἀλήθεια καὶ κρίσις. Πιστὰί πάσαι αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ, ἐστηριγμέναι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πεποιημέναι ἐν ἀληθείᾳ καὶ εὐθύτητι. Λύτρωσιν ἀπέστειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ· ἐνετείλατο εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκη αὐτοῦ. Ἅγιον καὶ φοβερόν τὸ ὄνομα αὐτοῦ· ἀρχὴ σοφίας, φόβος Κυρίου. Σύνεσις δὲ ἀγαθὴ πᾶσι τοῖς ποιῶσιν αὐτήν· ἡ αἴνεσις αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΙΑ'. 111.

'Αλληλουϊα.

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα. Δυνατὸν ἐν τῇ γῇ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ· γενεὰ εὐθέων εὐλογηθήσεται. Δόξα καὶ πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἐξανέτειλεν ἐν σκότει φῶς τοῖς εὐθέσιν· ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων καὶ δίκαιος. Χρηστὸς ἀνὴρ ὁ οἰκτείρων καὶ κυχρῶν, οἰκονομήσει τοὺς λόγους αὐτοῦ ἐν κρίσει ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα οὐ σαλευθήσεται. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος· ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθήσεται. Ἐτοίμη ἡ καρδία αὐτοῦ ἐλπίζειν ἐπὶ Κύριον· ἐστήρικται ἡ καρδία αὐτοῦ, οὐ μὴ φοβηθῇ, ἕως οὐ ἐπὶ δὴ ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ. Ἐσκόρπισεν, ἔδωκε τοῖς πένησιν, ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

τὸ κέρας αὐτοῦ ὑψωθήσεται ἐν δόξῃ. Ἀμαρτωλὸς ὀψεται, καὶ ὀργισθήσεται, τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ βρῦξει, καί, τακῆσεται ἐπιθυμία ἁμαρτωλοῦ ἀπολεῖται.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΙΒ'. 112.

Ἀλληλούϊα.

Αἰνεῖτε παῖδες Κύριον, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου. Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. Ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δυσμῶν, αἰνετὸν τὸ ὄνομα Κυρίου. Ὑψηλὸς ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη ὁ Κύριος, ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ἡ δόξα αὐτοῦ. Τίς ὡς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν; ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ. Ὁ ἐγείρων ἀπὸ γῆς πτωχόν, καὶ ἀπὸ κοπρίας ἀνυψῶν πένητα. Τοῦ καθίσει αὐτὸν μετὰ ἀρχόντων, μετὰ ἀρχόντων λαοῦ αὐτοῦ. Ὁ κατοικίζων στείραν ἐν οἴκῳ, μητέρα ἐπὶ τέκνῳ εὐφρανομένην.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΙΓ'. 113.

Ἀλληλούϊα.

Εν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οἴκου Ἰακώβ ἐκ λαοῦ βαβυλῶν. Ἐγε ἔβη Ἰουδαία ἀνίσταται αὐτοῦ Ἰσραὴλ ἐξ οὐσίκ αὐτοῦ. Ἡ θλιπτοῦσα εἶδε καὶ ἐφυγεν, ὁ Ἰουδανὸς ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω. Τα ὄρη ἰσκιετῆα ὡσεὶ κοίτη, καὶ οἱ πύργοι ὡς ἔρηνα προβάτων. Τί σοί ἐστι ἡ θλιπτοῦσα ὅτι ἐφυγες; καὶ σὺ, Ἰουδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω; Τα ὄρη ὅτι ἐσκιρτήσονται ὡς ἐρηνοὶ καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἔρηνα προβάτων; Ἀπὸ προσώπου Κυρίου ἐσαλεύθη ἡ γῆ, ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ. Ἐνὶ στρεψυχνότητι τὴν πέτραν εἰς λίμνας ὑδάτων, καὶ τὴν ἰσοπέδον εἰς πηγάς ὑδάτων. Μὴ ἡ γῆ. Κύριε μὴ ἡμῖν. Ἐλλὰ ἡ τῷ ὁ ὁ ματί σου ὁὗς δόξαν, ἐπὶ ᾧ ἐλέει σου. καὶ τῇ ἀντιθέσει σου. Μὴποτε εἰπῶσι τα ἔθνη. Που ἐστὶ ὁ Θεὸς αὐτῶν; Ὁ δὲ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ πάντα ὅσα ἠθέλησεν, ἐποίησεν.

σε. Τὰ εἶδολα τῶν ἐθνῶν ἀργύριον καὶ χρυσίον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων. Στόμα ἔχουσι, καὶ οὐ λαλήσουσιν· ὀφθαλμοὺς ἔχουσι, καὶ οὐκ ὄψονται. ὠτα ἔχουσι, καὶ οὐκ ἀκούσονται· ῥίνας ἔχουσι, καὶ οὐκ ὁσφρανθήσονται. Χεῖρας ἔχουσι, καὶ οὐ φηλαφήσουσι· πόδας ἔχουσι, καὶ οὐ περιπατήσουσιν· οὐ φωνήσουσιν ἐν τῇ λάρυγγι αὐτῶν. Ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιντο ὁ ποιῶντες αὐτά, καὶ πάντες οἱ πεπειθότες ἐπ' αὐτοῖς. Οἶκος Ἰσραὴλ ἤλπισεν ἐπὶ Κύριον· βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστίν. Οἶκος Ἀαρὼν ἤλπισεν ἐπὶ Κύριον· βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστίν. Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον ἤλπισαν ἐπὶ Κύριον· βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστί. Κύριος μνησθεὶς ἡμῶν, εὐλόγησεν ἡμᾶς· Εὐλόγησε τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, εὐλόγησε τὸν οἶκον Ἀαρὼν. Εὐλόγησε τοὺς φοβουμένους τὸν Κύριον, τοὺς μικροὺς μετὰ τῶν μεγάλων. Προσθεῖη Κύριος ἐφ' ὑμᾶς, ἐφ' ὑμᾶς καὶ ἐπὶ τρυφὴν υἱοὺς ὑμῶν. Εὐλογημένοι ἡμεῖς τῷ Κυρίῳ τῷ ποιήσαντι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ τῷ Κυρίῳ, τὴν δὲ γῆν ἔδωκε τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων. Οὐχ οἱ νεκροὶ αἰνέσουσί σε, Κύριε, οὐδὲ πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς ᾄδου. Ἀλλ' ἡμεῖς οἱ ζῶντες εὐλογήσομεν τὸν Κύριον, ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΙΑ'. 114.

Ἀλληλουῖα.

Ἡγάπησα, ὅτι εἰσακούσεται Κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου. Ὅτι ἔκλινε τὸ οὖς αὐτοῦ ἐμοί, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις μου ἐπικαλέσομαι. Περίσχον με ᾠδίνες θανάτου, κίνδυνοι ᾄδου εὐροσάν με. Θλίψιν καὶ ὀδύνην εὐρόν, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπεκαλεσάμην. Ὡ Κύριε, ῥύσαι τὴν ψυχὴν μου. Ἐλεῆμων ὁ Κύριος καὶ δίκαιος. καὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλεεῖ. Φυλάσσων τὰ νήπια ὁ Κύριος· ἐταπεινώθην καὶ ἔσωσέ με. Ἐπίστρεψον, ψυχὴ μου, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, ὅτι Κύριος ἐνηργέτησέ σε. Ὅτι ἐξείλατο τὴν ψυχὴν μου ἐκ θανάτου, τοὺς ὀφθαλμοὺς μου

ἀπὸ δακρῶν, καὶ τοὺς πόδας μου ἀπὸ ὀλισθήματος. Εὐκρε-
στήσω ἐνώπιον Κυρίου ἐν χώρᾳ ζώντων.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΙΕ' . 115.

Ἀλληλούϊα.

Επίστευσα, διὸ ἐλάλησα· ἐγὼ δὲ ἐταπεινώθην σφόδρα.
Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου· Πᾶς ἄνθρωπος ψεύστης. Τί
ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων ὧν ἀνταπέδωκέ μοι; Πο-
τήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.
Τὰς εὐχάς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω ἐναντίον παντός τοῦ λαοῦ
αὐτοῦ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ. ὦ
Κύριε, ἐγὼ δοῦλος σός, ἐγὼ δοῦλος σός καὶ υἱὸς τῆς παιδείας
σου, διέρρηξας τοὺς δεσμούς μου. Σοὶ θύσω θυσίαν αἰνέσεως,
καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου ἐπικαλέσομαι. Τὰς εὐχάς μου τῷ Κυ-
ρίῳ ἀποδώσω ἐναντίον παντός τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ἐν αὐλαῖς οἴ-
κου Κυρίου, ἐν μέσῳ σου Ἱερουσαλήμ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΙΣ' . 116.

Ἀλληλούϊα.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη. ἱπαινέσατε αὐτὸν
πάντες οἱ λαοί. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς,
καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΙΖ' . 117.

Ἀλληλούϊα.

Εξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Εἰπάτω δὴ εἰς Ἰσραὴλ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς
τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Εἰπάτω δὴ εἰς Ἀαρὼν, ὅτι ἀ-
γαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Εἰπάτωσαν δὴ πάν-

τες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸς ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ἐκ θαλίφως ἐπεκαλεσάμην τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου εἰς πλατυσμόν. Κύριος ἐμοὶ βοηθός, καὶ οὐ φοβηθήσμαι τί περήσει μοι ἄνθρωπος, Κύριος ἐμοὶ βοηθός, κἀγὼ ἐπόψομαι τοὺς ἐχθρούς μου. Ἀγαθὸν πεποιθέναι ἐπὶ Κύριον, ἢ πεποιθέναι ἐπ' ἄνθρωπον. Ἀγαθὸν ἐλπίζειν ἐπὶ Κύριον, ἢ ἐλπίζειν ἐπ' ἄρχουσι. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς. Κυκλώσαντες ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς. Ἐκύκλωσάν με ὥσει μέλισσαι κηρίον, καὶ ἐξεκκαύθησαν ὡς πῦρ ἐν ἀκάνθαις, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς. Ὡς αὐτὴ ἀντεπάτην τοῦ πεπεῖν, καὶ ὁ Κύριος ἀντελάβετό μου. Ἰσχύς μου καὶ ὑμνησίς μου ὁ Κύριος, καὶ ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν. Φωνὴ ἀγαλλιάσεως καὶ σωτηρίας ἐν σκηναῖς δικαίων. Δεξιὰ Κυρίου ἐποίησε δύναμιν, δεξιὰ Κυρίου ὕψωσε με, δεξιὰ Κυρίου ἐποίησε δύναμιν. Οὐκ ἀποθανοῦμαι, ἀλλὰ ζήτομαι, καὶ διηγῆσμαι τὰ ἔργα Κυρίου. Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος, καὶ τῷ θανάτῳ οὐ παρεῶδά με. Ἀνοιχτέ μοι πύλας δικαιοσύνης, εἰσελθὼν ἐν αὐταῖς, ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ· αὕτη ἡ πύλη τοῦ Κυρίου, δίκαιοι εἰσελεύσονται ἐν αὐτῇ. Ἐξομολογήσομαί σοι, ὅτι ἐπήκουσάς μου, καὶ ἐγένου μοι εἰς σωτηρίαν. Λίθον, ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. Αὕτη ἡ ἡμέρα ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανώμεθα ἐν αὐτῇ. Ὡς Κυρίῳ· σῶσον δὴ ὦ Κυρίῳ εὐδόωτον δὴ. Εὐλογημέος ὁ ἐχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου· Εὐλογηκέναι ὑμᾶς ἐξ οἴκου Κυρίου. Ὡς Κύριος, καὶ ἐπεφάνεν ἡμῖν. Στυτήτασθε ἐς τὴν ἐν τοῖς πυκοζυγίῳ. Ὡς τῶν κεράτων τοῦ θυγιάττηριου. Ὁ Θεός μου εἰ πύ. καὶ ἐξομολογήσομαι σοι· ὁ Θεός μου εἰ σύ, καὶ ὕψωσέ σε. Ἐξομολογήσομαί σοι, ὅτι ἐπήκουσάς μου, καὶ ἐγένου μοι εἰς σωτηρίαν. Ἐξομολογήσασθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἐχθρός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Δοξῇ, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ

ΨΑΛΜΟΣ ΡΙΗ'. 118.

Ὁ Ἀνωμος.

Στάσις πρώτη.

Μακάριοι οἱ ἄνωμοι ἐν ὁδῷ, οἱ πορευόμενοι ἐν νόμῳ Κυρίου. Μακάριοι οἱ ἐξεγενῶντες τὰ μαρτύρια αὐτοῦ, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ἐκζητήσουσιν αὐτόν. Οὐ γὰρ οἱ ἐργαζόμενοι τῇ ἀνομίᾳ ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ ἐπορεύθησαν. Σὺ ἐνετοίλω τὰς ἐντολάς σου, τοῦ φυλάσσεσθαι σφόδρα. Ὅφειλον κατευθυνθῆναι αἱ ὁδοί μου, τοῦ φυλάσσεσθαι τὰ δικαιώματά σου. Τότε οὐ μὴ αἰσχυθῶ, ἐν τῷ μὲ ἐπιβλέπειν ἐπὶ πάσας τὰς ἐντολάς σου. Ἐξομολογήσομαι σοι ἐν ἰσχύτῃ καρδίας, ἐν τῷ μεμαθηκέναι με τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου. Τὰ δικαιώματά σου φυλάξω, μὴ με ἐγκαταλίπῃς ἕως σφόδρα. Ἐν τίνι κατορθώσει νεώτερος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ; ἐν τῷ φυλάσσεσθαι τοὺς λόγους σου. Ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξεζήτησά σε, μὴ ἀπόσῃ με ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σοι. Ἐν τῇ καρδίᾳ μου ἔκρυψα τὰ λόγια σου, ὅπως ἂν μὴ ἁμάρτω σοι. Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, διδάζόν με τὰ δικαιώματά σου. Ἐν τοῖς χεῖλεσί μου ἐξήγγειλα πάντα τὰ κρίματα τοῦ στόματός σου. Ἐν τῇ ὁδῷ τῶν μαρτυρίων σου ἐτέρφθην, ὥς ἐπὶ παντὶ πλούτῳ. Ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου ἀδελεσχῆσω, καὶ κατανοήσω τὰς ὁδοὺς σου. Ἐν τοῖς δικαιώμασί σου μελετήσω, οὐκ ἐπιλήσομαι τῶν λόγων σου. Ἀπόδος τῷ δούλῳ σου, ζῆσόν με, καὶ φυλάξω τοὺς λόγους σου. Ἀποκάλυψον τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ κατανοήσω τὰ θαυμάσια ἐκ τοῦ νόμου σου. Πάροικος ἐγὼ εἰμι ἐν τῇ γῇ, μὴ ἀποκρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ τὰς ἐντολάς σου. Ἐπιπέθῃσιν ἡ ψυχὴ μου, τοῦ ἐπιθυμῆσαι τὰ κρίματά σου ἐν παντὶ καιρῷ. Ἐπειτήσας ὑπερῃφάνους ἐπικατάρκται οἱ ἐκκλίνοντες ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου. Πέριελε ἀπ' ἐμοῦ ὄνειδος καὶ ἐξουδένωσιν, ὅτι τὰ μαρτύριά σου ἐξεζήτησα. Καὶ γὰρ ἐκάθισαν ἄρχοντες, καὶ κατ' ἐμοῦ κατελάλουν· ὁ δὲ δοῦλός σου ἠδολέσχει ἐν τοῖς δικαιώμασί σου. Καὶ γὰρ τὰ μαρτύριά σου μελέτη μου ἐστὶ, καὶ αἱ συμβουλίαι μου τὰ δικαιώματά σου. Ἐκολλήθη τῷ ἐ-

δάφει ἡ ψυχὴ μου, ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον σου. Τὰς ὁδοὺς μου ἐξηγγείλα, καὶ ἐπήκουσάς μου· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Ὅδὸν δικαιωμάτων σου συνέτισόν με, καὶ ἀδολεσχήσω ἐν τοῖς θαυμασίοις σου. Ἐνύσταξεν ἡ ψυχὴ μου ἀπὸ ἀκητῶν, βεβαίωσόν με, ἐν τοῖς λόγοις σου. Ὅδὸν ἀδικίας ἀπόστησιν ἀπ' ἐμοῦ, καὶ τῷ νόμῳ σου ἐλέησόν με. Ὅδὸν ἀληθείας ἡρετισάμην, καὶ τὰ κρίματά σου οὐκ ἐπελανόμην. Ἐκολλήθην τοῖς μαρτυρίοις σου, Κύριε, μὴ με καταισχύνης. Ὅδὸν ἐντολῶν σου ἔβραμον, ὅταν ἐπλάτυνας τὴν καρδίαν μου. Νομεθέτησόν με, Κύριε, τὴν ὁδὸν τῶν δικαιωμάτων σου, καὶ ἐζητήσω αὐτὴν διὰ παντός. Συνέτισόν με, καὶ ἐξερευνήσω τὸν νόμον σου, καὶ φυλάξω αὐτὸν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου. Ὁδήγησόν με ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σου, ὅτι αὐτὴν ἠθέλησα. Κλῖνον τὴν καρδίαν μου εἰς τὰ μαρτύριά σου, καὶ μὴ εἰς πλεονεξίαν. Ἀπόστρεψον τοὺς ὀφθαλμούς μου, τοῦ μὴ ἰδεῖν ματαιότητα, ἐν τῇ ὁδῷ σου ζῆσόν με. Στήσον τῷ δούλῳ τὸ λόγιόν σου, εἰς τὸν φόβον σου. Περιέλε τὸν ὀνειδισμόν μου, ὃν ὑπώπτεισα, ὅτι τὰ κρίματά σου χρηστά. Ἰδεὺ ἐπισθύμησα τὰς ἐντολάς σου, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ζῆσόν με. Καὶ ἔλθοι ἐπ' ἐμὲ τὸ ἔλεός σου. Κύριε, τὸ σωτήριόν σου κατὰ τὸν λόγον σου. Καὶ ἀποκριθήσομαι τοῖς ὀνειδίζουσί μοι λόγον, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ τοῖς λόγοις σου. Καὶ μὴ περιέλης ἐκ τοῦ στόματός μου λόγον ἀληθείας ἕως σφόδρα, ὅτι ἐπὶ τοῖς κρίμασί μου ἐπήλπισα. Καὶ φυλάξω τὸν νόμον σου διαπαντός, εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Καὶ ἐπορευόμην ἐν πλατυσμῷ, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐξεζήτησα. Καὶ ἐλάλουν ἐν τοῖς μαρτυρίοις σου ἐναντίον βασιλέων, καὶ οὐκ ἠσχυνόμην. Καὶ ἐμελέτων ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου, αἷς ἠγάπησα σφόδρα, καὶ ἤρα τὰς χεῖράς μου πρὸς τὰς ἐντολάς σου ἅς ἠγάπησα, καὶ ἠδολέσχουν ἐν ταῖς δικαιώμασί σου. Μνήθητι τῶν λόγων σου τῷ δούλῳ σου, ὃν ἐπήλπισάς με. Αὕτη με παρεκάλεσεν ἐν τῇ ταπεινώσει μου, ὅτι τὸ λόγιόν σου ἐζήσέ με. Ὑπερήφανοι παρηνόμουν ἕως σφόδρα, ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐξέκλινα. Ἐμνήσθην τῶν κριμάτων σου ἀπ' αἰῶνος. Κύριε, καὶ παρεκλήθην. Ἀθυμία κατίσχε με ἀπὸ ἁμαρτωλῶν, τῶν ἐγκαταλιμπανόντων τὸν νόμον σου. Ψαλτὰ ᾗσάν μοι τὰ δικαιώματά σου ἐν τόπῳ παροικίας

μου. Ἐμνήσθην ἐν νυκτὶ τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, καὶ ἐφύλαξα τὸν νόμον σου. Αὕτη ἐγενήθη μοι, ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐξεζήτησα. Μερὶς μου εἶ, Κύριε, εἶπα τοῦ φυλάξασθαι τὸν νόμον σου. Ἐδεήθην τοῦ προσώπου σου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐλέησόν με κατὰ τὸ λόγιόν σου. Διελογισάμην τὰς ἑδούς σου, καὶ ἐπέστρεψα τοὺς πόδας μου εἰς τὰ μαρτύριά σου. Ἦτοιμάσθην, καὶ οὐκ ἐταράχθην, τοῦ φυλάξασθαι τὰς ἐντολάς σου. Σχοινία ἁμαρτωλῶν περιεπλάκησάν μοι, καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελάθόμην. Μεσονύκτιον ἐξηγειρόμην, τοῦ ἐξαμολογεῖσθαι σοι ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου. Μέτοχος ἐγὼ εἰμι πάντων τῶν φοβουμένων σε, καὶ τῶν φυλασσόντων τὰς ἐντολάς σου. Τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, πλήρης ἡ γῆ, τὰ δικαιώματά σου διδάξόν με. Χρηστότητα ἐποίησας μετὰ τοῦ δούλου σου, Κύριε, κατὰ τὸν λόγόν σου. Χρηστότητα καὶ παιδείαν καὶ γνῶσιν διδάξόν με, ὅτι ταῖς ἐντολαῖς σου ἐπίστευσα. Πρὸ τοῦ με ταπεινωθῆναι, ἐγὼ ἐπλημμέλησα, διὰ τοῦτο τὸ λόγιόν σου ἐφύλαξα. Χρηστός εἶ σύ, Κύριε, καὶ ἐν τῇ χρηστότητί σου διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου. Ἐπληθύνθη ἐπ' ἐμέ ἀδικία ὑπερηφάνων, ἐγὼ δὲ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξερευνήσω τὰς ἐντολάς σου. Ἐτυρώθην ὡς γάλα ἡ καρδία αὐτῶν, ἐγὼ δὲ τὸν νόμον σου ἐμελέτησα. Ἀγαθόν μοι ὅτι ἐταπεινώσας με, ὅπως ἂν μάθω τὰ δικαιώματά σου. Ἀγαθός μοι ὁ νόμος τοῦ στόματός σου ὑπὲρ χιλιάδας χρυσίου καὶ ἀργυρίου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

Στάσις δευτέρα.

Αἰ χεῖρές σου ἐποίησάν με, καὶ ἐπλασάν με· συνέτισόν με, καὶ μαθήσομαι τὰς ἐντολάς σου. Οἱ φοβούμενοί σε ὀψονται με, καὶ εὐφρανθήσονται, ὅτι εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα. Ἐγγων, Κύριε, ὅτι δικαιοσύνη τὰ κρίματά σου, καὶ ἀληθεία ἐταπεινώσας με. Γεννηθήτω δὴ τὸ ἔλεός σου τοῦ παρχαλέσαι με, κατὰ τὸ λόγιόν σου τῷ δούλῳ σου. Ἐλθέτωσάν μοι οἱ οἰκτιρμοί σου, καὶ ζήσομαι, ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστίν. Αἰσχυνθήτωσαν ὑπερήφανοι, ὅτι ἀδίκως ἠνόμησαν εἰς ἐμέ, ἐγὼ δὲ ἀ-

δολεσχῆσω ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου. Ἐπιστρεφάτωσάν με εἰ φοβοῖ
μενοί σε, καὶ οἱ γινώσκοντες τὰ μαρτύριά σου. Γενηθήτω ἡ καρ-
διά μου ἁμώμετος ἐν τοῖς δικαιώμασί σου, ὅπως ἂν μὴ αἰσχυνθῶ.
Ἐκλείπει εἰς τὸ σωτήριόν σου ἡ ψυχὴ μου, εἰς τοὺς λόγους σου
ἐπῆλπιτα. Ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου εἰς τὸ λόγιόν σου, λί-
γοντες. Πότε παρκαλέσεις με; Ὅτι ἐγενήθην ὡς ἄσχος ἐν πά-
χνῃ, τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην. Πόσαι εἰσὶν αἱ ἡ-
μέραι τοῦ δούλου σου; πότε ποιήσεις μοι ἐκ τῶν καταδικόντων
με κρίσιν; Διηγῆσαντό μοι παράνομοι ἀδολεσχίας, ἀλλ' οὐχ
ὡς ὁ νόμος σου, Κύριε. Πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου ἀλήθεια· ἀδίκως
κατεδίωξάν με, βοήθησόν μοι. Παρὰ βραχὺ συνετέλεσάν με ἐν
τῇ γῇ, ἐγὼ δὲ οὐκ ἐγκατέλιπον τὰς ἐντολάς σου. Κατὰ τὸ ἑ-
λεός σου ζήσόν με, καὶ φυλάξω τὰ μαρτύρια τοῦ στόματός σου.
Εἰς τὸν αἰῶνα Κύριε, ὁ λόγος σου διαμένει ἐν τῷ οὐρανῷ. Εἰς
γενεὰν καὶ γενεὰν ἡ ἀλήθειά σου· ἐθεμελίωσας τὴν γῆν, καὶ
διαμένει. Τῇ διατάξει σου διαμένει ἡμέρα, ὅτι τὰ σύμπαντα
δοῦλα σά. Εἰ μὴ ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστί, τότε ἂν ἄπω-
λόμην ἐν τῇ ταπεινώσει μου. Εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ ἐπιλάβωμαι
τῶν δικαιωμάτων σου, ὅτι ἐν αὐτοῖς ἐξήσας με.

Μέδν.

Σός εἰμι ἐγώ, σῶσόν με, ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐξεζή-
τησα. Ἐμὲ ὑπέμειναν ἁμαρτωλοὶ τοῦ ἀπολέσαι με· τὰ μαρτύ-
ριά σου συνῆκα. Πάσης συντελείας εἶδον πέρας, πλατεῖα ἡ ἐν-
τολή σου σφόδρα. Ὡς ἠγάπησα τὸν νόμον σου, Κύριε, ὅλην
τὴν ἡμέραν μελέτη μου ἐστί. Ὑπὲρ τοὺς ἐχθρούς μου ἐσόφι-
σάς με τὴν ἐντολήν σου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐμὴ ἐστί. Ὑπὲρ
πάντας τοὺς διδάσκοντάς με συνῆκα, ὅτι τὰ μαρτύριά σου με-
λέτη μου ἐστί. Ὑπὲρ πρεσβυτέρους συνῆκα, ὅτι τὰς ἐντολάς
σου ἐξεζήτησα. Ἐκ πάσης ὁδοῦ πονηρᾶς ἐκώλυσα τοὺς πόδας
μου, ὅπως ἂν φυλάξω τοὺς λόγους σου. Ἀπὸ τῶν κριμάτων
σου οὐκ ἐξέκλινα, ὅτι σὺ ἐνομοθέτησάς με. Ὡς γλυκέα τῷ λά-
ρυγγί μου τὰ λόγια σου, ὑπὲρ μέλι τῷ στόματί μου. Ἀπὸ τῶν
ἐντολῶν σου συνῆκα, διὰ τοῦτο ἐμίσησα πᾶσαν ὁδὸν ἀδικίας.
Λύχνος τοῖς ποσὶ μου ὁ νόμος σου, καὶ φῶς ταῖς τρύβοις μου.

Ὡμοσα καὶ ἔστησα τοῦ φυλάξασθαι τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου. Ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, Κύριε, ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον σου. Τὰ ἑκούσια τοῦ στόματός μου εὐδόκησον δὴ, Κύριε, καὶ τὰ κρίματά σου διδάξόν με. Ἡ ψυχὴ μου ἐν ταῖς χερσὶ σου διαπαντός, καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην. Ἐθεντο ἁμαρτωλοὶ παγίδα μοι καὶ ἐκ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἐπλανήθην. Ἐκκληρονόμησα τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι ἀγαλίαμα τῆς καρδίας μου εἰσίν. Ἐκλίνα τὴν καρδίαν μου τοῦ ποιῆσαι τὰ δικαιώματά σου εἰς τὸν αἰῶνα δι' ἀντάμειψιν. Παρανόμους ἐμίσησα, τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα. Βοηθός μου, καὶ ἀντιλήπτωρ μου εἶ σύ, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα. Ἐκκλίνατε ἀπ' ἐμοῦ πονηρευόμενοι, καὶ ἐξερευνήσω τὰς ἐντολάς τοῦ Θεοῦ μου. Ἀντιλαβοῦ μου κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ ζῆσόν με, καὶ μὴ καταισχύνης με ἀπὸ τῆς προσδοκίας μου. Βοήθησόν μοι, καὶ σωθήσομαι· καὶ μελετήσω ἐν τοῖς δικαιομασί σου διαπαντός. Ἐξουδένωσας πάντας τοὺς ἀποστατοῦντας ἀπὸ τῶν δικαιωμάτων σου, ὅτι ἔδικον τὸ ἐνθύμημα αὐτῶν. Παραβαίνοντας ἐλογισάμην πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς τῆς γῆς, διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰ μαρτύριά σου. Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας μου, ἀπὸ γὰρ τῶν κριμάτων σου ἐφοβήθην. Ἐποίησα κρίμα καὶ δικαιοσύνην, μὴ παραδῶς με τοῖς ἀδικοῦσι με. Ἐκδεῖξαι τὸν δούλόν σου εἰς ἀγαθόν, μὴ συκοφαντησάτωσάν με ὑπερήφανοι. Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐξέλιπον εἰς τὸ σωτήριόν σου, καὶ εἰ. τὸ λόγιον τῆς δικαιοσύνης σου Ποίητον μετὰ τοῦ δούλου σου κατὰ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὰ δικαιώματά σου διδάξόν με. Δούλός σου εἰμὶ ἐγὼ συνέτιτόν με, καὶ γνώτωμαι τὰ μυστήριά σου. Καιρὸς τοῦ ποιῆσαι τῷ Κυρίῳ, διεσκεδίσαν τον νόμον σου. Διὰ τοῦτο ἠγάτησα τὰς ἐντολάς σου ὑπὲρ χρυσίου καὶ τοπάζιον. Διὰ τοῦτο πρὸς πάσας τὰς ἐντολάς σου κατωρθόμην, πᾶσαν ὁδὸν ἔδικον ἐμίσητα. Ἐκυμαστὰ τὰ μαρτύριά σου, διὰ τοῦτο ἐξερεύνησεν αὐτὰ ἡ ψυχὴ μου. Ἡ δόηλωσις τῶν λόγων σου φωτιεῖ καὶ συνετιεῖ νηπίους. Τὸ στόμα μου ἤνοιξα, καὶ ἐβλύσα πνεῦμα, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐπεπόθουν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

Στάσις τρίτη.

Επίβλεψον ἐπ' ἐμέ καὶ ἐλέησόν με, κατὰ τὸ κρίμα τῶν ἀγαπώντων τὸ ὄνομά σου. Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ μὴ κατακυριεύσάτω μου πᾶσα ἀνομία. Λύτρωσέ με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων, καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σου. Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, καὶ διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου. Διεξόδους ὑδάτων κατέδυσαν οἱ ὀφθαλμοί μου, ἔπει οὐκ ἐφύλαξα τὸν νόμον σου. Δίκαιος εἶ, Κύριε, καὶ εὐθεῖαι αἱ κρίσεις σου. Ἐνετείλω δικαιοσύνην τὰ μαρτύριά σου, καὶ ἀλήθειαν σφόδρα. Ἐξέτηξέ με ὁ ζῆλός σου, ὅτι ἐπελάθοντο τῶν λόγων σου οἱ ἐχθροί μου. Πεπυρωμένον τὸ λόγιόν σου σφόδρα, καὶ ὁ δοῦλός σου ἠγάπησεν αὐτό. Νεώτερος ἐγὼ εἰμι, καὶ ἐξουδενωμένος, τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην. Ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ νόμος σου ἀλήθεια. Θλίψεις καὶ ἀνάγκαι εὗροσάν με, αἱ ἐντολαί σου μελέτη μου. Δικαιοσύνη τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα, συνέτισόν με, καὶ ζήσομαι. Ἐκέκραξα ἐν ὄλῃ καρδίᾳ μου ἐπάκουσόν μου, Κύριε, τὰ δικαιώματά σου ἐκζητήσω. Ἐκίκραξά σοι, σῶσόν με, καὶ φυλάξω τὰ μαρτύριά σου. Προέφθασα ἐν ἁωρίᾳ καὶ ἐκέκραξα, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα. Προέφθασαν οἱ ὀφθαλμοί μου πρὸς τὸν ὄρθρον τοῦ μελετᾶν τὰ λόγια σου. Τῆς φωνῆς μου ἄκουσον, Κύριε, κατὰ τὸ ἐλεός σου, κατὰ τὸ κρίμά σου ζῆσόν με. Προσέγγισαν οἱ καταδιώκοντές με ἀνομία, ἀπο δὲ τοῦ νόμου σου ἰμακρύθησαν. Ἐγγὺς εἰ σύ, Κύριε, καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοί σου ἀλήθεια. Κατ' ἀρχὰς ἔγνων ἐκ τῶν μαρτυρίων σου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἠμελεῖσας αὐτὴν. Ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου, καὶ ἐξελοῦ με, ὅτι τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην. Κρίνον τὴν κρίσιν μου, καὶ λύτρωσαί με, διὰ τὸν λόγον σου ζῆσόν με. Μικρὰν ἀπὸ ἀμαρτωλῶν σωτηρία, ὅτι τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐξεζήτησαν. Οἱ οἰκτιρμοί σου πολλοί, Κύριε· κατὰ τὸ κρίμα σου ζῆσόν με. Πολλοὶ οἱ ἐκδιώκοντές με καὶ θλιβόντές με, ἐκ τῶν μαρτυρίων σου οὐκ ἐξεκλίνα. Εἶδον ἀσυνετοῦντας, καὶ ἐξετικόμην, ὅτι τὰ λόγια σου οὐκ ἐφυλάξαντο. Ἴδε, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα, Κύριε, ἐν τῇ

ἐλέη σου ζήσόν με. Ἀρχὴ τῶν λόγων σου ἀλήθεια, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα πάντα τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου. Ἀρχοντες κατεδίωξαν με ὠρεῶν καὶ ἀπὸ τῶν λόγων σου ἐδεδυνάμην ἡ καρδιά μου. Ἀγαλλιάσμαι ἐγὼ ἐπὶ τὰ λόγιά σου, ὥς ὁ εὐρίσκων σκύλα πολλά. Ἀδικίαν ἐμίσησα καὶ ἐβδελυξάμην, τὸν δὲ νόμον σου. Ἠγάπησα. Ἐπτάκις τῆς ἡμέρας ἤνεσά σε, ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου. Εἰρήνη πολλὴ τοῖς ἀγαπῶσι τὸν νόμον σου, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς σκάνδαλον. Προσεδῶκων τὸ σωτήριόν σου, Κύριε, καὶ τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα. Ἐφύλαξεν ἡ ψυχὴ μου τὰ μαρτύριά σου, καὶ ἠγάπησεν αὐτὰ σφόδρα, Ἐφύλαξα τὰς ἐντολάς σου καὶ τὰ μαρτύριά σου, ὅτι πᾶσαι αἱ ὁδοὶ μου ἐναντίον σου, Κύριε. Ἐγγισάτω ἡ δέησίς μου ἐνώπιόν σου, Κύριε, κατὰ τὸ λόγιόν σου συνέτισόν με. Εἰσελθοι τὸ ἀξίωμά μου ἐνώπιόν σου, Κύριε, κατὰ τὸ λόγιόν σου ῥύσαι με. Ἐξερεύζαντο τὰ χεῖλη μου ὕμνον, ὅταν διδάξης με τὰ δικαιώματά σου. Φθέγγαιτο ἡ γλῶσσά μου τὰ λόγιά σου, ὅτι πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου δικαιοσύνη. Γενέσθω ἡ χεὶρ σου τοῦ σῶσαί με, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἠρετισάμην. Ἐπεπόθησα τὸ σωτήριόν σου, Κύριε, καὶ ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστί. Ζήσεται ἡ ψυχὴ μου καὶ αἰνέσει σε, καὶ τὰ κρίματά σου βοηθήσει μοι. Ἐπλανήθην ὡς πρόβατον ἀπολωλός, ζήτησον τὸν δοῦλόν σου, ὅτι τὰς ἐντολάς σου οὐκ ἐπελαθόμην.

ΚΑΘΙΣΚΑ ΔΕΚΑΤΟΝ ΟΓΔΟΟΝ

ΨΑΛΜΟΣ ΡΙΘ'. 119.

Ὁδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

Πρὸς Κύριον ἐκ τῶν θλίβεσθαι με ἐκκραξά, καὶ εἰσήκουσέ μου. Κύριε, ῥύσαι τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ χειλέων ἀδίκων, καὶ ἀπὸ γλώσσης δολίας. Τί δοθῇ σοι, καὶ τί προστεθῇ σοι πρὸς γλώσσαν δολίαν; Τὰ βέλη τοῦ δυνατοῦ ἠκονημένα, σὺν τοῖς ἄνθραξι τοῖς ἐρημικοῖς. Οἴμοι! ὅτι ἡ παρούκία μου ἐμακρύνθη,

κατεσκήνωσα μετὰ τῶν σκηνομάτων Κηδάρ· πολλὰ παρήκυσεν ἡ ψυχὴ μου. Μετὰ τῶν μισούντων τὴν εἰρήνην ἤμην εἰρηνικός· ὅταν ἐλάλουν αὐτοῖς. Ἐπολέμουν με δωρεάν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚ'. 120.

Ὁδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

Ηῤα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἤξει ἡ βοήθειά μου. Ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου, τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Μὴ δώσης εἰς σάλον τὸν πόδα σου, μὴ δὲ νυστάξῃ ὁ φυλάσσων σε. Ἰδοὺ, σὺ νυστάξεις, οὐδὲ ὑπνώσει ὁ φυλάσσων τὸν Ἰσραὴλ. Κύριος φυλάξει σε, Κύριος σκέπη σοι ἐπὶ χεῖρα δεξιάν σου. Ἡμέρας ὁ ἥλιος σὺ συγκαύσει σε οὐδὲ ἡ σελήνη τὴν νύκτα. Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ, φυλάξει τὴν ψυχὴν σου ὁ Κύριος. Κύριος φυλάξει τὴν εἵσοδόν σου, καὶ τὴν ἐξοδόν σου, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΑ'. 121.

Ὁδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

Εὐφράνθην ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι. Εἰς οἶκον Κυρίου πορευσόμεθα. Ἐστῶτες ἦσαν οἱ πόδες ἡμῶν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, Ἱερουσαλήμ. Ἱερουσαλήμ εἰκοδόμουμένη ὡς πόλις, ἥ ἡ μετοχὴ αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό. Ἐλεῖ γὰρ κτίσθαι αἱ φυλαὶ, φυλαὶ Κυρίου μακρύτερον τῷ Ἰσραὴλ, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματι Κυρίου. Ὅτι ἐκάθισαν θρόνοι εἰς κλίβαν, θρόνοι ἐπὶ οἶκον Δαυὶδ· Ἐρωτήσατε δὴ τὰ εἰς εἰρήνην τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ εὐθυσὶν τοῖς ἀγαπῶσί σε. Γε·έσθω δὴ εὐχὴ ἡ ἐν τῇ δυνάμει σου, καὶ εὐθὺ ἐκ ἐν ταῖς πυργωθαρσαῖς σου. Ἐνεκα τῶν ἀδελφῶν μου καὶ τῶν πληττιῶν μου ἐλάλου· δὴ εἰρήνην περι σου. Ἐνεκα τοῦ οἴκου Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν, ἐξεζήτησα ἀγαθὰ σοι.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΒ'. 122.

Ὡδὴ τῶν Ἀραβαθμῶν.

Πρὸς σέ ἦρα τοὺς ὀρθληγεῖς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἴδού, ὡς ὀφθαλμοὶ δοῦλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν. Ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ εἰκτεيرهσάι ἡμᾶς. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως. Ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν, τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθνηοῦσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΓ'. 123.

Ὡδὴ τῶν Ἀραβαθμῶν.

Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, εἰπάτω δὴ Ἰσραὴλ, εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν. Ἐν τῷ ἐπαναστῆναι ἀνθρώπους ἐφ' ἡμᾶς ἄρα ζῶντας ἂν κατέπιον ἡμᾶς. Ἐν τῷ ὀργισθῆναι τὸν θυμὸν αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς· ἄρα τὸ ὕδωρ ἂν κατεπότισεν ἡμᾶς. Χείμαρρον διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν· ἄρα διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸ ὕδωρ τὸ ἀνυπόστατον. Εὐλογητὸς Κύριος, ὃς οὐκ ἔδωκεν ἡμᾶς εἰς θήραν τοῖς διούσιν αὐτῶν. Ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὡς στρουθίον ἐρρύσθη ἐκ τῆς παγίδος τῶν θηρευόντων. Ἡ παγὶς συνετρίβη, καὶ ἡμεῖς ἐρρύσθημεν. Ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν ὀνόματι Κυρίου, τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Δέξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουϊά.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΔ'. 124.

Ὡδὴ τῶν Ἀραβαθμῶν.

Οἱ πεποιοῦντες ἐπὶ Κύριον, ὡς ὅρος Σιών, οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλήμ. Ὅρη κύκλῳ αὐτῆς, καὶ ὁ Κύριος κύκλῳ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. Ὅτι οὐκ ἀφήσει Κύριος τὴν ῥάβδον τῶν ἁμαρτωλῶν

ἐπὶ τὸν κλῆρον τῶν δικαίων, ὅπως ἂν μὴ ἐκτείνωσιν οἱ εἰκαυ
 ἐν ἀνομίαις χεῖρας αὐτῶν. Ἀγάθυνον, Κύριε, τοῖς ἀγαθοῖς
 καὶ τοῖς εὐθείᾳ τῇ καρδίᾳ. Τοὺς δὲ ἐκκλίνοντας εἰς τὰς στραγ-
 γαλίας ἀπάξει Κύριος μετὰ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν· ἡ
 σὴν ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΕ'. 125.

Ὠδὴ τῶν Ἀραβαθμῶν.

Εν τῷ ἐπιστρέψαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν Σιών, ἐγ-
 νήθημεν ὥστε παρακεκλιμένοι. Τότε ἐπλήσθη χαρᾶς τὸ στόμα
 ἡμῶν, καὶ ἡ γλῶσσα ἡμῶν ἀγαλλιάσεως. Τότε ἐροῦσιν ἐν τοῖς
 ἔθνεσιν. Ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι μετ' αὐτῶν. Ἐμι-
 γάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι μεθ' ἡμῶν, ἐγενήθημεν εὐφραινί-
 μενοι. Ἐπίστρεψον, Κύριε, τὴν αἰχμαλωσίαν ἡμῶν, ὡς χι-
 μάρρους ἐν τῷ νότῳ. Οἱ σπεύροντες ἐν δάκρυσιν, ἐν ἀγαλλιάσει
 θεριοῦσι. Πορευόμενοι ἐπορεύοντο, καὶ ἐκλαίον βάλλοντες τὰ
 σπέρματα αὐτῶν. Ἐρχόμενοι δὲ ἤξουσιν ἐν ἀγαλλιάσει, αἶρον-
 τες τὰ ὀράγματα αὐτῶν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΖ'. 126.

Ὠδὴ τῶν Ἀραβαθμῶν.

Εὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον, εἰς μάτην ἐκοπίασαν
 οἱ οἰκοδομοῦντες. Ἐὰν μὴ Κύριος φυλάξῃ πόλιν, εἰς μάτην ἡ-
 γρύπνησεν, ὃ φυλάσσω· εἰς μάτην ὑμῖν ἐστι τὸ ὀρθρίζειν. Ἐ-
 γείρεσθε, μετὰ τὸ καθῆσθαι, οἱ ἐσθίοντες ἄρτον ὀδύνης. Ὅταν
 δῶ τοῖς ἀγαπητοῖς αὐτοῦ ὕπνον, ἰδοῦ, ἡ κληρονομία Κυρίου,
 υἱοί, ὃ μισθὸς τοῦ καρποῦ τῆς γαστρὸς. Ὡσεὶ βέλη ἐν χειρὶ ду-
 νατοῦ, οὕτως οἱ υἱοὶ τῶν ἐκτετειναγμένων. Μακάριος δὲ πλη-
 ρώσει τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ ἐξ αὐτῶν· οὐ κατασχυνθήσονται,
 ὅταν λαλῶσι τοῖς ἐχθροῖς αὐτῶν ἐν πύλαις.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΖ' . 127.

Ὡδὴ τῶν Ἀραβαθμῶν.

Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, οἱ πορευόμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ. Τοὺς πόρους τῶν καρπῶν σου φάγεσαι, μακάριος εἶ, καὶ καλῶς σοι ἔσται. Ἡ γυνή σου ὡς ἀμπέλος ἐκθροῦσα ἐν ταῖς κλίτεσι τῆς οἰκίας σου. Οἱ υἱοί σου ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν κύκλῳ τῆς τραπέζης σου. Ἰδοὺ, οὕτως εὐλογηθήσεται ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον. Εὐλογῆσαι σε Κύριος ἐκ Σιών, καὶ ἴδοις τὰ ἀγαθὰ Ἱερουσαλὴμ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου. Καὶ ἴδοις υἱούς τῶν υἱῶν σου. εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΗ' . 128.

Ὡδὴ τῶν Ἀραβαθμῶν

Πλειονάκις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου, εἰπάτω δὴ Ἰσραήλ. Πλειονάκις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου, καὶ γὰρ οὐκ ἠδυνήθησάν μοι. Ἐπὶ τὸν νῶτόν μου ἐτέκταινον οἱ ἁμαρτωλοί, ἐμάκρυναν τὴν ἀνομίαν αὐτῶν. Κύριος δίκαιος συνέκοψεν αὐχένους ἁμαρτωλῶν· αἰσχυνθήτωσαν, καὶ ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω πάντες οἱ μισοῦντες Σιών. Γενηθήτωσαν, ὥσεί χόρτος ὁμαμάτων, ὃς πρὸ τοῦ ἐκσπασθῆναι ἐξηράνθη. Οὐ οὐκ ἐπλήρωσε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὁ θερίζων, καὶ τὸν κόλπον αὐτοῦ ὁ τὰ δράγματα συλλέγων. Καὶ οὐκ εἶπον οἱ παράγοντες. Εὐλογία Κυρίου ἐφ' ὑμᾶς, εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐν ὀνόματι Κυρίου. Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλοῦῖα.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΘ' . 129.

Ὡδὴ τῶν Ἀραβαθμῶν

Εκ βαθέων ἐκέκραξά σοι Κύριε· Κύριε, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνήν

τῆς δεήσεως μου. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε, τίς ὑποστήσεται; Ὅτι παρὰ σοί ὁ ἱλασμός ἐστιν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε. Ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου, εἰς τὸν λόγον σου ἠλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον. Ἀπὸ φυλακῆς πρωῒας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωῒας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλή παρ' αὐτῷ λύτρωσις. Καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΑ'. 130.

Ὁδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν

Κύριε, οὐχ ὑψώθη ἡ καρδία μου, οὐδὲ ἐμετεωρίσθησαν οἱ ὀφθαλμοί μου. Οὐδὲ ἐπορεύθην ἐν μεγάλοις, οὐδὲ ἐν θαυμασίοις ὑπὲρ ἐμέ. Εἰ μὴ ἐταπεινοφρόνουν, ἀλλὰ ὕψωσα τὴν ψυχὴν μου, ὡς τὸ ἀπογεγαλακτισμένον ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, ὡς ἀνταποδώσεις ἐπὶ τὴν ψυχὴν μου. Ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΑΑ'. 131.

Ὁδὴ τῶν ἀναβαθμῶν

Μνήσθητι Κύριε τοῦ Δαυὶδ, καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ. Ὡς ὤμοσε τῷ Κυρίῳ, ἠΐξατο τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Εἰ εἰσελεύσομαι εἰς σκηνώμα οἴκου μου, εἰ ἀναβήσομαι ἐπὶ κλίνης στρωμνῆς μου. Εἰ δώσω ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου, καὶ τοῖς βλεφάροις μου νυσταγμὸν, καὶ ἀνάπαυσιν τοῖς κροτάφοις μου. Ἔως οὐ εὔρω τόπον τῷ Κυρίῳ, σκηνώμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Ἰδού, ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Εὐφραθῇ, εὔρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ ὄρουμοῦ. Εἰσελευσώμεθα εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ, προσκυνήσωμεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἕστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ. Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σύ, καὶ ἡ κιβωτός τοῦ ἁγιάσματος σου. Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ δαῖοί σου ἀγαλλιάσονται. Ἐνεκεν Δαυὶδ τοῦ δούλου σου, μὴ

ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν. Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. Ἐὰν φυλάξωνται οἱ υἱοὶ σου τὴν διαθήκην μου, καὶ τὰ μαρτύριά μου ταῦτα, ἀδι-
δάξω αὐτούς. Καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἕως τοῦ αἰῶνος καθιστῶνται ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών. ἤρετισατο αὐτήν εἰς κατοικίαν ἐκυστῶ. Αὕτη ἡ κατάπυσίς μου εἰς αἰῶ-
να αἰῶνος, ὥς κατοικήσω, ὅτι ἤρετισάμην αὐτήν. Τὴν θή-
ραν αὐτῆς εὐλογῶν εὐλογήσω, τοὺς πτωχοὺς αὐτῆς χορτάσω ἄρτων. Τοὺς ἱερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω σωτηρίαν, καὶ οἱ δοῦλοι αὐτῆς ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται. Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαυίδ, ἡτοίμασα λύχνον τῷ χριστῷ μου. Τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἐνδύσω αἰσχύνην, ἐπὶ δὲ αὐτὸν ἐξανθήσει τὸ ἁγίασμά μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΑΒ'. 132.

Ὡδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

Ἰδοὺ δὴ τί κἀλόν, ἢ τί τερπνόν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό; Ὡς μύρον ἐπὶ κεφαλῆς, τὸ καταβαίνειν ἐπὶ πώγωνα, τὸν πώγωνα τοῦ Ἀκράν. Τὸ καταβαίνειν ἐπὶ τὴν ὄψιν τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ. Ὡς ὁρότος Αερμών, ἡ καταβαί-
νονσα ἐπὶ τὰ ὄρη Σιών Ὅτι ἐκεῖ ἐνετείλατο Κύριος τὴν εὐ-
λογίαν, ζῶν ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΑΓ'. 138.

Ὡδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ δοῦλοι Κυρίου. Οἱ ἐστῶπες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν. Ἐν ταῖς νυξὶν ἐπάρατε τὰ χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια, καὶ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον. Εὐλογήσῃ σε Κύριος ἐκ Σιών, ὁ ποιήσας τὸν οὐ-
ρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ ΕΝΝΑΤΟΝ

ΨΑΛΜΟΣ ΡΑΔ', 134.

Ἀλληλουϊα.

Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου· αἰνεῖτε, δοῦλοι, Κύριον, οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸς Κύριος· ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, ὅτι καλόν. Ὅτι τὸν Ἰακώβ ἐξελέξατο ἑαυτῷ ὁ Κύριος, Ἰσραὴλ εἰς περυσιασμὸν ἑαυτῷ. Ὅτι ἐγὼ ἔγνωκα, ὅτι μέγας ὁ Κύριος, καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν παρὰ πάντας τοὺς θεοὺς. Πάντα ὅσα ἠθέλησεν ὁ Κύριος, ἐποίησεν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ ἐν ταῖς θαλάσσαις καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἀβύσσοις. Ἀνάγων νεφέλας ἐξ ἐσχάτου τῆς γῆς, ἀστραπᾶς εἰς ὑετὸν ἐποίησεν. Ὁ ἐξάγων ἀνέμους ἐκ θησαυρῶν αὐτοῦ· ὃς ἐπάταξε τὰ πρωτότοκα Αἰγύπτου, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους. Ἐξαπέστειλε σημεῖα καὶ τέρατα ἐν μέσῳ σου, Αἴγυπτε, ἐν Φαραῶ, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς δούλοις αὐτοῦ. Ὅς ἐπάταξεν ἔθνη πολλὰ, καὶ ἀπέκτεινε βασιλεῖς κραταιοὺς. Τὸν Σιὼν βασιλέα τῶν Ἀμορραίων, καὶ τὸν Ὠγ βασιλέα γῆς Βασάν, καὶ πάσας τὰς Βασιλείας Χαναάν. Καὶ ἔδωκε τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν, κληρονομίαν Ἰσραὴλ λαῷ αὐτοῦ. Κύριε, τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ μνημόσυνόν σου εἰς γενεάν καὶ γενεάν. Ὅτι κρινεῖ Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται. Τὰ εἶδωλα τῶν ἐθνῶν ἀργύριον καὶ χρυσίον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων. Στόμας ἔχουσι καὶ οὐ λαλήσουσιν, ὀφθαλμοὺς ἔχουσι καὶ οὐκ ὁφνύται. Ὡς ἔχουσι καὶ οὐκ ἐνωτισθήσονται, οὐδὲ γὰρ ἐστὶ πνεῦμα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν. Ὅμοιοι αὐτοῖς γένειντο οἱ πεισύντες αὐτά, καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς. Οἶκος Ἰσραὴλ, εὐλογῆσατε τὸν Κύριον, οἶκος Ἀαρών, εὐλογῆσατε τὸν Κύριον· οἶκος Λευὶ, εὐλογῆσατε τὸν Κύριον. Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, εὐλογῆσατε τὸν Κύριον. Εὐλογητὸς Κύριος ἐκ Σιὼν, ὁ κατὰ ὧν Ἰερουσαλήμ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΛΕ'. 135.

Ἀλληλουϊα.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τῶν θεῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ τῶν κυρίων, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τῷ ποιήσαντι θαυμάσια μεγάλα μόνῳ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τῷ ποιήσαντι τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τῷ στερεώσαντι τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τῷ ποιήσαντι φῶτα μεγάλα μόνῳ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τὸν ἥλιον εἰς τὴν ἐξουσίαν τῆς ἡμέρας, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τὴν σελήνην καὶ τοὺς ἀστέρας εἰς τὴν ἐξουσίαν τῆς νυκτός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τῷ πατάζοντι Αἴγυπτον σὺν τοῖς πρωτοτόχοις αὐτῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Καὶ ἐξαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ ἐκ μέσου αὐτῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τῷ καταδιελόντι τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν εἰς διαιρέσεις, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Καὶ διαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ διὰ μέσου αὐτῆς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Καὶ ἐκτινάξαντι Φαραὼ καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ εἰς θάλασσαν ἐρυθράν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τῷ πατάζοντι βασιλεῖς μεγάλους, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Καὶ ἀποκτείναντι βασιλεῖς κραταίους, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τὸν Σιών βασιλέα τῶν Ἀμορραίων, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Καὶ τὸν Ὠγ βασιλέα γῆς Βασάν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Καὶ δόντι τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Κληρονομίαν Ἰσραὴλ δούλῳ αὐτοῦ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ὅτι ἐν τῇ ταπεινώσει ἡμῶν ἐμνήσθη ἡμῶν ὁ Κύριος, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Καὶ ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ὁ διδούς τροφήν πάσῃ σαρκί,

ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΑΨ'. 136.

Τῷ Δαυίδ, διὰ Ἱερεμίου εἰς τὴν αἰχμαλωσίαν.

Επὶ τῶν ποταμῶν Βαβυλῶνος, ἐκεῖ ἐκαθίσαμεν καὶ ἐκλαύσαμεν ἐν τῷ μνηστῆναι ἡμᾶς τῆς Σιών. Ἐπὶ ταῖς ἰτέαις ἐν μέσῳ αὐτῆς, ἐκρεμάσαμεν τὰ ὄργανα ἡμῶν. Ὅτι ἐκεῖ ἐπηρώτησαν ἡμᾶς, οἱ αἰχμαλωτεύσαντες ἡμᾶς λόγους ψδῶν. Καὶ οἱ ἀπαγαγόντες ἡμᾶς, ὕμνον. Ἀσατε ἡμῖν ἐκ τῶν ψδῶν Σιών. Πῶς ἔσσωμεν τὴν ψδὴν Κυρίου ἐπὶ γῆς ἀλλοτρίας; Ἐὰν ἐπιλάβομαι σου, Ἱερουσαλήμ, ἐπιλησθεῖν ἡ δεξιὰ μου. Κολληθεῖν ἡ γλῶσσά μου τῷ λάρυγγί μου, ἐὰν μὴ σου μνησθῶ. Ἐὰν μὴ προανατάξωμαι τὴν Ἱερουσαλήμ, ὡς ἐν ἀρχῇ τῆς εὐφροσύνης μου. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν υἱῶν Ἐδὼμ, τὴν ἡμέραν Ἱερουσαλήμ. Τῶν λεγόντων· Ἐκκενοῦτε ἐκκενοῦτε ἕως τῶν θεμελίων αὐτῆς. θυγάτρ Βαβυλῶνος ἡ ταλαίπωρος μακάριος, ὃς ἀνταποδώσει σοι τὸ ἀνταπόδομά σου, ὃ ἀνταπέδωκας ἡμῖν. Μακάριος, ὃς κρατήσῃ, καὶ ἐδαριεῖ τὰ νήπιά σου πρὸς τὴν πέτραν.
Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΑΖ'. 137.

Τῷ Δαυίδ, Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου.

Εξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ ἐναντίον Ἀγγέλων ψαλῶ σοι, ὅτι ἤκουσας πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου. Προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἁγίόν σου, καὶ ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου, ἐπὶ τῷ ἔλειί σου, καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου· ὅτι ἐμεγάλυνας ἐπὶ πᾶν τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν σου. Ἐν ἡ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσομαί σε, ταχὺ ἐπάκουσόν μου· πολυωρήσεις με ἐν ψυχῇ μου δυνάμει σου. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι, Κύριε, πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, ὅτι ἤκουσαν πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός σου. Καὶ ἔσάτωσαν ἐν ταῖς ψδαῖς Κυρίου,

ὅτι μεγάλη ἡ δόξα Κυρίου. Ὅτι ὑψηλός, Κύριος, καὶ τὰ ταπεινά ἐφορᾷ, καὶ τὰ ὑψηλά ἀπὸ μακρόθεν γινώσκει. Ἐὰν πορευθῶ ἐν μέσῳ θλίψεως, ζήτεις με· ἐπ' ὁργὴν ἐχθρῶν μου ἐξέτεινας χεῖράς σου, καὶ ἔσωσέ με ἡ δεξιὰ σου· Κύριος ἀνταποδώσει ὑπὲρ ἐμοῦ. Κύριε, τὸ ἐλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΑΗ'. 138.

*Εἰς τὸ τέλος τῷ Δαυτὶδ, ψαλμὸς Ζαχαρίου
ἐν τῇ διασπορᾷ.*

Κύριε ἰδοκίμασάς με, καὶ ἔγνω; με· σὺ ἔγνως τὴν καθέδραν μου καὶ τὴν ἑγερσίν μου. Σὺ συνῆκας τοὺς διαλογισμούς μου ἀπὸ μακρόθεν· τὴν τρίβον μου καὶ τὴν σχοῖνον μου σὺ ἐξιχνίασας. Καὶ πάσας τὰς ὁδοὺς μου προεῖδες, ὅτι οὐκ ἔστι δόλος ἐν γλώσσῃ μου. Ἰδοὺ, Κύριε, σὺ ἔγνως πάντα τὰ ἐσχατα καὶ τὰ ἀρχαῖα, σὺ ἐπλασάς με, καὶ ἐθήκας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρα σου. Ἐθαυμαστώθῃ ἡ γνῶσις σου ἐξ ἐμοῦ, ἐκραταιώθῃ, οὐ μὴ δύνάμει πρὸς αὐτήν. Ποῦ πορευθῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός σου; καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου σου ποῦ φύγω; Ἐὰν ἀναβῶ εἰς τὸν οὐρανόν, σὺ ἐκεῖ εἶ· ἐὰν καταβῶ εἰς τὸν ᾄδην, πάρει. Ἐὰν ἀνάλθοιμι τὰς πτέρυγάς μου κατ' ὄρθρον, καὶ κατασκηνώσω εἰς τὰ ἐσχατα τῆς θαλάσσης. Καὶ γὰρ ἐκεῖ ἡ χεὶρ σου ὁδηγήσει με, καὶ καθέξει με ἡ δεξιὰ σου. Καὶ εἶπα· Ἄρα σκότος καταπατήσῃ με, καὶ νύξ φωτισμός ἐν τῇ τρυφῇ μου. Ὅτι σκότος οὐ σκοτισθήσεται ἀπὸ σοῦ καὶ νύξ ὡς ἡμέρα φωτισθήσεται· ὡς τὸ σκότος αὐτῆς, οὕτω καὶ τὸ φῶς αὐτῆς. Ὅτι σὺ ἐκτίσω τοὺς νεφρούς μου, ἀντελάβου μου ἐκ γαστρὸς μητρός μου. Ἐξομολογήσομαί σοι, ὅτι φοβερῶς ἐθαυμαστώθῃς· θαυμάσια τὰ ἔργα σου, καὶ ἡ ψυχὴ μου γινώσκει σφόδρα. Οὐκ ἐκρύβη τὸ ὅσπουν μου ἀπὸ σοῦ, ὃ ἐπέησας ἐν κρυφῇ· καὶ ἡ ὑπόστασις μου ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς. Τὸ ἀκατέργαστόν μου εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου, καὶ ἐπὶ τὸ βιβλίον σου πάντες γραφήσονται· ἡμέρας πλαστήσονται, καὶ οὐδεὶς ἐν αὐτοῖς. Ἐμοὶ δὲ λίαν ἐτιμήθησαν οἱ φίλοι σου, ὁ Θεός, λίαν ἐκραταιώθησαν αἱ ἀρ-

καὶ αὐτῶν. Ἐξαρθηθήσομαι αὐτούς, καὶ ὑπὲρ ἄμμον πληθυνθήσονται· ἐξηγέσθην, καὶ ἔτι ἐμὶ μετὰ σοῦ. Ἐὰν ἀποκτείνῃς ἁμαρτωλοὺς, ὁ Θεός· ἄνδρες αἱμάτων, ἐκκλίνατε ἀπ' ἐμοῦ. Ὅτι ἐρίσται ἔστε εἰς διαλογισμούς· λήφονται εἰς ματαιότητας τὰς πόλεις σου. Οὐχὶ τοὺς μισοῦντάς σε, Κύριε ἐμίσησα, καὶ ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς σου ἐξετηκόμην; Τέλειον μῖσος ἐμίσουν αὐτούς, εἰς ἐχθρούς ἐγένοντό μοι. Δοκίμασόν με, ὁ Θεός, καὶ γνῶθι τὴν καρδίαν μου· ἐτκασόν με, καὶ γνῶθι τὰς τρίβους μου. Καὶ ἴδε εἰ ὁδὸς ἀνομίας ἐν ἐμῇ, καὶ δόγῃησόν με ἐν ὁδῷ αἰωνίῃ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΛΘ' . 139.

Εἰς τὸ τέλος. Ψαλμὸς τῷ Δαυτδ.

Ε'ξελοῦ με, Κύριε, ἐξ ἀνθρώπου πονηροῦ, ἀπὸ ἀνδρὸς ἀδίκου ῥῦσαι με. Οἱτινες ἐλογίσαντο ἀδικίαν ἐν καρδίᾳ, ὅλην τὴν ἡμέραν παρετάσσοντο πολέμους. Ἠκόννησαν γλῶσσαν αὐτῶν ὥσει ὄφews, ἰὸς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χεῖλη αὐτῶν. Φύλαξόν με, Κύριε, ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ ἀπὸ ἀνθρώπων ἀδίκων ἐξελῶ με. Οἱτινες διελογίσαντο τοῦ ὑποσκελίσαι τὰ διαβήματά μου. Ἐκρυψαν ὑπερήφανοι παγίδα μοι, καὶ σχοινίοις διέτειναν παγίδα τοῖς ποσὶ μου, ἐχόμενα τέρβου σκάνδαλα ἔθεντό μοι. Εἶπα τῷ Κυρίῳ Θεός μου εἰ σύ· ἐνώτισαι, Κύριε, τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου. Κύριε, Κύριε, δύναμις τῆς σωτηρίας μου, ἐπεσκίασας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν μου ἐν ἡμέρᾳ πολέμου. Μὴ παραδῶς με, Κύριε, ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας μου ἁμαρτωλῶ· διελογίσαντο κατ' ἐμοῦ, μὴ ἐγκαταλίπῃς με, μήποτε ὑψωθῶσιν. Ἡ κεφαλὴ τοῦ κυκλώματος αὐτῶν, κόπος τῶν χειλέων αὐτῶν καλύψει αὐτούς. Πεσοῦνται ἐπ' αὐτούς ἄνθρακες, ἐν πυρὶ καταβαλεῖς αὐτούς. Ἐν ταλαιπωρίαις οὐ μὴ ὑποστῶσιν. Ἀνὴρ γλωσσώδης οὐ κατευθυνθήσεται ἐπὶ τῆς γῆς, ἄνδρα ἀδίκον κακὰ θηρεύσει εἰς διαφθοράν. Ἐγνων, ὅτι ποιήσει Κύριος τὴν κρίσιν τῶν πτωχῶν, καὶ τὴν δίκην τῶν πενήτων. Πλὴν δίκαιοι ἐξομολογήσονται τῷ ὀνόματί σου, καὶ κατοικήσουσιν ἐνθεῖς σὺν τῷ προσώπῳ σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜ'. 140.

Τῷ Δαυίδ.

Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεξιᾶς μου, ἕν τῷ κεκραγένοι με πρὸς σέ. Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινή. Θεοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου. Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἀμαρτίαις. Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζέμεναι τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυσάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν. Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με, ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλὴν μου. Ὅτι ἐτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν. Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἠδύνθησαν. ὥσπερ πάχος γῆς ἐρράγη ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ διασκορπίσθη τὰ ὅσα αὐτῶν παρὰ τὸν ἄδην. Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοί μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλης τὴν ψυχὴν μου. Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος, ἧς συνεστήσαντά μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν. Πέσονται ἐν ἀμφιβλήτρω αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοί, καταμάνας εἰμὶ ἐγὼ ἕως ἂν παρέλθω.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΑ'. 141.

Συνέσεως τῷ Δαυίδ, ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τῷ σπηλαίῳ
Προσευχόμενον.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἰδεθήην. Ἐχθρῷ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλίψιν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ. Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνων τὰς τρίβους μου. Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἧ ἐπορευόμην, ἐκρυψα παγίδα μοι. Κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ, καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με. Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου. Ἐκέκραξα πρὸς

σέ, Κύριε· εἶπα, Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν γῇ ζώντων. Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα. Ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ. Εἰσάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῖς ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου. Ἐμέ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδοῖς μοι.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΒ'. 142.

*Τῷ Δαυὶδ, ὅτε κατεδίωκεν αὐτὸν Ἀβεσσαλώμ
ὁ υἱὸς αὐτοῦ.*

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου. Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζών. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου. Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροῦς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδίᾳ μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἀνυδρὸς σοι. Ταχὺ εἰσάκουσόν μου Κύριε· ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἀκουστὸνποίησόν μοι τὸ πρῶτ' ὁ ἐλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα. Γινώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ᾗ παρεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἤρα τὴν ψυχὴν μου. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε· πρὸς σέ κατίφυγον. Διδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου. Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἔλεει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου. Καὶ ἀπολείς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δούλός σου εἰμί.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουία.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΕΙΚΟΣΤΟΝ

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΓ' . 143.

Τῷ Δαυίδ, πρὸς τὸν Γολιάθ.

Εὐλογητός Κύριος ὁ Θεός μου, ὁ διδάσκων τὰς χειράς μου εἰς παράταξιν, τοὺς δακτύλους μου εἰς πόλεμον. Ἐλεός μου καὶ καταφυγή μου, ἀντιλήπτωρ μου καὶ ῥύστης μου. Ὑπερασπιστής μου, καὶ ἐπ' αὐτῷ ἤλπισα, ὁ ὑποτάσσων τὸν λαόν μου ὑπ' ἐμέ. Κύριε, τί ἐστὶν ἄνθρωπος, ὅτι ἐγνώσθης αὐτῷ; ἢ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι λογίζῃ αὐτῷ; Ἀνθρώπος ματαιότητος ὁμοιωθή, αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὥσεί σκιά παράγουσι. Κύριε, κλῖνον οὐρανοὺς, καὶ κατάρθθι· ἄψαι τῶν ὀρέων, καὶ καπνισθήσονται. Ἀστραψὼν ἀστραπὴν, καὶ σκορπιεῖς αὐτοὺς, ἐξαπὸστεῖλον τὰ βέλη σου, καὶ συνταράξεις αὐτούς. Ἐξαπὸστεῖλον τὴν χεῖρά σου ἐξ ὕψους· ἐξελοῦ με, καὶ ῥύσαι με ἐξ ὑδάτων πολλῶν, ἐκ χειρὸς υἱῶν ἄλλοτρίων. Ὡν τὸ στόμα ἐλάλησεν ματαιότητα, καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν δεξιὰ ἀδικίας. Ὁ Θεός, ᾧδὴν καίνην ἄστομαί σοι, ἐν ψαλτηρίῳ δεκχόρδῳ ψαλῶ σοι. Τῷ διδόντι τὴν σωτηρίαν τοῖς βασιλεῦσι, τῷ λυτρουμένῳ Δαυίδ τὸν δούλον αὐτοῦ ἐκ βρομφαίας πονηρᾶς. Ῥύσαι με καὶ ἐξελοῦ με ἐκ χειρὸς υἱῶν ἄλλοτρίων, ὧν τὸ στόμα ἐλάλησεν ματαιότητα, καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν δεξιὰ ἀδικίας. Ὡν οἱ υἱοὶ αὐτῶν ὡς νεόφυτα ἰδρυμένα ἐν τῇ νεότητι αὐτῶν. Αἱ θυγατέρες αὐτῶν κεκαλωπισμένα, περικεκοσμιμένα ὡς ὁμοίωμα ναοῦ. Τὰ ταμεία αὐτῶν πλήρη, ἐξηρευγόμενα ἐκ τούτου εἰς τοῦτο. Τὰ πρόβατα αὐτῶν πολύτοκα, πλυθήνοντα ἐν τοῖς ἐξόδοις αὐτῶν· οἱ βόες αὐτῶν παχις. Οὐκ ἐστὶ κατάπτωμα φραγμοῦ, οὐδὲ διεξόδος, οὐδὲ κραυγὴ ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῶν. Ἐμακάρισαν τὸν λαόν, ᾧ ταῦτά ἐστι· μακάριος ὁ λαός, οὗ Κύριος ὁ Θεός αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΔ'. 144.

Αινέσεως τῷ Δαυίδ.

Ὑψώσω σε, ὁ Θεός μου, ὁ Βασιλεὺς μου, καὶ εὐλογήσω
 τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Καθ'
 ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν
 αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. **Μέγας Κύριος** καὶ αἰνα-
 τὸς σφόδρα, καὶ τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ οὐκ ἔστι πέρας. Γε-
 νεὰ καὶ γενεὰ ἐπαίνεσει τὰ ἔργα σου, καὶ τὴν δυνάμιν σου ἀ-
 παγγελοῦσι. Τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης τῆς ἀγιωσύνης σου
 λαλήσουσι, κατὰ τὰ θαυμάσιά σου διηγῆσονται. Καὶ τὴν δύ-
 ναμιν τῶν φοβερῶν σου ἱεροῦσι, καὶ τὴν μεγαλωσύνην σου διη-
 γήσονται. Μνήμην τοῦ πλήθους τῆς χρηστότητός σου ἱερεύ-
 ζονται, καὶ τῇ δικαιοσύνῃ σου ἀγαλλιάσονται. Οἰκτιρῶν καὶ
 ἱλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος, καὶ πολυέλεος. Χρηστὸς Κύ-
 ριος τοῖς σύμπασι, καὶ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα
 αὐτοῦ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι, Κύριε, πάντα τὰ ἔργα σου,
 καὶ οἱ ὅσιοί σου εὐλογησάτωσάν σε. Δόξαν τῆς βασιλείας σου
 ἱεροῦσι, καὶ τὴν δυναστείαν σου λαλήσουσι. Τοῦ γνωρίσαι τοῖς
 υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν δόξαν τῆς
 μεγαλοπρεπείας τῆς βασιλείας σου. Ἡ βασιλεία σου βασιλεία
 πάντων τῶν αἰώνων, καὶ ἡ δεσποτεία σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ
 γενεᾷ. Πιστὸς Κύριος ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις αὐτοῦ, καὶ ὅπως ἐν
 πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὑποστηρίζει Κύριος πάντας τοὺς κα-
 ταπίπτοντας, καὶ ἀνορθοῖ πάντας τοὺς κατερραγμένους. Οἱ ο-
 φθαλμοὶ πάντων εἰς σέ ἱλπίζουσι, καὶ σὺ δίδως τὴν τροφὴν
 αὐτῶν ἐν εὐκαιρίᾳ. Ἀνοίγεις σὺ τὴν χεῖρά σου, καὶ ἐμπιπλᾷς
 πᾶν ζῶον εὐδοχίας. Δίκαιος Κύριος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐ-
 τοῦ, καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ἐγγὺς Κύριος πᾶσι
 τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν, πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν ἐν
 ἀληθείᾳ. Θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτόν ποιήσει, καὶ τῆς δεή-
 σεως αὐτῶν εἰσακούσεται, καὶ σώσει αὐτούς. Φυλάσσει Κύριος
 πάντας τοὺς ἀγκυῶντας αὐτόν, καὶ πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς
 ἰξολοθρεύσει. Αἶνεσιν Κυρίου λαλήσει τὸ στόμα μου, καὶ εὐλε-

γείτω πάσα σὰρξ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΕ'. 145.

Ἀλληλουῖα. Ἀγγαλιον καὶ Ζαχαρίον

Αἶνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Μὴ πεποιθάτε ἐπ' ἄρχοντας, ἐπὶ υἱούς ἀνθρώπων, οἷς οὐκ ἔστι σωτηρία. Ἐξελεύσεται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ ἐπιστρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ. Ἐν ἡμέρᾳ τῇ ἡμέρᾳ ἀπολοῦνται πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτοῦ. Μακάριος, οὗ ὁ Θεός Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεόν αὐτοῦ. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς. Τὸν φυλάσσοντα ἀλήθειαν εἰς τὸν αἰῶνα, ποιῶντα κρίμα τοῖς ἀδικουμένοις, διδόντα τροφήν, τοῖς ποινῶσι. Κύριος λύει πεπεδημένους. Κύριος σοφοὶ τυφλοῦς. Κύριος ἀνορθοὶ κατερραγμένους, Κύριος ἀγαπᾷ δικαίους. Κύριος φυλάσσει τοὺς προσηλύτους. Ὁρφανὸν καὶ χήραν ἀναλήψεται, καὶ ὁδὸν ἀμαρτωλῶν ἀφανιεῖ. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΣ'. 146.

Ἀλληλουῖα. Ἀγγαλιον καὶ Ζαχαρίον.

Αἶνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸν ψαλμὸς τῷ Θεῷ ἡμῶν, ἡδυνθείη αἰνεσίς. Οἰκοδομῶν Ἱερουσαλὴμ ὁ Κύριος, τὰς διασποράς τοῦ Ἰσραὴλ ἐπισυνάξει. Ὁ ἰώμενος τοὺς συντετριμμένους τὴν καρδίαν, καὶ δεσμεύων τὰ συντρίμματα αὐτῶν. Ὁ ἀριθμῶν πλήθη ἄστρων, καὶ πᾶσιν αὐτοῖς ὀνόματα καλῶν. Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν, καὶ μεγάλη ἡ ἰσχύς αὐτοῦ, καὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἀριθμός. Ἀναλαμβάνων πράξεις ὁ Κύριος, ταπεινῶν δὲ ἀμαρτωλοῦς ἕως γῆς. Ἐξάρξατε τῷ Κυρίῳ ἐν ἑξομολογήσει, ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν ἐν κιθάρᾳ. Τῷ περι-

θάλλοντι τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις, τῷ ἐτοιμάζοντι τῇ γῇ ὑα-
τόν. Τῷ ἐξανατέλονται ἐν ὄρεσι χόρτον, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ
τῶν ἀνθρώπων. Διδόντι τοῖς κτήνεσι τροφήν αὐτῶν, καὶ τοῖς
νεοσσοῖς τῶν κοράκων τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν. Οὐκ ἐν τῇ
δυναστείᾳ τοῦ ἵππου θαλήσει, οὐδὲ ἐν ταῖς κνήμαῖς τοῦ ἀνδρός
εὐδοκεῖ. Εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν, καὶ ἐν τοῖς
ἐλπίζουσιν ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΖ'. 147.

Ἀλληλουῖα. Ἀγγαλιου καὶ Ζαχαρίου.

Επαίνει, Ἱερουσαλήμ, τὸν Κύριον, αἶνει τὸν Θεόν σου,
Σιών. Ὅτι ἐνίσχυσεν τοὺς μοχλοὺς τῶν πυλῶν σου, εὐλόγησεν
τοὺς υἱούς σου ἐν σοί. Ὅ τιθεῖς τὰ ὄριά σου εἰρήνην, καὶ στέαρ
πυροῦ ἐμπιπλῶν σε. Ὁ ἀποστέλλων τὸ λόγιον αὐτοῦ τῇ γῇ,
ἕως τάχους δραμεῖται ὁ λόγος αὐτοῦ. Διδόντος χιόνα αὐτοῦ
ὥσπερ ἐρίον, ὁμίχλην ὥσπερ σποδὸν πάσσοντος. Βάλλοντος κρύ-
σταλλον αὐτοῦ ὥσπερ ψωμούς, κατὰ πρόσωπον ψύχους αὐτοῦ τίς
ὑποστήσεται; Ἐξαποστελεῖ τὸν λόγον αὐτοῦ, καὶ τήξει αὐτά·
πνεύσει τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ ρυήσεται ὕδατα. Ὁ ἀπαγγέλ-
λων τὸ λόγιον αὐτοῦ τῷ Ἰακώβ, δικαιώματα καὶ κρίματα
αὐτοῦ τῷ Ἰσραὴλ. Οὐκ ἐποίησεν οὕτω παντὶ ἔθνει, καὶ τὰ
κρίματα αὐτοῦ οὐκ ἐδήλωσεν αὐτοῖς.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ'. 148.

Ἀλληλουῖα. Ἀγγαλιου καὶ Ζαχαρίου.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν
τοῖς ὑψίστοις. Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰ-
νεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος
καὶ σελήνη· αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς. Αἰ-
νεῖτε αὐτόν, οἱ οὐανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπὲρ ἀνῶ
τῶν οὐρανῶν. Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε,

καὶ ἐγενήθησαν. αὐτὸς ἐνετείλατο καὶ ἐκτίσθησαν. Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι. Πῦρ, χάλαζα, χιῶν, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ. Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι. Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἐρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά. Βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ γῆς. Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου. ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου. Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσεται κίρας λαοῦ αὐτοῦ. Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱεῖς Ἰσραὴλ, λαῶ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΘ'. 149.

Ἀλληλούϊα.

Ασάτε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἡ αἰνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων. Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν. Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπανῷ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσεται πράξεις ἐν σωτηρίᾳ. Καυχήσονται ἔθιοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιᾶσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν. Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ βομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν. Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμούς ἐν τοῖς λαοῖς. Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδῃσι σιδηραῖς. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἐγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΝ'. 150.

Ἀλληλούϊα.

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν

ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλοσύνης αὐτοῦ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ᾗψ ἁλ' πιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ. Αἰνεῖται αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

ΨΑΛΜΟΣ.

Οὗτος ὁ ψαλμὸς ιδιόγραφος τοῦ Δαυὶδ ἐστι, καὶ ἐξώθεν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα ψαλμῶν, ὅτε ἐμονομάχησε πρὸς τὸν Γολιάθ!

Μικρὸς ἦμην ἐν τοῖς ἀδελφοῖς μου, καὶ νεώτερος ἐν τῇ οἰκῇ τοῦ πατρός μου, ἐποίμαινον τὰ πρόβατα τοῦ πατρός μου. Αἱ χεῖρές μου ἐποίησαν ὄργανον, καὶ οἱ δάκτυλοί μου ἤρμωσαν ψαλτήριον· καὶ τίς ἀναγγελεῖ τῷ Κυρίῳ μου αὐτὸς Κύριος, αὐτὸς εἰσακούσει. Αὐτὸς ἐξαπέστειλε τὸν Ἀγγελον αὐτοῦ, καὶ ἤρέ με ἐκ τῶν προβάτων τοῦ πατρός μου, καὶ ἔχρισέ με ἐν τῷ ἔλαιῳ τῆς χρίσεως αὐτοῦ. Οἱ ἀδελφοί μου καλοὶ καὶ μεγάλοι, καὶ οὐκ εὐδόκησεν αὐτοῖς ὁ Κύριος. Ἐξῆλθον εἰς συνάντησιν τῷ Ἀλλοφύλῳ, καὶ ἐπικατηράσατό με ἐν τοῖς εἰδόλοις αὐτοῦ. Ἰγῶ δὲ σπασάμενος τὴν παρ' αὐτοῦ μάχαιραν, ἀπεκεφάλισα αὐτόν, καὶ ἦρα θνείδος ἐξ υἱῶν Ἰσραὴλ.

ΣΤΟΙΧΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΕΝΝΕΑ ΩΔΩΝ

Ω Δ Η Π Ρ Ω Τ Η

Ὡδή Μωσέως ἐν τῇ Ἐξόδῳ. Κεφ. ΙΕ'.

Ἀρδὴν βυθίσας Φαραὼ Μωσῆς λέγει·

Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται. Ἴππον καὶ ἀναβάτην ἔρριψεν εἰς θάλασσαν. Βοηθός καὶ σκεπαστής, ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν· οὗτός μου Θεός, καὶ δοξάσω αὐτόν· Θεός τοῦ Πατρός μου, καὶ ὑψώσω αὐτόν. Κύριος συντρίβων πολέμους, Κύριος ὄνομα αὐτοῦ. Ἄρματα Φαραώ, καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ ἔρριψεν εἰς τὴν θάλασσαν· ἐπιλέκτους ἀναβάτας τριστατάς κατεπόντησεν ἐν Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ. Πόντῳ ἐκάλυψεν αὐτούς· κατέδυσαν εἰς βυθὸν ὥσπερ λίθος. Ἡ δεξιὰ σου, Κύριε, δεδόξασται ἐν ἰσχύϊ· ἡ δεξιὰ σου χεὶρ, Κύριε, ἔθραυσεν ἐχθρούς· καὶ τῷ πλήθει τῆς δόξης σου συ ἐτριψας τοὺς ὑπαναντίους. Ἀπίστευτος τὴν ὀργὴν σου, κατέφαγεν αὐτοὺς ὥσπερ κάλῃ· καὶ διὰ πνεύματος τοῦ θυμοῦ σου διέστη τὸ ὕδωρ· ἐπάγη ὥσπερ τεῖχος τὰ ὕδατα, ἐπάγη καὶ τὰ κύματα ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης. Εἶπεν ὁ ἐχθρός· Διώξας καταλήψομαι, μεριῶ σκύλα, ἐμπλήσω τὴν ψυχὴν μου, ἀνελῶ τῇ μαχαίρᾳ μου, κυριεύσει ἡ χεὶρ μου. Ἀπίστευτος τὸ πνεῦμά σου, ἐκάλυψεν αὐτοὺς θάλασσα, ἔδυσαν ὥσπερ μόλυβδος ἐν ὕδατι σφεδρῶ. Τίς ὁμοίός σοι ἐν θεοῖς, Κύριε; τίς ὁμοίός σοι; δεδοξασμένος ἐν Ἀγίοις, θαυμαστός ἐν δόξαις, ποιῶν τέρατα. Ἐξέτεινας τὴν δεξιάν σου, κατέπιεν αὐτοὺς γῆ. Ὡδήγησας τῇ δικαιοσύνῃ σου τὸν λαόν σου τοῦτον, ὃς ἐλυτρώσω παρεκάλεσας τῇ ἰσχύϊ σου εἰς κατάλυμα ἁγίόν σου. Ἦκουσαν ἔθνη, καὶ ὀργίσθησαν· ὠδίνες ἔλαβον κατοικοῦντες Φιλιστίνην. Τότε ἔσπευσαν ἡγεμόνες Ἐδὼμ, καὶ ἄρχοντες Μωαβιτῶν· ἔλαβεν αὐτοὺς τρόμος, ἐτάκησαν πάντες οἱ κατοικοῦντες Χαναάν. Ἐπίπεσει ἐπ' αὐτοὺς φόβος καὶ τρόμος, μεγίθει βραχίονός σου ἀπολιθώθησαν. Ἔως ἂν παρέλθῃ ὁ λαός σου, Κύριε· ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ λαός σου οὗτος, ὃν ἐκτήσω. Εἰσαγαγὼν καταφύτευσον αὐτοὺς εἰς ὅ-

ρος κληρονομίας σου, εἰς ἔτοιμον κατοικητήριόν σου, ὃ κατειργάσω, Κύριε, ἀγίασμα ὃ ἡτοίμασαν αἱ χεῖρές σου. Κύριος βασιλεύων τῶν αἰώνων, καὶ ἐπ' αἰῶνα, καὶ ἔτι. Ὅτι εἰσῆλθεν ἔππος Φιραὼ σὺν ἄρμασι καὶ ἀναβάταις εἰς θάλασσαν, καὶ ἐπήγαγεν ἐπ' αὐτοὺς Κύριος τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης· οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπορεύθησαν διὰ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης.
Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΩΔΗ ΔΕΥΤΕΡΑ.

Ὡδὴ Μωσέως ἐν τῷ Δευτερονομίῳ. Κεφ. ΑΒ'. 1.
Νόμου γραφέντος, αὐθις ᾠδὴ Μωσέως.

Πρόσεχε, οὐρανέ, καὶ λαλήσω, καὶ ἀκούετω γῆ ῥήματα ἐκ στόματός μου. Προσδοκάσθω ὡς ὑετός τὸ ἀπόφθιγμά μου, καὶ καταβήτω ὡς ὀρόσος τὰ ῥήματά μου, ὡς ὄμβρος ἐπ' ἀγνώστιν, καὶ ὡσεὶ νιφετός ἐπὶ χόρτον· Ὅτι τὸ ὄνομα Κυρίου ἐκάλεσα. Δότε μεγαλωσύνην τῷ Θεῷ ἡμῶν. Θεός, ἀληθινὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ, καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ κρίσεις. Θεός πιστός, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ· δίκαιος καὶ ὁσιος ὁ Κύριος. Ἡμάρτωσαν οὐκ αὐτῷ τέκνα μωμητά· γενεὰ σχολιὰ καὶ διαστραμμένη, ταῦτα Κυρίῳ ἀνταποδίδετε; Οὗτος λαὸς μωρός καὶ οὐχὶ σοφός· οὐκ αὐτός οὐτός σου Πιτὴρ ἐκτήσατό σε, καὶ ἐποίησέ σε, καὶ ἐπλασέ σε; Μνήσθητι ἡμέρας αἰῶνος, σύνετε δὴ ἔτη γενεᾶς γενεῶν. Ἐπερώτησον τὸν πατέρα σου, καὶ ἀναγγελεῖ σοι· τοὺς πρεσβυτέρους σου, καὶ ἐροῦσί σοι. Ὅτε διεμέριζεν ὁ Ὑψίστος ἔθνη, ὡς διέσπειρεν υἱούς Ἀδὰμ, ἕστησαν ὄρια ἔθνων κατὰ ἀριθμὸν Ἀγγέλων Θεοῦ. Καὶ ἐγενήθη μερίς Κυρίου, λαὸς αὐτοῦ Ἰακώβ· σχοίνισμα κληρονομίας αὐτοῦ Ἰσραὴλ. Αὐτάρκησεν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐν δίψει καύματος ἐν γῇ ἀνύδρῳ· ἐκύκλωσεν αὐτὸν, καὶ ἐπικίδευσεν αὐτὸν καὶ, διεφύλαξεν αὐτὸν, ὡς κόρην ὀρθιχμοῦ. Ὡς ἀετὸς σκεπάσαι νεοσσὶν ἐκ τοῦ καὶ ἐπὶ τοῖς νεοσσοῖς αὐτοῦ ἐπεπόθη· εἰ, διὰς τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐδέξατο αὐτοὺς, καὶ ἀνέλαβεν αὐτοὺς ἐπὶ τῶν μεταφρένων αὐτοῦ. Κύριος μόνος ἦγεν αὐτοὺς, καὶ οὐκ ἦν μετ'

αὐτῶν Θεὸς ἀλλότριος. Ἀνεβίβασεν αὐτοὺς ἐπὶ τὴν ἰσχὺν τῆς γῆς· ἐψώμισεν αὐτοὺς γεννήματα ἀγρῶν. Ἐθήλασαν μέλι ἐκ πέτρας, καὶ ἔλαιον ἐκ στερεᾶς πέτρας. Βούτυρον βοῶν, καὶ γάλα προβάτων, μετὰ στέατος ἀρνῶν καὶ κριῶν, υἰῶν ταύρων καὶ τράγων, μετὰ στέατος νεφρῶν πυρῶ, καὶ αἷμα σταφυλῆς ἐπιον οἶνον. Καὶ ἔφαγεν Ἰακώβ, καὶ ἐνεπλήσθη, καὶ ἀπελάκτισεν ὁ ἡγαπημένος· ἐλιπάνθη, ἐπαχύνθη, ἐπλατύνθη, καὶ ἐγκατέλισε Θεὸς τὸν ποιήσαντα αὐτόν, καὶ ἀπέστη ἀπὸ Θεοῦ σωτῆρος αὐτοῦ. Παρώξυνάν με ἐπ' ἀλλοτρίαις, καὶ ἐν βδελύγμασιν αὐτῶν ἐξεπύκρυνάν με. Ἔθυσαν δαιμονίαις, καὶ οὐ Θεῷ· τοῖς, εἰς οὐκ ᾔδεισαν· καινοὶ καὶ πρόσφατοι ἤκασιν, εἰς οὐκ ᾔδεισαν οἱ πατέρες αὐτῶν. Θεὸν τὸν γεννήσαντά σε ἐγκατέλιπας, καὶ ἐπελάθου Θεοῦ τοῦ τρέφοντός σε. Καὶ εἶδε Κύριος, καὶ ἐζήλωσε, καὶ παρωξύνθη δι' ὀργὴν υἰῶν αὐτοῦ καὶ θυγατέρων. Καὶ εἶπεν· Ἀποστρέψω τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν, καὶ δεῖξω τί ἐστὶ αὐτοῖς ἐπ' ἐσχάτων· ὅτι γενεὰ ἐξεστραμμένη ἐστίν· υἱοί, εἰς οὐκ ἐστι πίστις ἐν αὐτοῖς. Αὐτοὶ παρεζήλωσάν με ἐπ' οὐ Θεῷ, παρώργισάν με ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν· καὶ γὰρ παρεζήλωσω αὐτοὺς ἐπ' οὐκ ἔθνει, ἐπὶ ἔθνει ἀσυνέτῳ παροργίζω αὐτούς. Ὅτι πῦρ ἐκκέκαυται ἐκ τοῦ θυμοῦ μου, καυθήσεται ἕως ἄβου κατωτάτου. καταφάγεται γῆν, καὶ τὰ γεννήματα αὐτῆς· φλέξει θεμέλια ὀρέων. Συνάξω εἰς αὐτοὺς κακὰ, καὶ τὰ βέλη μου συντελέσω εἰς αὐτούς. Τηκόμενοι λιμῶ καὶ βρώσει ὀρέων, καὶ ὀπισθότονος ἀνίατος· ὁδόντας θηρίων ἐξαποστελῶ εἰς αὐτούς, μετὰ θυμοῦ συρόντων ἐπὶ τῆς γῆς. Ἐξωθεν ἀτεκνώσει αὐτοὺς μάχαιρα, καὶ ἐκ τῶν ταμείων φόβος· νεανίσκος σὺν παρθένῳ, θηλάζων μετὰ καθεστηκότος πρεσβύτου· Εἶπα· Διασπερῶ αὐτούς· παύσω δὲ ἐξ ἀνθρώπων τὸ μνημόσυνον αὐτῶν. Εἰ μὴ δι' ὀργὴν ἐχθρῶν, ἵνα μὴ μακροχρονίσωσι, καὶ ἵνα μὴ συνεπιθῶνται οἱ ὑπεναντίοι. Μὴ εἰπῶσιν· Ἡ χεὶρ ἡμῶν ἡ ὑψηλή, καὶ οὐχὶ Κύριος ἐποίησε ταῦτα πάντα. Ὅτι ἔθνος ἀπολωλεκὸς βουλὴν ἐστί, καὶ οὐκ ἐστὶν ἐν αὐτοῖς ἐπιστήμη οὐκ ἐφρόνησαν συνιέναι. Ταῦτα πάντα καταδειξάσθωσαν εἰς τὸν ἐπιόντα χρόνον. Πῶς διώζεται εἰς χιλίους, καὶ ὅσο μετακινήσουσι μυριάδας, εἰ μὴ ὁ Θεὸς ἀπέδοτο αὐτοὺς, καὶ

ὁ Κύριος παρέδωκεν αὐτούς ; Οὐ γὰρ εἰσὶν οἱ θεοὶ αὐτῶν, ὥς ὁ Θεὸς ἡμῶν· οἱ δὲ ἐχθροὶ ἡμῶν ἀνόητοι. Ἐκ γὰρ ἀμπέλων Σοδόμων ἡ ἀμπελος αὐτῶν, καὶ ἡ κληματὶς αὐτῶν ἐκ Γομόρρας· ἡ σταφυλὴ αὐτῶν σταφυλὴ χολῆς, βότρυς πικρίας αὐτῶν. θυμὸς δρακόντων ὁ εἶνος αὐτῶν, καὶ θυμὸς ἀσπίδων ἀνίατος. Οὐκ ἰδοὺ ταῦτα πάντα συνῆκται παρ' ἡμοῖ, καὶ ἐσφράγισται ἐν τοῖς θησαυροῖς μου ; Ἐν ἡμέρᾳ ἐκδικήσεως ἀνταποδώσω, ἐν καιρῷ, ὅταν σφαλῇ ὁ ποὺς αὐτῶν· ὅτι ἐγγὺς ἡμέρα ἀπωλείας αὐτῶν, καὶ πάρεστιν ἔτοιμα ὕμῃν. Ὅτι κρινεῖ Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται. Εἶδε γὰρ αὐτοὺς παραλελυμένους, καὶ ἐκλειοιπότας ἐν ἐπαγωγῇ, καὶ παρειμένους. Καὶ εἶπε Κύριος· Ποῦ εἰσὶν οἱ θεοὶ αὐτῶν ἐφ' οἷς ἐπεποίθησαν ἐπ' αὐτοῖς ; Ὡν τὸ στέαρ τῶν θυσιῶν αὐτῶν ἠσθίετε, καὶ ἐπίνετε τὸν οἶνον τῶν σπονδῶν αὐτῶν ; Ἀναστήτωσαν, καὶ βοηθησάτωσαν ὑμῖν, καὶ γενηθήτωσαν ὑμῶν σκεπασταί. Ἴδετε, ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστι Θεὸς πλὴν ἡμοῦ· ἐγὼ ἀποκτενῶ, καὶ ζῆν ποιήσω· πατάξω, καὶ ἐγὼ ἰάσομαι· καὶ οὐκ ἔστιν, ὃς ἐξελεῖται ἐκ τῶν χειρῶν μου. Ὅτι ἄρῶ εἰς τὸν οὐρανὸν τὴν χειρὰ μου, καὶ ὁμοῦμαι τῇ δεξιᾷ μου, καὶ ἔρῶ· Ζῶ ἐγὼ εἰς τὸν αἰῶνα. Ὅτι παρεξυνῶ ὧς ἀστραπὴν τὴν μάχαιράν μου, καὶ ἀνθίσταται κρίματος ἡ χεὶρ μου, καὶ ἀνταποδώσω δίκην τοῖς ἐχθροῖς, καὶ τοῖς μισοῦσί με ἀνταποδώσω. Μεθύσω τὰ βέλη μου ἀφ' αἵματος, καὶ ἡ μάχαιρά μου φάγεται κρέας, ἀφ' αἵματος τραυματιῶν καὶ αἰχμαλωσίας, ἀπὸ κεφαλῆς ἀρχόντων ἐθνῶν. Εὐφράνθητε οὐρανοὶ ἅμα αὐτῷ, καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες Ἄγγελοι Θεοῦ. Εὐφράνθητε ἔθνη μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐνισχυσάτωσαν αὐτῷ πάντες υἱοὶ Θεοῦ· ὅτι τὸ αἶμα τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἐκδικεῖται, καὶ ἐκδικήσει καὶ ἀνταποδώσει δίκην τοῖς ἐχθροῖς, καὶ τοῖς μισοῦσιν αὐτὸν ἀνταποδώσει, καὶ ἐκκαθαριεῖ Κύριος τὴν γῆν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλοῦια.

ΩΔΗ ΤΡΙΤΗ

Προσευχὴ Ἀννης τῆς μητρὸς Σαμουὴλ τοῦ Προφήτου.

Α'. Βασιλειῶν. Κε φ. Β'. 1.

Θεὸν γεγαίρει στεῖρα τίκτουσα ξένως.

Ἄγιος εἰ, Κύριε, καὶ σὲ ὑμνεῖ τὸ πνεῦμά μου.

Εστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη κέρας μου ἐν Θεῷ μου, ἐπλατύνθη ἐπ' ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου. εὐφράν-
θην ἐν σωτηρίᾳ σου. Ὅτι οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Κύριος, καὶ
οὐκ ἔστι δίκαιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἅγιος πλὴν
σου. Μὴ καυχᾶσθε, καὶ μὴ λαλεῖτε ὑψηλὰ εἰς ὑπερβολήν, μηδὲ
ἐξεληθέτω μεγαλορρημοσύνη ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν. Ὅτι Θεὸς
γνώσεων Κύριος, καὶ Θεὸς ἐτοιμάζων ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ. Τό-
ξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενεῦντες περιεζώσαντο δύνα-
μιν. Πλήρεις ἄρτων ἡλαττώθησαν, καὶ οἱ πεινῶντες παρῆσαν
γῆν· ὅτι στεῖρα ἔτεκεν ἐπτά, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις ἠθάρτη-
σε. Κύριος θνατοῖ καὶ ζωογονεῖ, κατὰγει εἰς ἄβου, καὶ ἀνά-
γει. Κύριος πτωχίζει καὶ πλουτίζει, ταπεινοῖ καὶ ἀνυψοῖ. Ἀ-
νίσταται ἀπὸ γῆς πένητα, καὶ ἀπὸ κοπρίας ἐγείρει πτωχόν, τοῦ
καθίσαι αὐτὸν μετὰ δυναστῶν λαοῦ, καὶ θρόνου δόξης κατα-
κληρονομῶν αὐτόν. Δίδους εὐχὴν τῷ εὐχομένῳ, καὶ εὐλόγησεν
ἐτὴ δικαίου. Ὅτι οὐκ ἐνισχύει δυνατὸς ἀνὴρ ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐ-
τοῦ· Κύριος ἀσθενῆ ποιήσει τὸν ἀντίδικον αὐτοῦ, Κύριος ἅγιος.
Μὴ καυχᾶσθω ὁ σοφὸς ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχᾶσθω
ὁ δυνατὸς ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχᾶσθω ὁ πλούσιος
ἐν τῷ πλούτῳ αὐτοῦ. Ἄλλ' ἢ ἐν τούτῳ καυχᾶσθω ὁ καυχό-
μενος, ἐν τῷ συνιεῖν καὶ γινώσκειν τὸν Κύριον, καὶ ποιεῖν κρί-
μα καὶ δικαιοσύνην ἐν μέσῳ τῆς γῆς. Κύριος ἀνέβη εἰς οὐρα-
νοὺς, καὶ ἐβρόντησεν· αὐτὸς κρινεῖ ἄκρα γῆς, δίκαιος ὢν. Καὶ
δώσει ἰσχύν τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν, καὶ ὑψώσει κέρας χριστῶν
αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

Προσευχὴ Ἀββακούμ τοῦ Προφήτου. Κεφ. Γ'. 2.

Τὴν τοῦ Λόγου κένωσιν, Ἀββακούμ, φράσσον.

Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου, καὶ ἐφοβήθην· Κύριε, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐξέστην. Ἐν μέσῳ δύο ζώων γνωσθήσῃ, ἐν τῷ ἐγγίξειν τὰ ἔτη ἐπιγνωσθήσῃ, ἐν τῷ παρεῖναι τὸν καιρὸν ἀναδειχθήτη, ἐν τῷ ταραχθῆναι τὴν ψυχὴν μου, ἐν ὀργῇ, ἐλέους μνησθήσῃ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἤξει, καὶ ὁ Ἀγγιὸς ἐξ ὄρους κατασπίου δασέος. Ἐκάλυψεν οὐρανοὺς ἡ ἀρετὴ αὐτοῦ, καὶ τῆς αἰνέσεως αὐτοῦ πλήρης ἡ γῆ. Καὶ φέγγος αὐτοῦ ὡς φῶς ἔσται· κέρατα ἐν χερσὶν αὐτοῦ, καὶ ἔθετο ἀγάπησιν κραταιὰν ἰσχύος αὐτοῦ. Πρὸ προσώπου αὐτοῦ πορεύσεται λόγος, καὶ ἐξελεύσεται εἰς παιδεῖαν κατὰ πόδας αὐτοῦ. Ἔστη, καὶ ἐσαλεύθη ἡ γῆ· ἐπέβλεψε, καὶ ἐτάκη ἔθνη. Διεθρύβη τὰ ὄρη βίᾳ, ἐτάκησαν βουνοὶ αἰώνιοι, πορείας αἰωνίους αὐτοῦ ἀντὶ κόπων εἶδον. Σκηνώματα Αἰθιόπων πτοηθήσονται, καὶ σκηναὶ γῆς Μωδιάμ. Μὴ ἐν ποταμοῖς ὠργίσθης, Κύριε; μὴ ἐν ποταμοῖς ὁ θυμὸς σου, ἢ ἐν θαλάσῃ τὸ ὄρημά σου; ὅτι ἐπιβήσῃ ἐπὶ τοὺς ἵππους σου, καὶ ἡ ἱππασία σου, σωτηρία. Ἐντείνων ἔντενεῖς τὸ τόξον σου ἐπὶ σκῆπτρα, λέγει Κύριος· ποταμῶν ῥαγήσεται γῆ. Ὁψονται σε, καὶ ὠδινήσουσι λαοί, σκορπίζων ὕδατα πορείας· ἔδωκεν ἡ ἄβυσσος φωνὴν αὐτῆς, ὕψος φαντασίας αὐτῆς. Ἐπήρθη ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς· εἰς φῶς βολίδες σου πορεύσονται, εἰς φέγγος ἀστραπῆς ὅπλων σου. Ἐν ἀπειλῇ ὀλιγώσεις γῆν, καὶ θυμῷ πατάξεις ἔθνη. Ἐξῆλθες εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου, τοῦ σῶσαι τοὺς χριστοὺς σου ἐλήλυθας, ἔβαλας εἰς κεφαλὰς ἀνόμων θάνατον, ἐξήγειρας δεσμούς· ἕως τραχήλου εἰς τέλος. Διέκρινες ἐν ἐκτάσει κεφαλὰς δυναστῶν· σεισθήσονται ἐν αὐτοῖς, διανοίξουσιν χαλινούς αὐτῶν, ὡς ὁ ἐσθίων πτωχὸς λάθρα. Καὶ ἐπεβίβασας εἰς θάλασσαν τοὺς ἵππους σου, ταρασσοντας ὕδατα πολλά. Ἐφυλαξάμην, καὶ ἐπτοήθη ἡ καρδία μου, ἀπὸ φωνῆς

προσευχῆς τῶν χειλέων μου· καὶ εἰσῆλθε τρόμος εἰς τὰ ὕστα μου, καὶ ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ ἰσχύς μου. Ἀναπαύσομαι ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου, τοῦ ἀναδῆναί με εἰς λαὸν παροικίας μου. Διότι συκῇ οὐ καρποφορήσει, καὶ οὐκ ἔσται γεννήματα ἐν ταῖς ἀμπέλοις. Ψεύσεται ἔργον ἐλαίας, καὶ τὰ πεδία οὐ ποιήσκει βρώσιν. Ἐξέλιπον ἀπὸ βρώσεως πρόβχτα, καὶ οὐχ ὑπάρξουσι βόες ἐπὶ φάτναις. Εἰγὼ δὲ ἐν τῷ Κυρίῳ ἀγαλλιάσομαι, χρησσομαι ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτήρί μου. Κύριος ὁ Θεός μου δύναμις μου, καὶ τάξει τοὺς πόδας μου εἰς συντέλειαν. Καὶ ἐπὶ τὰ ὕψηλά ἐπιβιβᾷ με, τοῦ νικῆσαί με ἐν τῇ ᾠδῇ αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουϊα.

ΩΔΗ ΠΕΜΠΤΗ.

Προσευχὴ Ἑσαίου τοῦ Προφήτου. Κεφ. ΚΣ'. 9.

Ἑσαίου πρόρρησις, εὐχὴ τὸ πλεόν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰρήνην δὸς ἡμῖν.

Εκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου, πρὸς σέ, ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς. Δικαιοσύνην μάθετε οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς. Πέπαυται γὰρ ὁ ἄσεβής· πᾶς, ὃς οὐ μὴ μάθῃ δικαιοσύνην ἐπὶ τῆς γῆς, ἀλήθειαν οὐ μὴ ποιήσῃ· ἀρθήτω ὁ ἄσεβής, ἵνα μὴ ἴδῃ τὴν δόξαν Κυρίου. Κύριε, ὕψιλος σου ὁ βραχίων, καὶ οὐκ ᾔδεισαν· γνόντες δὲ αἰσχυνθήτωσαν. Ζῆλος λήψεται λαὸν ἀπαιδευτον, καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους ἔδεται. Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰρήνην δὸς ἡμῖν· πάντα γὰρ ἀπέδωκας ἡμῖν. Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, κτῆσαι ἡμᾶς· Κύριε, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Οἱ δὲ νεκροὶ ζῶν οὐ μὴ ἴδωσιν, οὐδὲ ἱατροὶ οὐ μὴ ἀναστήσουσι· διὰ τοῦτο ἐπήγαγες, καὶ ἀπώλεσας, καὶ ἦρας πᾶν ἄρσεν αὐτῶν. Πρόσθες αὐτοῖς κακὰ, Κύριε, πρόσθες αὐτοῖς κακὰ τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς. Κύριε, ἐν θλίψει ἐμνήσθημέν σου· ἐν θλίψει μικρᾷ ἢ πικρίδι σου ἡμῖν. Καὶ ὡς ἡ ὠδίνουσα ἐγγίζει τοῦ τεκεῖν, καὶ ἐπὶ τῇ ὠδίνι αὐτῆς ἐκέκραγεν, οὕτως ἐγενήθημεν τῷ ἀγαπητῷ σου. Διὰ τὸν φόβον σου, Κύριε, ἐν γαστρὶ ἐλάβομεν, καὶ

ὠδινήσαμεν, καὶ ἐτέκομεν πνεῦμα σωτηρίας, ὃ ἐποιήσαμεν ἐπὶ τῆς γῆς. Οὐ πεσόμεθα, ἀλλὰ πεσούνται οἱ ἐνοικούντες ἐπὶ τῆς γῆς. Ἀναστήσονται οἱ νεκροί, καὶ ἐγερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ εὐφρανθήσονται οἱ ἐν τῇ γῇ. Ἡ γὰρ δρόσος ἡ παρὰ σοῦ ἔσμα αὐτοῖς ἐστίν, ἡ δὲ γῆ τῶν ἀσεβῶν πεσεῖται. Βάδιζε λαός μου, εἰσελθε εἰς τὸ ταμεῖόν σου, ἀπόκλεισον τὴν θύραν σου, ἀποκρύβηθι μικρὸν ὅσον ὅσον, ἕως ἂν παρέλθῃ ἡ ὀργὴ Κυρίου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούια.

ΩΔΗ ΕΚΤΗ.

Προσευχὴ Ἰωνᾶ τοῦ Προφήτου. Κερ. Β'. 2.

Ἐκ θηρὸς ἐκραύγαζεν Ἰωνᾶς λέγων.

Ὡς τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν, σῶσον ἡμᾶς, Κύριε.

Ἐβόησα ἐν θλίψει μου πρὸς Κύριον τὸν Θεόν μου, καὶ εἰσέκουσέ μου· ἐκ κοιλίας ἄδου κραυγῆς μου ἤκουσας φωνῆς μου. Ἀπέριψάς με εἰς βάθη καρδίας θαλάσσης, καὶ ποταμοὶ ἐκύκλωσάν με. Πάντες οἱ μετεωρισμοὶ σου, καὶ τὰ κύματά σου ἐπ' ἐμέ διήλθον. Κἀγὼ εἶπον. Ἀπώσμαι ἐξ ὀφθαλμῶν σου· ἄρα προσθήσω τοῦ ἐπιβλέψαι με πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σου; Περιεχύθη μοι ὕδωρ ἕως ψυχῆς μου, ἄβυσσος ἐκύκλωσέ με ἐσχάτη· ἔδω ἡ κεφαλὴ μου εἰς σχισμὰς ὀρέων, κατέβην εἰς γῆν, ἧς οἱ μοχλοὶ αὐτῆς κάτοχοι αἰώνιοι. Καὶ ἀναβήτω ἐκ φθορᾶς ἡ ζωὴ μου πρὸς σέ, Κύριε ὁ Θεός μου. Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὴν ψυχὴν μου, τοῦ Κυρίου ἐμνήσθην· καὶ ἔλθοι πρὸς σέ ἡ προσευχή μου πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σου. Φυλασσόμενοι μάταια καὶ ψευδῆ, ἔλαιον αὐτοῖς ἐγκατέλιπον. Ἐγὼ δὲ μετὰ φωνῆς αἰνέσεως, καὶ ἐξομολογήσεως θύσω σοι· ὅσα νηξάμην ἀποδώσω σου εἰς σωτηρίαν μου τῷ Κυρίῳ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούια.

ΩΔΗ ΕΒΔΟΜΗ.

Προσευχὴ τῶν ἀγίων τριῶν Παίδων. (Δανιήλ. Κεφ. Γ')

Αἶνος φλόγ. σθένυνσι τῶν τριῶν Νέων.

Τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, εἰς ἐποίησας ἡμῖν καὶ πάντα τὰ ἔργα σου ἀληθινά, καὶ εὐθεῖαι αἱ ὁδοί σου, καὶ πᾶσαι αἱ κρίσεις σου ἀληθεῖς. Καὶ κρίματα ἀληθείας ἐποίησας κατὰ πάντα ἃ ἐπήγαγες ἡμῖν, καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν τὴν τῶν Πατέρων ἡμῶν, Ἱερουσαλὴμ· ὅτι ἐν ἀληθείᾳ καὶ κρίσει ἐπήγαγες ταῦτα πάντα ἐφ' ἡμᾶς διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν. Ὅτι ἡμάρτομεν, καὶ ἠνομίσαμεν ἀποστῆναι ἀπὸ σοῦ, καὶ ἐξημάρτομεν ἐν πᾶσι, καὶ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἠκούσαμεν, οὐδὲ συντηρήσαμεν, οὐδὲ ἐποιήσαμεν, καθὼς ἐνετείλω ἡμῖν, ἵνα εὖ ἡμῖν γένηται. Καὶ πάντα ὅσα ἐποίησας ἡμῖν, καὶ πάντα ὅσα ἐπήγαγες ἡμῖν, ἐν ἀληθείᾳ καὶ κρίσει ἐποίησας καὶ παρέδωκας ἡμᾶς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν ἀνόμων, ἐχθίστων ἀποστατῶν, καὶ βασιλεῖ ἀδίκῳ καὶ πονηροτάτῳ παρὰ πᾶσαν τὴν γῆν. Καὶ νῦν οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἀνοιξαι τὸ στόμα ἡμῶν· αἰσχύνῃ καὶ ὄνειδος ἐγενήθημεν τοῖς δούλοις σου, καὶ τοῖς σεβομένοις σε. Μὴ δὴ παραδῶῃς ἡμᾶς εἰς τέλος, διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, καὶ μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, διὰ Ἀβραάμ τὸν ἡγαπημένον ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δοῦλόν σου, καὶ Ἰσραὴλ τὸν ἅγιόν σου. Οἱς ἐλάλησας πληθύναι τὸ σπέρμα αὐτῶν, ὥς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ὥς τὴν ἄμμον τὴν παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης. Ὅτι, Δέσποτα, ἐμικρύνθημεν παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἐσμέν ταπεινοὶ ἐν πάσῃ τῇ γῇ σήμερον, διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν. Καὶ οὐκ ἔστιν ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ ἀρχῶν, καὶ προφήτης, καὶ ἡγούμενος, οὐδὲ ὀλοκαύτωσις, οὐδὲ θυσία, οὐδὲ προσφορά, οὐδὲ θυμίαμα· οὐ τόπος τοῦ καρπῶσαι ἐνώπιόν σου, καὶ εὐρεῖν ἔλεος. Ἀλλ' ἐν ψυχῇ συντετριμμένη, καὶ πνεύματι ταπεινώσεως προσδεχθεῖμεν. Ὡς ἐν ὀλοκαυτώ-

μασι κριῶν καὶ ταύρων, καὶ ὥς ἐν μυριάσιν ἀρνῶν πιόνων, οὕτω γενέσθω ἡ θυσία ἡμῶν εὐπρόσδεκτος ἐνώπιόν σου σήμερον, καὶ ἐκτελείσθω ὅπισθέν σου· ὅτι οὐκ ἔστιν αἰσχύνῃ τοῖς πεποιθόσιν ἐπὶ σέ. Καὶ νῦν ἐξακολουθοῦμεν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ, καὶ φοβούμεθά σε, καὶ ζητοῦμεν τὸ πρόσωπόν σου· μὴ καταισχύνης ἡμᾶς. Ἀλλὰ ποίησον μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπισεικίαν σου, καὶ κατὰ τὸ πλήθος τοῦ ἐλέους σου. Ἐξελοῦ ἡμᾶς κατὰ τὰ θυμᾶσί σου, καὶ δὸς δόξαν τῷ ὀνόματί σου, Κύριε. Καὶ ἐντραπήεισαν πάντες οἱ ἐνδεικνύμενοι τοῖς δούλοις σου κακὰ, καὶ καταισχυνθείσαν ἀπὸ πάσης δυναστείας, καὶ ἡ ἰσχὺς αὐτῶν συντριβείη. Καὶ γνώτωσαν, ὅτι σὺ εἶ Κύριος, Θεὸς μόνος, καὶ ἐνδοξος ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην. Καὶ οὐ διελίπον οἱ ἐμβαλόντες αὐτοὺς ὑπὲρ τοῦ βασιλέως, καίοντες τὴν κάμινον νάφθῃ, καὶ πίσσῃ, καὶ στυπνίῃ καὶ κληματίδι. Καὶ διεχέτο ἡ φλόξ ἐπάνω τῆς καμίνου ἐπὶ πήχεις τεσσαράκοντα ἐννέα, καὶ διώδευσε, καὶ ἐνεπύρισεν οὗς εὗρε περὶ τὴν κάμινον τῶν Χαλδαίων. Ὁ δὲ Ἄγγελος Κυρίου συγκατέβη ἅμα τοῖς περὶ τὸν Ἀζαρίαν εἰς τὴν κάμινον, καὶ ἐξετίναξε τὴν φλόγα τοῦ πυρὸς ἐκ τῆς καμίνου. Καὶ ἐποίησε τὸ μέσον τῆς καμίνου ὡς πνεῦμα δρόσου διασυρίζον, καὶ οὐχ ἤφατο αὐτῶν τὸ καθόλου τὸ πῦρ, οὐδὲ ἐλύπησεν οὐδὲ παρηνώχλησεν αὐτούς. Τότε οἱ Τρεῖς, ὡς ἐξ ἐνὸς στόματος, ὕμνουν, καὶ εὐλόγουν, καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεὸν ἐν τῇ καμίνῳ, λέγοντες.

Ἡ τῶν Τριῶν ὕμνησις, ἣν ᾄδον Νέοι.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων, ἡμῶν καὶ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας. Καὶ εὐλογημένον τὸ ὄνομα τῆς δόξης σου τὸ ἅγιον, τὸ ὑπερύμνητον, καὶ ὑπερυψούμενον εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς ἁγίας δόξης σου, ὁ ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερυψούμενον εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογημένος εἶ ὁ βλέπων ἄβυσσους, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβείμ, ὁ ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐπὶ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας σου, ὁ ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογημένος

εἰ ἐν τῷ
στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψου-
μενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΩΔΗ ΟΓΔΟΗ.

Ὕμνος τῶν ἁγίων τριῶν Παίδων.

Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε
καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε, Ἄγγε-
λοι Κυρίου, οὐρανοὶ Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπε-
ρυσοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε ὕδατα πάντα
τὰ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν, πᾶσαι καὶ δυνάμεις Κυρίου, τὸν
Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας. Εὐ-
λογεῖτε ἥλιος καὶ σελήνη, ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ, τὸν Κύριον·
ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε
πᾶς ὄμβρος καὶ δρόσος, καὶ πάντα τὰ πνεύματα, τὸν Κύ-
ριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.
Εὐλογεῖτε πῦρ καὶ καῦμα, ψυχὴ καὶ καύσων, τὸν Κύριον.
ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε
δρόσοι καὶ νιφετοί, πάχοι καὶ ψυχὴ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε
καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε πάχυναι
καὶ χιόνες, ἄσπρα καὶ καὶ κεφάλαι, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ
ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε φῶς καὶ
σκότος, νύκτες καὶ ἡμέραι, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυ-
ψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε γῆ, ὄρη καὶ βου-
νοὶ καὶ πάντα τὰ φεόμενα ἐν αὐτῇ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε
καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε πηγαί,
ὄχλας καὶ ποταμοί, κήτη καὶ πάντα τὰ κινούμενα ἐν τοῖς
ὑδασι, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς
αἰῶνας. Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ πετεινὰ τῷ οὐρανοῦ, τὰ θηρία
καὶ πάντα τὰ κτήνη, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε
αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, εὐ-
λογεῖτω Ἰσραὴλ τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερ-

υψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς Κυρίου, δούλοι Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε, πνεύματα καὶ ψυχαὶ Δικαίων, ὅσοι, καὶ ταπεινοὶ τῇ καρδίᾳ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε, Ἀνανία, Ἀζαρία, καὶ Μισαήλ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε, Ἀπόστολοι, Προφῆται, καὶ Μάρτυρες Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον· ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Αἰνοῦμεν εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

ΩΔΗ ENNATH.

Ὡδὴ τῆς Θεοτόκου. Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. Α' 45

Τὸν Υἱὸν ὑμνεῖ, καὶ Θεὸν Μήτηρ Κόρη.

Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν.

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν. Καθῆλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς Πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ

Ζαχαρίου τοῦ Πατρὸς τοῦ Προδρόμου.

Λουκᾶς, Κεφ. Α' 68.

Ὁ Ζαχαρίας ἐὺλογεῖ Παιδὸς τόκον.

Εὐλογητός Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπεσεψέφατο καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ. Καὶ ἤγειρε κέρας σωτηρίας ἡμῖν, ἐν τῷ οἴκῳ Δαυὶδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ. Καθὼς ἐλάλησε διὰ στόματος τῶν ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνος Προφητῶν αὐτοῦ. Σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν μισούντων ἡμᾶς. Πειῆσαι ἔλεες μετὰ τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ μνησθῆναι διαθήκης ἁγίας αὐτοῦ. Ὅρκον, ὅν ὤμωτε πρὸς Ἀβραάμ τὸν πατέρα ἡμῶν, τοῦ δοῦναι ἡμῖν ἀφόβως, ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ῥυσθέντας. Λατρεύειν αὐτῷ ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν. Καὶ σὺ, Παιδίον, Προφῆτης Ὑψίστου κληθήσῃ· προπορεύῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου, ἐτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ. Τοῦ δοῦναι γινῶσιν σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ, ἐν ἀφέσει ἁμαρτιῶν αὐτῶν διὰ σπλάγχνα ἐλέους Θεοῦ ἡμῶν. Εἰς εἰς ἐπεσεψέφατο ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ ὕψους, ἐπιράναι τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου καθεμένους. Τοῦ κατευθῆναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούια.

Τ Ε Λ Ο Σ,

ΣΥΝΤΟΜΟΣ ΕΡΜΗΝΕΙΑ

Περὶ τοῦ πῶς δεῖ Στοιχολογεῖσθαι τὸ Ψαλτήριον
εἰς ὅλον τὸν ἑναυτόν.

Α'. Ἀπὸ τῆς 20 τοῦ Σεπτεμβρίου μέχρι τοῦ Σαββάτου
τῆς Ἀπόκρεω στοιχολογοῦνται καθ' ἑκάστην τρία Καθίσματα
τοῦ Ψαλτηρίου· ἐν δὲ τῷ Ἑσπερινῷ τὰ, πρὸς Κύριον.

Β'. Τῇ μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ τελειοῦται τὸ Ψαλτήριον,
δὶς καθ' ἑκάστην ἑβδομάδα.

Γ'. Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ ἑβδομάδι πληροῦται ἅπαξ τὸ
Ψαλτήριον μέχρι τῆς μεγάλης Τετάρτης. Ἀπὸ δὲ τῆς μεγάλης
Πέμπτης μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς Διακαινησίμου σχολάζει.

Δ'. Ἀπὸ δὲ τῆς Κυριακῆς τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Θωμᾶ
μέχρι τῆς 19 τοῦ Σεπτεμβρίου στιχολογεῖται τὸ Ψαλτήριον
ἅπαξ καθ' ἑκάστην ἑβδομάδα· καὶ ἐν μὲν τῷ Ὁρθρῷ δύο Κα-
θίσματα, ἐν δὲ τῷ Ἑσπερινῷ ἓν.

Ε'. Γίνωσκε, ὅτι ἐν ὅλαις ταῖς Κυριακαῖς στιχολογία ἐν
τῷ Ἑσπερινῷ οὐ γίνεται· ὡσαύτως καὶ εἰς τὰς Διοποτικὰς
ἐορτὰς ἐν αἷς δηλονότι γίνεται ἀγρυπνία.

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΨΑΛΜΩΝ
ΑΠΑΣΗΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΟΝΥΚΤΙΟΥ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ,
ΤΗΣ ΟΥΣΗΣ ΕΝ ΤΩ ΩΡΟΛΟΓΙΩ.

ΨΑΛΜΟΙ

Τοῦ Μεδονυκτικοῦ.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα.	Ψαλ. ν'.	Σελ. 48
Μακάριοι οἱ ἄμωμοι ἐν ὁδῷ.	ριή.	111
Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη.	ρκ'.	118
Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες.	ρλγ'.	123

Τοῦ Μεδονυκτικοῦ τοῦ Σαββάτου.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα.	ν'.	48
Σοὶ πρέπει ὕμνος, ὁ Θεός, ἐν Σιών.	ξδ'.	58

Τοῦ Ὁρθρου

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως.	ιθ'.	19
Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται	κ'.	20

Τοῦ Ἐξαψάλμου

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με.	γ'.	6
Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με.	λζ'.	36
Ὁ Θεός, ὁ Θεός μου, πρὸς σέ ὀρβρίζω	ξβ'.	57
Κύριε ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου.	πζ'.	82
Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.	ρβ'.	95

Τῶν Αἰνῶν

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.	ρμβ'.	130
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν.	ρμη'.	134
Ἀσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν.	ρμβ'.	135
Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἀγίοις.	ρν'.	—

Τῆς Πρώτης "Ωρας

Τὰ ῥήματά μου, ἐνώτισαι Κύριε.	α'.	7
Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν.	πθ'.	85
"Ελεος καὶ κρίσιν ἄσπομάί σοι, Κύριε.	ρ'.	93

Τοῦ Μεδωρίου τῆς Α'. "Ωρας

Ὁ Θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύναμις.	μέ.	44
Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ.	ιζ'.	87
Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν.	ιβ'.	88

Τῆς Τρίτης "Ωρας

Εἰσάκουσον, Κύριε, δικαιοσύνης μου.	ισ'.	15
Πρὸς σέ, Κύριε, ἦρα τὴν ψυχὴν μου.	χδ'.	23
Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγχι.	ν'.	48

Τοῦ Μεδωρίου τῆς Γ. "Ωρας

Υψώσω σε, Κύριε, ὅτι ὑπέλαβές με.	χθ'.	27
Μακάριοι, ὧν ἀφέθησαν αἱ ἁνομίαι.	λα'.	29
Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς δεήσεώς μου.	ξ'.	56

Τῆς Ἑκτῆς "Ωρας

Ὁ Θεὸς, ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με.	νγ'.	50
Ἐνώτισε, ὁ Θεὸς, τὴν προσευχὴν μου.	νδ'.	51
Ὁ κατοικῶν ἐν βοήθειᾳ τοῦ Ἰψίστου.	ιγ'.	81

Τοῦ Μεδωρίου τῆς ΣΤ'. "Ωρας

Ἐλέησόν με, ὁ Θεὸς, ὅτι.	νέ.	52
Ἐλέησόν με, ὁ Θεὸς, ἐλέητόν με.	νς'.	53
Ὁ Θεὸς, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες.	ξθ'.	64

Τῶν Τυπικῶν

Εὐλόγηι, ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.	ρβ'.	95
Δίνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.	ρμέ.	133
Εὐλόγησω τὸν Θύριον ἐν παντὶ καιρῷ.	λγ'.	31
Υψώσω σε, ὁ Θεός μου, ὁ Βασιλεὺς μου.	ρμδ'.	132

Τῆς ἐννάτης Ὥρας

Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου, Κύριε.	πγ'.	79
Εὐδόκησας, Κύριε, τὴν γῆν σου.	πδ'.	80
Κλῆνον, Κύριε, τὸ εὖς σου καὶ ἐπάκουσόν μου.	πέ.	81

Τοῦ Μεσωρίου τῆς Θ'. Ὥρας

Αἰνεῖτε παῖδες Κύριον, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα.	ριθ'.	107
Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε.	ρλζ'.	126
Ἐξελοῦ με, Κύριε, ἐξ ἀνθρώπου πονηροῦ.	ρλθ'.	128

Τοῦ Ἑσπερινοῦ

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.	ργ'.	96
Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου.	ρμ'.	129
Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα.	ρμά.	—
Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε.	ρκθ'.	121
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη.	ρις'.	109

Τοῦ Μεγάλου Ἀποδείπνου

Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς μου.	δ'.	7
Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με.	ς'.	8
Ἐως πότε, Κύριε, ἐπιλήσῃ μου.	ιβ'.	13
Πρὸς σέ, Κύριε, ἤρα τὴν ψυχὴν μου.	κδ'.	23
Ἐπὶ σοί, Κύριε, ἠλπισα, μὴ κατασυχονθείην.	ο'.	65
Ὁ κατοικῶν ἐν βοήθειᾳ τοῦ Ὑψίστου.	ιγ'.	38
Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα.	ν'.	48
Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.	ρά.	93
Ὁ Θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες.	ξθ'.	64
Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.	ρμθ'.	130

Τοῦ Μικροῦ Ἀποδείπνου

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα.	ν'.	48
Ὁ Θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες.	ξθ'.	64
Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.	ρμθ'.	130

Τῆς Μεταλήψεως

Κύριος, ποιμαίνει με, καὶ οὐδέν με ὑπερῆσει.	κθ'.	22
Τοῦ Κυρίου ἡ γῆ, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.	κγ'.	23
Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα.	ριέ.	109
Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα.	ν'.	48

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΨΑΛΜΩΝ

ΚΑΤ' ΑΛΦΑΒΗΤΟΝ

Α

	Ψαλ.	Σελ.
'Αγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι.	44.	87
'Αγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ	λδ'.	30
'Αγαλλιᾶσθε τῷ Θεῷ τῷ βοηθῷ ἡμῶν.	π'.	77
'Αγαπήσω σε, Κύριε, ἡ ἰσχὺς μου.	ιζ'.	16
Αἶνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.	ρμέ.	134
Αἰνεῖτε παῖδες Κύριον, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα	ριθ'.	107
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη.	ρισ'.	109
Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου· αἰνεῖτε, δοῦλοι	ρλδ'.	124
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός.	ρμς'.	133
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν.	ρμή.	134
Αἰνεῖτε τὸν Θεόν.	ρν'.	135
'Ακούσατε ταῦτα.	μή.	46
'Αλαλάξατε τῷ Κυρίῳ.	ξέ.	59
'Αλαλάξατε τῷ Θεῷ.	4θ'.	92
'Αναστήτω ὁ Θεός.	ξζ'.	61
'Ἀσατε τῷ Κυρίῳ.	4έ.	90
'Ἀσατε τῷ Κυρίῳ.	4ζ'.	91
'Ἀσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν.	ρμθ'.	135

Γ

Γνωστὸς ἐν Ἰουδαίᾳ.	οέ.	70
---------------------	-----	----

Δ

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα	4δ'.	89
Δίκασον, Κύριε.	λδ'.	32

Ε

Ἐὰν μὴ Κύριος.	ρκς'.	
----------------	-------	--

Εἰ ἀληθῶς ἄρα δικαιοσύνην λαλεῖτε.	νζ'.	53
Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν.	ρκγ'.	119
Εἶπα· Φυλάξω τὰς ὁδοὺς μου.	λή.	38
Εἶπαν ἄφρων ἐν καρδίᾳ.	ιγ'.	14
Εἶπεν ἄφρων.	νδ'.	50
Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου.	ρθ'.	105
Εἰσάκουσον, Κύριε.	ις'.	15
Εἰσάκουσον ὁ Θεός.	ξ'.	56
Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου.	ξγ'.	58
Ἐκ βαθέων ἐκέκραξα.	ρχθ'.	121
Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.	ν'.	48
Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ὅτι.	νέ.	52
Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.	νς'.	53
Ἐλεος καὶ κρίσις.	ρ'.	93
Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ.	κή.	27
Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ.	ριγ'.	107
Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς μου.	δ'.	7
Ἐν τῷ ἐπιστρέψαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν.	ρχέ.	120
Ἐνώτισαι, ὁ Θεός.	νδ'.	51
Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ Θεός.	νή.	54
Ἐξελοῦ με, Κύριε ἐξ ἀνθρώπου πονηροῦ.	ρλθ'.	128
Ἐξηρεύσατο ἡ καρδιά μου λόγον ἀγαθόν.	μδ'.	43
Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐπικαλεῖσθε.	ρδ'.	97
Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι χρηστός.	ρέ.	99
Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι χρηστός.	ρς'.	101
Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός.	ριζ'.	109
Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός.	ρλέ.	125
Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε.	θ'.	10
Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε.	ρί.	106
Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε.	ρλζ'.	126
Ἐξομολογησάμεθά σοι, ὁ Θεός.	οδ'.	70
Ἐπαίνει, Ἱερουσαλήμ.	ρμζ'.	134
Ἐπακούσαι σου Κύριος.	ιθ'.	19
Ἐπὶ σοί, Κύριε ἤλπισα, μὴ καταισχυνηθῇν.	ό.	65
Ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα.	λ'.	28

Ἐπὶ τῷ Κυρίῳ πέποιθα.	ι.	12
Ἐπὶ τῶν ποταμῶν Βαβυλῶνος.	ρλς'.	136
Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα.	ριέ.	109
Ἐτοίμη ἡ καρδία μου, ὁ Θεός.	ρζ'.	103
Εὐδόκησας Κύριε τὴν γῆν σου.	πδ'.	80
Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.	ρβ'.	95
Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.	ργ'.	96
Εὐλογῆσω τὸν Κύριον.	λγ'.	31
Εὐλογητὸς Κύριος.	ρμγ'.	131
Αὐφάνθη ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι.	ρκά.	118
Ἔως πότε, Κύριε.	ιβ'.	13

H

Ἠγάπισα, ὅτι εἰσακούσεται Κύριος.	ριδ'.	108
Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου.	ρκ'.	118

●

Θεὸς θεῶν Κύριος	μθ'.	47
Θεὸς ἐκδικήσεων.	ιγ'.	88

I

Ἰδοὺ δὴ τί καλόν.	ρλβ'.	123
Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε.	ρλγ'.	—
Ἰνατί ἐφρύαξαν ἔθνη.	β'.	5
Ἰνατί, ὁ Θεὸς ἀπόσω.	ογ'.	98

K

Κλῆνον, Κύριε, τὸ εὖ σου καὶ ἐπάκουσόν μου.	πέ.	81
Κρινόν με, Κύριε, ὅτι ἐγὼ ἐν ἀκακίᾳ μου.	κέ.	24
Κρινόν μοι, ὁ Θεός.	μβ'.	41
Κύριε, ἐδοκίμασάς με.	ρλθ'.	127
Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.	ρά.	93
Κύριε, ἐκέκραξα.	ρμ'.	129
Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.	ρμβ'.	130

Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου.	κ'.	20
Κύριε, καταφυγὴ ἐγεννήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ	πθ'.	85
Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου.	ς'.	8
Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με.	λζ'.	36
Κύριε ὁ Θεός μου.	ζ'.	9
Κύριε ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου.	πζ'.	82
Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν.	ή.	10
Κύριε, οὐχ ὑψώθη ἡ καρδιά μου.	ρλ'.	122
Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με ;	γ'.	6
Κύριε, τίς παροικῇ ἐν τῷ σκηνώματί σου ;	ιδ'.	14
Κύριος ποιμαίνει με, καὶ οὐδὲν με ὑστερήσει.	κθ'.	22
Κύριος φωτισμός μου.	κς'.	25

M

Μακάριοι οἱ ἄμωμοι.	ριή.	111
Στάσις Πρώτη.	—	—
» Δευτέρα.	—	113
» Μίσση.	—	114
» Τρίτη.	—	116
Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον.	ρκζ'.	121
Μακάριοι, ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι.	λά.	29
Μακάριος ἀνὴρ, ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ.	ά.	5
Μακάριος ἀνὴρ, ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.	ριά.	106
Μακάριος ὁ συνιὼν ἐπὶ πτωχόν.	ρ'.	40
Μέγας Κύριος, καὶ αἰνετὸς σφόδρα.	μζ'.	45
Μὴ παραζήλου ἐν πονηρευομένοις.	λς'.	34
Μικρὸς ἤμην ἐν τοῖς ἀδελφοῖς μου	—	136
Μνήσθητι Κύριε τοῦ Δαυὶδ, καὶ πάσης	ρλά.	122

O

Ὁ Θεός ὁ Θεός μου	κά.	21
Ὁ Θεός, ἐν τοῖς ὧσιν ἡμῶν ἠκούσαμεν.	μγ'.	42
Ὁ Θεός ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύναμις.	μέ.	44
Ὁ Θεός ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με.	νγ'.	50

Ὁ Θεὸς ἀπώσω ἡμᾶς, καὶ καθεῖλες.	νθ'.	55
Ὁ Θεός, ὁ Θεός μου.	ξβ'.	57
Ὁ Θεὸς οἰκτιρῆσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογῆσαι.	ξς'.	60
Ὁ Θεός, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες.	ξθ'.	64
Ὁ Θεός, τὸ κρίμα σου τῷ Βασιλεῖ δός.	οά.	66
Ὁ Θεός, ἤλθοσαν ἔθνη.	οή.	75
Ὁ Θεός ἔστη ἐν συναγωγῇ θεῶν.	πά.	78
Ὁ Θεός, τίς ὁμοιοθήσεται σοι ;	πβ'.	78
Ὁ Θεός, τὴν αἴνεσίν μου μὴ παρασιωπήσης.	ρῆ.	104
Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις.	πς'.	82
Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται.	ιή.	19
Οἱ πεποιοῦτες ἐπὶ Κύριον, ὡς ὄρος Σιών.	ρκδ'.	119
Ὁ κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ.	ι'.	86
Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν.	ιβ'.	88
Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ἀγαλλιάσθω.	ις'.	90
Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν.	ιη.	92
Ὁν τρόπον ἐπιποθεῖ ἡ ἔλαφος.	μά.	40
Ὁ ποιμαίνων τὸν Ἰσραὴλ πρόσχες	οθ'.	76
Οὐχὶ τῷ Θεῷ ὑποταγήσεται ἡ ψυχὴ μου.	ξδ.	56

II

Πάντα τὰ ἔθνη κροτίσατε χεῖρας.	μς'.	45
Πλεονάκις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου	ρκη.	121
Πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλιβεσθαί με.	ριθ'.	117
Πρὸς σέ ἦρα τοῦ ὀφθαλμούς μου.	ρκβ'.	119
Πρὸς σέ Κύριε, ἦρα τὴν ψυχὴν μου.	κδ'.	23
Πρὸς σέ Κύριε, κεκραξομαι, ὁ Θεός μου	κζ'.	26
Προσέχετε, λαός μου, τῷ νόμῳ μου.	οζ'.	72

Σ

Σοὶ πρέπει ὕμνος, ὁ Θεός, ἐν Σιών.	ξδ'.	58
Σῶσόν με, Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν.	ιδ.	13
Σῶσόν με, ὁ Θεός, ὅτι εἰσήλθοσαν.	ξη.	62

T

Τὰ ἔλάν σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ἔσομαι.	πη.	88
---	-----	----

Τὰ ῥήματά μου, ἐνώτισαι Κύριε.	έ.	7
Τί ἐγκαυχᾷ ἐν κακίᾳ, ὁ δυνατός;	νά.	49
Τοῦ Κυρίου ἡ γῆ, καὶ τὸ πλήρωμα.	κγ'.	23

Υ

Υπομένων υπέμεινα τὸν Κύριον.	λθ'.	38
Υψώσω σε, Κύριε, ὅτι υπέλαβές με.	κθ'.	26
Υψώσω σε, ὁ Θεός μου, ὁ Βασιλεὺς μου.	ρμδ'.	132

Φ

Φησὶν ὁ παράνομος τοῦ ἀμαρτάνειν.	λέ.	34
Φύλαξόν με Κύριε, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἠλπισα.	ιέ.	15
Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα.	ος'.	71
Φωνῇ μου πρὸς Κύριον.	ρμά.	129

Ψ

Ψαλμὸς ἰδιόγραφος τοῦ Δαυὶδ.	—	136
------------------------------	---	-----

Ω

Ὡς ἀγαθὸς ὁ Θεός.	οθ'.	67
Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου, Κύριε.	πγ'.	79

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΕΝΝΕΑ ΩΔΩΝ

Προσευχὴ Ζαχαρίου.

	Ὠδὴ	Σελ.
Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.	Α'.	137
Πρόσεχε, οὐρανέ, καὶ λαλήσω.	Β'.	138
Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ.	Γ'.	141
Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου.	Δ'.	142
Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου.	Ε'.	143
Ἐβόησα ἐν θλίψει μου πρὸς Κύριον.	Σ'.	144
Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων.	Ζ'.	145
Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου.	Η'.	147
Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.	Θ'.	148

Προσευχὴ Ζαχαρίου.

Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραήλ.	—	148
---------------------------------	---	-----

Τ Ε Λ Ο Σ .